

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 370 M Subject Religion

Name of MSS संस्कृत आगवत ; आचार्य दीपिका सहित

Author _____

Period _____ Folios 127

Script Devnagri Source Prithipal Singh

Missing Folios _____

42

127

१
आ.
भा.द.
च.
१

ॐ स्वस्ति श्री गणेशाय नमः ॐ अथैकविंशताध्याये वि सर्गस्तीक्ष्णराधीनैर्ब्रह्ममन्त्रा
दिभिः कृतः तत्र तत्र प्रथमे ध्याये मनु कन्या नव्याः एष्य क वर्ण्यते यत्र यज्ञादिमूर्तिभिः प्रभवोद्गरेः मनु
कन्या वयं विस्तरेण वक्तुमाह मनोस्त्विति चकारादौ प्रश्नश्च १ तत्राद्यादन्त्यतोऽपि पुत्रलाभः सूचितः त
दर्शयितुमाह पुत्रिकाधर्ममाश्रित्येति अथातः का प्रदास्यामितभ्यं कन्यामलंकृतां अस्यां योजायते

मैत्रेय उवाच मनोस्तत्रातरूपायां तिस्रः कन्याश्च जसिरे आकृतिर्देवरूतिश्च प्रसूतिरिति विष्णु
ताः १ आकृतिरुचये प्रादादपि अतः मती नृपः पुत्रिकाधर्ममाश्रित्य शतरूपा नुमोदितः २ प्र
जापतिः स भगवान् रुचिस्तस्यामजीजनत् मिथुने ब्रह्मवर्चस्वी परमेण समाधिना ३ यस्तयोः पुरु
षः सातादिसूर्यस्तस्वरूपश्च यास्त्री सादतिणा भूतेरंशभूतानपायनी ध

पुत्रः समे पुत्रो भवेदिति भावावधेन कन्यादानं पुत्रिकाधर्मः स चाथातः कायां कन्यायां पुत्रार्थिन एव प्रसिद्धः
न तस्य पुत्रस्य ययपि मनुस्य पुत्रासीत् तथापि पुत्रवारूढत्वं कामः तथा कृतवानित्याह अतः मती मपीति
२ मिथुने पुरुषे स्त्रियं च समाधिना ईश्वराध्यानेन ३ भूतेर्लक्ष्म्या अंशभूता अतस्तयोर्विवाहो न विरुद्ध इति भा

२
१

पुत्राः प्राकृतेः पुत्रयज्ञे ५ यजुषां यज्ञानां मंत्राणां वापतिः विस्रः ६ द्विषद्द्वादश ७ प्रसंगात्स्वायंभुमन्त्रं
 तरगतं षट्कमाद तवितरतिहाभ्यां मन्त्रं तरं मनुर्देवामनुपुत्राः सुरेश्वरः ऋषयो शावतारश्च हरेष्वद्विधमु-
 च्यत इति तत्र स्वायंभुवो मनुः तवितारदेवाः मरीचिप्रमुखाः सप्तर्षयः यज्ञोद्देरवतारः स एव सुरगणेश्वरः
 आनिमेषस्त्वं पुत्राः पुत्रं विततरोचिषं स्वायंभुवो मनुः पुत्रो रुचिर्जगद्दत्तिणं ५ तां कामयानां
 भगवानुवाच यजुषां पतिः तष्टाय तोषमापन्नो जनयद्द्वादशात्मजान् ६ तोषः प्रतोषः संतोषो भद्रः
 शान्तिरिडमतिः ३५मः कविः विभुः स्वहूः सुदेवो रोचनो द्विषद् ७ तवितानामते देवा आसन् स्वायंभुवांत
 रे मरीचिमिश्रा ऋषयो यज्ञः सुरगणेश्वरः ८ प्रियव्रतो तानपादौ मनुपुत्रौ महौजसौ तत्प्रययौ न
 तृणामनुवृत्तं तदंतरं ९ देवरूतिमदात्ततर्कदमायात्मजामनुः तत्संवधि श्रुतं प्रायं भवता गदतो
 मम १० दत्ताय ब्रह्मपुत्राय प्रसूतिं भगवान्मनुः प्रायच्छ यद्यतः सर्गः त्रिलोकं विततो महान् ११
 याः कर्दमसुताः प्रोक्तानववद्वर्षिपत्नयः तासां प्रसूतिप्रसवं प्रोच्यमानं निबोध मे १२

द्वः ८ प्रियव्रतो तानपादौ मनुपुत्रौ एष्यीणालकौः तदेवं यज्ञस्य द्वैरूपेण षड्विधत्वं तयोपपन्नौ न तृणां वंशैरनु-
 वृत्तं च्यामं पालितं तन्मन्त्रं तरं ९ श्रुतं प्रायं वा द्रुत्येन श्रुतं तत्कन्यावंशानामश्रुतं तत्प्रायप्रदाणं १० ११ प्रसूति

प्रसवं पुत्रपुत्रादिभिर्विस्तारं १२

2

श्री.
भा.व.
टी.
२

ययोर्वशोनाहरितं १३ कषपपस्पवंशं षष्टेवत्यतिद्वितीयस्यवंशमाहर्णिमेति देवकुल्यानामकन्यांच
हरेः पादतालनाजन्मांतरेयादिवः सरिङ्गं गाभूततां १४ आत्मेशचब्रह्मसंभवान् विस्रुद्रब्रह्माणाशैः सं

पत्नीमरीचौ स्तकलासुषुवेकदमात्मजा कशिपेर्णिमाणांचययोराहरितं जगत १३ र्णिमासू
तविरजं विश्वगंच परंतप देवकुल्याहरेः पादशौद्याभूत्सरिदिवः १४ अत्रैः पत्न्यनसूयात्रीनजज्ञे वा
स्यशसः सतान् दत्तं डर्वासंसेसोममात्मेशब्रह्मसंभवान् १५ विडरउ अत्रैर्गृहेसुरश्रेष्ठाः स्थित्य
त्यंतदेतवः किंचिच्चिकीर्षवोजातापतदाख्यादिमेगुरौ मैत्रेयः ब्रह्मणाचोदितः सृष्टावत्रिंश
स्त्रिविदांवरः सहपत्न्याययावृत्तं कुलाद्रितपसिस्थितः १६ तस्मिन्सूतनसुवकपलाशाशोकका
नने वार्षिः सुवद्रिरुद्रुष्टेनिर्विध्यायाः समंततः १७ प्राणायामेनसंयम्यमनोवर्षशतं मुनिः अति
ष्टदेकपादेननिर्दंडोनिलभोजनः १८ शरणंतं प्रपद्येदं यएवजगदीश्वरः प्रजामात्मसमांमत्प्रयच्छ
त्तिनिर्विंतयन् २० तप्यमानं त्रिभुवनं प्राणमैथसाग्निना निर्गतेन मुनेर्भूतः समीपप्रभुवस्त्रयः २१
भूतान् १५ किंचिक्किंस्वित् १६ सत्तनामकुलाद्रितपसिस्थितः सन् १७ तस्मिन्कुलाद्रौ प्रसूनानां सुवकायेषु प
लाशाशोकैषु तैषां कानने निर्विध्यानामनदीतस्याः सुवद्रिर्वाभिर्रुद्रुष्टेनादिते १८ १९ २० प्राणायामयवैधः सं

दीयकोपयस्येतेन मुनेर्भूतः निर्गतेनाग्निना तप्यमानं समी
पतत्प्रभुवस्त्रयः २१

२

अस्मरः प्रमुखा विवितायमानं विस्तार्यमाणं यशोयेषां ते २१ तेषां प्राडर्भावः प्राकृत्यंतस्य संयोगः सन्निधितेन वि
द्योतितं मनो यत्कर्षेण तिष्ठन् २२ अर्दणं पुष्पादिकं मंजलयस्य उपतस्थे रजयामास वृषाया रूढान् स्त्रैः स्त्रै
चिक्रैः विश्रुतकमंडलचक्रादिभिः २३ कृपया वल्लोको यस्मिन् हसच्चतुर्ददने तेन उपलंभिन् प्रसन्नत्वे पिता

अस्मरो मुनिगंधर्वसिद्धविद्याधरो रगैः वितायमानयशस्तदाश्रमपदं ययुः २२ तस्याडर्भवसंयो
गविद्योतितमना मुनिः उत्तिष्ठन्नेकपादेन ददृशो विवृथर्वभान् २३ प्रणाम्यदंडवद्भूमावुपतस्थे र्द
णान्जलिः दृष्टुं ससर्पणं स्यात्स्त्रैः स्त्रैश्चिक्रैश्च चिक्रितान् कृपावल्लोकेन हसच्चतुर्ददनेनोपलंभितान्
तदोचिषा प्रतिहते निमील्य मुनिरक्षिणि २४ चेतस्तत्पदं पुंजत्रस्त्रावीत्संहतान्जलिः श्रुत्वा या
सूक्तपावाचा सर्वलोकगरीयसः २५ ऋषिरु विश्वोद्भवस्थितिलयेषु विभज्यमानैः मायागुणैरनु
पुगं विष्टहीतदेहाः ते ब्रह्मविस्मृगिरिशाः प्रणतोऽस्म्यहं वः तेभ्यः कथं भवतां मश्नोपहृतः २७

पितान्नेषां रोचिषादीत्या २५ श्रुत्वा यामधुरया सूक्तया गंधीरार्थया २६ अनुपुगं कल्पे कल्पे विभज्यष्टहीतदे
हो यैस्ते प्रसिद्धा ब्रह्मविस्मृगिरिशा ययं वः पुष्पात्प्रणतोऽस्मितेभ्यः सकाशादेकं यवमेमया उपहृतः शरणं ते
प्रपद्यते एकस्मै वनिर्दिष्टतत्वात् सच पुष्पासुकरतिपुष्पाभिरेव कथ्यतामित्यर्थः २७

3
श्री.
भा. च.
ही.
३

अस्य प्रपंच इति विविधैः प्रधानैरुपचारैः विबुधप्रधान इति वा पाठः प्रजननाय पुत्रोत्पत्तये चितीकृतः चित्तेनैकं
नीतः मनसोपिहराः दगोचराः संतः कथं नुत्रयोप्यशगताः २८ २९ तेन या यथा कृतः संकल्पः तेन तथैव भावं
नाम्यायतः तत्संकल्पः तर्हि कथमेकस्मिन्प्रायमाने त्रयाः प्राप्त्याः प्रतीता स्युः तत्राहुः यदेकं जगदेष्वराख्यं तत्

एको मये ह भगवान् विविधप्रधानैश्चितीकृतः प्रजननाय कथं नुत्रयं अशगतास्तनुभूतां मनसोपिह
रादूतप्रसीदतमदानिदविस्मयो मे २८ भवेयः इति तस्य वचः श्रुत्वा त्रयस्ते विबुधर्षभाः प्रत्याहुः
अन्त्यायावाचा प्रहस्यतस्मिं प्रभो २९ देवा ऊचुः यथा कृतस्ते संकल्पो भावं तेनैव नान्यथा सत्सं
कल्पस्यैव ब्रह्मन्यद्व्यायति ते वयं ३० अथास्मदंशभूतास्ते आत्मजालोकविश्रुताः भवितारोगम
द्वैते विस्मयंति च ते यशः ३१ एवं कामवरंदत्वा प्रतिजग्मुः सुरेश्वराः सभाजितास्तयोः सम्पदं पत्यो
निषतोस्ततः ३२ सोमो भूद्रुत्तमो नदतो विस्मोस्तयोगवित् उर्वासाः शंकरस्मंशो निबोधो गिरसः
भवान् व्यायति तपते वयं त्रयोपि तदेवैकं तत्त्वं नास्माकं भेदो स्तीत्यर्थः ३० विस्मयंति विस्तारयिष्येति अंतर्भूत
निजार्थस्य स्पष्टगतावित्यस्य रूपं ३१ ताभ्यां सम्पदं सभाजिताश्जिताः संतः ततः स्थानात्प्रतिजग्मुः ३२
निबोधवुध्यस्त ३३

३

ताः कन्यानिर्दिशति सिनीवालीति ३५ ३५ पुलस्त्यश्चदविर्भुविपत्न्यामित्यन्वयः सोगस्त्यः दह्राग्निजावरः
विश्रवाश्चपुलस्त्यस्यसुत इति शेषः ३६ तस्यश्चवसः ३३ विडायां जातः सुतः ऊवेरः अन्यस्योभार्यायां केशि

श्रद्धातंगिरसः पत्नी च तस्योसूतकन्यकाः सिनीवाली ऊहुराकाचतर्ष्यनुमतिस्तथा ३५ तस्य
वपरावास्तोख्यातौ सारोचिषोतरे उत्तस्योभगवान्साताद्वस्त्रिष्टश्चदहस्यतिः ३५ पुलस्त्योजनयन्
च त्नामगस्त्यश्चदविर्भुवि सोम्यजन्मनि दह्राग्निर्विश्रवाश्चमहातपाः तस्ययत्नपतिर्देवः ऊवेरस्ति
उविडासुतः रावणः ऊंभकर्णश्चतथात्यस्योविभीषणः ३५ पुलस्त्यगतिर्भार्यात्रीनस्तसतीस
तान् कर्मश्रेष्ठं वरीयांसंसदिसं च महामते ३६ क्रतोरपि क्रियाभार्यावालखिल्यानसूयत ऊचीत्यष्टि
सदस्त्राणि ज्वलतो ब्रह्मतेजसा ३५ ऊर्जायां जसिरे पुत्रावसिष्टस्य परंतप चित्रकेतप्रधानास्तेसम
ब्रह्मर्षयो मलाः ४० चित्रकेतः सरोचिश्चविरजामित्रपवच उल्वाणो वसुभृद्यानो युमान् शक्राद
योपरे ४१ चितिरुच्यवर्णः पत्नीलेभे पुत्रं धृतं दध्यन्नं च मस्य शिरसं भृगोर्वंशं निबोधमे ४२

न्यां रावणादयस्तयः सुताः ३५ ३६ ज्वलतः प्रकाशमानान् ३६ चित्रकेतप्रभुत्वाजसिरे ते च समर्षयो जाताः
४० तानेवार चित्रकेतरिति वसुभृद्यानो नामैकः शक्रादयोः परे अन्यस्याः पुत्राः ४१ ४२

५
श्री.
भा.च.
दी.
ध

ख्यात्वा पत्न्यां पुत्रासु त्रैपुत्रीतानेवाह पातारमिति ४३ तयोर्धातुविधात्रोः ४४ कविश्च भार्गवः शृणोः पुत्रः
 भृशः ख्यात्यां महाभागः पत्न्यां पुत्रानजीजनत् पातारं च विधातारं श्रियं च भगवत्परां ४३ आयतिं नि
 यतिं चैव सते मेरुस्तयोरदात् ताभ्यां तयोरभवतो मृकांडः प्राणपवच ४४ मार्कांडेयो मृकांडस्य प्रा
 णादेदशिरा मुनिः कविश्च भार्गवो यस्य भगवानुशनासतः ४५ सर्वे ते मुनयः क्षत्रः लोकान्सर्वे
 भावयन् पृषदं कर्मदौहित संतानः कथितस्तव शृण्वतः श्रद्धानस्य सद्यः पापहरः परः ४६ प्रसूति
 मानवीदत्त उपये मेत्यजात्मजः तस्यासु सज्जडदितृषोऽशो मललोचनाः ४७ त्रयोदशादाह माय
 तयैकामग्रये विभुः पितृभ्य एकां तपुक्तेभ्यो भवार्थे कां भवच्छिदे ४८ अहामैत्रीदया शान्तिः तृष्टिः
 पुष्टिः क्रियोन्नतिः बुद्धिर्मेधा तितित्ता क्रीर्मूर्तिर्यर्मस्य पत्नयः श्रद्धासूत शुभं मैत्री प्रसादमभयं दया
 शान्तिः सखि सुदंतृष्टिः स्मयं पुष्टिरसूयत ५० योगं क्रियोन्नतिर्दयं मर्षं बुद्धिरसूयत मेधा तस्मृतिरिति
 तात्तुल्यैर्मैत्रीः प्रश्नं सुते ५१ मूर्तिः सर्वगुणोत्पत्तिर्नरनारायणावृषी ययोजन्मन्यदो विष्णुमभ्यनं
 दत्तुनिर्वृतं ५२ मनोसिक ऊभवाताः प्रसेडः सरितोदयः दिव्यवाद्ये तत्पर्याणियेतः ऊसमवृष्टयः ५३
 ४५ ब्रह्मापतैः सर्वे लोकान भावयन् ४६ अजात्मजः ब्रह्मपुत्रः ४७ पुक्तेभ्यः संयतेभ्यः मिलितेभ्यो वा ४८

५२ ५३
५४ ५५ ५६ सर्वेषां गुणानामुत्पत्तिर्यस्यां सा

५

अभिष्टवैः स्तुतिभिः ५४ निजयामाययायस्मिन्नात्मनि विगगने रूपभेदं गंधर्वनगरमिव इदं विश्वं विरचितं
तत्तस्मात्मानः प्रतिचक्षणाया प्रकाशनाय आत्मानं यो यथा प्रादुश्चकार प्रकटितवान् तस्मै पुरुषाय नमः किं
रूपेण प्रादुश्चकार ऋषेर्मूर्तिराकारो यस्मिन् क्लेशैर्नैतेन रूपेण ५५ सोऽयं नोऽस्मान् सुरगणान् अनल्पकरुणायु

मुनयस्तद्वस्तुष्टाजगुर्गंधर्वकिन्नराः नृत्यंति स्मस्त्रियो देव्याः श्रीत्यरममंगलं देवा ब्रह्मादयः
सर्वे उपतस्पुरभिष्टवैः ५६ यो मां यथा विरचितं निजयात्मनीदं विरूपभेदमिव तत्प्रतिचक्षणा
य एतेन धर्मसदने ऋषिर्मूर्तिनाय प्रादुश्चकार पुरुषाय नमः परस्मै ५५ सोऽयं स्थिति व्यतिक
रोपशमायस्तृष्टान्स्तेन नः सुरगणान् ननु मे यतः दृष्ट्वा ददध्रुकरुणो न विलोकनेन यच्छ्रीनि
केतममलं लिपता रविदं ५८ एवं सुरगणोऽस्मात्तभगवंतावभिष्टौ लब्ध्वा बलौ कैर्ययतरर्चितौ

क्तेन विलोकनेन विशिष्टनेत्रेण दृष्ट्वात् पश्यत् कथं भूतेन यच्छ्रीनिकेतमम् ॥ गंधमादनम् ५७
लमरविदंतत् लिपतातिरस्कुर्वता कथं भूताः श्रुत्वा मेयं शास्त्रतो विचार्य न त्वस्माकमपरोक्षं तत्तं यस्य कथं भू
तानस्मान् स्थितेर्जगन्मर्यादाया व्यतिकरोत्यथा त्वंतस्योपशमाय सत्वेन गणो न स्पृष्टान् ५८ लब्ध्वा बलौ को
येः सुरगणौ सौ रभिष्टौ अर्चितौ ययत् ५७

5
श्री.
भा.च.
टी.
५

भुवोभारस्यव्यायनाशाय चकार एकवाक्यत्वार्थः तौ च सांप्रतमिहागतावित्यर्थः तदुक्तं तत्रे अर्जुने तव
रावेशः कृत्स्नो नारायणः स्वयमिति यहदः श्रीकृष्णः कुरुद्वहोर्जुनः उभावपि कृत्स्नामानौ ५८ अग्न्यभिमानि
नो देवात् स्वादानामतस्स भार्याऽतभोजनमिति त्रयाणां विशेषणं ५९ पितरस्त्रयः पितामह एकः तैः साकं
ताविमौ वै भगवतो हरे रंशा विहागतौ भारव्यायच भुवः कृत्स्नौ यडुकुरुद्वहौ ५८ स्वाहाभिमानि
नश्चाग्रे रात्मजां स्त्री न जी जनत् पावकं पवमानं च शुचिं चरुतभोजनं ५९ तेभ्यो ग्रयः समभवेष्वा
त्वारिंशच्च पंच च तपवैकोनपंचाशत्साकं पितृपितामहैः ६० वैतानिके कर्मणि यज्ञाभिर्ब्रह्मवादि
भिः आग्नेय्यश्च यो यज्ञे निरूप्यं ते ग्रयस्तु ते ६१ अग्निष्वातावर्दिषदाः सौम्याः पितरश्चाज्यपाः साग्रयो
न ग्रयस्तेषां पत्नी दाता यणी स्वधा तेभ्यो दधारक न्ये देवपुनो धारिणी स्वधा उभेते ब्रह्मवादिन्यो ज्ञा
नविज्ञानपारगौ ६३ भवस्य पत्नी तसती भवं देवमनुव्रता आत्मनः सदृशं पुत्रं न लेभे शुणशीलतः ६४
सदृ ६० वैतानिके वैदिके कर्मणि यज्ञे तेषां नामभिरग्निदेवताकाश्च यो निरूप्यं ते क्रियंते तपते ग्रयो न लौकिकाः
अतो बहूनां न वै यष्ट्यमिति भावः ६१ सौम्याः सौम्याः येषां मयौ करणमस्ति ते साग्रयः तद्गहितास्त्वनयः ६२
तयोस्तु संतनिर्वाभवत् जीवन्मुक्तत्वादित्याह उभेते इति ६३ शुणशीलत आत्मनः सदृशं देवमनुव्रतापि सती

शु
न
न
न

५

तत्र हेतुः स्वपितरि दत्ते अप्रतिरूपे अदृशे प्रतिकूले सतीत्यर्थः आत्मना स्वयमेवात्मानं देहमजहात् त्यक्तव
 ती योगसंयुता योगमाश्रित्येति ६ इति भावार्थे चतुर्थस्कंधे प्रथमः १ द्वितीये प्रथमाध्यायोपनिषद्भवदत्त
 योः विद्वेषे वर्णिते हेतुर्विषयस्य संभवः १ सती सतीनाम्नी १ न चोक्तो कस्यचिद्देवार्ह इत्याह क इति चरा
 पितर्यप्रतिरूपे स्वभवायानागसेरुषा आग्रौ द्वे वात्मनात्मानमजहद्योगसंयुता ५५ इति श्रीभागव
 ते चतुर्थे प्रथमः १ विड १३ भवेषीलवतां श्रेष्ठे दत्तो दुहितृवत्सलः विद्वेषमकरोत्कस्मादनाट
 त्यात्मजां सती १ कस्तु चराचरगुरुं निर्वैरं शांतविग्रहं आत्मारामं कथं देहि जगतो देवतं महत् २
 पतदाख्यादिमेव स्मज्जामातः सशूरस्य च विद्वेषस्तयतः प्राणांस्तज्जेडस्य जान्मती ३ मैत्रेयः ७
 राविष्यसृजां सत्रे समेताः परमर्षयः तथामरगणाः सर्वे सानुगा मुनयो ग्रयः ४ तत्र प्रविष्टसृषयो ह
 चरगुरुं जगतो देवतं चतं को देहिकथं च निर्वैरं ॥ एकं भिवरो विषा भ्रजमानं विति मिरे ऊर्वतं तत्माहत्सदः ५
 देहि निर्वैरत्वे हेतु भावोक्तः शांतं शांतपवविग्रहो यस्य कृतः आत्मन्येव रामोरतिर्यस्यतं यद्वा कः प्रजाप
 तिः दत्तः कथं देहि पवभूते तस्मिन् देषोः युक्तोः शक्येत्यर्थः २ यतो हेतुर्विद्वेषः यतो विद्वेषात् प्राणांस्त
 त्याज्यतदाख्यादि ३ तदेवाख्यातमिति हासं प्रसौति पुरेति समेता आसन ४ प्रविष्टदत्तमिति शेषः महत्स

6
श्री.
भा. च.
६

स्वधिसेभ्यः स्वीयासतेभ्यः ६० प्राक्स्वोयवेशानात्स्वमेवनिषस्यपविष्टं मृडंशिवं तदनादृतः तेनाभ्य
त्यानादिभिरकृतादरः नामृष्यत्रासदत वामंचक्रंयथाभवतितथाभिबीक्ष्य ८ मेवचनेंश्रुपतो अज्ञाना
न्नात्सराश्चनब्रुवतः ९ सख्येनउचितक्रियाश्रमेन धर्मेनेतिपाठेभ्रष्टेन १० तदेवाह पषडिति यद्यस्मात् वि

उदतिष्ठन्सदस्यास्तेस्वधिसेभ्यस्सदाग्रयः ऋतेविरंचंशर्वचतद्भासादितचेतसः ८ सदस्यस्यतिभिर्द
त्तोभगवान्नाथसक्तः अजंलोकश्रुतेनत्वानिषसादतदाज्ञया प्राद्विषसंमृडंशिवानामृष्यतदनाद
तः उवाचवामंचत्तर्भ्यामभिबीक्ष्यसदृशिव ८ ब्रह्मर्षयोमेश्रुयंतोमहदेवाः सहाग्रयः साधनोब्रुवतो
मृत्तज्ञानात्रवमत्सरात् अयंतलोकपालानांयशोद्यो निरयत्रयः सद्गिराचरितःपंथायेनसख्येनहृषितः
१० एषमेशिष्यतोप्राप्तोयत्नेउदितरगृहीत् पाणिंविप्राग्निमुखतःसावित्र्याश्वसाधवत् गृहीत्वामृगशा
वत्याःपाणिंमर्कटलोचनः प्रत्युत्थानाभिवादाहैवाचाप्यकृतनोचितं ११ लुप्तक्रियायाश्चयेमानिनेभि
प्राप्तिममत्तंसावित्रीतल्यायामेउदितःपाणिमग्रहीत् ११ मृगशा नृसेतवे अनिच्छन्नप्यदोवालोमृदायेवोश
वस्यदृशिगवान्स्यात्तिणीवात्तिणीयस्याःप्रत्युत्थानाभिवादाहैमयिउचितंसंमानंवाचापिनाकरोत् १२ अन
दीयकन्यादत्तेत्यनुतप्यमानप्राहलुप्तक्रियायेतिसार्थेअतर्भिःउशतीवेदलक्षणं गिरम् १३

६

6A

प्रेतावासेषु शमशानेषु व्युत्पत्तिविकीर्णकेशयस्य ॥ चितादिभस्मना कृतं स्नानं येन प्रेतानां सज्जो मात्स्यानिय
स्य संप्रेतसक नृणामस्यीति भूषणानियस्य शिवश्च पदेशो नाममात्रेण ॥ तमोमात्रात्मकः केवलं तमो
पश्चात्मा स्वभावो येषां उन्मादाभूतविशेषास्तेषां नाथाय उर्हदे उष्ट्रचिताय वतेति खेदे वास्तवस्त्वयमर्थः ल
साः क्रियायस्मिन् परब्रह्मरूपत्वात् अतएव नास्ति शुचिर्यस्मात् अमानिने अभिन्नसेतव इति चच्छेदः तस्य
रमेश्वरस्य मदीयामनुषीकन्या कथं योग्या स्यादिति लज्जादिना दातुमनिच्छन्नपितृत्वं थलोभेन दत्तवान् ॥

प्रेतावासेषु चोरेषु प्रेतैर्भूतगणैर्दत्तः अटसु न्तवन्नग्राव्युत्पत्तिकेशो हसन्कटन ॥ चिताभस्मकृत
स्नानः प्रेतस्य गच्छि भूषणः शिवापदेशोऽपि शिवो मत्तो मत्तजनप्रियः ॥ पतिः प्रथमभूतानां तमोमा
त्रात्मकात्मनां तस्मा उन्मादनाथाय नष्टशौचाय उर्हदे दत्तावतमया साधी चोदिते परमेश्वरिणा ॥

द्रायेत्यनर्हमात्रे दृष्टान्तेन दीनत्वेऽर्वापरस्ववचनविरोधापत्तेः एतदुक्तं भवति यथा कश्चिच्छ्रायवेदम
र्थलोभेन ददाति तदिति प्रेतादिवासेष्टित्यादिसर्वविउंवनमात्रमिति स्वयमेतिवाह उन्मत्तवेदिति अन्य
था उन्मत्त इमे वा वक्ष्यन्त अशिवः नास्ति शिवो यस्मात् अमत्तो मत्तजनप्रिय इति चच्छेदः पतिः प्रथमभूता
नामिति भक्तावात्सल्यमाह तामसानपि दोषमनीयणीतीति नष्टाणामपिशौचं शुद्धिर्यस्मात् उष्ट्रचयेतेम

7
श्री.
भा. च.
दी.

यानुकं पारतिदत्तमनोयस्य स उर्हत् तस्मै वर्ततेति हे देव्यं ब्रह्मणो वाक्पालज्ञाभयादिकं पपरित्यज्य दत्तस्य
र्थः ५५ अप्रतीपमप्रतिकूलं यथा भवत्येवमवस्थितमपि विनिंश ५६ देवानो यजनसमये देवैः सह भागेन ल
भतां किं ततेभ्यः पूर्वमेव लभतां अग्रभोजित्वा यदा नैषधुक्तवत्सलभतां सर्वपोषकत्वात् अत्र हेतुः देवगणैः

मैत्रेयः विनिंशैवं स गिरिशमप्रतीपमवस्थितं दत्तोऽप्यपउपस्पृश्य क्रुद्धः शस्त्रं प्रवक्तुमे ५७ अयं तु दे
वयजनं रंद्रोपेन्द्रादिभिर्भवः सह भागेन लभतां देवैर्देवगणाधमः ५८ निषिध्यमानः स सदस्यमुख्ये
र्दत्तो गिरिजाय विसृज्य शपं तस्मादि निष्क्रम्य विवृद्धमसृजं गामकौरव्य निजे निकेतं ५९ विज्ञाय शपं
गिरिशावगाश्रणीर्नदीसरोरोषकषाय दूषितः दत्ताय शपं विससर्ज दारुणां ये चानुमोदंस्तदवाच्य
तां हिजाः ६० यत्पतन्मर्त्यमुदिश्य भगवत्यप्रतिदुहि दुःखस्य तः पृथग्दृष्टिस्तत्ततो विसृज्य भवेत् ६१

६२ यमो यस्मात्सः ६३ सदत्तस्तस्मान्स्यानादि निष्क्रम्य जगाम हे कौरव्य ६४ गिरिशस्यानुगानामश्रणीर्मुख्यः
रोषयवकषायस्तेन दूषितः आरक्तनेत्र इत्यर्थः तस्य गिरिशस्यावाच्यतां वचनानर्दतां निंयतामित्यर्थः तेभ्यो
पिशापं विससर्ज ६५ दत्तं शपति साधैः स्त्रिभिः पतन्मर्त्यं दत्तशरीरं उदिश्य श्रेष्ठं मत्वा अप्रतिदुहि प्रतिद्रोहम
क्रुर्वन्ति पृथग्दृष्टिः भेददर्शी तत्ततः परमार्थात् भवेत् भवति त्येकः शपः ६६

7A

अतमेवाद गृहेष्विति कर्मतंत्रं कर्मपरिकरं वेदेयेवाराः अर्थवाराः अक्षय्येहवैवातर्मास्ययानिनः
 सकृतेभवतीत्यारयज्ञैः विपत्राविनष्टधीधस्य २२ परोदेहादिः तमेवात्मतेनाभितोधातंशीलंयस्याः त
 पाबुध्याविस्मृताआत्मनोगतिस्तत्तयेन अतः पशुतल्यः अतितरांस्त्रीमोस्तितिद्वितीयः शापः वस्तस्यमुख
 मिवमुखंयस्येति तृतीयः शापः २३ अयंचशापोस्यानुत्पवेत्याह विद्याबुद्धिः इयमेवतत्रविद्येतिबुद्धिर्य-

का

गृहेष्वकृतधर्मेपुसक्तोग्राम्यसुखेच्छया कर्मतंत्रं वितनुते वेदवादविपत्रधीः २२ बुधा
 पराभिधायिन्याविस्मृतात्मगतिः पशुः स्त्रीकामः सोस्तनितरांदत्तोवस्तस्यमुखोचिरात् २३
 विद्याबुद्धिरविद्यायां कर्ममय्यामसौजडः संसरेतिद्वयेचासुमनुशर्वावमानिनं २४ गिरः
 अनायाः पुष्पिण्यामपुगंधेनभूरिणा मय्याचोत्तथित्तात्मानः संसृतदरदिषः २५

स्यातोसौजडपवद्विज्ञानशपति संसरेति तिहाभ्यां शर्वमवमन्यतरतितथातमंदत्तंयेचानुवर्तते ते संस
 रेत्तजन्ममरणाद्यनुभवंत्वित्येकः शापः २४ अत्वायावेदरूपायाः पुष्पिण्याः पुष्पाणीवार्थवादाः मनः
 लोभकत्वात् अर्थवादवद्गुलायारत्यर्थः मपुगंधतलेनप्ररोचनेन मय्यामनः लोभकेन उत्तथितआ-
 त्मानोयेषांते संसृतं कर्मस्वासक्ताभवंत्विति द्वितीयः २५

४
श्री.
भा.च.
टी.
८

सर्वभूत्याः भूत्या भूत्यविचारभूत्याः वृत्तैर्देहादिषोषणाय भूतानि विद्यातपोव्रतानि यैः विज्ञादिष्वेवामोर
तिर्येवांते याचकाः सतो विचरंति तिविचशापचतष्टयं २५ प्रत्यसृजत प्रत्यदात शापसंप्रवृत्तदंडं २६ सच्छा
स्वपरिपंथिनः प्रतिकृताः २७ सुरागौरीपैष्टीमाहीच आसवः तालादिसंभवंमद्यं दंडैक्याच्छवत्वं तद्यत्रदै

सर्वभूत्यादिजावृत्तैर्भूतविद्यातपोव्रताः वित्तदेहैर्दियारामायाचविचरंतिह २५ तस्यैवंवदतः शा
पंश्रुत्वादिजकुलायवे भृगुप्रत्यसृजच्छापं व्रतदंडं उरत्ययं २६ भवव्रतधरायेचयेचतान्समनुव्र
ताः पाषांडिनस्तेभवंतसच्छास्वपरिपंथिनः २७ नष्टशौचासूक्ष्मधियो जराभस्मास्थिधारिणः विशंत
शिवदीक्षायां यत्र देवं सरासवं २८ ब्रह्मचव्राह्मणं शैवश्रयं परिनिंदय सेतुं विधारणं प्रेसामतः पा
षांडमाश्रिताः पृषपवदिलोकानां शिवपंथाः सनातनः यं सर्वे चानुसंतस्युर्यत्प्रमानं जनार्दनः ३१
तद्ब्रह्म परमं शुद्धं सतां धर्मसनातनम् विगर्हयात पाषांडं देवं बोधय भूतराट् ३२

चंरज्यं देवतावदादरणिमितिवा २५ ब्रह्मवेदं कथं भूतं सेतुं मर्यादाश्रयं तदेवाह पुंसां वर्णाश्रमाचारव
तां विधारणं धारकं २६ सेतुं तं प्रपंचयति ह्यभ्यां पृषवेदलक्षणपवशिवः पंथाः यं सर्वे श्रवयः अनुसंतस्यु
राश्रितवतः यत्र यस्मिन् जनार्दनः प्रमाणं मूलं ३१ भूतराट् भूतानां तामसानां पतिः ३२

अन्योन्यशापेनोभयोः शापादिमनाश्चेति तथापि भगवदनुग्रहीतानां नान्यथा इति भावः ३३ ऋषभः
सर्वश्रेष्ठो हरिः यत्र इष्टः पूज्यः ३४ तत्सत्रं सम्प्रविधाय हेमहेष्टासवित्रं यत्र प्रयागे अन्विता तत्राव
भृशस्नानं कृत्वा ततः स्थानाद्ययुः ३५ इति चतुर्थे द्वितीयः २ तृतीये तस्य तीता तयज्ञोत्सवदिदृश्या ग

मैत्रेय उ० तस्यैवं वदतः शापं भृगोः स भगवान्भवः निश्चक्राम ततः किं विदिमना इव सानुगः ३३
तेपि विस्मयजः सत्रं सहस्रपरिवत्सरान् संविधाय महेष्टासयत्रेष्ट ऋषभो हरिः आसुत्याव
भृशं यत्र गंगायामनयान्विता विरजेनात्मना सर्वस्वं संधामययुस्ततः ३५ इति चतुर्थे द्वितीयो
ध्यायः २ मैत्रेय उ० सदा विदिषतो रेवं कालो वै प्रियमानयोः जामातुः स्वशुरस्यापि सुमहान्
तिचक्रमे १ यदा भिषिक्तो दत्तस्तत्र स्नानाय मेष्टिना प्रजापतीनां सर्वेषां माधिपत्ये स्मयो भ
वत् २ इष्टासवाजपेयेन ब्रह्मिष्ठानभिभूय च बृहस्पतिसर्वनामसमारेभे कृतं तमं ३

मिच्छंती महेष्टेन वारितानीति हेतुभिः १ प्रियमाणयोः वतिष्ठमानयोः बृह अवस्थान इत्यस्मात् १ रुद्रवि
हीनो यतो नास्त्येव तथापि दत्तस्य रुद्रपरित्यागो द्वेषाद्गर्वाच्च तत्र द्वेषो हेतुरुक्तः गर्वे हेतुमाह यदा तत्र प्र
जापतीनामाधिपत्येः भिषिक्तः तदा तस्य स्मयोगर्वा भवत् २ गर्वाद्वै ब्रह्मतिष्ठाने शरणभिभूयति रस्त्य

वाजपेयेनेष्टादृशस्य सवेन यज्ञेनेति श्रुतेः वाजपेयेनेष्टा
मारेभे ३

१
श्री.
भा.च.
टी.
२

कृतस्वस्वयनाः कृतमंगलाः सभर्तृका इति दातिणादिभिः प्रथममर्हितानामपि यत्पर्यङ्गो पुनर्हणसु
क्तं ४ ततस्तदाखेचराणां प्रजल्पतां मतां पितृयज्ञमहोत्सवं श्रुत्वा ५ तत्र व्रजंती रूपदेवानां गंधर्वादी
नां वराः स्त्रियश्च स्वस्वनिलयाभ्यां शोभनीयेषु दृष्टुं औत्सुक्यात् यतिमित्यभाषते तितत्र याणामन्वयः क

तस्मिन् च त्रयः सर्वदेवर्षिपितृदेवताः आसन् कृतस्वस्वयनास्तत्पत्न्याश्च सभर्तृकाः ४ त
उपश्रुत्य नभसि खेचराणां प्रजल्पतां सती दात्याणी देवी पितृयज्ञमहोत्सवं ५ व्रजंतीः स
र्वतोदिग्भ्य उपदेववरस्त्रियः विमानयानाः संप्रेक्षानिष्ककंदीः सुवाससः ६ दृष्ट्वा स्वनिलया
भ्यां शोभनीयौ लोलातीर्मण्डकुंडलाः पतिभूतपतिं देवमौत्सुक्यादभ्यभाषत ७ सत्सवाच प्रजापते
स्तेषु श्वशुरस्य सांप्रतं निर्यापितो यज्ञमहोत्सवः किल वयंचतत्राभिसरामवामते ययर्थिता

यंभूताः सियो दृष्ट्वा विमानानि यानानि यासांतां प्रेष्टैः सहिताः ॥ मीविबुधा व्रजंति हि ८
निष्कानि पदकानि कंठेषु यासां शोभनानि वासांसि यासां ९ लोलानि चंचलाः तीर्णियासां मृष्टा
एषु ज्वलानि कुंडलानि यासांताः १० निर्यापितः प्रवर्तितः हेवामशिवते ययर्थिता ३च्छातर्हि वयंत
त्राभिसराम गच्छामनवाद्यापियोगो निवृत्तः यतो मीविबुधा व्रजंति ८ जं

११

प्रवर्तमानं

औत्सुक्यं प्रकटयेत्ताद तस्मिन्निति षड्विः पितृभ्यामुपनीतं दत्तं परिवर्द्धमलं कारादिद्वयं भवता सह श्र-
 दितं स्वीकर्तुं कामये अर्हितमिति पाठे सत्कृतं परिवर्द्धमिच्छामीति ५ सुसुः भगिनीः भर्तृभिः संमि-
 ताः सदृशीः क्लिन्नधियं स्नेहाद्विचितां चिरमुत्कंठं मुत्सुकं मनोयस्याः सा हं दृष्ट्या मिहे मउ उन्नीयमा-
 नं अधरे पुंजमिव दृश्यं श्रेष्ठमधरे यद्वा उत्तिष्ठमानं यत्ते केतं स्पृष्टं वा १ अहो किं तज्ज्ञाश्चर्यं येन तवै-
 तस्मिन् भगिन्यो मम भर्तृभिः स्वकैः भुवंगमिष्यंति सदृदिदृत्तवः अहं च तस्मिन् भवताभि-
 कामये सदोपनीतं परिवर्द्धमर्हितं ५ तत्र स्वसुर्मेन नु भर्तृसंमितामाहृष्टः क्लिन्नधियं च मा-
 तरे इदं चिरोत्कंठमना महर्षिभिरुन्नीयमानं च मृडाधरधजं १ त्वये तदाश्चर्यं मजात्ममा-
 यया विनिर्मितं भाति गुणत्रयात्मकं अथाप्यहं योषिदतत्तव विश्रुते दीनादिदृष्टे भवमेभव-
 तिति ॥ यद्यप्यप्रयातीर भवान्योषितोऽप्यलंकृताः कांतसखा वरूथयाः यासां व्रजद्विः शितिकं
 तदौत्सुक्यं भवति इति चेदत आह त्वयीति हे अजयत दिशमाश्चर्यं स्पष्टं त्वये वत्तन्मायया रचितं विभा-
 ति अतो यद्यपि तव तत्र नाश्चर्यं बुद्धिः तथाप्यहं योषित उत्सुकसभावात् तव तत्त्वं न जानामि अतो दीनाकु-
 पणा सती हे भवमेभवति तिज्जन्मभूमिं दिदृष्ट्ये दृष्टमिच्छामि ॥ दिदृष्टामेव कैमुत्तया येन व्यनक्ति पश्ये

तिद्वयं हे अभवेति सुदृष्टियोग इः खं ॥

10
श्री.
भा.च.
दी.
१०

त्वयानास्वादितमितिभावः अन्योयोषितः संवंधरहिताग्रयि प्रयांतीः पश्यकांतसखाभर्तृसहिताः व
रयशः संवशः कथंभूतायांसांविमानैर्नभोमंडितेताः देशितिकंठनीलकंठेतिपराजुग्रहायत्वयावि
षयमपिभक्तितमिति सूचयति १२ हेसुरश्रेष्ठपितृगेहोत्सवंनिशम्यसुतायादेहंकथंनेंगतेद्रष्टुंनप्रच
लति तस्यापिनाहूताः संतः कथंगच्छामस्तुशर सौरुदंसुहृदः केतनेगृहंतथाभर्जानांचगृहंअनाहूता

कथंसुतायाः पितृगेहकौतकंनिशम्यदेहंसुरवर्यनेंगते अनाहूताअप्यभियंति सौरुदंभ
तंउरोर्देहकृतश्चकेननं १३ तस्मैप्रसीदेदममर्त्यंवाञ्छितं कर्तुंभवान्कारुणिकोवताहति
त्वयात्मनोर्येहमदभ्रचक्षुषानिरूपितामानुशृङ्गाणयाचिताः १४ ऋषिरु एवंगिरित्रःप्रि
ययाभिभाषितः प्रत्यभ्यधातुप्रहसन्सहृदियः संस्मारितोमर्मभिदः ऊवागिष्टन्याना

अप्यभियंति संतः क्रुस्वमार्धं १३ हेअमर्त्यततस्मात्प्रसीदयत ३ // हकोविस्वसृजोसमस्ततः १५
देमेवाञ्छितकर्तुंभवानहति कारुणिकत्वमेवाह अंभ्रचक्षुषाअनल्पज्ञानेनापित्वयात्मनोदेहस्यार्धं
अहंनिद्रापिताभूता यतोर्थनारीश्वरइतिख्यातोसिअतोमामनुशृङ्गाणयाचितः सन् १५ अभिभाषि
तोभिषाचितः कः दक्षः यानाहमर्मभिदेतियेतान् ऊवागिष्टन्सुहृत्किन्संस्मारितः सन् १५

अनाहताश्रयीतितयायडदितमुक्तंतब्धोभनमेव किंतअनात्म्यं देहादावहंकारस्तकृतेनमदेनमस्य
 नाचतेबंधवोयद्यनुत्यादितदोषदृष्टयोभवंति तर्हि नउत्यादितेश्रोपितेदोषेदृष्टिर्येषांते १५ ननुवि
 द्यादिगुणयुक्तोदत्तः तादृशेषुमदत्सकथंदोषदृष्टिर्भवेत्तत्राह विद्याभिरेवसंस्मृतौदत्तायांविवेकता
 नेनष्टेसति भूयसांमदत्तमानांधामतेजोनपश्यंतिदि ननुगुणैः कथंविवेकनाशस्तत्राह सतांगुणैर्वि

श्रीभगवानुवाच त्वयोदितंशोभनमेवशोभने अनाहताश्रय्यभियंतिबंधुषु तेयद्यनुत्यादित
 दोषदृष्टयोवलीयमानात्म्यमदेनमस्यता १५ विद्यातपोविन्नवपुर्वयः कुलैः सतांगुणैः षड्वि
 रसत्तमेतरेः स्मृतौदत्तायांभूतमानउर्दृशः स्वानपश्यंतिदिधामभूयसा १५ नैतादृशानां
 स्वजनव्यपेक्षयागृह्णात्यतीयादनवस्थितात्मनां येभ्यागतान्वक्रधियाभिचक्षतेश्रोपितभू

विवेकतानेनष्टेसति भूयसांमदत्तमानांधामतेजोनपश्यंतिदि ननुगुणैः ॥ भिरमर्षणातिभिः १८
 कथंविवेकनाशस्तत्रा वेकहेतुभिरपिअसत्तमानामितरैः दोषभूतैः अतपवतैर्भूतः दत्तप्रष्टोवा अहंवि
 द्दानतापसउत्यादिमानोगर्वस्तेनउदृष्टादृष्टिर्येषांते १७ स्वजनव्यपेक्षयावंपुष्ट्याग्रहान्नप्रतीयात् नावलो
 येन अनवस्थितचित्तमेवाद येवक्रयाकुदिलयावुष्ट्यापश्यंतिश्रोपिताउत्तंभिताभूर्येषतात्यारोपितभूति

तेतरोपितभूरितिवा १८

॥
श्री.
भा.च.
दी
॥

ननु स्वजनानां गृहे सह दिग्गतं च ते षोडः चेष्टितं च सोऽप्यनंतस्य उः सहत्वादित्याह तथेति अरिभिः शि-
लीमुखैः वागैरर्दितो गः खंडितगात्रोऽपि तथानव्यथते यतः शेते स्वपिति स्वानां डरुक्लिभिर्मर्मसुतादि-
तो यथा हयता व्यथमानेन रुदादिवा निशंतप्यति ॥ मयितत्र गतायां नेयं शंकेति चेत् तत्राह व्यक्तं नि-
श्चितं मुक्तुष्टागतिः स्थितिर्यस्य तस्यात्मजानां कन्यानां मध्ये त्वंप्रियेति मे संमतासि पितुः सकाशान् मा-
तथारिभिर्न व्यथते शिलीमुखैः शेते र्दितो गो रुदयेन हयता स्वानां यथा वक्रधिया डरुक्लि-
भिर्दिवा निशंतप्यति मर्मताडितः ॥ व्यक्तं तमुक्तुष्टागतेः प्रजापतेः प्रियात्मजानामसि सुभुसं-
मता अथापि मानेन न पितुः प्रयत्नसे मदाश्रयात्कः परितप्यते यतः २० पायच्यमानेन रुदातरे-
दियः समृद्धिभिः परुषबुद्धिसाक्षिणा अकल्पयामधिरोऽसु मंजसा परंपदं देष्टियथाः सुग-
नं न लप्स्यसे मदाश्रयान् मत्संबंधात् २० ननु भगवन् त्वया किमिति दक्षस्तिरस्कृतो यतो ॥ हरि २१
सौतां देष्टि यत आह पापव्यमानेन न लं दस्यमानेन रुदाडः खितेन्द्रियः काभिः पुरुषो जीवस्तस्य बुद्धिश्चि-
तेन तत्साक्षिणां निरदं कारिणामित्यर्थः समृद्धिभिः पुण्यकीर्त्यादिभिः पदोपदंस्थानेन पश्यं प्रपन्नमकल्प-
यशक्तः सन् परंपदं देष्टि असु गायथा हरिं केवलं दिषेति २१

ननु त्वय्यप्रसत्यानविनयाद्यकरणादवज्ञातएवासौ तत्राह हेसमध्यमेप्रसङ्गमादिकंमियोजनैर्य
 दिधीयतेतत्प्राज्ञैः साधुविधीयतेसाधुत्वमेवाह परस्मैप्रीवासुदेवायगुहाशयाद्यंतर्धमिणोपवतञ्चेत
 सैवपरिपूर्णतस्मिन्कायिकव्यापारायोगात् अतोतर्धमिदृष्ट्यामनसासर्वंकृतमितिभावः २२ किंच
 नकेवलमभ्यागतेष्वेववासुदेवदृष्ट्यानमनंक्रियतेकिंतुनित्यमेवमनसिवासुदेवश्चित्तंरत्याह विश्व
 हसत्त्वमतःकरणसत्त्वोवासुदेवशहितंवसुदेवशहेनोक्तं ऊतःयद्यस्मात् तत्रतस्मिन्सत्त्वेषुमानवा
 प्रसङ्गमप्रश्रयणाभिवादनेविधीयतेसाधुमिथःसमध्यमे प्राज्ञैःपरस्मैपुरुषायचेतसागुहा
 शयायैवनदेहमानिने २२ सत्त्वविश्वहवसुदेवशहितंयदीयतेतत्रप्रमानपादतः सत्त्वचतुष्टय
 सुदेवईपतेप्रकाशतेअपगतमावृतमावरणाय स्मिन्मगवान्वासुदेवोस्यधोराजोमेनेमेसाविधी
 स्मात्सत्रयमर्थः वसुदेवभगवतिप्रतीयतेइतिदिवासुदेवःपरमेश्वरःप्रसिद्धःसचविश्वहसत्त्वप्रतीय
 ते अतःप्रत्ययार्थेनप्रसिद्धेनप्रकृत्यर्थोनिवार्यते ततश्चवासयतिदेवमितिद्युत्पत्त्यावावसंत्युस्मिन्निति
 वासुदेवः दीप्यतेद्योतितेइतिवा वसुभिःपुणैर्दीप्यतिप्रकाशतेइतिवा वसुदेवशब्दवाच्यश्वहसत्त्वततः
 किमतश्चाह सत्त्वचतस्मिन्नेमयानमेसानमस्कारेणानुविधीयतेमेव्यतेइत्यर्थः मनसेतिपाठेमनसाविश

12
श्री.
भा. च.
ही.
12

वेणाधीयते धार्यते चिंत्यते तृतीयः सयतः अधोभूते प्रत्याहतेष्वेतेषु जायते प्रकाशते इन्द्रियागोचर इत्य-
र्थः २३ तस्मात्तद्यान निरीत्यः देहकृदपीति योषकत्वादित्यो पचारिकपितृत्वव्यावृत्त्यर्थे हि त शत्रुः न
देवाह देहवरोदत्तः विस्मसज्जायत गतं मो निरपराधंतिरस्करोति रस्कृतवान् २४ विपक्षे दोषमाह य
दीति महवोति द्वायाति क्रम्य यतः संभावितस्य प्रतिष्ठस्य यदा भवति तदा स पराभवः तस्य मरणाय
तत्ते निरीत्यो न पितापि देहकृदतो मम हि दत्तदुव्रताश्च ये यो विस्मस्य जगत्तं वरोह मा मना-
गसंडवंच सा करोति रः २५ यदि ब्रजिष्यस्यति द्वाय महवो भद्रं भवत्या न ततो भविष्यति संभावि
तस्य स्वजनात् पराभवो यदा स सद्यो मरणाय कल्पते २५ इति श्री भागवते चतुर्थे तृतीयः ३ मे
त्रेयः यत्तावदुक्ता विरगमशंकरः यत्पुंगवांस्तु भयत्र चिंतयन् सहृदिदत्तः परिशंकिता भ-
वा निष्कामती निर्विशती द्विधा ससा १ सहृदिदत्ता प्रतिचात उर्मनाः स्नेहादुदंस्तु कलाति विरु-
कल्पते २५ इति चतुर्थे तृतीयः ३ चतुर्थेऽपि पतिं हित्वा गता पित्रावमानिता रुषानिर्भस्यते यजेन हौदेहमितीर्यते १
उभयत्रा नुजाते वलात्रिवारोच सहृदिदत्तः निष्कामती भवात्परिशंकिता प्रनर्निर्विशती च तदा सा सती द्विधा सव-
भूव १ सहृदोदिदत्तायाः प्रतिचातेन उर्मनाः अस्त्रनां कलाभिः लेशैरिति विरुलाः व्याकृला अप्रतिस्तरुषं सुसमान

सहृदिदत्तः प्रतिचात उर्मनाः स्नेहादुदंस्तु कलाति विरु-
कल्पते २५ इति चतुर्थे तृतीयः ३ चतुर्थेऽपि पतिं हित्वा गता पित्रावमानिता रुषानिर्भस्यते यजेन हौदेहमितीर्यते १
उभयत्रा नुजाते वलात्रिवारोच सहृदिदत्तः निष्कामती भवात्परिशंकिता प्रनर्निर्विशती च तदा सा सती द्विधा सव-
भूव १ सहृदोदिदत्तायाः प्रतिचातेन उर्मनाः अस्त्रनां कलाभिः लेशैरिति विरुलाः व्याकृला अप्रतिस्तरुषं सुसमान

सहृदोत्तरदितं प्रयस्यतीव भस्मीकरीष्यतीव रुषाज्जाते वेपथुः क-
पोयस्याः २
१२

ततस्तं विहाय पित्रोर्गृहानगात् कथं भूतं यः प्रीत्या तस्मै आत्मनो देहस्यार्थं मदात् तागे हेतः स्त्रैणं स्त्रीसु
भावस्तेन विमरुधार्थं स्याः सा ३ द्रुतविक्रमांशी च गच्छन्ती सह पार्षदैर्धनैश्च वर्तमानाः मणिमान्मद
आदिर्येषां ते परः परतो वृषे देशे येषां ते गतव्यं या निर्भयाः रुद्राति क्रमेण तस्या गमनादागतव्यं या इति।
वा ४ तां वृषे द्रमारोप्य शारिकादिभिः क्रीडय करणैः श्रुता तपत्रादिभिश्च महाराजविभ्रतिभिः सह विटं

ततो विनिःश्रय्य सती विहाय तं शोकेन रोषेण च हयता हृदा पित्रोरगात् स्त्रैणं विमरुधीर्गृहा
न प्रेमाणात्मनो यो र्यमदात्सतां प्रियः ३ तामन्व गच्छन् द्रुतविक्रमां सती यकां चिने शीतु चराः स
हस्रशः स पार्षदैर्हामणिमन्मदादयः पुरो वृषे द्राक्षारसागतव्यं याः ४ तां शारिका कंदु
कदर्पणां वुजैः श्रुता तपत्रव्यजनस्रगादिभिः गीतायने न डंडभिः शखवेणभिर्दृष्टे द्रमारोप्य
विटं किताययुः ५ आब्रह्मज्ञोषोर्जितयज्ञवैशंसं विप्रर्षिजुष्टं विवुधैश्च सर्वशः महावयः का
नं समाविशत् ६

किताः शोभिताः ययुः शारिका पठन निरूपिता पक्षिणी गीतायनेः ॥ च न दर्भ चर्मभिर्निरुष्ट भांडं यज
गीतायनेः ५ आसमेताद्यो वै दद्योषस्तेनोर्जितं शोभमानं यज्ञसं वंधि यशुविशसनं यस्मिन् यद्वा तेभ्यो
र्जितमतिशयितं यज्ञवैशंसं परस्परं स्पर्धायस्मिन् यज्ञनं यज्ञस्थानं समाविशद्देवी विवुधैश्च तदं मदा

दिभिः निरुष्टा निर्मितानि यं अविशयज्ञाणि य
स्मिन् ६

कश्चननादियन्नादतवान्यत्तुतोदहात्तयज्यंतस्मात् तत्रहेतुः तेनविमानितांस्वसृज्जननीचमृतेनवि
 नातास्तसादराःपरिषस्वजुरालिंगितव्यःप्रेमास्तुभिर्निरुद्धःकंठोयासां ७ अप्रतिनंदितानादतासती ना
 दतनश्रीतवती कथं सौंदर्येणसौंदर्येनभगिनीनांयःसंप्रश्नः तत्रसमर्थयोग्यावातीतयासदतांचना
 दतनाष्टाणोदित्यर्थः ८ नविद्यतेरुद्रस्यभागोयस्मिंस्तदेवेरुद्रेकृतंहेलने अवज्ञाने आह्वानाघकरणात् ९
 तामागतांतत्रकश्चननादियदिमानितांयत्तुतोभयाजनः मृतेस्वसृज्जननीचसादराःप्रेमास्तुकंठ्याःप
 रिषस्वजुर्मुदा ७ सौंदर्यसंप्रश्नसमर्थवातंयामात्राचमात्तुष्टुभिश्चसादरं दत्तांसपर्यावरमासनंचमाना
 दतपित्राप्रतिनंदितासती अरुद्रभागंतमवीक्ष्यचाधरंपित्राचदेवेकृतंहेलनेविभौ अनादतायुत्तसदस्य
 दीप्तिरीवकोपलोका निवदत्ततीरुषा ९ जगद्देवामर्षविपत्रयागिराशिवद्विषंभूमपथश्रमस्मयंस्वतेजसा
 भूतगणान्समुत्थितात्रिष्टुदेवीजगतोभिष्टुएवतः देव्युवाच नयस्त्वोकेत्यतिशायनःप्रियःतथापि
 जगद्देविनंदितवती अमर्षेणकोपेनव्यपत्राव्याक्तातयाशिवंदे ॥ देहभूताप्रियात्मनः तस्मिन्समस्तात्मनिमुक्तवैर
 णीति शिवद्विदत्तं भूमपथःकर्ममार्गःतत्रश्रमश्रम्यासत्तेनसमयोगर्वायस्य दत्तवधायमुत्थितेनभूतगणान् स्वाज्ञा
 यानिष्टुनिर्वार्य १० निंदामेवाह नयस्येतित्रयोदशभिः मुक्तवैरेकेत्यक्तविशेषेतस्मिन्शिवेभवंतमृतेविनाकृतमः
 प्रतीपयेत्प्रतिकूलमाचरेत् वैराभवेहेतवः यस्यलोकेतिशायनःअतिशयतोनास्तिनथाप्रियश्चाप्रियश्चनस्ति स

कृतेनमंयंतकृतमःप्रतीपयेत् ॥

यः

मासुपावेअतिशयेनपिपोनासि देहभूतोप्रियोयमात्मातस्यसमस्तस्य

13A

या

तस्य च प्रतिकूलकारणं हेतुमद्वत्तमदोषासाक्षाद्दोषेण च तत्र परुषाणां चातुर्विध्यं वदंती महत्तमदो-
हमाह दोषानिति द्वाभ्यां हेतुजैरपि हेतुः भवारशस्त्वद्विधाः असूयकाः परेषां गुणेषु दोषानेव गृ-
ह्णति न तत्र गुणान्ते चिन्मया स्यादुपेक्षेण गृह्णति किंतु यथा स्थितान् गुणदोषान्तिवेकैर्न गृह्णति
ते त्वमदोः तत्र उच्यते साधवस्तु केवलं गुणानेव गृह्णति न दोषान्ते त्वमद्वत्तमदोः तत्र उच्यते महत्तमास्तु दोषान्ते
गृह्णति प्रसृतफलस्त्वच्छानपि गुणान् वहली करिष्वो भवन्ति तेषु भवान् च अविदद्विदितवान् क-

दोषान्ते परेषां दिगुणेषु साधवो गृह्णति केचिन्मया भवारशः द्विज गुणांश्च फलान् वहली करिष्व-
वो महत्तमास्तु अविदद्वानः चम् १२ नाश्चर्यमेतद्यदसत्सर्वदा महद्दिनिंदा ऊपात्मवा-
दिषु सैर्ष्यं महापुरुषपादपांशुभिर्निरस्तं जः सुतदेव शोभने १३ त्रै

स्मितवानित्यर्थः तच्च रात्रिस्मिन् न भिभूय कस्मितवानित्यनेन सूचितं १२ यतश्च उर्जनेषु युक्तमेवेत्याह
नेति ऊपात्तं जडं शरीरे तदेवास्मेति वदन्ति ये तेषु ईर्ष्यां अर्हतीतिः सैर्ष्यं यथा भवत्येवं महतां विनिंदति य-
देतदाश्चर्यं न भवति सैर्ष्यं निरस्तं तेजः प्रभावो येषां मिति वाययपि महापुरुषाः सनिंदोः सहेते तथापि
तस्यादरेण वस्तु सदमानास्तेषां तेजोसि निरस्यन्ति अतो शक्तेषु महत्तिदनमेवोचितमित्यर्थः १३

14
श्री.
भा.च.
टी.
१५

तदेवंमहदोमुक्तातस्मिन्नेवकृतद्रोहमाह यदितिहाभ्यां यद्यस्यद्यत्तरमात्रंशिवशतितत्प्रसिद्धंनामन्
एणसर्वेषामाशुसर्वमच्चंदंतिकेवलंगिरेवैरितमुच्चारितंनतमनःपर्वकं तच्चसकृदपिप्रसंगादपितं
शिवंदेष्टिनलंछंशासनमाज्ञायस्यग्रहोशिवेतरःअमंगलरूपः १५ पापहंतृत्वमुक्तंमुक्तिभुक्तिप्रदत्वे
नशिवेवर्णयंत्याह यस्यादपद्यंमनोसेवालयेस्त्वैवस्मरसः ब्रह्मानंदः सपवासवोमकरंदस्तदर्थः।

यद्यत्तरंनामगिरेरितंनृणांसकृत्प्रसंगादद्यमाशुहंतितत पवित्रकीर्तितमलंछंशासनं
भवानहोहेष्टिशिवंशिवेतरः १५ यस्यादपद्यंमहतामनोलिभिर्निष्पेवितंब्रह्मरसासुवार्थि
३ भिःलोकस्ययद्वर्षतिचाशिषोर्थिनस्तस्मैभवात्यतिविश्ववंधवे १५ किंवाशिवाख्यमशिवेन ५
विडस्वदंत्यब्रह्मादयस्तमवकीर्यजताःशमशाने तन्माल्यभस्मनृकपाल्यवसत्पिशाचैर्धे १५
भिः यश्चार्थिनःसकामस्यलोकस्यताश्चाशिषोवर्षति १५ यउक्तेशि ॥ मूर्धभिर्दधतितच्चरणौव
वापदेशोस्यशिवशतियच्चोक्तंप्रेतावासेष्टित्यादितदातिपेत्याह किंवेति योजनमवकीर्यशमनेश्व
सत् वसतिस्मतस्यशमशानस्यमाल्यानिभस्मानि नृकपालानिबभूवणत्वेनसंति यस्यसत्त्वोत्पेनवि
डःकिंविदंत्येवेतिचेन्नतथासतितेषांतदास्यानुययत्तेरित्याह तच्चरणौदवसृष्टंगतितंनिर्माल्ययेनृ

अंकी

पश्चिमार्धंरचिते १५

१५

इदानीं देहं त्रुक्तं कामाधर्मतत्त्वमाह कार्णावास्थाद्यनिर्गच्छेत् यद्यपि मर्तमारयितं वा कल्पो न भवति ।
 कराधर्मरक्तके ईशो सामिति असृणिभिर्निरंजुषोः नृभिरस्यमाने अधितिष्णमाने प्रभुः शक्तश्चेत्तुरुषती
 मकल्याणवारिणी प्रसस्यवलाच्छिंघात् ततोपि स्वयंप्राणान्विजृजेदित्यस्यैव धर्मः १२ तव तत्तुत्य
 त्रेशितिके ठो नीलकंठस्तत्रिंदकारत् प्रमादादत्र स्यापवित्रस्य त्यागं विना न शुद्धिरिति दृष्टं ते माह जगत् ।

कार्णोपि धाय निरयाद्यदकल्प्यैशो धर्मावितर्कसृणिभिर्नृभिरस्यमाने छिंघात्प्रसस्यरुषती मस
 ती प्रभुश्चेजिह्वा मसंपिततो विसृजेत्स धर्मः १३ अतस्तु वोत्पन्नमिदं कलेवरं न धारयिष्ये शितिके ठग
 दिणाः जगत्समोदादिविशुद्धिमंथसोजुगुप्सितस्योदरणं प्रचक्षते १४ न वेदवादानुवर्तते मतिः
 स्वयंवलोके रमतो महा मुनेः यथा गतिर्देवमनुष्ययोः एष कस्वयं धर्मे न परं तिपेत्स्थितः १५

स भवति तस्या त्रस्योदरणं वमनमेव पुंसः शुद्धिं प्रचक्षते १६ यत्कलं प्रकिया शुचेरिति तस्या हनेति वेदवादा
 न विधिनिषेधरूपात् स्वयंवलोके स्वात्मन्येवरममाणस्य महतो मुनेः सम्यग्विरक्तस्य मतिना नुवर्तते निवृ
 त्ताधिकारत्वात् अधिकारभेदे दृष्टं तः तथा देवानां गतिराकाशे पवमनुष्याणां पृथिव्यामेव अतः स्वधर्म
 एव प्रवृत्तिलक्षणं निवृत्ते लक्षणो वा स्थितः सन् परमं धर्मं पुरुषं चानतिपेत् न निंदेत् व्यवस्थिताधिकार

तेनोभयोः सत्यत्वात् न हि ये देवेति वाच्यः १५

एतदेवोपपादयन्त्याह प्रवृत्तमग्निहोत्रादिनिवृत्तं शमदमादि ऋतंसत्यमेव यतः वेदेऽश्रितं विहितं तच्च वि-
विच्यतच्च व्यवस्थायाश्रितं तत्र विशेषेणाव्यवस्थयाश्रितं व्यवस्थामेवाह उभयं रागवैराग्यलक्षणं लिंगं वि-
क्रमधिकारिविशेषणं यस्मिंस्तत् ननु यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहोति शान्तोदांतश्च इत्यादि पुनैवेव व्यवस्थाप्रतीय-
ते सत्यं तथा पुन्योरेकाधिकारविरोधात् तथापर्यवस्यतीत्याह युगपद्भावो योगपदे योगपदे नैकस्मिन्
कर्तरित्कर्मद्वयविरोधि ननु तर्हि निवृत्तैकर्मशिवेनापि कर्तव्यमेतस्याह ब्रह्मणि सदा शिवे किंचिदपि

कर्मप्रवृत्तंच निवृत्तं पृथक् वेदे विविच्योभयलिंगमाश्रितं विरोधितयोगपदैककर्तरिद्वयं तथा ब्रह्म-
णिकर्मनर्हतिः २० मावः पदव्यः पितरस्मदास्थिताया यज्ञशालासनभूमवर्त्मभिः तदन्नं तस्मै रस-

भृद्भिरीडिता अव्यक्तलिंगा अवभृता सेविता २१ कर्मनर्हतिं न प्राप्नोति अतो यथा प्रवृत्तनिवृत्तयोः प-
रस्मात् धर्माकरणो न दोषः तथेष्टरेत उभयधर्माकरणोपीति भावः २० चिता भस्मकृतस्नानस्तथानग्रश्च इत्यादिना
योभोगाय भाव उक्तस्तत्राह देपितः अस्माभिरास्थिताः आश्रिताः पदव्यः अणिमादिसमूहयः वः पुष्पाकं न सं-
तीत्यर्थः यतो वः पदव्यो यज्ञशालास्तेव भवन्ति ताश्च तदन्नेन यज्ञगतेनान्नेन तस्मैः केवलमीडिता भूमवर्त्मभि-
श्च भुज्यन्ते या अस्मत्पदव्यस्तास्तैवेभृताः किंतु अव्यक्तलिंगाः अव्यक्तलिंगदेतर्थासांश्छामात्र प्रभवत्वात्

किं वदन् नोक्तेने मंदे हंत्यस्यास्येवेत्याह द्वाभ्यां यत्नेन नालेन रयते किमपि त्वलमेव कथं भूतेन ऊजन्मना तदेवाह
हरेकतापराधस्य तव देहाड्डतेन नृणां चोपदेहः कथं त्याज्यस्तथाह ऊजनस्य तव प्रसंगतः संबंधात् मम ल
जाभूदतः यो महतामप्रियकर्ता तस्माद्यजन्मतदिक स्वत्वं वेधादस्माच्चमित्यर्थः २२ किंच परिहासादिषु वि

नैतेन देहेन हरेकतागसो देहो द्वेनालमलं ऊजन्मना व्रीडाममाभूत ऊजनप्रसंगतस्तजन्मधि
ग्यामहतामवद्यकृत् २२ ओं गोत्रं तदीयं भगवानवृषधजो दाक्षायणीत्याह यदा स उर्मनाः व्यपेत
नर्मस्मितमाश्रुतस्तद्देहं व्युत्सृत्य एतत्तत्क्रणायं त्वदेजं २३ मैत्रेय उ १ त्वधरे दत्तमनूय शत्रुहन्ति
तावुदीचीं निषसादशांतवाक् स्पृष्ट्वा जलं पीत उतूलं संवृतानि मील्य दृग्योगयथं समाविशत् २४

ग २

नोदेनापि दाक्षायणीति संबोधयन् त्वदीयं त्वत्संबंधवाचकं गोत्रं नाम यदा वृषधज आह शृङ्गाति तदाहं
व्यपेत नर्मस्मितं यथा भवत्येवं स उर्मना अति उः रिवित चित्ताभवामि तत्र स्मादिनिश्चितमेतत्क्रणायं प्रायं
व्युत्सृत्येत्यस्यामि २२ दत्तं प्रत्यनुवादं कृत्वा शत्रुहन् क्रोधादिरिपुघातिन् उदीचीमुदीचीं दिशि पाशोत
रे उदङ्मुखी शांतवाक् शृङ्गातिमौना जलं स्पृष्ट्वा आचम्य दृक् दृशं २४

16
श्री.
भा. च.
टी. सुवो
१६

योगमार्गमेवाह कृतेति अनिलौ प्राणापानौ ऊर्ध्वाधरतः करौ निरोधेन समानौ एकरूपौ नाभिचक्रे कृत्वा ततः ३
दानमुत्थाप्य धिया सहृदिस्थापयित्वा कंठमार्गेण ध्रुवोर्मध्यमनयत् २५ महतोऽप्यतमेन २६ चरणंबुजे
आसवं भजतानंदं भर्तारपरं नददर्शं देहश्च सद्यः प्रज्वलितो भूत् समाधिना जातो यो मित्रेण २७ त्वेभुविचरा

कृत्वा समानावनिलौ जितांसो दानमुत्थाप्य च नाभिचक्रतः शनैर्हृदिस्थाप्य धियो रसि स्थितं कंठाध्रुवो
र्मध्यमनिंदतानयत् २५ एवं स्वदेहं महतां महीयसा मुहुः समारोपितं कंठमादरात् जिह्वासतीं दत्तुं
षामनस्विनीं दधारगात्रे धनिलाग्निधारणां ततः स्वभर्तुश्चरणंबुजासवं जगद्गुरोश्चितयती नचापरं द
दर्शं देहोदतकत्सवसती सद्यः प्रजज्वाल समाधिनाग्निना २७ तस्य शयतां त्वेभुविचाडुतं महदाहेति
वादस्स महान जायत हेतुप्रिया देवतमस्य देवी जहावसूक्तं सती प्रकोपिता २८ श्रद्धां त्वनात्म्यमह
दस्य पश्यत प्रजापतिर्यस्य चराचरं प्रजाः जहावसूक्त्यहिमनात्मजा सती मनस्विनी मानमभीक्ष्णमर्हती
सोऽयं उर्मर्षहृदयो ब्रह्मभुक् ब्रह्मलोकेऽपकीर्तिं महतीं मवाप्सति यदंगजां स्वां पुरुषं द्विदुष्टां न प्रत्यक्षथ

मृतयेपयतः ३०

देत्यादिवादः तमेवाह दंतं तेति विषादे देवतमस्य अप्यतमस्य प्रिया केन दत्तेण प्रकोपिता सती २८ महदनात्म्यं दे
जं न्यस्य सवं त्वेह यवत्यायस्याहः तमेति येन विमना च वत्ताता २९ उर्मर्षमस्य सह नं हृदयं यस्य लोके ज
नमध्ये च शहात्रके च यद्यतः स्त्रीयामंगजां सतामपराधतः स्वावज्ञायामृतये मरणा यो घातं न निवारितवा

न पुरुषं द्विदुष्टां न प्रत्यक्षथ ३०

१६

अदुतं दृष्ट्वा च ॥ यत्तं हंतीति यत्तं हंतीति यत्तं हंतीति यत्तं हंतीति यत्तं हंतीति यत्तं हंतीति ॥ ३२ अधर्षणाभृगुणाभृ
गुणायेतपसासोमंप्राप्ताः ऋभवोनामदेवाउत्थिताः ॥ ३३ वस्मतेजसोभिर्ददीपमानैः ॥ ३४ इति चतुर्थे चतुर्थः
पंचमेतसर्तरेदत्तागमाकर्णशंकरः वीरभद्रंरुषोत्यासतेनदत्तमचातयत् ॥ प्रजापतेर्देतोः निधने कृतस्ते

मैत्रेय उ० वदत्येवं जने सत्यादृष्ट्वा सत्यागमदुतं दत्तं तस्यार्घदाहंतमुदतिष्ठन्नुदायुधैः ॥ तेषां माय
ततो वै गंगानि शम्भुभगवान्भृगुः यत्तं हंतीति यत्तं हंतीति यत्तं हंतीति यत्तं हंतीति यत्तं हंतीति ॥ ३२ अधर्षणाभृगुणाभृ
वाउत्येतुरोत्तसा ऋभवोनामतपसासोमंप्राप्तासदस्रशः ॥ ३३ तैरलातायुधैः सर्वे प्रमथासदगुस्रकाः
दत्तमानादिशोभेजुरुशद्विब्रलतेजसा ॥ ३४ इति चतुर्थे चतुर्थः ॥ ५ मैत्रेय उ० भवोभवान्यानिधने
प्रजापतेरसत्कृताया अगम्य नारदं स्वर्गार्घदत्तं चतुर्ध्वरभुवि विविद्रावितं क्रोधमपारमादधे ॥ कु
हः सदृष्टोऽपुटः सभूर्जदिर्जटांतडिह क्रिसटो ग्रोविषं उक्त्यरुद्रः सदसोत्थितो हसन्नाभीरनादो वि
ससर्जतां भुवि ॥ ततोः तिकायस्तनुवास्पशं दिवं सदस्रवाऽर्चनरुक्मिर्षट्क करालदंष्ट्रोऽञ्चलदमि

॥ नासत्कृतायाः तस्याधरेयं ऋभवो देवास्तैः ॥ सभूर्जदिः रुद्रः चोरः सन् जटाश्रुत कृम्योत्पात्योत्थितः सन् तां भुविस
सर्ज सदृष्टोऽपुटो येन तडितां वक्त्राणां च सदा ज्वाला स्रजत् उग्रो विषम्यास्तं ॥ ततो जटायाः सकाशात् स

17
श्री.
भा.च.
१७

तिकायोवीरभद्रो जात इति शेषः तनुवातत्वादेहेन दिवं स्पृशन् असुचरत्यर्थः च नरुक कृष्णवर्णः त्रयः सूर्या उ
वदशो नेत्राणि यस्य करालास्त्रिंशदंष्ट्रा यस्य ज्वलन्निग्निरिव सूर्यजायस्य कपालमालायुक्तः विविधासुहृ
नान्यायुधानियस्य १ हेरुद्रहेभट्टयुद्धकशाल मद्रतानां तमग्रणीः सन् सयज्ञे दत्तं जदि ब्रह्मतेजो उर्जय

तं किं करोमीति शृणोत माह वहां जलिं भगवन्भूतनाथः दत्तं सयज्ञं जदि मद्रतानां त्वमग्रणीरु
द्रभट्टांशको मे ४ अज्ञप्तपवंजपितेन मत्सुना स देवदेवं परिचक्रमे विभुं मेनेत दात्मानमसंग
रं हसामहीयसां तात सहः सहिसुम् ५ अन्वीयमाणाः सतरुद्रपार्षदैर्भृशं नदद्विर्वनदत्सुभैर
वं उद्यम्य शूलं जगदंतकोतकं स प्राद्रवद्दोषणभूषणाग्निः ६ अथ त्विजो यजमानः सह
स्याः कजभुदीच्या प्रसमीक्ष्य रेणुं तमः किमेतत्कृतपतद्रजोभूदिति दिनादिजपत्यश्वद

मिति मामं स्याः यतस्त्वं मे अंशकः ४ मत्सुनारुद्रेण परिचक्रमे प्रदक्षिणी चकार असंगमप्र
तिष्ठाते यत्र रं द्रो वेगस्तेन भोता तमहीयसां वलीयसामपि सहः सहिसुं वलं सोऽहं तमे मेने ५ जगदंत
को मत्सुसस्याप्यंतकं शूलं द्रोषयंति शद्वं ऊर्वंतीति चोषणानि नृपरादीनि भूषणानि योस्तौ अंजीयस्य
सः ६ कजमिदिति शितमो न भवति किं तरज इति ज्ञात्वा रुः रजपत्नत् ऊतोभूत् दधुधितया मासः ७

17A

हेतुं तं राभावेनोत्पातिकं कल्पयंति वाता इति दसूनामभावे हेतुः प्राचीनवर्हिस्तदा नीतनो राजा जीवति न
 कल्पंते शीघ्रं नीयंते ८ प्रसूतिर्दत्तपत्नी सामिश्रा मुख्यायासां विपाकः फलं पश्यंतीति नामिति तस्या उः स्वा
 दि को हेतुः अवदधाववज्ञातवान् अनागामनागसां ५ न चेदं स्तनावज्ञा मात्रं किं तरुद्रावज्ञानमतो नास्पभ
 वातानवांति हि संति दस्यवः प्राचीनवर्हिर्जीवति हो ग्रदंडः गां वीन काल्यंत इदं ऊतोरजो लोको
 पुना किं प्रलयाय कल्पते ८ प्रसूतिमिश्राः स्त्रिय उद्दिश चिन्ता ऊचुर्विपाको वृजिनस्यैव तस्य यत्
 पश्यंती नो उद्दिश्यां प्रजेशः सुतो सती मवदध्यावनागां ५ यस्त्वं त काले व्युमजरा कलापः स्वमूलसू
 चर्पितदिग्गजेंद्रः वितत्यन्त्यस्य दिता सदोर्धजानुच्चाटहासस्तनयित्नुभिन्नदिक् १० अमर्षयित्वा
 तमसस्य तेजसं मन्यसुते उर्विषदं भ्रुकृत्वा करालदंष्ट्राभिरुदस्तभागणं स्यात्सस्ति किं कोपयतो वि
 दं भविष्यतीत्याहुः यस्ति तिहाभ्यां व्युमो विकीर्णो जरा कलायो यस्य स्वमूलस्याग्रे अर्पिताः प्रेतादिग्गजेंद्रा
 यस्य उदिता सुत्रमिना न्यस्त्राणि ये स्ते दोषो वाहवपवधजासा चित्तमदोर्धेणानत्यति उच्चैर्दहासः कठोरोहा
 सपवस्तनयित्नुगर्जितं तेन भिन्ना विदीर्णा दिशो येन सः १० अमर्षयित्वा असहनमुक्तं कृत्वा मन्यसुते
 कोपय्यात्तं उदस्ती उद्दिशो भागणो न तत्र संघोयेन पुनश्च ते कोपयतो विधातरपि किं स्वस्ति स्यात्तस्या देव

कीचस्य कृष्ण ११

18

श्री.
भा.व.
टी.
१८

उद्दिग्नाप्रवलितादृग्पस्यतेनजनेनबद्धयथाभवत्सेवमुच्यमानेसतिउत्पातमाःमहोत्पाताउत्पिताःप
र्येक सर्वतश्चकथंभूतामहात्मनोपिदत्तस्यभयावहाः १२ नानाआयुधानियेषां वामनकैःरुखैरुघ
तायुधैःपिंगैःकपिलैःपिशंगैःपीतैःमकरस्यबोदरमाननेचयेषांतैःपरितोथावज्जिरवरुदः १३ यज्ञशा
मैत्रेयउः बह्वेवमुत्पिग्रहणोच्यमानेजनेनदत्तस्यमुद्रमहात्मनः उत्पेतरुत्पाततमाःसदस्यशो
भयावहादिविभूमौचपर्यक १२ तावत्सरुद्राजुचरैमखामहानानायुधैःवामनकैरुदायुधैःपिं
गैःपिशंगैर्मकरोदराननैःपर्याद्रवज्जिर्विडरान्वरुंध्यत १३ केचिदभंजुःप्राग्वंशंपत्नीशालांतथा
परे सदआग्नीभृशालांतविहारंमहानसं रुरुजुयज्ञपात्राणितथैकेग्रीननाशयन् ऊडेष्टमूत्र
यकेचिद्विभिडुर्वेदिमेखलाः १५ अवाधंतमुनीनन्यपकेपत्नीरतर्जयन् अपरेजगृह्णदेवान्प्राप्त्यास १८
त्रान्यलायितान् १६ भृगुववंधमणिमान्त्वीरभद्रःप्रजापतिं चंडीशःस्रवणंदेवभगंनंदीश्वरोग्रही १८
लायाःश्वपश्चिमस्तंभयोः अर्पितंश्वपश्चिमायतंकाष्ठंप्राग्वंशस्तं यज्ञशालायाःपश्चिमतःपत्नीशालां यज्ञ
शालायाःपुरतःस्थितं सदोमंडपंसदसः पुरतोहविधानं तस्योत्तरत आग्नीभृशालांतविहारंयज्ञमानगृहं
महानसंपाकभोजनशालां १५ रुरुजुःवभंजुःउत्तरेवेद्यामेखलाःमीमांसूत्राणि १५ १६ १७

१८

ग्रावभिरर्च्यमानाः नैकथाश्रनेधाड्डवुः १८ सुबोदस्तेयस्य भवोवीरभद्रः लुलंचेउत्पादितवान्
 १९ उज्जहारउद्धृतवान्सदःस्यः सभायामुत्थितःसन् शपंतंशिवनिंदांऊर्वंतंदत्तं अस्तिनिकोचेनाह
 चदत्तं प्रेरितवान् २० कलिंगदेशगजस्यानिरुद्धोद्वाहेवलुभद्रोयथाहृतेदंतान्यातितवान् गरिमणिश्च
 रुतोरुद्रेनिंयमाने दत्तःदंतान्दर्शयन् योजहास एषोरितिपाठेद्विवचने पैद्वापौसश्चरुर्भवतिन्यत्र
 सर्वपर्वत्तजोहृष्टासदस्याः सदिवौकसः तैरर्च्यमानाःसभृशंग्रावभिर्नैकथाद्वत् १८ जुहु
 तःसुबोदस्तस्मिन्मृगिभर्गन्भवः भृगोर्लुलंचेदंसियोद्दसच्छत्रमुददर्शयन् १९ भगस्यने ह
 त्रेभगवान्यातितस्यरुषाभुवि उज्जहारसदः स्यात्तायः शपंतमहृचुदत्तं २० एषश्चापातय
 दंतान्कालिंगस्ययथावत्तः शप्यमानेगरिमणियोद्दसहर्शयन्तः २१
 तत्सहितस्यापि एषोदंतपातप्राप्त्यर्थः सूचितवान् तथाहि एषाप्रपिष्टभागोःदंतकोदितंदेवान्निति वि
 दितस्यपोषणस्यदिदैवत्याभावात् तत्रतस्यदत्तः सत्रीतिवक्तव्यस्यात् नचैतत्संगच्छतस्याशक्यं तत्राप्य
 स्यदंतपातोवस्याभेदेप्रवृत्तेनदिवचेनेनज्ञाप्यते अतएव एषोमुग्रहं देवावस्यति एषातयजमानस्य दद्वि
 भंतितपिष्टभुक् इतिकेवलश्चेतमपिष्टभुग्भविष्यतिअन्यहितश्चेत् यजमानस्यदद्विर्भलपिष्यतीत्यर्थः

19
श्री.
भा.च.
टी.
न १५

छिंदन्नपीत्यत्रशिरस्तुपरिव्यक्तीभविष्यति अंबकोवीरभद्रः २२ अस्त्रान्वितैर्मंत्रसहितै ननिर्भिन्नात्तु
यस्यतथाभूतं दृष्टेतिशेषः २१ सपशूनांयतिः मत्वे संज्ञपनंयोगं कंठनिष्पीडनादिभ्योपमारणापायेदृष्टा त
नोपायेनादरात् २५ अन्येषांवाद्याणादीनांतद्विपर्ययः असाधुवादः अभूदितिशेषः २५ गुप्तकालयेकै

आक्रम्योरसिदत्तस्यशितधारेणादेतिना छिंदन्नपितउद्धर्तनाशक्रोअंबकस्तदा २२ शस्त्रैरस्त्रा
न्वितैरेणामनिर्भिन्नत्वचंदरः विस्मयंपरमापन्नोदध्योपश्रुपतिश्चिरं २३ दृष्ट्वा संज्ञपनंयोगंयशूना
सपतिर्मत्वे यजमानपशोः कस्यकायातेनादराद्विरः साधुवादस्तदातेषां कर्मतंत्रस्यशंसतां भूत
प्रेतपिशाचानामन्येषांतद्विपर्ययः २५ जुहोवैतच्छिरस्तस्मिन्दक्षिणाग्रावमर्षितः तदेवयजने
दग्धाप्रातिष्ठद्गुप्तकालये २६ इतिचतुर्थपंचमः ५ मैत्रेयः अथदेवगणाः सर्वरुद्रादीकैः प
राजिताः मूलपट्टिनिस्त्रिंशदंशपरित्तमुद्धरैः १ संछिन्नभिन्नसर्वांगाः सत्त्विकसम्भाभयाक्र
लासं २६ इतिचतुर्थपंचमः ५ षष्ठेदेवसंवेनसंलाः स्वयंभवेनमस्कृत्यकात्स्न्येनतत्रवेदयन् २
हगत्वाभवंविधिः सांत्वयामासदक्षादिजीविताद्यर्थमादरात् १ अथदेवगणाः स्वयंभवेनवेदयन्निति
द्वितीयेनान्वयः १ मूलादिभिः संछिन्नातित्रुटितानिभिन्नानिविदीर्णानिअंगानियेषांसदाश्रुतिभिः सभ्यै

सर्वसंज्ञाः २

१५

197

कस्य दत्तस्य नेयतः न जगमुतः ३ विभुर्वस्माते जीयसि अतितेजस्यस्विनि पुरुषे कृतागसि सत्यपि स्वयंत
त्रकृतागसो बुभूषतामपराधं कर्तुमिच्छन्तां सा तथा बुभूषातेषां हेमाय न भूयात् प्रायेति कोक्तिः न भवेदि
त्यर्थः ४ तथापि प्रसादयधं तमापयतये भवंतः वर्हिषो यज्ञस्य भागभाजं पराडः दरादेव वेडितवन्तः प्रगृ

उपलभ्य परैवैतद्गवान्नसंभवः नारायणश्च विष्णात्मानं कस्याधरमीयतः ३ तदा कर्णवि
भुः प्रादते जीयसि कृतागसि हेमाय तत्र सा भूयात् प्रायेण बुभूषतां ४ अथापि सूयं कृतकि
त्विषा भवेये वर्हिषो भागभाजं पराडः प्रसादयधं परिशुद्धचेतसा हि प्रसादं प्रगृहीतां द्विपद्ये ५
आरासानां जीवितमधरस्य लोकपालः कुपितेन यस्मिन् तमाशुदेवं प्रियया विहीने तमापय
धं हृदिविद्धं डरुक्तैः ६ नाहं नयं नो न च सूर्यमस्ये देहभाजो मुनयश्च तत्वं विडः प्रमाणं वलवी
हीतां द्विपद्यं पादौ प्रगृह्येत्यर्थः ५ अधरस्य जीवितं पुनः ॥ धयोर्वायस्यात्मतं वै कउपायं विधित्सेत् ७

संधानं प्रार्थयमानाः संतः यस्मिन् कुपिते सति न भवेत् नश्येदित्यर्थः ६ वयंतु तत्र गंतं विधिं मत्त्वमे
व कंचिदुपायं विधत्सेति चेदत आह नेति यज्ञस्तदानीं तन ईन्द्रः यस्य तत्वं वलवीर्ययोः प्रमाणमियतां
विडः वीर्यं पराक्रमः पापमिति पाठे अपराधम् ७

ये
स्य

३०
श्री.
भा.च.
टी.
२.

८ कैलासं वर्णयति जन्मौषधीत्यादि चतुर्दशभिः नरेतरैर्देवैः जुष्टं ५ शृंगैरमणोरतिप्रदमित्तरेणान्वयः क
थं भूतैः मानापातभिः विचित्रितैः नानाद्रुमलतागुल्मायेषु १० नानामलानि प्रसवणानियेषु नानाकंदराः
सान्नवश्चयेषु रमणैः सह क्रीडन्तीनां ॥ मयूराणां कैकाभिः स्वनैः नादितं मदांधैरलिभिर्विमूर्छितं मूर्च्छं

स इत्यमादिषु पसुरानजसैः समन्वितः पितृभिः सप्रजेशैः ययौ स्वधिस्मान्निलयं पुरदिवः कैला
समद्रिप्रवरं प्रियं प्रभोः ८ जन्मौषधितपोमंत्रयोगसिद्धैर्नरेतरैः जुष्टं किन्नरगंधर्वैरसुरोभिर्दत्तं
सदा ५ नानामणिमयैः शृंगैर्नानाधातुविचित्रितैः नानाद्रुमलतागुल्मैर्नानामृगगणादृतैः १० ना
नामलप्रसवणैर्नानाकंदरसानुभिः रमणैर्विहरन्तीनां रमणैः सिद्धयोषितो ॥ मयूरकैकाभिरुतं
मदांधैरलिभिर्विमूर्छितं स्थावितैरक्तकंठानां कृजितैश्च पतत्रिणां १२ आकृत्येतमिवोदसैर्दिजान्का

नारागतिविशेषस्तच्छातं कृतं रक्तकंठा मडुवैर्दुमैः व्रजंतमिव मातंगैर्गुणैर्नमिव निर्जरैः १३
नां कोकिलानां स्थावितैः सुतं नीतैः स्वरैः अन्येषां पतत्रिणां च कृजितैः १२ उदसैरुन्नतशारैर्दुमैः दिजा
न्यसिणैः आकृत्येतमिव लोके हि द्रुमुत्तिष्ठोच्चैः सुरेणाह्वानमर्थिनां ऊर्वति अद्रिश्चोत्तिमहस्ताकारैर्दु
मैस्तत्र पतिस्वनैश्च तथा ललत इत्यर्थः व्रजद्विर्मातंगैर्व्रजंतमिव निर्जरधनिभिर्गुणैर्नमिव १३

४०७

१४ चूतामयोरवांतरजातिभेदः वेणुकवचकयोश्चनीरंभसरंभत्वेनभेदः १५ वेणुकदाजातिभिरित्यत्रवे
एकापलाजातिर्मालती १६ १७ दुमजातिभिरित्यत्रजातिरवांतरभेदसामान्यं १८ ऊमुदादिसमृद्धिभिर्देत
भिः नलिनीपुसः सुकलंमधुरंयथाभवत्येवंकृजंति यानिपत्तिवृंदानितैपशोभितं १९ मृगादिभिर्जुष्टंनिर्घ

मंदारैः पारिजातैश्चसरलैश्चोपशोभितं तमालैः सालतालैश्चकोविंदासनार्जुनैः १५ चूतैः कदंब
नीपैश्चनागपुत्रागच मकैः पाटलाशोकवज्रलैः ऊदैः ऊरवकैरपि स्वर्णाण्यशतपत्रैश्चवेणुवेणु
कज्जतिभिः ऊज्जकैर्मलिकाभिश्चमाधवीभिश्चमंडितं १६ पनसोडंबरोम्यसल्यग्रोधदिग्गुभिः
भूजैरोषधिभिः एगैराजएगैश्चजंबुभिः १७ खर्जूराम्बातकाग्राधैः प्रियालमधुकैर्गुदैः दुमजातिभि
रन्यैश्चराजितं वेणुकीचकैः १८ ऊमुदोत्पलकल्हारशतपत्रवनर्दिभिः नलिनीपुसकलंकृजतवग
वृंदोपशोभितं मृगैः शाखामृगैः क्रोडैर्मृगैर्द्रुतशल्यकैः गवयैर्नाभिभिर्व्याघ्रैर्निर्जुष्टंमहिषा
दिभिः २० कदलीषंडसंरुद्धनलिनीपुलिनश्रियं पर्यस्तंनंदयासत्याः स्नानप्राणतरोदया २१

वितं नाभिभिः कस्तूरीमृगैः सर्वमृगराणाः शृंगविशेषणत्वेनोक्ताः इदानीं स्वातंत्र्येणोत्पन्नरुक्ताः २० कदलीषं
डैः संरुद्धानाचूतानिनलिनीनांपुलिनानि तैः श्रीः शोभायस्मिन् नंदयागंगयापर्यस्तं परिवेष्टितं सत्याः भवा।

न्याः स्नानप्राणतरोदया २१

२
श्री.
भा.च.
दी.
२१

तत्र गिरौवनं च दृश्यं त्रवने तन्नामसौ गंधिकं नाम पंकजं भवति जातावेकवचनं २२ पुरीवर्णयति न
न्दावेति चतुर्भिः सरितौ पुरादास्यतो भवतो तीर्थपादस्य दरेः पादो भोजरजसा २३ ययोर्विगास्य प्रविश्य क्रीडे
ति २४ ययोर्भोविगततृषोपि गजाः पिबेति तत्र देतः तासौ सरस्त्रीणां स्नानेन भ्रष्टं गलितं यत्र वंजं मते

विलोक्य भूतेश गिरिं विबुधं विस्मये ययुः दृष्टुं स तत्र ते रम्या मलकां नाम वै पुरी २२ वनं सौगं
धिकं चापि यत्र तन्नाम पंकजं २२ नंदाचालकनंदाच सरितौ वास्यतः पुरी तीर्थपादपादो भोजर
जसा तीव्रपावने २३ ययोः सरस्त्रियः क्षतरवरुहस्यस्थिस्थितः क्रीडति प्रेसः संचिं सो विगास्यति
कर्षिताः २४ ययोस्तस्मान् विभ्रष्टं नवजं ऊर्मपिंजरं वितृषोपि पिबेत्संभः पाययंति गजा गजीः
२५ तारहेममहारत्नविमानशतसंकुलो जुष्टोऽप्यजनस्त्रीभिर्यथा खं सतडिद्धनं २६ हित्वा
यत्नेऽप्यरपुरीवनं सौगंधिकं च तत्र दुर्गैः कामडुर्गैर्हयं चित्रमाल्यफच्छदैः २७

नपिंजरं पीतवर्णं गजीः करिणी २५ तारं रूपं तारादिमयविमानानां शतैः संकुलो तडिद्धिः स्त्रीणां च नै
र्विमानानां खेन पुर्यः सादृश्यं २६ यजेऽप्यरपुरीदित्वाऽतिक्रम्य तद्वनं च दृष्ट्वा ते देवाः आरादूराददृष्ट
पुरिति चतुर्थेनान्वयः कथं भूतं वने चित्राणि माल्यानि फलानि च्छदाश्च येषु तैर्दुर्गैः रुचं सखकरं २७

217

रक्तकंठखगानामनीकस्यस्वरैर्मंडिताः षट्पदाः षट्पदस्वरायस्मिन् कलहंसानां जलस्यप्रेष्टं खरदंडानिप
 दानितैर्यक्ताजलाशयायस्मिन् २५ वनंजंजरैः संचृष्टायेहरिचंदनदुमास्तसंबंधिनावायुना पुण्यजनस्त्रीणां
 मनःअधिअधिकमुन्मथयत २६ यत्रचोत्पलमालिन्योवाण्यस्तत्रकिंपुरुषैः प्राप्तंवापीश्चदृष्टेत्यर्थः ३ योजन

रक्तकंठखगानीकस्वरमंडितषट्पदं कलहंसजलप्रेष्टंखरदंडजलाशयं २५ वनंजंजरसंचृष्टह
 रिचंदनवायुना अधिपुण्यजनस्त्रीणांमुद्गरुन्मथयन्मनः २६ वैडूर्यकृतसोपानावाण्यउत्पलमा
 लिनीः प्राप्तंकिंपुरुषैर्दृष्टातस्मारादृष्टश्चर्वटं ३ सयोजनशतोत्सेपैः पादोनविदपायतः पर्यक्ता
 चलच्छायेनिनीडस्तापवर्जितः ३१ तस्मिन्महायोगमयेमुमुक्षुशरणोसुराः दृष्टशःशिवमासीनं
 त्पक्तामर्षमिवांतकं ३२ सनंदनाद्यैर्महासिद्धैः शांतैः संशांतविग्रहं उपास्यमानं सख्याचभर्जाश्व
 करत्तमां ३३ विद्यातपोयोगपथमास्थितंतमधीश्वरं चरंतंविश्वसृष्टदंवात्सल्यालोकमंगलं ३४

शतमुत्सेधउच्छायोपयस्यपादोनैःसर्वतःपंचसप्ततियोजनप्रमाणैर्विदपैः शाखाभिरायतोविस्तृतः पर्यक्
 सर्वतः कृताअचलच्छायायेननिर्गतंनीडंयस्मात् ३१ मुमुक्षुणांशरणो आश्रयेत्पक्तामर्षांतकस्तत्तलं ३२
 तंविशिनष्टि सनंदनाद्यैरितिपंचभिःसख्याचक्रवरेणोपासमानं ३३ विद्याउपासनाः तपश्चिन्तैकाग्रयोगः

समाधिः तेषांपंच्याने प्रवर्तनद्वारा लोकस्य सर्वमंलेहिनेतयोक्तस्य
 त्वेहादाचरं ३४

२२
श्री.
भा.च.
दी.
२२

संख्याभरुवारक्तवर्णेनांगेनभस्मादिलिंगंचंद्रलेखांचविभ्रतं ३५ व्रतिनामासनं वृत्तीनां व्रत्तप्रवोचतं ३६ स
व्यं पादपदं दक्षिणं कुरौ कृत्वा विन्यस्य जानुनिचसंवे बाहुं कृत्वा दक्षिणबाहुप्रकोष्ठे मणिवंधस्थानेः तमालां
कृत्वा दक्षिणदक्षकृतया तर्कमुद्रया तपलतितमासीनमित्यर्थः तउक्तं योगशास्त्रे पक्षे पादमथैकस्मिन्वि

लिंगंचतापसाभीष्टं भस्मदंडजराजिने अंगेन संख्याभरुचा चंद्रलेखांचविभ्रतं ३५ उपविष्टं दर्भमय्या
वृत्तीनां व्रत्तसनातने नारदाय प्रवोचतं पृच्छते शृण्वतां सतो ३६ कृत्वा रौ दक्षिणं सव्यं पादपदं च
जानुनि बाहुं प्रकोष्ठे तमालामासीने तर्कमुद्रया ३७ तं व्रत्तनिर्वाणसमाधिमाश्रितं व्यपाश्रितं गि
रिशं योगकल्याणं सलोकपालासनयो मनूनामाद्ये मुनिं प्रांजलयः प्राणो मुः ३८ सन्नपलभ्यागत
मात्मयोनिं सगसुरेशैरभिर्वंदितो द्विः ३९ अथायचकेशिरसाः भिवंदनमदं नमः कस्य पथे ववि

न्यसद्वरुसंस्थितं इतरस्मिंस्तथा बाहुं वीरासनमिदं स्मृतं तर्कमुद्राचोक्ता तज्जात्येगु ॥ ३५ ॥
एयोरग्रेमिथः संयोज्य चो गुली प्रसार्य वंधनं प्राहुस्तर्कमुद्रेति मोत्रिका इति ३७ व्रत्तनिर्वाणं व्रत्ताने
दस्तत्र समाधिरैकाग्र्यं तमाश्रितं योगकल्याणयोगपदं च वामजानुदहलीकरणार्थं विशेषेणोपाश्रित
वतं मननशीलाः मनवस्तेषामाद्ये मुत्वे ३८ अर्द्धजमो विस्मृता मनमूर्तिर्यथा कस्य कश्चपस्य ३९

२२

महर्षिभिः सहितायेनीललोहितमनुवर्ततेपितस्मेवेदनेचक्रः एवं सर्वैर्नमस्कृतः प्राह कृतः प्राणामोदेवै
 र्यस्मैतं ध यद्यपि चंमानीचवन्नमस्करोषितथापितवैस्यमदेवेद्यीत्याह जानेति जगतोयोनिर्याशक्तिः प्र
 कृतिः वीजंचयः शिवः पुरुषस्तयोः कारणं तथापि निर्भेदं यद्वत्स्ननिर्विकारेतदेवत्वमिजाने ध ननु विरु
 द्धमेतत्तद्वदत्वमेव स रूपयो रविभक्तयोः शिवशक्त्याः कीडन्ति स्स्यादिकरोषिडर्णनाभिरिव स्वरूपयोरिव

तथापरे सिद्धगणामहर्षिभिर्येवै समेतादनुनीललोहितं नमस्कृतः प्राह शशांकशेखरंकृतप्र
 णामं प्रदसन्निवात्मभूः ध ब्रह्मो जानेत्वा मीशं विश्वस्य जगतोयोनिर्वीजयोः शक्तेः शिवस्य च परं
 यत्तद्वत्स्ननिरंतरं ध त्वमेव भगवन्नेतच्छिवशक्त्याः स्वरूपयोः विश्वस्य जगत्सिपास्यत्सि कीडन्ती पटो
 यथा त्वमेव धर्मार्थद्वयमभियतयेदक्षेण सृजेण ससर्जिथा धरं त्वयैव लोके वसिताश्च सेतवो वा
 न्वात्मणाः श्रद्धयतेष्टतत्रताः ध त्वं कर्मणां मंगलमंगलानां कर्तः सलोकं तनुषे स्वः परं वा अमं
 निपाठे स्वांशयोरतो न विरोधः ध धर्ममर्थचक्षो ग्निषया त्रयीत गलानां च तमिस्त्रमुल्लेखं विपर्ययः केन
 स्यादभियतये रक्षणाया धरं सृष्टवानसि यद्वा देधर्मार्थद्वयमभियतये तत्प्राप्तये दक्षेण सेतवो वर्णा
 अमर्षा द्वाश्चावसितानि बद्धाः निर्णीता इति वा श्रद्धयतेष्टद्वयानुतिष्ठंति ध सर्वकर्मफलदाता पितृमेवै

2317

भवांस्तु अस्पृष्टमतिः अतः समस्तदृक् सर्वज्ञः तयामाययादत आत्मा येषां तेषु अतएव कर्मानुगतचित्तेषु
 इहापगयेनुग्रहं कर्तुमर्हसि ४८ एवं सामान्येनोक्ता प्रसूतमाह ऊर्विति विभिः तया हतस्यातएवासमा
 तस्य प्रजापतेरधरस्य हेमुने यत्राधरे ऊयासिका भागिनो पितव भागे न दडः भागार्हत्वमाह येन तयाम
 भवांस्तु पुंसः परमस्य मायया उरंतया स्पृष्टमतिः समस्तदृक् तया हतात्मस्वनुकर्मचेतः स्वनुग्र
 हं कर्तुमिदार्हसि प्रभो ४८ ऊर्वधरस्योदरं हतस्य भोस्त्वया समाप्तस्य मुने प्रजापतेः न यत्र भा
 गंतव भागिनो दडः कृयज्ञेनो येन मत्वो निनीयते ४९ जीवता घजमानो यं प्रपद्येतां सिणी भगः
 भृगोः श्मश्रुणिरो हंत एस्मो दंताश्च एव वत् ५० देवानां भगगात्राणां मृत्विजां चापुधा श्मभिः भ
 वतानुशृहीतानां माशु मन्योस्त्वनातरे ५१ एष ते रुद्र भागो स्त्वय उच्छिष्टो धरस्य वै यज्ञस्ते रुद्र भागे
 न कल्पतामघ यज्ञदहन् ५२ इति चतुर्थे षष्ठः ६ मैत्रेय उ० इत्यजेनानुनीतेन भवेन परितप्यता
 खो निनीयते फलं प्राप्यते ५३ ५० हे मन्यो अनातरमारोग्यमस्तु ५१ भागश्च तवास्ति त्याह एष इति हे रुद्रः याव
 दित्यर्थे यदिति अवयवं यज्ञे कृते यावानुच्छिष्टं अवशिष्टेयं स्तावानेष तव भागो स्तु हे रुद्र ते भागेनाघ यज्ञः
 कल्पतां संपद्यतां ५२ इति चतुर्थे षष्ठः ६ सममेविसुरुद्रतः स्तुतो दत्त भवादिभिः यज्ञं प्रवर्तयामास दत्ते

अभियर्थे मरावाहे प्रहस्य प्रयत्नमिति

एतिलिरूप्यते अजेनानुनीतः प्रार्थितो भवस्तेनाभिहितं हे महावा
 हो हे विडर ।

२५
श्री.
भा.च.
टी.
२५

अथमपराधं २ सापराधमपहत्यानुगृह्णाति दग्धं शीर्षं यस्य प्रजापतेः अजस्य सुखं यस्मिन् तत्तथाभूतं शि
रोस्तु वर्हिषः संवन्धिने भागं मित्रनाम्नो देवस्य ३ प्रकर्षेण कृता निलशानि सर्वाण्यग्नियेषां ते भवंतु ३
क्षेत्राण्यज्ञावसिष्टं ४ येषां त्वेगानि विनष्टानि ते तश्चिन्नोर्वाङ्भ्यां कृतवाहवः एसो हस्ताभ्यां कृतहस्ता

श्रीमहारुद्रः नार्चं प्रजेशवाला नां वर्णयेनानुचिंतये देवमायाभिभूतानां दंडस्तत्र भूतो मया २ प्रजापते
दग्धं शीर्षं भवत्वजसुखं शिरः मित्रस्य च त्वेषे ते तभागं स्ववर्हिषो भागः ३ एषा तयजमानस्य दद्मिर्जस्तु
पिष्टभुक् देवाः प्रकृतसर्वा गायेम उच्छेषां दंडः वाङ्भ्यामश्चिनोः एसो हस्ताभ्यां कृतवाहवः भवंतु ३
यं वश्चात्येव स्तश्मश्चुर्भुग्भवेत् मैत्रेय तदा सर्वाणि भूतानि श्रुत्वामीहृष्टमोदितं परितृष्टात्मभिस्ता
तसाधुसाधित्यथाब्रुवन् ५ ततो मीढां समामंश्चुनासीराः सहर्षिभिः भूयस्तदेव यजने समीहृद्देध
साययुः ७ विधाय कात्स्न्येन चतस्रदाह भगवान्भवः संदधुः कस्य कायेन हवनीयपशोः शिरः संधीयमा
अभवंतु अधर्यवः अयं वज्रतिजः वस्तस्य श्मश्रौणे ॥ नेशिरसि दत्तो रुद्राभिर्वीक्षितः सद्यः सुमश्नोतस्यो
वश्मश्चुणियस्य ५ मीहृष्टमः शिवस्तेनोक्तं परितृष्टैश्चिन्नैः ३ तदामीढां संशिवं त्वया गतसर्वकार्यमित्यामं
असंप्राप्यंश्चुनासीरा देवाः सह मीहृष्टावेधसा च वर्तमानाः समीहृद्देधसः ७ कात्स्न्येन हस्तवाक्कादिसाधारणं

विश्व २५

पूर्ववृषधजदेषेणकलिलः कलषीकृतः आत्मायस्सः तदाशरत्कालीनोद्गदं वामलोभवत् १० ॥ यदा
 पियसपि प्रलब्धः पराभूतोमयाभवान् तथापितयादंभृतः शिवाकृतानरूपेति तस्मीति युक्तमैवेत
 दित्याह ब्रह्मबंधुषुचब्राह्मणाभासेषपि तभ्यंतवहरेष्येति वांघवयोरवज्ञाउपेतानास्तितत्रहेतमाह विये

तदावृषधजदेषकलिलात्माप्रजापतिः शिवावल्लोकादभवच्चरद्गदं वामलः १० शिवस्तवायकृत
 धीन्नाशक्रोदनुरागतः औत्कंढाहायकलयासंपरीतां सतां स्मरन् ॥ कृच्छ्रात्संस्तभ्यचमनः प्रेम
 विह्वलितः सधीः शशंसनिर्वलीकेनभावेनेशंप्रजापतिः दत्तः भूयान् नुग्रहश्चैवोभवताकृतोमे
 देउस्तयामयिभृतोयदपिप्रलब्धः नब्रह्मबंधुषुचवांभगवन्नवज्ञातभ्यंहरेष्यकृतपवधुतव्रतेषु १३
 विद्यातपोव्रतधरास्तुखतः सविप्रान्ब्रह्मात्मतत्त्वमवित्तं प्रथमं त्वमस्वाक तद्ब्राह्मणान्परमसर्वविप
 त्सपासिपालः पश्यन्निवविभोप्रगृहीतदंडः १४ योसौमयाविदिततत्त्वदृशासभायोत्तिसोडरुक्तिवि
 ति ब्रह्माभूत्वात्वमस्वाक अस्वालीः किमर्थमात्मतत्त्वमवित्तं यदा ॥ शिवैरः गणयन्तं अर्वाक्यतंत
 ब्रह्मवेदं आत्मतत्त्वावित्तं संप्रदायप्रवर्तनेनज्ञापयितमित्यर्थः तत्तस्मात् हेपरमउत्कृष्ट १५ अत्रचप्र
 त्यपकारोनास्तीत्याह योसौविति अविदिततत्त्वदृशाअप्राप्ततत्त्वज्ञानेन तदविगणय्यविसृत्य अहेतम

महेतमनिर्देषादुष्पादं यस्मिन्महा

25

श्री.

भा.च.

ही.

२५

स्निग्धया शर्वाकः अथः पतंतं मामपादतितवान् स्वकृतेनैव परानुग्रहेणैव तस्येत नमयातत्यतिकर्तुं शक्य
मित्यर्थः ॥ अनुसंविताः नुजातः उपाध्यायसदितैः ऋत्विगादिभिः अनुवर्तयामास ॥ वाराणोप्रमथादीनां
सर्गकृतदोषस्य सुदये निवृत्त्यर्थं ॥ उपातद्विषाः धुर्युणा सह विषुदया बुद्ध्या दध्यौ देवि शोपते देवि उर ॥
स्वयाप्रभया तेषां तेनां सिमुसंतिरस्कुर्वन्नुपानीतः समीपं प्रापितः स्तोत्रेण वृद्धद्वयंतरे वाजोपतौ तदता

मैत्रेय उ० तमाप्येवं समीक्षां संवत्सराणां चानुसंविताः कर्मसंज्ञानयामास सोपाध्यायर्त्विगिभिः ॥
वैश्वंयस संततैः त्रिकपालं द्विजोत्तमाः पुरोडाशं निरवपन्वीरसं सर्गसुदये ॥ अधुर्युणा तद्विषा
जयमानो विशास्यते धिया विषुदया दध्यौ तथा प्राडरभूदरिः ॥ तदा स प्रभया तेषां योतयं त्यादि
शोदश मुसंस्तेज उपानीतस्तार्क्ष्येण स्तोत्रवाजिना ॥ प्रणमोदिराण्यशानोर्ककिरीटनुष्टोनीला
लकध्रमरमंडितकुंडलास्यः कंबुजचक्रशरचापगदासिचर्मवयैर्दिराण्यभुजैरिव कर्णिकारः २०

वृद्धद्वयंतरे पलाविति श्रुते ॥ तमेवानुवर्णयति प्रणम इति द्वाभ्यां हिरण्यवद्रशनायस्येति वस्त्रं लक्षते अ-
कंतलेन किरीटेन जुष्टः नीलालकापवध्रमरालैर्मंडितं कुंडलपुक्तमास्यं यस्य सः कंबुभिरायुधैर्भृत्यरत्ना
द्यैः दिराण्यैः भुजैः प्रथितः कर्णिकार इव शोभमानः भुजानां दिराण्यभुजैः केसरकंकणमुद्रिकारैः २०

२५

वत्सपथिप्रितावधूर्त्तस्मीयस्यसः उदारोदासौवलोकश्चतयोः कलयालेशेन पार्श्वेऽभयतोभ्रमेती व्यजन
चामरेचामरव्यजनेपवराजहंसौयस्मिन्सः रज्यमानः शोभातिशयनीयमानः २१ ब्रह्मेन्द्रमहनायकास
ख्यायेषांते २२ दत्तरुचःतिरस्कृतप्रभाः सन्नजिह्वागद्गवाचः सासाधसाः तन्महिम्नाक्षभितचिताः उपत
स्यःतद्वुः २३ यस्यमहिमहिमानं प्रति अर्वागेववृत्तिर्येषांतेपियथामतिशृणोतिस्मश्रुतवन् कृतःप्रक

वत्सपथिप्रितवधूर्त्तनमाल्यदारदासावलोककलयारमयंश्चविश्वं पार्श्वेभ्रमद्यजनचामरराज
हंसःश्रेतातपत्रशिनीपरिरज्यमानः २१ तस्यपागतमालस्यसर्वेसरगणादयः प्रणमुःसहसोत्था
यब्रह्मेन्द्रमहनायकाः २२ तन्नेजसादत्तरुचः सन्नजिह्वाःससाधसा मूर्धाधताञ्जलिपदाउपत
स्युरथोदजं २३ अप्यर्वाग्वृत्तयोयस्यमहित्वात्मभवादयः यथामतिशृणोतिस्मकृतावग्रहविग्रहे
२४ दत्तोदृतीतार्दणसाधनोत्तमेयत्तेष्वरेविश्वसृजं परंशुं सनेदनेदाद्यनुगैर्हृतंमुदाशृणोत्यपेदेप्रयतः

टीकृतः अनुग्रहार्थंविग्रहोयेनतं यदा तेषांअर्वाग्वृत्तित्वेदेतःतेतयस्यमहिमाविभूतिमात्ररयाऽत्यर्थः
२४ तत्रतावदत्तस्मृतिप्रकारमाह दत्तरति शृहीतमर्दणसाधनोत्तमेयत्तं उत्तमेपात्रेआसाद्य अर्दणेषु
समर्पितेषुप्रीत्यासार्दणपात्रमेवयेनशृहीतमित्यर्थः यदा कथंप्रपेदे शृहीतमर्दणसाधनोत्तमेयथाभव

26

श्री.
भा.च.
टी.
२६

तितथातद्गृहीत्वा प्रपेद इत्यर्थः गृहीतेति पाठः सुगमः गृणन्तु वन्यपेदेशरणं जगाम २५ दत्तकृत्तिक
सदस्येशभृगुव्रह्मैन्द्रयोषितः स्वयञ्च तथा सिद्धाय जमानीचलोकपाः योगिवत्साभिदेवाश्च स्तुवंति जग-
दीश्वरं तथा गंधर्वविद्याधराणाञ्च पृथग्यज्ञैः ननु साक्षात्परमेस्वरपवरुद्रः तस्य वस्त्रपुत्रत्वे जीवत्वमनु-
कारमात्रं हन्तुं किमिति त्वयामेददृष्टासौ च वज्ञात इति सांभगवानाक्षेप्यतीत्याशंक्या अप्रच्युतस्वरूपस्य
जीवधर्मनाम्नैतवैवसंगच्छते नान्यस्येत्याह शुद्धमिति स्वधास्त्रिस्वस्वरूपेतिष्टन भवान् शुद्धं चिन्मात्रवै

दत्त उवाच शुद्धं स्वधाम्नुपरताविलबुद्ध्यावस्थं चिन्मात्रमेकमभयं प्रतिविध्यमा-
याम् तिष्ठंस्तथैव पुरुषत्वमुपेत्य तस्यामाक्षेभवान् परिशुद्धश्चात्मतंत्रः २६

तत्पचनः शुद्धत्वे हेतुः उपरतानित्यनिवृत्ताविलबुद्ध्यावस्थायस्मात् अतएकं भेदशून्यं अतएवाभयं द्वि-
तीयाद्वैभयं भवतीति श्रुतेः जीवस्यापि वस्तुतः पवंभूतत्वाद्देलक्षणार्थमुक्तं मायां प्रतिविध्याभिभूयस्वतंत्र-
एव वसन्ततथा मायया पुरुषत्वं मनुष्यभावे उपेत्य तस्यां मायां तिष्ठन् अपरिशुद्धश्चरागादिमानिवासे रा-
मकृसाद्यवतारे तथा प्रतीयते भवानित्यर्थः अनेन विद्योपाययोमायाभिभूताः संसरन्ति अतस्त्वमेवैश्वरो
नरुद्रादय इति भावः अतएवैमां भेददृष्टिं भगवान्त्वारपिष्यति अहं ब्रह्मा च शर्वश्च जगतः कारणं परमिता

२६
२६

२६

26 A

ऋतिजोपि स्वापराधं परिहरंतः स्तवंति भो अने जन उपाधि मलशून्य यद्यपि त्वमेव रुद्रादिदेवता रूपः तथा
पिनंदीश्वरशापात्कर्मणोपवडराग्रहधियः सन्नः तव तत्त्वेन विद्यः किंत धर्मस्याएव सोपलक्षणभूतं विवृ
त त्रयीप्रतीयाद्यमधराख्यं तव रूपमस्मात्तातं कीदृशं यदर्थं यस्य सिद्धये अथिदैवदेवताधिकारेण अहो
व्यवस्थाः अमूर्त्यवस्थाः अत्रेयमेव देवतानान्येतेवेभूतानियमाश्चर्यः यद्वा व्यवस्थाश्चाख्याते अत्राग

ऋतिजाऊः तत्त्वेन तेव यमने जन रुद्रशापात्कर्मणोपवडराग्रहधियो भगवन्निदामः धर्मोपलक्षणमि
दं विवृदधराख्यं तातं यदर्थं मथिदैवमहो व्यवस्थाः २० सदस्याऊः उत्पन्नधनशरण उरुक्लेशाडु
गेन कोश्यालान्विष्टे विषयंगतस्मात्तमेहो रुभारः देहसुभेखलमृगभये शोकदावेजसार्थः पादौ
कलेशरणदकदायातिकामोपसृष्टः २५

माभाव आर्षः यदर्थं अदृष्टं दं द्राघधिदैवरूपे विशेषेणास्थितवानसीत्यर्थः २० सदस्यास्तु निरीश्वरेत्वाधरे धन
लोभेन स्वप्रवृत्तिमनुचिंत्मानुतमा विरक्तिमाशासानाः स्तुवेति देशरणदग्राश्रयप्रद उत्पन्नधनिसंसारमार्गे व
र्तमानो ज्ञानो सार्थः समूहस्ते पादौकः तत्तादृशं निवासं करार्यस्यति अशरणो विश्रामस्थानं शून्ये उरुक्लेशा एव
उर्गमस्थानानियस्मिन् अंतकपवोग्रो व्यालस्तेनान्विष्टे लतीकृते विषयरूपामृगतस्त्रिकायस्मिन् आत्माहेकाग
स्य देशरीरं ममत्वास्पदं गेहं च सपव उरुभारो यस्य सः देहाति सरवडः खानेव स भ्राणिगर्ता यस्य शोक एव दावा

मिथस्मिन्कोमेनोपसृष्टः पीडितः २५

27

श्री.
भा. च.
ही.
२०

श्रीरुद्रस्तु एवं मम निंदा उः सदा सीदिह नो ततो न गणायामीत्याह तवेति आशिषा कामेन असक्तैः निष्कामैः
रचितधियं अभिनिवेशितचित्तं अविद्यो विद्याहीनो लोकः यदि अपविष्टं जपति आचारधृष्टं जल्पति तज्जल्पः
नैतवयः परोनुग्रहः त्वत्पराणां वा योनुग्रहस्तेन २५ भृगुस्तु स्वभावतः तत्तत्तानहीना जीवाः अतोः तानकृते
मम उच्चेष्टितं तमस्वेत्याह यन्माययेति आत्मन आत्मनि स तमनुगतं तव तत्त्वं न विदंति प्रणतानामात्माबंधाः
श्रीरुद्र उः तव वरद वरांश्चावाशिषेहा खिलार्थं स्पृषिषु निभिरसक्तैरादरेणार्हणीये यदि रचितधियं
माविद्यलोकोपविष्टं जपति न गणयेत् तत्परांनुग्रहेण २५ भृगुः यन्मायया गहनया परतात्मबोधा
ब्रह्मादयस्तनुभृतस्तमसि स्वपन्नः नात्मन्तु तव विदं सधुना पितृसोयं प्रसीदत भवात्परातात्मबंधः २६
ब्रह्मावाच नैतत्स्वरूपं भवतो सौ पदार्थभेदग्रहैः पुरुषो यावदीते तत्तानस्य चार्थस्य गुणस्य चाश्रयो मा
यामयाद्यतिरिक्तो यतस्त्वं ३१ इंद्र उः इदमप्यनुत विषयभावनं वपुरा नंदकरं मनोदृशं सरविद्धिदृपेह
श्री ३० ब्रह्मादयो न विदन्तीति भृगुणोक्ते तदसहसानो ब्रह्मा तत्तत्तानमाविष्कुर्वन्निवाह नैतदिति यदार्थभेद
ग्राहकैरिंद्रियैः गुणस्य इंद्रियस्य यद्वा ज्ञानार्थयोः कारणस्य सत्त्वादे ३१ इंद्रियस्ति द्रियविषयः सर्वापि मि
थ्येति ब्रह्मणोक्तमसहमानाह इदं तव पुरपि उपपन्नमेव न तत्प्रपंचवदनिर्वचनीयतयाः नुपपन्नं सुरा
णां विद्धिषः क्षपयन्तीति तथा तैर्भुजदंडैरुपलक्षितं ३२

२७

ऋतिजापत्यः स्तुवंति यत्तोयंतवयजनायत्वायष्टं केन वस्य एव सृष्टः देयज्ञात्मन तेनोयत्तं नलिनकोत्पाट
 शानेनेण पुनीदिपवित्रं ऊरुकथं भूतं यत्तेशवाः शरतेयस्मिन्निति शवशायनं शमशानं तद्वदाभाप्रतीतिर्यस्य
 सचासौ शान्तमेधश्च उपरतौ त्ववः मेधशहेन पशुहिंसा युक्तबोलह्यते शवमुदकतत्र शेत इति शवशायं पद्यंत
 ज्ञाभ्योयस्येति संबोधनेन वा ३३ ऋषयस्तु कर्माण्यनुतिष्ठंतः तस्य एतेन तत्कलेन च युज्यते भगवति तत्तदभाव
 पत्मा ऊ- यत्तोयंतवयजनाय केन सृष्टो विधस्तः पशुपतिना घटक्षकोपात् तेन स्तंशवशायनाभशां
 तमेधं यत्तात्मन लिनरुचाटशा पुनीदि ३३ ऋषय ऊ- अनन्वितं तव भगवन्निचेष्टितं यदात्मना चरसिदि
 ३ कर्मना ज्यसे विभूतये यत्तं पसे उरीसरी नमस्यते स्वयमनुवर्तंती भवान् ३४ सिद्धाः अये त्वत्कथामष्ट
 यो एष न यो मनोवा राणः क्लेशदावाग्निदग्धः तृणतौ वगाहो न स स्मारदावेन निष्क्रामति ब्रह्मसम्पन्नवत्
 मालस्यविस्मिताः स्तुवंति अनन्वितमच्चटमानं युयस्मात् आत्मना स्वयं कर्माचरसि अनुतिष्ठसि नत्तः ज्यसे
 लिप्यसे यत्तं प्राप्ये विभूतये संपदे ईसरी लक्ष्मी उपसे उः मेजुः यदा यत्त इति सार्वविभक्तिकः तसिः यामित्यर्थः
 भवोस्तु स्वयमेवानुवर्तमानं नमस्यते नाद्रियते ३४ सिद्धास्तु तत्कथामष्टस्वमभिनेदंतः स्तुवन्ति अये नो मनो गा-
 जः तत्कथैव सृष्टं वीर्यशुद्धं तन्मयीयानदी तस्यामवगाढः प्रविष्टः दावाग्नि त्वसंसारतापेन स्मरति स्म न च
 ततो निर्गच्छति ब्रह्मसम्पन्नवत् ब्रह्मैकाग्रमश्व ३५

यजमानोदत्तपत्नीस्तौति तेस्वागतंभद्रमागमनंजातं हेअधीश यथाशिरसाहीनः कवन्धर्मात्रः पुरुषः अद्भैः
करचरणायवयवैः शोभनैरपिनशोभते तथात्वाविनाकेवलंमयाजायते मुखादनशोभते अतो नः श्रियास
द्वयस्वस्रभक्ताकुर्वित्यर्थः लोकपालास्तीक्ष्णरत्नाभिमानारूपा भगवतस्तत्त्वमपश्यंत ऊचुः दृष्टः किं न दृ
ष्टमर्थः ऊतः असद्गुहैः पुंस्त्वमाविष्टलिंगत्वात् असत्यकाशरूपाभिदग्भिर्दिद्वैः अयंभावः शुद्धचित्तानां

यजमान्युः स्वागतंतेप्रसीदेशतुभ्यंनमः श्रीनिवासश्रियाकांतयात्रादिनः त्वामृतेधीशानां गैर्मखः ।
शोभतेशीर्षहीनः कवंधोयथाएरुषः ३५ लोकपालाः दृष्टः किं नोदग्भिर्सद्गुहैस्त्वंप्रत्यगृह्णादृश्य
तेयेनदृष्टं मायास्तेषांभवदीयाविभूमन्यस्त्वषष्टः पंचभिर्भासिभूतैः ३० योगेश्वराः प्रेयान्तेत्योः
स्त्वयिप्रभोविष्ण्वात्मनीत्तेत्रयथाग्यआत्मनः अथापिभक्तेशतयोपधावतामनन्यदृष्ट्यानुग्रहाणवत्स
त्वंशुद्धमूर्तिर्भासि अस्माकंतवर्हिर्मुखैर्दियाणांपंचभूतोपलतितो जीवविशेषइवभासि अतस्तुमस्मदिन्द्रि
यगोचरोनभवसिधिगस्मजीवितमिति ३० योगेश्वरास्तदभेदेनभजतामनुग्रहभाक्तेमन्यमानाः स्वामिभू
त्यभावेनभजतामप्यनुग्रहंप्रार्थयमानाः स्तुवंतीति द्वाभ्यां प्रेयानितिविष्ण्वात्मनिपरवत्प्राणित्वयियआत्मनः
दृष्टत्वंतेतेत असतः अनुश्रुत्वात अन्यः तेप्रेष्टोनास्ति आत्मनोजीवान्मृष्येतेतेतिवावत्सलहेभक्तप्रियअनन्य
दृष्ट्याअव्यभिचारिणाभक्ताभजतोनुग्रहाणेत्यर्थः ३८

स्वमतं

२८

अव्यभिचारिणीभक्तिः कथं स्याद्भजनीयानां वदुत्वादित्याशंक्याहः जगतामुद्भवादिषु निमित्तेषु दैवतो जीवा-
दृष्टाद्वदुत्थाभिद्यमाना गुणा यस्याः तया स्वमाययात्मनि स्वरूपे रचिता ब्रह्मादिभेदमतिर्येन तस्मै स्वसंस्थया के-
वलस्वरूपावस्थानेन च विनिवर्तितो भेद भ्रमो गुणाश्च तद्देतव आत्मनियेन तस्मै ३५ शब्दब्रह्मस्योति नमस्तैश्चि-
तं स्वीकृतं सत्त्वेन भक्त्यादिफलप्रसवित्रे सत्त्वगुणात्वे निर्गुणात्वे च कथमित्याशंक्याह यस्य काष्ठांतत्वेनाहं वेमि

भेद

जगदुद्भवस्थितिलयेषु दैवतो वदुत्थाभिद्यमाना गुणा यस्याः तया स्वमायया रचितात्मभेदमतये स्वसंस्थया वि-
निवर्तितं भ्रमगुणात्मनेनमः ३५ श्रीब्रह्मो नमस्तैश्चित्तसत्ताय धर्मादीनां च मूर्तये निर्गुणाय च य-
त्काष्ठां नाहं वेदापरेपि च ४० अग्निरु यत्तेजसाहं सुसमिद्धतेजा हव्यं वह्नेस्वधुराज्यसिक्तं तं यति ३६
अपरे ब्रह्मादयश्च न विदुस्तस्मै ४० अमिस्तयत्तमूर्तिं प्रणम्य पंचविधं पंचभिः स्विष्टं यजुर्भिः प्रणतोस्मि ३७
मति यस्य तेजसा सुष्टु समिद्धं प्रदीपं तेजो यस्य सोहं प्रशस्तेः धरेह विवर्द्धामि तं यत्तियं यज्ञाय हितं पालकं यज्ञयज्ञ-
मूर्तिं पंचविधं मेतरेयं के उक्तं सपषयज्ञः पंचविधोः प्रिहो च दार्शयौर्णमासौ वातुर्मास्यानि पशुसोम इति पंचभि-
र्यजुर्भिर्यज्ञमंत्रैः स्विष्टं स पूजितं तथा च श्रुतिः आश्रावयेति चतुरस्रं अस्तु श्रोषडिति चतुरस्रं यजेति चतुरस्रं ये-
यजामहे इति पंचास्रं ह्यतरो च षट्कार इति स्मृतिश्च चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचभिरेव च हव्यते च पुनर्द्वाभ्यां

समेविषुः प्रसीदति च

२९
श्री.
भा.च.
टी.
२६

देवास्तस्यैवयमिह देवाः तथापि जगदाद्यंतयोस्तु मेवानान्यः कश्चिदिमाहुः पुरेति कल्याणयेप्रलयेविकृतं कार्य
जाते उदरीकृत्यसंस्तुतमेवाद्यः पुमानुरगेंद्रजावाभिकं शयनं शय्यातस्मिन्नेवेशयनं करोषि सिद्धैर्जनलोका
दिवासिभिः विमृशिता विचिंतिताः ध्यात्मपदवीज्ञानमार्गो यस्य स पवते ॥ इदानीमल्लोः पथिचरसिप्रत्यतोसि
अवसिरत्तसि ॥ ४२ ॥ गंधर्वाश्चरस्तवयंभियाकेवलं सर्वानपि परमेश्वरत्वेन उपश्लोकयामः तमेव त्वपरमेश्वरः अन्येन
देवाहुः पुराकल्याणयेस्वकृतमुदरीकृत्यविकृतं त्वमेवाद्यस्तस्मिन्सलिलउरगेंद्राधि शयने पुमान्नेवेश
सिद्धैर्हृदिविमृशिता ध्यात्मपदविः स पवाद्याल्लोः पथिचरसिभृत्या नवसिनः ॥ ४३ ॥ गंधर्वाहुः अंशं शा
स्ते देवमरीच्यादयते ब्रह्मैदाद्या देवगणारूढपरोगाः कीडाभो देविस्वमिदं यस्य विभूमेस्तस्मै नित्यं ना
थनमस्ते करवाम ॥ ४४ ॥ विद्याधरः त्वन्माययार्थमभियय कलेवरे स्मिन्कृत्वा ममाहमिति डर्मतिरुत्पद्ये
त्तदंशापवेत्याहुः अंशं शा इति देवि स्तैः तिमोप्यसद्विषयलालस आत्ममोहं पुष्पात्कथाः मृतनिषेवकः
भूमन्मदत्तमकीडाभो देवि कीडोपकरणं विस्वब्रह्मांडं यस्य तस्मै नमनं कर्मः ॥ ४५ ॥ विद्याधरास्तु केवलं विद्याभिः सम्य
दः प्राप्यते अहंकारादिव्यामोहनिवृत्तिस्तु त्वत्कथाश्रवणं विना नास्तीत्याहुः अर्थं पुरुषार्थसाधनं कलेवरमभिय
यप्राप्य तन्मायया स्मिन्ममेत्यहमिति चाभिमानं कृत्वा उदमात्ममोहं पुष्पात्कथामृतनिषेवकः उत तत्रैव दस्येत्
परित्यजेत् नात्यः ननु स्वैः पुत्रादिभिः अधिसिद्धोऽऽपि तः सत्यरित्यजेवनेत्याहुः दित्तोपि डर्मतिः असत्सुविषये

स्तेवला न सारस्त्रायससभवेत् ॥ ४४ ॥

२८

४२

ब्राह्मणाः स्तवंति तमिति त्रिभिः सदस्याश्चरतिजस्र ४५ गांष्टुं रसाया रसातलात् दंष्ट्या व्यजर्ह्यवि-
शेषेणोद्धृतवानसि योगिभिः स्तूयमानः देवयीगात्रवेदमूर्ते यज्ञोयागः सद्यः तदिशेषः क्रतुः तद्रूपीयस्र
संकल्पश्च इति वा यज्ञः क्रतुः कर्मयस्येति वा ४६ सत्त्वमस्माकं तद्दर्शनमाकांक्षतां प्रसीद अस्मद्यज्ञमुष्ण

ब्राह्मणाः तं क्रतुस्त्वं हविस्त्वं इताशः स्वयं त्वं हि मे त्रः समिद् भूषाणि च त्वं सदस्यं त्विजोदं पती
देवता अग्निहोत्रं स्वधा सोम आज्यं पशुः ४५ त्वं पुरा गां रसायामहासूकरो दंष्ट्या पथिनी वारोणो ह्योय
था स्तूयमानो नदलीलया योगिभिर्युजर्ह्यत्रयीगात्रयज्ञक्रतुः ४६ सप्रसीद त्वमस्माकमाकांक्ष
तां दर्शनं ते परिभ्रष्ट सत्कर्मणां कीर्त्यमाने नृभिर्नाम्नि यज्ञेश ते यज्ञविच्चाः त्वयं यांति तस्मै नमः ४७
मैत्रेय इति दत्तः कविर्घज्ञं भद्ररुद्रावमर्शितं कीर्त्यमाने रुषीकेशे संनिन्ये यज्ञभावेन ४८ भ
गवान्स्वेन भागेन सर्वात्मा सर्वभागभुक् दत्तं वभाष आभाष्य प्रीयमानश्चानघ ४९

दुरेत्यर्थः न चाशक्यं तवैतत् यत्तत्तव नास्मिन् कीर्त्यमाने एव यज्ञविच्चाः त्वयं यांति एवं प्रभावो यः तस्मै न
मः ४७ इत्येतेन प्रकारेण सर्वैः कीर्त्यमाने देभद्रदेवि डर संनिन्ये प्रवर्तयामास ४८ सर्वात्मतया सर्वभा
गभोक्तापि भागवान्निजानंदतमोपि स्वेन भागेन त्रिकपालपुरोडाशेन प्रीयमाणश्च दत्तमाभाष्य संवोधयत्

30
श्री.
भा.च.
टी.
३.

योदंजगतः कारणं आत्मा चेश्वरश्च उपद्रष्टा सात्त्विकस्वप्रकाशश्च निरुपाधिश्च स एव ब्रह्मा च शर्वश्चेत्यन्वयः
५० कृत उत्पत्त आद आद मेवात्ममायामधिष्ठाय जगत्सृष्ट्यादि कर्तृत्वं स च सर्वशक्त्यापि योजितो संज्ञाधारया
मि ५१ तस्मिन् केवले द्वितीये समाना समानजातीयभेदरहिते ब्रह्मणि मयि ब्रह्मरुद्रौ भूतानि च भेदेनाज्ञः प

श्रीभगवानु० अदं ब्रह्मा च शर्वश्च जगतः कारणं परं आत्मे श्वर उपद्रष्टा स्वयं दृग्विशेषणः आत्ममा
या समाविश्य सोदं गुणमयी हि ज सृज ब्रह्मरन्वि संदधे संज्ञां क्रियोचितं तस्मिन् ब्रह्मण्यद्वितीये
केवले परमात्मनि ब्रह्मरुद्रौ च भूतानि भेदेनाज्ञौ न पश्यति ५२ यथा प्रमात्रस्वो गेष्ठ शिरः पाण्णादिषु
क्वचित् पारक्य बुद्धिं कुरुते एवं भूतेषु मत्परः ५३ त्रयाणामेकभावानो यो न पश्यति वैभिदां सर्वभूता
त्मनो ब्रह्मन् संशोति मधिगच्छति मैत्रेयः एवं भगवतादिष्टः प्रजापतिपतिर्हरिं अर्चित्वा कृतनास्वेन
देवानुभयतो यजत् ५५ रुद्रं च स्वेन भागेन स्रुपथा वत्समाहितः कर्मणो देवमानेन सोमपानितरानपि उ
प्यतीत्यर्थः ५२ विद्वांस्तु भेदं न पश्यतीति सदृष्टांतमाह यथेति ५३ तस्मादेव मै दवस्य सदृत्तिभिः सस्त्राववभृ
कं पश्यन् कृतार्थो भवति त्याह त्रयाणामेकोभावः स्वरूपं येषां ५४ स्वेन कृतनात्रिकपालेष्ट्या उभयतः श्रंगैः प्रधा
नेन च ५५ स्वेन भागेन यज्ञावशिष्टेन उदवस्यते समाप्यते नेने स दवर्त्तमानेन कर्मणा सोमपानितरानपि उपधावदित्यनु

पुं. ततश्च उदवस्य कर्म समाप्य न च ह्यस्यं यथा भवेति तथा स्थातव्यं
५६
३०

स्वेनैवानुभावेन आसराधसे संप्राप्तसिद्धयेतस्मात्प्रपि ५० ५८ आहं क्लेशजतेस्म अतन्यभावानामेवैकगतिः यः
 स्तप्रलंकाले सप्तशक्तिरीश्वरमिव ५१ दृढस्य तेः शिष्यान्मया श्रुतं ६० परंपवित्रेय आकर्णतया नुकीर्तयेत्स
 आत्मनः परः स्यापि अचं संसारव्यसनं सर्वदा धुनोति ६१ इति चतुर्थे सप्तमः ७ दत्तयज्ञान्वये प्राप्ता दत्तयज्ञ
 कथोदिता मनुष्यान्वये प्राप्ता भवचर्या पंचभिः १ अष्टमे गुरुदारा क्लेशो घमत्सरतः पुरात् निर्गतेन भुवे
 तस्मात्प्रप्यनुभावेन स्वेनैवावासाधसे धर्मे पवमतिं दत्वा त्रिदशास्ते दिवं ययुः ५० एवं दात्ता यणीहि
 त्वा सती सर्वकलेचरं जज्ञे हि मवतः त्रेत्रे मे नायामिति शुश्रम तमेव दयितं भूय आहं क्लेशं मे विना अ
 नन्यभावेकगतिं शक्तिः संसेव एरुषं ५१ एतद्भगवतः शोभोः कर्मदत्ता धरदुहः श्रुतं भागवता च्छिष्या उ
 दवास्ते दृढस्य तेः ६० इदं पवित्रं परमेश चेष्टितं यशस्य मायुष्यमद्योचमर्षणं योनित्यदा कर्णनरो नुकी
 तयेदु नोन्यद्यं कौरवभक्तिभावतः ६१ इति चतुर्थे सप्तमः ७ मैत्रेय उः सनकाद्यानारदश्च मृधुर्हंसोरुणि
 यतिः नैते शृद्धान्त्वत्ससता स्यावसन्नर्थरेतसः १ मृषाधर्मस्य भार्या सीदं भं मायांच शुभ्रदन् असूतमिषुनेत
 एतदतपसा तोषणं हरेः पवंतावन्मनुका न्यान्वयोक्त्येव मरीच्यादीनां ब्रह्मपुत्राणां वंशावर्णिताः तत्रावशिष्टं किंचि
 दाह सनकाया इति नाचमन् नाश्रिताः ऊर्ध्वरेतसो नैष्टिकाः अतस्तेषां वंशो नास्ति १ अथ मेपि ब्रह्मपुत्रः तस्य वं
 शमाह मृषेति चतुर्भिः दंभः परप्रतारणं मायातडदिता चेष्टा तयोः सोदरयोरपि दांपत्यमथर्माशातया पवसु

तस्मिन्मिने गृहे प्रजः २

परमपि अज्ञः अपुत्रः २

31
श्री.
भा.च.
टी.
३१

निकृतिः पाठता यन्वाभ्यां कलिश्च तस्य स्वसाधु रूतिश्चेत्यर्थः ३ यातनातीव वेदना ४ प्रतिसर्गो नुसर्गायव
यद्वा प्रतिसर्गः प्रलयः अधर्मस्य प्रलयहेतुत्वात् प्रतिसर्गात् यत्तदेतदधर्मवैशेष्येण प्रणमिति वर्जनद्वारा प्रणयहेतु
त्वात् ५ मनोः पुत्रवंशोदरे रेशो ब्रह्मा तस्यां शादेहापि जन्म यस्य ६ जगतो रक्षायां स्थितौ ७ सनीतिः सुरुचिश्च जा
तयोः समभवलोभो निकृतिश्च महामते ताभ्यां क्रोधश्च हिंसा च यदुरुक्तिः ससाकलिः ८ उरुक्तौ कलिः
यत्तमयं मत्सं च सत्तम तयोश्च मिथुने जज्ञे यातनानि रयस्तथा ४ संश्रदेण मया व्यातः प्रतिसर्गस्तवानच
त्रिः शुतैतत्सुमासु गं विधुनोत्पात्मनो मते अथातः कीर्तयेवंशं प्रणकीर्तः ऊरुदह स्वायं भुवस्यापि मनोर्द
रे रेशो जन्मनः ६ प्रियव्रतो ज्ञानपादौ शत रूपापतेः सुतौ वासुदेवस्य कलयारक्षायां जगतः स्थितौ ७
जाये उत्तानपादस्य सनीतिः सुरुचिस्तयोः सुरुचिः प्रेयसी यत्सुनेतरायत्सुतो भुवः ८ एकदा सुरुचैः पुत्रमं
कमारोष्णलालयन् उत्तमं नारुरुहेतं भुवं राजाभ्यनेदत् ४ तथा चिकीर्षमानं तं सपत्न्या सूनयं भुवं सुरु
चिः श्रावतो राज्ञः सैर्ष्यमाहूतिगर्विता ५ नवत्स नृपतेर्धिस्य भवानारोऽमुमहेति नृसीतो मया यज्ञं ऊ
त्तावपि नृपात्मजः ११ वालोसिवतनात्मानमन्यसी गभसंभृते नूनं वेद भवान्यस्य उल्लभेर्ष्यमनोरथः १२
येतयोर्मध्ये ८ तयोः प्रियाप्रियत्वे प्रपंचयन् भुवचरितमाह पंचभिरप्यायैः सुरुचैः पुत्रपुत्रमसंज्ञं लालयन् ४ त
था अंकारोदरां चिकीर्षमाणं ५ गर्वीति मेवाह विभिः नेति नृपतेर्धिस्य मासने नृपात्मजोपि भवानारोऽमुम

३१
३२
३३

३१

पुरुषमीश्वरं १३ मिषं तं पश्यं तं सन्न वाचं ऊंचित वाचं १४ उद्गरास्य आरोप्य अंतः पुरमुखं च्छुत्वा १५ शोक
पवदावाग्निसेन दावाग्निगता लते वस्थिताः सावाला विलापं चकार १६ वृजिनस्य उः खस्य अमंगलमप-

तपसा राध पुरुषं तस्यैवानुग्रहेण मे गर्भं तं साधयात्मानं यदीच्छसि नृपासनं १३ मैत्रेयः मातः सप
त्याः स उक्तिविद्धः स सक्तुषादं उदतो यथा हि हित्वा मिषं तं पितरं सन्न वाचं जगाम मातः सरुदन्स का
शे १४ ते निःस्रसं तं स्फुरिताथ रौष्टं नीतिरुत्संग उद्गरास्य च्छुत्वा निशम्य तस्यैव मुखान्नितां तं सा वि
व्यये यद्गदितं सपत्या १५ सोऽस्यैवैर्य विललाप शोकदावाग्निनादावलते ववाला वाक्यं सपत्याः
स्मरती सरोजश्रिया दृशा वाप्य कला मुवाह दीर्घं सती वृजिनस्य परमपश्यती वालकमाहवाला
मामंगलं तात परेषु मंस्याभुंक्ते जनो यत्पर उः खं दत्त १६ सत्सं स रुच्याभिहितं भवान्मे यदुर्भगा
या उदरे शुद्दीतः स्तनो न वृद्धश्च विलज्जते यो भार्येति वावोऽमुमि उस्पतिर्मा १७ आतिष्ठत तात विम
त्सरस्व मुक्तं समात्रापि यदवलीकं आराधयाधोत्तजपादपमं यदीच्छसेऽध्यासनमुत्तमो यथा १८

राधं परेषु मामंस्यायद्यतः परेभ्यो उः खं ददाति साः स्वदत्तमेव उः खं भुंक्ते १९ उर्भगयामया उदरे शुद्दीतः तस्यापवस्त
येन वृद्धश्च उर्भगतमेवाद यो मामि उस्पतिः भूपति भार्येति वावोऽस्वीकर्तविलज्जते वाशश्चाहसीत्यपि १८

32

श्री.
भा.व.
टी.
३२

पितृभार्यातेन समाजमातः सपत्न्यापितयाय उक्तं तपसा राधपुरुषमित्यादितत् आतिष्ठ ऊरुअध्यासने य
दिच्छसि ॥ परिचर्य निवेद्य विषयविभावनायपालनाय आत्मास्वीकृता गुणाभियतिः सत्त्वगुणाधिष्ठाने ये
न तस्य जित आत्मा मनः मनः प्राणश्च ये सैरभिवेद्ये २० एकमन्या सर्वोतर्यामिदृष्ट्या २१ मृगयापादाज्ञयोः यद्व

यस्यां विषयं परिचर्य विषयविभावनायात्त गुणाभियतेः अजोप्यतिष्ठत त्वलपारमेष्ठ्यपदं जितात्मस्य सना
भिवेद्ये २० तथा मनुर्वो भगवान्पितामहोयमेकमन्या पुरुदक्षिणोर्मदेः ३३ अभियेदे उरवायमन्यतो
भोमे सखिदिव्यमथापवर्णं २१ तमेव वत्साश्रयभृत्यवत्सलं मुमुक्षुभिर्मृग्यपदाज्ञपदतिं अनन्यभावे
निजधर्मभाविते मनस्यवस्थाप्य भजस्वरूपं २२ नान्यंततः पद्मपलाशलोचनाडः खच्छिदं ते मृगयामि
कंचनं यो मृग्यते हस्त एहीत पद्मयाश्रियेन रैरंगविमृग्यमाणाया २३ मैत्रेयः एवं संजल्पितं मातराक
र्णार्थगमं वचः संनियम्यात्मनात्मानं निश्चक्रामपितः पुरात २४ नादस्तुडयाकर्णं ज्ञात्वा चास्य वि
तिर्मार्गो यस्य तमेवाश्रयशरणं व्रज ततो भजस्तु ॥ कीर्षितं स्पृष्टासूर्यन्यः च ज्ञेन पाणिना प्राह विस्मितः २५
नान्यस्मिन्नभावो यस्य तस्मिन्निजधर्मैर्भाविते शोधिते २२ तमेवेत्यनेन सूचितं सर्वोत्तमत्वं प्रपंचयति नान्यमिति
हस्तेन एहीतं दीपवत्पद्मं यथा ३३ संजल्पितं विलापं तत्र वा अर्थस्यागमो यस्मात्तथाभूतं च

३२
वज्राकर्षिः ३२

३२

विस्मितस्तुक्तं तदेवाह अहो तेजः प्रभावः २५ २७ विकल्पे मानापमानविवेकं सत्यपि भिन्नानसंति किंतु मो
दकाले तापवतस्तर्थाः ऊतः यत्सखंडः खंवातत्रिजकर्मभिरेव तियतः २८ उपशमोपदेशेन निवर्तयति
परितषेदिति षडिः ईश्वरस्य गतिं वीक्ष्य ईश्वरानुक्तं विना नोद्यमाः फलहेतव इति ज्ञात्वा २९ उक्तरश्च त

अहो तेजः त्रिविधाणां मानभंगममृष्यतां बालोप्यं हृदा दत्ते यत्समांतरसहचः २६ नारद उ ना
थुनाप्यवमानं ते संमाने चापि पुत्रक लक्ष्ययामः कुमारस्य सक्तस्य कीडनादिषु विकल्पे विद्यमानेपि
न त्वसंतोषहेतवः पुंसो मोहमृते भिन्ना यलोके निजकर्मभिः २८ परितषेत्ततस्ताततावन्मात्रेण गुरु
षः देवोपसादितं यावद्दीप्तैश्चरगतिं बुधः २९ अथ मात्रोपदेष्टेन योगेनावरुहसि यत्ससादं सर्वे
पुंसोऽङ्गराध्यो मतो मम मुनयः पदं वीयस्य निःसंगेनो रुजन्मभिः न विडुर्गग्यं तोषितीव्रयोगसमा
धिना ३१ अतो निवर्ततामेष निर्वेधस्तव निष्फलः यतिष्यति भवान्काले श्रयसां समुपस्थिते ३२ यस्य य

वसमुद्यमश्चाह अथेति दाभ्यां यस्य प्रसादमवरोद्धं ॥ देवविहितं स तेन सखंडः खयोः आत्मानं तोषयन् देही
प्राप्तमिच्छसि ३० निःसंगेन तीव्रयोगयुक्तेन समाधिना गग्यं तोषि यस्य पदं वीमार्गेन विडुः स देवोऽङ्गराध्यः ३१ अ
यसां काले वृद्धते ३२ सखंडः खयोर्मध्ये सखे सति प्राप्य तीयते उः खे सति प्राप्य तीयत इत्यात्मानं तोषयन् समसाः पा

तस्य सः पा २८ इति २३

रं मोहं प्राप्नोति ३३

किंच गुणैरधिकात् पुंसस्य तिस्रः लोपेयं च मीतं दृष्ट्वा प्रीतिं कुर्यात् न तस्य मित्यर्थः अनुकोशं कुर्यात् कुर्यात्
न ततिरस्कारं समानैर्मीनतस्यार्थं ३४ ३५ तात्रं स्वभावे प्राप्नोतः अतएवाविनीतस्य उर्वाक्यवागौर्भिन्नेरुदि
नश्रयते नतिष्ठति ३६ अथैरनधिष्ठितं त्रिभुवने उक्तं पदं जेतमिच्छोर्मैसाधुवर्त्ममार्गं वृद्धि ३७ एकजरतिपा

गुणाधिकात्सुदं लिप्सेदनुकोशं गुणाधमान् मैत्री समानादन्विच्छन्नतापैः परिभूयते ३४ ध्रुवः सो
यं शमो भगवता सरवतः खरतात्मना दर्शितः कृपया पुंसां उर्द्वर्शोऽस्मादिथैस्तयः ३५ अथापि मे विनीत
स्य तात्रं चोत्सुपेयुषः सुरुच्या उर्ध्वोवागौर्भिन्ने श्रयते रुदि ३६ पदं त्रिभुवनोक्तं जिगीषोः साधुव
र्त्ममे वृत्त्यस्मत्पितृभिर्ब्रह्मन्मैरप्यनधिष्ठितं ३७ नूनं भवान् भगवतो योगजः परमेष्ठिनः विरुवन्नट
ते वीणादितायं जगतोर्कवत ३८ ३९ सुदाहृतमाकर्ण्य भगवान् नारदस्तदा प्रीतः प्रत्याहृतं वालं सदा काम
नुकंपया नारदः ३९ जनस्य भिदितः पंथाः सवैनिः श्रेयसस्य ते भगवान्वासुदेवस्तं भजतस्त्ववणात्मना ४०
धर्मार्थकाममोक्षाख्यैश्छेच्छेद्य आत्मनः एकमेव हरेस्तत्र कारणं पादसेवने तज्ज्ञातगच्छ भद्रे ते यमुना
वैतसंगाद्योजातो यो नारदः स भवान् तत्र लिंगं विरुवनं वा दयन् यास्तदेष्टु चिः प्राप्य मधुवनं यत्र सान्निध्यं
दिताय अदति ३८ ३९ निः श्रेयसस्याभिप्रेतार्थस्य पंथाः कोसावित्यत आह भगवान्वासुदेवपवश्रतस्तं भजस्य ४१

नित्यदाहरेः ४२

४. मधुवनं तत्र दृष्ट्वा यत्र मधुवने ४२

अध्ययनायभावेपि आत्मनउचितानियोगानिदेवतानमस्कारादीनिकृतेति यमनियमाउक्ताः आसनकल्पने
चक्रशादिभिः स्वस्तिकादिभिश्च ४३ प्राणोदियमनसामलं चोचल्यद्युदस्येति प्राणायामप्रत्याहारौ धारणामा
र अभिध्यायेदित्याषड्विः गुरुणाधीरेणमनसागुरुं श्रीहरिं ४४ सरेषुसंदरे ४५ रमणीयान्यंगानियस्य ओष्ट

स्नात्वानुसवनेतस्मिन्कालिंघाः सलिलेशिवे कृतोचितानिनिवसन्नात्मनः कल्पितासनः ४३ प्राणायामे
नविष्टताप्राणोदियमनोमते शनैर्बुदस्याभिध्यायेन्मनसागुरुणागुरुं ४४ प्रासादाभिमुखं शश्वत्सन्न
वदनेक्षणं सनासं सध्रुवं चारुकपोलं सरसंदरं तरुणं रमणीयं गमरौष्टेक्षणाधरं प्राणतश्च यणेन
मोक्षारण्यं करुणाणीवं श्रीवत्सांकंचनं प्रणामं पुरुषं वनमालिनं शंखचक्रगदापट्टैर्भूषितं चतुर्भुजं
किरीटिकुंडलिनं केयूरवल्लवान्वितं कौस्तुभभरणग्रीवं पीतकौशेयवाससे ४६ कौचीकलापपर्य
स्तेलसत्कोचननूपुरं दर्शनीयतमं शान्तमनोनयनवर्धनं ४७ पद्मोन्नतमणिश्रेण्याविलसद्भा
समर्चतो हृत्पद्मकर्णिकाधिस्यमाक्रम्यात्मन्यवस्थितं ५०

अस्ति एतच्च अरुणोरोष्टेक्षणे धारयतीति तथातं अरुणमोष्टमीतणं वा सम्यग्धारयतीति वा नृणं सखकरं यद्वा नृ
मोक्षार्थं सर्वपुरुषार्थनिधिमित्यर्थः ४६ पुरुषं पुरुषलक्षणं पुं ४७ कौस्तुभस्याभरणं ग्रीवायायस्य ४८ कौचीक
लापेन पर्यस्तं परिवेष्टितं मनोनयनयोर्वर्धनं हर्षकरं ४९ हृत्पद्मकर्णिकायां यदि स्थं मध्यस्थानं तदाक्रम्य समर्चता

ध्यानमाह स्मयमानमिति नियतेन प्रानुक्तया धारणायाः स्थिरेण अतएवैकभूतेन यकायेण धारणोक्तानि विशेषाणि ध्यानेऽपि दृष्ट्याणि यद्वा यथोक्तमात्रमेव तदुक्तमेकादशस्कंधे नान्यानि चिंतयेद्भूयः स्मृतं भावयेत्सर्वमिति ५१ समाधिमाह एवमिति तर्णशीघ्रं संपन्नं सत ५२ जप्यो मंत्रः ५३ इत्यादिपवादः सलिलैरिति शास्त्रैः ५४

स्मयमानमभिध्यायेत्सानुरागावलोकने नियतेनैकभूतेन मनसा वरदर्षभं ५१ एवं भगवतो रूपं सभद्रं ध्यायतो मनः निर्वृत्त्या पर्यातर्णं संपन्नं न निवर्तते ५२ जप्यश्च परमो गुह्यः श्रूयतां मे नृपात्मज ये सप्त रात्रं प्रपठन्सुमात्रं प्रपतिरेव च गन् ५३ ओं नमो भगवते वासुदेवाय मंत्रेणानेन देवस्य कुर्याद्द्वयमयी वृथः सपर्यां विविधैर्द्रव्यैर्देशकालविभागवित् सलिलैः शुचिभिर्माल्यैर्वन्यैः मूलफलादिभिः शास्त्रोक्तैः शुकैः शार्च्यैः तलस्याप्रियया प्रभुं ५४ लब्धाद्वयमयी मंचीति संज्ञादिषु चार्चयेत् आभृतात्मा मुनिः प्रांतो यतवास्त्रितवन्धुक् ५५ सेच्छावतारचरितैरचित्य निजमायया यत्करिष्यत्स तमश्लोकः तच्चायेद्ददयंगतं ५६ परितर्प्या भगवतो यावत्पुण्यं सर्वसेविताः तामंत्रहृदये नैव प्रयुज्यान्मंत्रमूर्तये ५७

वां ऊरैः वन्यैरेवांशुकैर्भूर्जत्वगादिभिः ५४ अधिष्ठानमेवाह लब्धा संपाद्य द्वयमयी शिलादिभिर्निर्मितां सजायां दुर्गापरेतनाह सार्धं द्वाभ्यां आभृतात्मा धृतचित्तः मितं वन्यं भुंक्ते इति तथा ५५ यत्करिष्यतीति तदानीमवता रप्राचुर्याभावात् ५६ सर्वसेविताः सेवनं कारिताः कार्यत्वेन विदिता इत्यर्थः मंत्रहृदये न द्वादशाक्षरेण ५७

एवमुक्त्वा मनीषागतं यथागतं भवति तथा कायादिभिर्भक्तिमत्पारिचर्यमात्रोपार्थक्यकामेषु यदभिमतं
तत् श्रेयोदिशतीति द्वयोरन्वयः ५८ ५९ विरक्तो भजेत किमर्थं विमुक्तये ६० हरेश्चरणभ्यामर्चितं मंडितं ६१

एवं कायेन मनसा वचसा च मनोगतं पारिचर्यमानो भगवान्भक्तिमत्पारिचर्यया ५८ पुंसाममायिनां स
म्यग्भजतां भाववर्धनः श्रेयोदिशत्यभिमतं यद्दर्मादिषु देहिनां ५९ विरक्तश्चेदियरतो भक्तियोगेन भूय
सा तेनिरंतरभावेन भजेता ह्यविमुक्तये ६० इत्युक्तं परिक्रम्य प्रणाम्य च नृपार्भकः ययौ मधुवनं प्राप्य
हरेश्चरणचर्चितं ६१ तपोवने गते तस्मिन् विष्टोतः पुरं मुनिः अर्हितार्हणको राज्ञः सुखासीन उवाच ह
नारद ३० राजकिं ध्यायसे दीर्घं मुखेन परिमुष्यता किं वानरिष्यते कामोपमो वार्थेन संयुतः ६३ रा
जोवाः सुतो मेवालको ब्रह्मक्षेत्रेणो नाकरुणात्मना निर्वासितः पंचवर्षः सह मात्रा महात्कविः ६४
अथानाथवने ब्रह्मन्मास्मादं तर्भकं वृकाः श्रोतं शयानं ह्यधितं परिस्नानमुखो बुजे ६५ अहो मेव
तदौ गत्स्यं स्त्रीजिह्वापथाय योंकं प्रेमागरुहं तेन नाभ्यनंदं सुतमः ६६

अर्हितं सत्कृत्य समर्पितमर्हणमर्चादियस्यै ६३ किं वानरिष्यते न नश्यतीति सवितर्कः प्रश्नः ६३ मात्रा सह
निर्वासित इति तस्मात्प्रपन्नानादितत्वात् ६४ मास्मादंति किं सित्रावादेतीत्यर्थः ६५ ६६

यस्य यशो न गत्वा हं के व्याप्नोति ६० विपुल यन विस्तार यन ६१ ध्रुवो मधुवने किम करोदित्यपेक्षायाः
माह तत्रेत्यादिना अभिषिक्तः स्नातः यस्या प्राप्तस्तं ७० कपित्थानि वदराणि च अशनं यस्य आत्मवृत्तिः

नारद उ० मामाशुचः स्वतनयं देवगुप्तं विशांपते तत्प्रभावमविज्ञाय प्राहं के यद्यशो न गत ६०
सुउक्तरं कर्म कृत्वा लोकपालैरपि प्रभुः पृथ्व्यचिरतो राजन्यशो विपुलये स्तव ६० मैत्रेय ३३ इति
देवर्षिणा प्रोक्तं विष्णुस्य जगती पतिः राज्यलक्ष्मीमनादृत्य पुत्रमेवानुचिंतयन् ६१ तत्राभिषि
क्तः प्रयतः तामुपोष्य विभावरीं समाहितः पर्यचरद्दृष्ट्वा देशेन पूरुषं ७० त्रिरात्रांते त्रिरात्रांते कपि
त्यवदराशनः आत्मवृत्त्यनुसारेण मासेनित्ये च यद्दरिं ७१ द्वितीयं च तथा मासे षष्ठे षष्ठे भ्रंको दिने
तृणपर्णादिभिः शीर्णैः कृतान्नो भ्यर्चयद्दिभुं ७२ तृतीयं चानयन् मासेन नवमेन नवमे दहति श्रवत्त उ
त्तमश्लोकमुपधावत्समाधिना ७३ चतुर्थं मपि वै मासे द्वादशे द्वादशे दहति वायुभक्षो जितश्चासौ ध्या
येद्देवमधारयेत् ७४ पंचमे मास्यनु प्राप्ते जितश्चासौ तृपात्मजः ध्यायन् त्वत्पदैकेन तस्यां स्थाप्यारि
वाचलः ७५ सर्वतो मन आकृष्य हृदि भूते दिवा शयं ध्यायन् भगवतो रूपं नादात्ती किंच नापरं ७६

देहस्थितिः तदनुसारेण ७१ ७२ तृतीयं चानयन् रोषदिवयन् उपधावदित्यन्वयः प्रतिमासमाहारसंकोचं तपो
तिरेकं कृतवानित्यर्थः ७३ ७४ भूतानि शब्दादीनि रंदिद्याणि च आशरते यस्मिन् तत्तमन आकृष्य रूपपरं ब्रह्म

धारयमाणस्य सतः तस्य तेजः सोऽहमशक्नुवेतः कंपिताः ॥ तस्यां गुहेन तिपीडिता आक्रांता सती महं तत्तदाग्र
धं ननाम समेशके ग्रथं शब्दं न पुंसकत्वा दं शं शिनोरं भेदाच्चैवं समानाधिकरणं भेदेण गजैरेणापि हितातरी
नौर्यथापदेपदे सव्यतो दक्षिणातश्च नमतितद्वत् ॥ अयदप्याश्चर्यमाह तस्मिन्नुवेविश्वे विस्वात्मकं विस्वमा

आधारं महदादीनां प्रधानपुरुषेश्वरं ब्रह्मधारयमाणस्य त्रयो लोकाश्च कंपिरे ॥ यदैकपादेन सपार्थि
वार्भकः तस्यैतदं गुह्यं तिपीडिता मही ननामतत्रार्थमिभेदधिहितातरीव सव्येतरतः पदेपदे ॥ तस्मि
न्त्रभिधायति विस्वमात्मनो द्वारं निरुध्या समनस्ययाधिया लोकानिरुध्या सनिपीडिता भृशं सलोकपा
लाः शरणं ययुर्हरिं ॥ देवाः नैवं विदामो भगवान्प्राणरोधं चराचरस्यो विलसन्नधाम्नः विधेदित
नौदृजितादिमोक्षं प्राप्तावयं तां शरणं शरणं ॥ श्रीभगवानुवाच मा भैष्ट्वालेतपसोऽरुतयानि
वर्तयिष्ये प्रतियात स्वधाम यतो हिवः प्राणनिरोध आसीदौजानपादिर्मयि संगतात्मा ॥ इति चतुर्थं

वचनं तेऽहमो ध्यायः ८

त्मनः सकाशादनस्ययाधिया स्वात्मभेददृष्ट्या अभिधायति सति किं कृत्वा अहं प्राणं तद्द्वारं च निरुध्या विस्वमात्मनो
की कृतं प्राणनिरोधो जात इति भावः ॥ एवं प्राणनिरोधं कदाचिदपि न विद्यः अखिलस्वत्त्वधाम्नः सर्वप्राणिशरी
रस्य तत्र स्मादृजिनात्क्लेशात् ॥ यतो बालात् कोसौ बालः कथंचन तस्मात्प्राणनिरोध इत्यत आह उजानपादस्य

स प्राणनिरोधं कृतं विस्वमा

त्रोमयि विस्वस्य संगतात्मा येन प्राप्तावयं तां इति ८ इति अध्यायः ८

नवमेतदरिस्तत्वाल्ल्यातस्मादराश्वः प्रत्यागत्याकरोद्वाज्यं पित्रादत्तमितीर्यते । एवं भगवद्वाको न गतम
 याः । सवैधुवः योगस्य निपाकेन दाप्यै न निश्चलयागरुदाधिरुं पुरः स्थितमपि यदा तद्वदित्वा दसो नाप
 श्यत तदा भगवतैवांतः सरूपमाकृष्टमंतस्तिरोहितमुपलक्ष्य स्थितः संस्तुदवस्य याद गंतः स्फुरितस्तदृशं २
 आगतः साधसः जातसंभ्रमः विनमय्य श्रानतं कृत्वा संभ्रममेवाह दृग्भ्यां प्रपिबन्निव पश्यन्न वेदतश्चा न वुं व
 मैत्रेय उ० त एव मुत्सन्न भया उरुक्रमे कृतावनामाः प्रययुस्त्रिविष्टपं सहस्रशीर्षा पित्तो गुरुत्मातामथोर्व
 नेभृमदिदत्तयागतः । सवैधिया योगविपाकतीव्रया हृत्य शको शो स्फुरितं तदित्यभं तिरोहितं सह
 सैवोपलक्ष्य वदिः स्थितं तदवस्य ददर्श २ तददर्शने नागतसाधसः क्षितावः वंदतां गोविनमय्य दंडवत्
 दृग्भ्यां प्रपश्यत्यपि वन्निवाभं कोचुं वन्निवासेभुजैरिवाश्लिषन् ३ सतं विवक्षंतमतदिदं हरिर्ज्ञात्वा
 स्स सर्वस्य च हृद्यवस्थितः कृतां जलिव्रह्ममयेन कंबुना पश्य शोवाले कृपया कपोले ४ सवैतदैवप्रतिपा
 दितांगिरंदैवी परिज्ञातपरात्मनिर्णायः तं भक्तिभावोभ्यशृणुदसत्वरं परिश्रुतोरुश्रवसं धुवदितिः ५
 निवावंदतभुजाभ्यामाश्लिषन्निवावंदतेत्यर्थः ३ विवक्षंतं तदनुगान्वक्तुमिच्छंतं अतदिदं स्तुत्याय जानंतं अस्य धुव
 स्य च हृदाद्यवस्थितत्वात् ज्ञात्वा ब्रह्ममयेन वेदात्मकेन शाखेन ४ भगवता प्रतिपादितांगिरं प्रतिपद्ये निशेषः प्रति
 पद्यतामिति पाठे तां वेदात्मिकां परिज्ञातः परात्मनो रीश्वरजीवयोर्निर्णयो येन सः अतः एव भक्त्याभावः प्रेमयस्य

असत्त्वस्यैवेन परितः श्रुतं विख्यातं उरुश्रवः कीर्तिर्यस्य नं भुवा
 सितिः स्थाने यस्येति भावनिर्देशः ५

ईशानुग्रहसंप्राप्तवागाद्यद्भुतवृत्तिभिः द्वादशादित्यसंकाशैः श्लोकैरस्तौ द्वारिभुवः योमेप्रसमांलीनां रमा
वाचेश्वर्यांश्च प्राणानिन्द्रियाणि स्वधाम्नाविच्छ्रुत्या संजीवयति यतः अखिलाश्च तदादिज्ञानक्रियाशक्ती
र्धारयतीति तथा पुरुषाय श्रेतर्यामिणे ६ ननु वागादीन्द्रियशक्तिधरावक्त्रादयः प्रसिद्धाः नाहमित्यत
आह एक इति अनुविश्य पुरुषोत्तर्यामी तमेक एव तस्यामायाया असत्तुणोऽपिन्द्रियादिपुस्तितः सन्त
त्र देवतारूपो नानेव भासि न तत्र ह्यतिरेकेण ज्ञानक्रियाशक्तिधरः कश्चिदस्तीत्यर्थः ७ अपिच किंवक्तव्यं

प्रवण

भुव उवाच योतः प्रविश्य मम वाचमिमां प्रसमां संजीवयत्यखिलशक्तिधरः स्वधाम्ना अन्यंश्च हस्तच
रणौ त्रिगादीत्याणां त्रयो भगवते पुरुषाय तभ्यं ६ एकस्त्वमेव भगवन्निदमात्मशक्त्या मायाया रव्यो रुगु
णायाम हृदा यशेषं सृष्टानुविश्य पुरुषस्तदसद्गुणेषु नानेव दारुणविभावसु वदिभासि ७ तदतया
वयुनयेदमचष्टविस्मसत्प्रबुद्धश्च नाथ भवत्ययत्रः तस्यापवर्ग्य शरणं तव यादमूलं विस्मर्यते क
तविदा कथमार्तवेधो ८

वक्त्रादयो ज्ञानाशक्तिधरा न भवन्तीति यस्माद्भ्रूलोपि ज्ञानं तदधीनमेवे
त्याह तदतया वयुना ज्ञानेन भवन्तं शरणं प्रपन्नो ब्रह्मा इदं विस्ममचष्ट्यपश्यत् कथं सप्तः पुरुषः प्रबुद्धः
सत्यं या यथा पश्यति तदहं आपवर्ग्या मुक्तास्तेषामपि शरणं कृतविदा सर्वेन्द्रियजीवनेन तत्र कृतमुप
कारं ज्ञानता कथं विस्मर्यते एवं भूतं त्वामभजंतः कृतज्ञा इत्यर्थः ८

37
श्री.
भा. व.
ही.
३०

येचमादशाः कामाद्यर्थं भजंति तेपि स्फुरत्याह नूनमिति भवाप्ययौ जन्ममरणोत्तदिमोत्तेहेतुं त्वामन्येहे
तोः कामाद्यर्थं भजंति नूनं विमुष्टमतयः वंचितचित्ताः यतस्ते कल्पतरुं त्वामर्चंति ततः ऊगायतत्वेन देहेनो
पभोग्यं सुखमिच्छंति न चेच्छायोगं तदित्याह यस्य तत्परीजं विषयसंवन्य जन्मसुखं तत्ररकेपि भवति ५ न
नुस्वर्गादिसुखं सकामैः प्राप्यते निष्कामभजने तत्र स्यादित्यत आह येति स्वमहिमनिनिजानंदरूपेपि माध्व
नूनं विमुष्टमतयस्तव मायया ते येत्वं भवाप्ययविमोक्षणमन्यहेतोः अर्चंति कल्पकतरुं ऊगा
योपभोग्यमिच्छंति यत्परीजं नरकेपि नृणां ५ यानिर्हंति स्तनुभूतां तव पादपद्मध्यानाद्भवज्ज
नकथाश्रवणो न वा स्यात् सावस्त्राणि स्वमहिमन्यपि नायमाध्व किं त्वं तकासिललितान्यततो
विमानात् १० भक्तिं मुहुः प्रवहतां त्वयि मे प्रसंगो भूयादनेतमहताममलाशयानो येनां जसा
ल्वणामुरुव्यसनं भवाच्चिनेष्ये भवदुष्णकथामृतपानमत्तः ११
नूनभवतीत्यर्थः अंतकस्यासिना कालेन ललितान्वंडितादिमानात्यततां सानास्तीति किमु वक्तव्यम् १०
अतः कथाश्रवणाय सत्संगतिं देहीत्याह भक्तिं त्वयि प्रवहतां सा तन्येन ऊर्वतां ननु मोक्षं किं नयाचसे अ
त आह येतमहत्प्रसंगेन अंजसाः यत्नत एव उद्गमिष्यसन्नानियस्मिन् तेनैष्यपारंगमिष्यामि भ
वदुष्णकथैवामृतं तत्पानेन मत्तः सन् ११

३०

कथामृतपानस्यमादकतमाह ते अतितरां प्रियमपि मर्त्यदेहं न स्मरंति नानुसंदधते ये च सुताद-
यः अदः मर्त्यमनुसंवदातानपि के तेन स्मरंति ये कृतप्रसंगाः केषु भवदीयपादारविंदसौगंध्यलब्धं
हृदयं येषां तेषु ते तशब्देनात्येषां केवलयोगादिनिष्ठानां देहाभिमानानि वृत्तिं दर्शयति १२ न त्वेवं वि-
द्वानपितं किंमित्यभिमानं वदसि अत आह तिर्यज्जगादिभिः परिचितं व्याप्तं संतः असंतश्च विशेषा

तेन स्मरंत्यतितरां प्रियमीशमर्त्यये चान्वदः सुतसुहृद्भूविजाराः ये त्वज्जना भवदीयप-
दारविंदसौगंध्यलब्धहृदयेषु कृतप्रसंगाः १२ तिर्यज्जगादिजसरीरूपदेवदेवमर्त्यादिभिः
परिचितं सदसद्विशेषं रूपं स्पष्टमजते मरुदाद्यनेकं नातः परंपरमवेष्टिन यत्र वादः १३ क-
ल्याणतपतदखिलं जठरेणागृह्णन् शोते पुमान् स्वदृगनेतसावस्तदंके यत्राभिसिंधुरुहकांचन

यस्य मरुदादीन्यनेकानि कारणानियस्य हे परम अज ते ॥ लोकगर्भेषु मान्मगवते प्रणतोऽस्मि त-
दं स्पष्टं विष्टं विराट् रूपं केवलं वेष्टि अतः परमेस्वररूपं न वेष्टि यत्र व्यादः शब्दव्यापारो नास्ति तद्वै स्वरूपं च न वे-
ष्टि अतो अभिमानो न निवर्तत इति भावः १३ तदैव भगवदनुकंपयात् रूपं यत्तात्वे स्वरूपमनुवर्गा यत्र मस्क-
रोति कल्याणत इति एतच्चैलोक्यः पुमान् शोते सस्मिन्नेव दृक् न वदिर्यस्य योगनिद्रारूपत्वात् अनेतसावः

यो घसस्यः तदंके येषोऽने यस्याभिवेष्टिः सुदुस्संस्मिन् रोहतीति न
प्रातस्कोचन लोकपद्मस्य गर्भे कर्णिको यो पुमान् तेन सीवला भवति तं प्रण-
तोऽस्मीत्यर्थः १५

38
श्री.
भा.च.
टी.
३८

ननु ममापि स्वापाद्यवस्थाते को जीवादिशेष इत्यत्र त्वंततद्व्यतिरिक्तः जीवसि विलक्षण एवास्मतिष्ठ
सि वैलक्षण्यमेवाद त्वं नित्यमुक्तः जीवस्तत्प्रसारात्कथ्यते त्वं परिशुद्धः सत्त्वमलिनः त्वं विबुद्धः स
त्वत्तः त्वमात्मा सत्त्वजः त्वमविकारी सत्त्वविकारी त्वमादिपुरुषः सत्त्वादिमान् त्वत्त्वभगवान् स
त्वत्त्वभगदीनः त्वं गुणानां त्रयाणामधीशः सत्त्वपरतंत्रः कृतपतद्वैलक्षण्यं यद्यतः बुद्धवस्थितिं बु

त्वं नित्यमुक्तपरिशुद्धविशुद्धआत्मा कृतस्य आदिपुरुषैर्भगवांस्त्यधी
शः यदुद्यवस्थितिमावेदितया सुदृष्ट्या दृष्टा स्थिता वधिमावेत्यति
रिक्त आत्मा १५ यस्मिन् विरुद्धगतयोऽप्यनिशं पतंति विद्यादयो विविध
शक्तयश्चानुपूर्व्यात् तद्ब्रह्म विश्वभावमेकमनंतमाद्यमानंदमात्रमवि
कारमहंप्रपद्ये १६

देस्नातामवस्थां श्रवणं दितया सुदृष्ट्या चिच्छत्त्वा दृष्ट्या पश्यसि दृष्टेति त्वत्प्रत्ययांतं श्रुतो बुद्धवस्थितिः
तत्रैवैवभावः तथा श्रुत एव त्वं स्थितौ पालने श्रुतिमात्रः यज्ञाधिष्ठाता श्रीविष्णुः १५ तमेव ब्रह्म रूपेणात्मा
तं नमस्करोति यस्मिन्निति पतंति श्रकस्मा उद्भवति विश्वभावो यस्मात् एकमात्रं उमादिमनादि १६

३८

सकासभजनादपि मोक्षमाशासनश्चाह हे भगवत्पुरुषार्थः परमानन्दः सुखमूर्तिर्यस्य तस्य तव पादपद्मं
 आशिषो राज्यादेः सकाशात्सत्याश्रीः परमार्थफलं हि निश्चितं कस्य तथा तेन प्रकारेण त्वमेव पुरुषार्थश्चे
 वेनिकामतया प्रवृत्तं भजतः यद्यपि एवं तथापि हे श्रेयं स्वामिन्दीनात्सकामान् अप्यस्मान् भगवान्परिपातिसं
 सारभया ददति यतश्च नुग्रहे हि ताचरणोकातरः परवशः यथा तव प्रसूता वा स्वाधेनुर्वत्संतीरे पापयतिवृत्तिः।

सत्याशिषो हि भगवंस्तव पादपद्मं माशीस्तथानुभजतः पुरुषार्थमर्तेः अप्येवमर्थं भगवान्परिपा
 तिदीनात्वासेव सत्सकमनुग्रहकातरोस्मात् १० मैत्रेय उ अथाभिष्टुतत्वं वै सत्संकल्पेन धीमता
 भृशानुरक्तो भगवान्प्रतिनन्देदमब्रवीत् १५ श्रीभगवानुवाच वेदादंते व्यवसितं हृदि राजन्यवाल
 क तत्प्रयच्छामि भद्रं ते उगायमपि सुव्रत १५ नायैरधिष्ठितं भद्रं यद्वाजिस्तु भुवतितिः यत्र ग्रहर्त
 ताराणां ज्योतिषां च क्रमादितं मेष्वांगो चक्रवत्स्यात्सुपरस्तात्कल्पवासिनां धर्मोऽग्निः कश्यपः श
 कादिभ्यो रत्नतिव्रतदत् १० १५ व्यवसितं संकल्पितं तत्प्रयच्छामीत्युक्तं किमिदं पेक्षायामाह नायैरिति
 सार्थं द्वाभ्यां हे भद्रं भुवतिति निर्वासे यस्मिन् आदितमर्पितं पान्याक्रमणाय भ्रास्यमाणानां पशूनां बन्धनस्त
 भो मेष्वाङ्गो तस्यां वलीवर्दसमूहवत् आवांतरकल्पवासिनां परस्तादपि स्यात्सुलोकत्रयनाशेष्यनश्वरं धर्मोऽग्निः

क्रौञ्चमपि येन नौकसः २१

दयोनस्तत्र त्रयः वनौकसः समर्षयः यत्वरसिणी कुरुधर्मोऽग्निः २१

39
श्री.
भा.च.
३५

एतच्चराज्यानेतरं भविष्यतीत्याह प्रस्थित इति तभ्यं एथि वीदत्वा वने प्रस्थितेः भावेक्तः वने प्रतिगमने कृते स
तिरतिता रतिष्यसि २२ त्वयाग्रसंकल्पितमपिमद्वक्तव्यतवदोहोदेवं भविष्यतीत्याह तद्वातरीतिसासुरु
चिः प्रवेत्यति २३ किंच इष्टामोयत्तोरुदये प्रियामर्तिर्यस्यते २४ यतः स्थानात् २५ अतिदिश्यदत्वा २६
चरंति दक्षिणीकृत्य भ्रमं तोयत्सतारकाः प्रस्थिते तवने पित्रादत्वा गांधर्मसंश्रयः २७ षड्विंशद्वर्षसा
हसं रतिता व्याहृतेंद्रियः २८ तद्वातर्गुतमेनष्टे मृगयाया ततन्मनाः अन्वेषंती वने मातादावायिंसा
प्रवेत्यति २९ इष्टामोयत्तोरुदये यत्तैः प्रकलदक्षिणोः भुक्ता चेदाशिषः सत्याग्रंते मांसं स्मरिष्यसि ३०
ततो गता सिमत्स्याने सर्वलोक नमस्कृतं उपरिष्टादधिभ्यस्तं यतो नावर्तते गतः मैत्रेय उत्यर्चितः
स भगवानतिदिश्यात्मनः पदं बालस्य पश्यतो धामस्वमया हरु उधजः ३१ सोपि संकल्पजं विस्मोः
पादसेवोपसादितं प्राप्य संकल्पनिर्वाणं नातिप्रीतो भगवात्सुरं ३२ विड ३३ सुडलं भयत्तरं पदे हरे
मायाविनस्तच्चरणार्चनार्जितं लब्ध्वाप्यसिद्धार्थमिवैकजन्मना कथं स्वमात्मानममन्यतार्थवित् ३४
संकल्पजं मनोरथं पादसेवया प्रापितं संकल्पस्य निर्वाणं समाप्तिर्यस्मात् ३५ मायाविनः सकामस्य यत्सुडलं भे
दरेः पदे तदेकैव जन्मना लब्ध्वापि स्वमात्मानं मनः असिद्धार्थमप्राप्तमनोरथमिव कथममन्यत प्रकथयति विद

२
३
३५

तापमेवाद समाधिनेति सार्धैः षड्विः नैके अनेके भवायस्मिन् ब्रजन्ताभ्यस्तेनेत्यर्थः प्रणामस्त्यादिसमये ग
 रुद्धस्य हरेः पादछायायां स्थितमात्मानं स्मरन् नार छाया मुपेत्येति एथ क्वमिति भेददृष्टिः सनदाकष्टमिति
 भावः ३० अनात्ममात्मशून्यत्वं अज्ञत्वं भवेच्छेतः सकाशात् यदंतवत् तथा चेयाचितवानस्मि ३१ अज्ञेत्वेका

मैत्रेय ३० मातस्स पत्या वा गवाणोः हं दिविदः सतां स्मरन् नैच्छन्मुक्तिपतेर्मुक्तिं तस्मात्तापमुपेयिवा
 न ३१ भुव ३० समाधिनानैक भवेन यत्पदं विदुः सनदादय ऊर्ध्वरेतसः मासैरहं षड्विमुष्पपादयोः
 छाया मुपेत्यापगतः एथ क्वमितिः ३० अज्ञेत्वेतममानात्म्यं मंदभाग्यस्य पश्यत भवच्छिदः पादमूलं गत्वा
 याचेयदंतवत् ३१ मतिः विद्विषितादेवैः यतद्विद्विषितादेवैः यो नारदवचसं नार्द्रिषमसत्तमः ३२
 देवीमाया मुपाश्रित्य प्रसन्नश्च भिन्नदृक् तप्येद्वितीयेषु सति भ्रातृव्याह दुजाः ३३ मय्येतत्प्राथितं च
 र्थं विविक्षेव गतायुषि प्रसाद्य जगदात्मानं तपसा उष्मसादनं ३४ भ्रातृ

दपेक्षया प्रथः प्राप्नुवद्विः अतएवा सदृश शीलैः नाधनाप्यवमानंत इत्यादिसत्यमपि नारदस्य वचो यो न दृष्टीतस्य मे
 मतिर्विद्विषिता ३२ किंच देवीमिति प्रसन्नः स्वमानिवयश्यतर्दितीयेषु सत्यं भ्रातृव्याह दुजाः शत्रुरिति दृष्ट्वा ह दु
 जाह दयशोकेन तप्येतापमनुभवामि ३३ किंच मया प्रसाद्य यत्प्राथितं तद्व्यर्थं प्राथितमाह भवच्छिदमि

ति

रा नमि

एतदेवादसदृष्टांतमाह स्वाराज्यं निजानंदं प्रयच्छतः सकाशादभिमानः क्षीणप्रापेन मया भित्तितः याचितः
क्षीणप्रापेनेति वाट्टात एव संबंधः यथा धनः ईश्वराच्चक्रवर्तिनः फलीकारान् सत्तुषतं तुलकान् याचते त
द्वत् ३५ एवं निःस्पृहत्वं तस्य युक्तमित्याह नेति तस्य दास्यंति नान्यमर्थमात्मनो न वै वाञ्छन्ति यदृच्छयैवलब्धे

भवच्छिदमया चेदं भवं भागविवर्जितः ३५ स्वाराज्यं यच्छतो मौढ्यामानो मे भित्तितो वत ईश्वरात् क्षीण
प्रापेन फलीकारानि बाधनः ३५ मैत्रेय उ० न वै मुकुंदस्य पदारविंदयोरजो नुषस्तात भवाट्टाजनाः वा
छंतितहास्यमतेर्यमात्मनो यदृच्छया लब्धमनः समुद्भयः ३६ आकार्णोत्सजमायां तं संपरेत्यप्यथाग
तं राजानं श्रद्धेभद्रमभद्रस्य कृतो मम ३७ श्रद्धायवाक्यं देवर्षेर्दृष्टवेगेन धर्षितः वार्तादत्तं रभिप्रीतो ३८
हारं प्रादात्सदा धनं सदस्यं शयमारुह्य कार्तस्य परिहृतं ब्राह्मणैः कुलवृद्धैश्च पर्यस्तो मातृवंधुभिः ३९
शावडंडभिना देन ब्रह्मचोषेण वेणुभिः निश्चकाम पुरातनं मात्मजाभीक्ष्णोत्सकः सुनीतिः सुरुचि ४०

नमनसस्तु महिर्येषां ते ३६ प्रस्तुतमाह आक
र्णयति संपरेत्यमृत्वा आगतमाकर्णयथा न श्रद्धेविश्वासेन चकार। अभद्रस्य मम भद्रं कृतं इति मत्वा ३७ पृष्ठा
त्यचिरत इति देवर्षेर्वाक्यं श्रद्धाय ३८ ब्राह्मणादिभिः पर्यस्तः परिहृतः ३९ ४० अस्मराजो महिष्यो मध्ये उत्तमं निधाय

कामेव शिवि को न विमानमारुह्य च

उपवनस्याभ्याशे समीपे ४२ विष्कसेनां त्रिसंस्पर्शेन दत्तमशेषमवबन्धनं च यस्य ४३ जातउदामोमहात्मनोरथो
 यस्य ४४ अभिमंशितः पितरौ शीर्षिः सह तेन कृतसंभाषणः ४५ ४६ सुरुच्याप्रीतिर्ना संभावितेत्याह यस्येति
 तेदृष्टोपवनाभ्याशे आयातं तं तस्मात् आचरुस्तनूपस्तराणां मासाद्ये प्रेमविह्वलः ५२ परिरेभे गजं दो
 भ्यां दीर्घोत्कंठमनाः ससन् विष्कसेनां त्रिसंस्पर्शेन दत्ताशेषाच्च बन्धनं ४३ अथाजिह्वन्मुहुर्भूभिर्शोतेर्न
 यनवारिभिः स्त्रापयामास तनयं जातो द्दाममनोरथ अभिवंघपितः पादावाशीर्भिश्चाभिमंशितः नाना
 समातरो शीर्षासकृतः सज्जनाग्रणीः ४५ सुरुचिस्तं समुत्थाप्य पादावनतमर्भकं परिषज्या हजीवेति वा
 घ्यगद्गदया गिरा ४६ यस्य प्रसन्नो भगवान्गणैर्मैत्र्यादिभिर्हरिः तस्मै नमोतिभूतानि निम्नमापश्य स्वयं
 उत्तमश्च भुवश्चोभावन्योन्यं प्रेमविह्वलौ अंगसंगात्सलकावसौ च मुद्गरदत्तः सनीतिरस्य जननी प्रा
 णोभ्योपि प्रियं सतं उपसृज्य जहावाधितं दंगस्पर्शनिर्वृता ४७ पयःस्तनाभ्यां सस्त्रावनेन जैसलिलैः शि
 वैः तदाभिषिच्यमानाभ्यां वीरवीरसुवो मुद्गः ५० तं शशं सूर्जनारांतीं दिष्ट्या ते पुत्रं प्राप्तिं प्राप्तिं प्रतिलब्धश्चिरं नष्टे
 नमंति अतुसरंति आपो यथा सयमेव निम्नं देशमवतरंति ४८ कुहर्तृदधतः ४९ ५० देवीरवीरसुवः भुवमातः
 अभिषिच्यमानाभ्यां स्तानाभ्यां पयस्तदा सस्त्राव ५० चिरं नष्टः दर्शनमप्राप्तः रत्नितारत्नित्यति ५१

रत्नितारत्नित्यति ५१

५१
श्री.
भा.च.
टी.
५१

॥

५२ पर्वमिति व्यवहितं पित्रायुपलालनं परामृश्यते ५३ पुरं वर्णयति तत्र तत्रेति चतुर्भिः सहैः फलमज
रीयुक्तैः एगानां पोतैः बालवृक्षैः स्तब्धैः सहैः उपस्कृतं प्रतिहारमिसतरेणान्वयः ५४ चूतपलवाश्च वा
सुचिर्वितस्त्वयान्नं भगवान्प्रणतार्तिदा यदनुध्यायतो धीराम् संजिगृह्य सुउर्जयं ५५ लाल्यमानं
जनैः रेवं भुवं सभ्रातरं नृपः आरोग्यकरिणी दृष्टः स्तुयमानो विशाखरं तत्र तत्रोपसंस्कृतं सन्मकर
तोरणैः सहैः कदली संभैः एगएतैश्च तद्दिधैः ५६ चूतपलववाससम्पुक्ता दामविलेविभिः उप
स्कृतं प्रतिहारमप्यंजंभैः सदीपकैः ५७ प्राकारैर्गोपुरागारैः शातकुंभपरिच्छदैः सर्वतोलैः कृतं श्री
महिमानशिखरयुभिः मृष्टचत्वररथ्याहुर्मार्गचंदनचर्चितं लाजासितैः पुष्पफलैः तंडुलैर्वलिभि
घुते ५८ भुवायययिदृष्टाय तत्र तत्र पुरसिंघः सिद्धार्थादितदध्यं बुहवा पुष्पफलानि च ५९ उपज
क्रुः प्रपुंज्यानावात्सल्यादाशिषस्सतीः शृण्वंस्तद्वलागीतानि प्राविशद्भवने पितः महामणिब्रात
सांसिचस्रजश्च मुक्तादामानि च तेषां विशि मये सतस्मिन्भवनोत्तमे लालितो नितरां पित्रायवसदिवि
हं लंबनमस्मि येषु कुंभेषु ५५ गोपुरैरागारैश्च शातकुंभाः परिच्छदाः परिकरायेषु विमानानामिवाशिखरैः
घुतकांतियेषां ५८ चत्वरमोगनं रथ्या महामार्गाः अह उच्चस्था परिनिर्मिता भूमिकामार्गो वातरः मृष्टाः संमा

देववर ५

जिताश्चत्वारो यस्मिन् ५० सिद्धार्थाः सेतुसर्षपाः अस्ततायवाः
५८ उपजक्रुः वकिरन्तरीः सप्तः ५९ इ.
५८

यत्र भवतोत्तमे ६१ ६२ कुसुक्कमदं पद्यादिमत्स्योवाप्यः ६३ ६४ रूढवयसं प्राप्तयौवनमनुरक्ताः प्रजायस्मिन् ६५
 प्रवयसं दृढं ६६ इति चतुर्थेन वमः ६ दशमेऽप्रातर्दं दृढाणां यत्नाणामकरोदयं एकपवालकांगत्वेत्यस्य विक्र
 पयः फेननिभाः शय्यादां ता रुक्मपरिवृद्धाः आसनानि महार्हानि यत्र रौक्मा उपस्कराः ६७ यत्र स्फुटिक
 ऊडोऽपमदा मरकतेषु च मणिप्रदीपा आभांति ललनारत्नसंयुताः ६८ उद्यानानि चरम्याणि विचित्रैरम
 रदुमैः कृजदिदंगमिथुनैर्गायन्तमधुव्रतैः ६९ वाप्यो वैर्ज्यसोपानाः पद्मोत्पलकुसुमद्वीपाः हंसकारं
 उवज्जलैः जुष्टाश्चक्राकसारसैः ७० उत्तानपादौ गजवर्षिः प्रभावंत नयस्यते शुत्वा दृष्ट्वा दुततमं प्रपेदे वि
 स्मये परं ७१ वीक्ष्योऽवयसं पुत्रं प्रकृतीनां च संमतं अनुरक्तप्रजं राजा भुवं चक्रे भुवःपतिं आत्मानं च
 प्रवयसमाकलय्य विशांपतिः वने विरक्तः प्रातिष्ठद्विभूशनात्मनो गतिं ७२ इति चतुर्थेन वमः ७३ मे
 त्रय उ० प्रजापतेर्देहितरं शिशुमारस्य वै भुवः उपये मे भूमिं नाम तत्सुतौ कल्पवत्सरौ श्लाघामपि भा
 र्या यो वायोः पुत्रौ मदावलः पुत्रमुत्कलनामानं योषिदत्तमजीजनत् २ उत्तमस्त्वहोतोदाहो मृगया
 मउच्यते १ योषितां रत्नमिवातिमनोहरं यो वलीयसा हतः पुण्यजनेनादौ तस्मात्तास्य गतिंगता ३
 कन्यारत्नं चेति वा १ यत्नेणादौ हिमवति हतः प्राजाविति पावे युद्धे अस्य गतिंगता मृतेत्यर्थः ३ ॥

42
श्री.
भा.च.
टी.
४२

कोणामर्षश्चादं है कं तेनार्पितोर्वाप्तः जैत्रं जयहेतुं पुण्यजनालयं अलकां ५ रुद्रानुचराभूतादयः ५ द
धौवादितवान् येन शंखवादिनेन हेतुतः उपदेव्योयलत्तिस्त्रियः ६ एकैकं त्रिभिस्त्रिभिरित्येवं सर्वान्
भुवोभ्रातृवथं श्रुत्वा कोणामर्षश्चापितः जैत्रं स्पंदनमास्यायगतः पुण्यजनालयं ५ गत्वोदीचीदि
शंखजानुचरसेवितां ददर्श हिमवद्दोणं पुरीं गुह्यकसंजुलं ५ दधौ शंखं महावाहुं दिश
आनुनादयन् येनोदिग्रदृशः तत्तत्तुपदेव्योत्रसन्धुशं ६ ततो निष्क्रम्य वलिन उपदेव महाभराः
प्रसदंतो निनादंतमभिपेत रुधायुधाः ७ सताना पततो वीर उग्रधन्वा महारथः एकैकं युगपत्सर्वा
न दत्वा णौस्त्रिभिस्त्रिभिः ८ ते वै ललाटलग्नैस्तैरिष्टभिः सर्व एव हि मत्वा निरिस्तमात्मानमाशंसन्क
र्मतस्ततः ९ तेषि चासुममं घंतः पादस्पर्शमिवोरगाः शरैरविध्य सुगपद्दिगुणं प्रचिकीर्षवः १० ततः
परिचिनिसंशैः प्रासमूलपरसथैः शक्तृष्टिभिर्भुसंडीभिश्चित्रवाजैः शरैरपिः अभिवर्षन् प्रजपिताः स
यंसहसाराणि इच्छंतस्तत्पती कर्तमयुतानां त्रयोदश १२ ओतानपादिसतदाशसुवर्षणभूरिणाः नउपा
त्रयोदशापुतानियत्तान् युगपदहनजघान ८ ९ तेषितकर्मासहमाना दृश्यतच्छत्रासारेण यथागिरिः
असुमविध्य नदिगुणयथाभवत्येवं वद्विः प्रतिकर्तुमिच्छवः १० चित्रवाजैः विचित्रपदैः ११ १२ धारासंघातेन

छत्रो गिरिचित्रे वा दृश्यत १३

४२

सूर्यः सूर्यतल्यः १४ यातधानेपरात्तसेषजयकाशिषजितंजितमितिजयप्रकाशकेषसत्स १५ व्यथमत्संज्ञा
 यामास १६ वर्मानिकवचानि १७ १८ शिरःप्रमुखैःरास्रताःप्रकीर्णा रेचुरितिदयोरन्वयः १९ प्रायोवाङ्म
 हाहाकारस्तदैवासीत्सिद्धानांरिविपश्यतां हतोयंमानवोसूर्योमग्नःप्राणजनार्णवेः १४ नंदत्सयातथा
 नेषजयकाशिषयोमृधे उदतिष्टद्रथस्तस्यनीदारादिवभास्करः १५ धनुर्विस्फूर्जयन्नुपदिषतांवेदमुद्धर
 न् अस्मौचं व्यथमदाणोः वनानीकमिवानिलः तस्यतेचापनिर्मुक्ताभित्तावर्माणिरत्नसो कायानाविविध
 स्तिग्मागिरीनशनयोयथा १७ भलैःसंछिद्यमानानांशिरोभिश्चारुजंडलैः ऊरुभिर्दंमतालाभैर्दोभिर्वल
 यवलाभिः १८ दारकेष्टरमुकटैरुसीधैश्चमदाधनैः आस्रतास्तारणभुवोरेजुवीरमनोहराः १९ हताव
 शिष्टाःतरेरणजिराद्रहोगाणाःसत्रियवर्यसायकैः प्रायोविहकृणावयवाविडडुबुर्मुग्दविक्कीडितसू
 यपाव ३० अयश्यमानःसतदाततायिनंमहामृधेकंचनमानवोतमः पुरीदिहस्तत्रपिनाविशद्विषां
 नमायिनोवेदचिकीर्षितंजनः २१ इतिब्रुवेत्रिषयःस्वसारथियत्तःपरेषांप्रतियोगशंकितः शुश्रावश
 त्येनविहकृणाःसंछिन्नाग्रवयवायेषां २० २१ आततायिणांशस्र ॥ वृजलधेरिवेरितंनभस्वतोदित्तरजोन्व
 पाणिंरतिब्रुवन्निमगापितामित्यादेरनुषंगः चित्ररथोभुवःयत्तयत्तवान्प्रतियोगःपुनरुद्योगः तस्माद्धंकितःनभा

स्वतोर्वाचोर्द्धतोः २२
 दृश्यत २२

विस्फुरन्त्यस्तदितोयस्मिन्नेनत्रासयंतः स्तनयित्त्वोशनयोयस्मिन् २३ वट्टुर्निपेत्यरित्यर्थः नसृजतिशरीरमि
 त्यसृगिदशेषादिमेदसः पुंस्त्वमार्धमेदांसिअस्याप्रतोनिपेतः २४ साशमवर्षिणः अशमसदितेयदधंतदंतः २५
 तणोनाब्जादितं व्योमचनानीकेनसर्वतः विस्फुरन्तडितादितः त्रासयस्तनयित्त्वना २३ वट्टुर्गुरुधिरौचा
 सृक्पुयविण्मृत्रमेदसः निपेतर्गगनादस्यकवंधात्प्रतो नच २४ ततः खेटप्रपतगिभिः निपेतः सर्व
 तोदिशं गदापरिचर्नस्त्रिंशमुसलाः साशमवर्षिणः अद्वयोशनिनिःश्वासावमंतोऽग्रिरुषात्तिभिः अ
 भिधावताजामताः सिंदव्याच्चाश्चयशः २५ समुद्रकुर्मिभिर्भीमः स्त्रावयत्सर्वतोभुवे आसमादमहा
 ऋदः कल्पातश्चभीषणाः २६ एवंविधात्प्रनेकानि त्रासनानि मनस्विना ससृजुस्तिग्मगतयश्चासुर्यमा
 यंसराः २७ भुवेप्रयुक्तामसुरैस्तोमायामतिउत्तरां निशाम्यतस्यमुनयः शमाशंससमागताः २८ मुन
 य ऊ- जौतानपादेभगवोस्तवशार्ङ्गं यन्वादेवः तिणोत्ववनतार्तिहरोविपत्तात् यत्रामधेयमभिधायनि
 अशनिवन्तिः श्वासोयेषां २९ त्रासनानिभ शम्पचादालौकोजसातरतिउत्तरमंगमृतं ३ इतिचतुर्थे
 यंकराणि तिग्माकूरागतिः प्रवृत्तिर्येषां असुरराक्षसादिशदैरहरांतरत्वेनयत्तापवोच्यंते २८ तस्यशंकल्याणी
 आशंसन्प्रार्थितवंतः २९ तवविपत्तान्शस्त्रनाशयत अहासात्तादजसासुखेनैवमृत्युतरति ३ इतिचतुर्थेद

एकादशोत्तयत्ताणां सयंदृष्टामनुः स्वयं आगत्य वारयामास भुवं तत्रोपदेशतः । एवं गदतां वचनमुपदेशमिव
 निशम्य उपस्पृश्य यत्रागयणानिर्मितं नागयणाय संततं संधे । क्लेशागगादयो यथा २ किंच तस्यार्धसं
 ऋषेर्नागयणाड्डतमसं प्रयुजतः संदधतः सतः सुवर्णमयाः पुत्रा मूलप्रोता येषां कलहं सानावासांसिपत्ता
 मैत्रेयः निशम्य गदतामेव मूषीणां धनुषिभुवः संधे सुमुपस्पृश्य यत्रागयणानिर्मितं । संधीयमा
 णपतस्मिन्मायागुह्यकनिर्मिताः त्रिप्रविनेशुर्विडरक्लेशाज्ञानोदये यथा २ तस्यार्धमसंधनुषिप्रयुं
 जितः सुवर्णपुत्राः कलहं सवाससः विनिस्सृता आविशुर्दिषदले यथा वने भीमरवाः शिखंडिनः ३
 तैस्त्रिगंधारैः प्रधने शिलीमुखैरितस्ततः पुण्यजना उपडुताः तमभ्यधावन कृपिता उदायुधाः सुपर्णा
 मुन्नदफणाश्वाहयः ४ सतान्दृषकैरभिधावतो मध्ये निहंत वारूरुशिरोधरोधरा निनायलोकं पर
 मर्कमंडलं ब्रजेति निभिद्ययमूर्धरेतसः ५ तान्दृश्यमानानभिधीत्यगुह्यकाननागसंश्रितयेन भूषाः ६ रि
 येषां तेशा विनिस्सृता इति दृष्टव्यं उपरिष्ठास्त्रि ॥ जैतानपादिं कृपया पितामहो मनुर्जगादोपगतः सह विभिः
 लीमुखप्रहणात् ३ प्रधने पुद्गे उन्नदा उद्धिताः फणा यो येषां ते सर्पाः ४ दृषकैर्वाणैः निहंता वाक्कादयो येषां
 तात्पर्यलोकं निनाय कथं भूतं ऊर्ध्वरेतसः सत्यासिनो र्कमंडलं निभिद्ययं ब्रजेति ५ ताननागसो निरपराधात्

तस्योत्तरकस्यद्वारेण येन रोयेषेण ॥ ८ ॥ ननु मद्भातरहंतारः कथं कृतैर्न सोतश्चाह नन्विति ॥ सत्यपि पराधे
न चैतदुचितं न भवतीत्याह नायमिति पराश्वपराभूतदेहमात्मानं गृहीत्वा पशवो यथा देहाभिमानादयो
संज्ञेति तथा भूतानां वैशसंदिंसेति यावत् ॥ त्वेचवात्येसाधुसन्निधानीकथमन्यथा कृतवानुत्पाद सर्वभूता

मनुकः अलं वत्सातिरोषेण तमोद्वारेण पाप्मना येन पुण्यजनानेता न वधीस्त्वमनागसः नास्मत्कलो
चितं तात कर्म तत्सद्दिगर्दितं वधो यदुपदेवानामारब्धं कृतैर्न सो ८ ॥ नन्वेकस्यापराधेन तत्संगाद्
हवोदताः आतर्वधाभितप्तेन त्वयंगभातवत्सल ॥ नायं मार्गो हि साधुनां हृषीकेशा नुवर्तिनो यस्य
न पराश्वपशुवद्भवैशसं सर्वभूतात्मभावेन भूतावासं हरिभवान् आराध्या पदग्राह्यं विसोर्धत्यरं
पदे ॥ सत्वेदरेरनुध्यातः तत्सं सामपि संमतः कथं त्ववधं कृतवानुशितं सतां व्रतं ॥ तितित्तया करु
णायामैवाचारिविलजंतु समत्वेन च सर्वात्मा भगवान्संप्रसीदति ॥ संप्रसन्ने भगवति पुरुषः प्राकृतैः शु
त्सभावेति दाभ्यां ॥ अनुध्यातः हृदि स्थितः तत्संसां हरिदासानां ॥ गौः विमुक्तो जीवनि मुक्तो ब्रह्मनिर्वाणम्
मपि साधुत्वेन संमतः ॥ सतां व्रतमेवाद महत्सु तितित्तया नीचे प्रकरणाया समेषु मैत्रा अखिलेषु जंतुषु
समत्वेन च ॥ ततः कृतार्थो भवतीत्याह संप्रसन्ने सति गौर्विमुक्तो तपवतत्कार्येण जीवे नलिंगशरीरेणानि

शुक्तः सन्निर्वाणं सत्त्वात्मकं ब्रह्म प्राप्नोति ॥ ९ ॥

४५

आतदंतत्वमंगीकृत्योक्तं इदानीं तनात्मनो आतप्रज्ञादिसंबन्धः न चान्योन्यदंतत्वादिकं श्रूयताह दश-
भिः भूतैः पंचभिरारब्धैर्योषित्सुरुषश्चेति हि प्रसिद्धस्तयोर्व्यवायान्मेषु नास्मिन् भू-
तिः अन्योन्ययोर्योषित्सुरुषयोरिह संसारे भवति ॥ एवं तावत्सर्गः प्रवर्तते एवं पालकाकारपरिण-
तैः भूतैरेव स्थितिः दंतदेहाकारपरिणतैः संयमः स च परमात्मनो मायया गुणानां व्यतिकरात् तत्स्वतः

भूतैः पंचभिरारब्धैर्योषित्सुरुष एव हि तयोर्व्यवायान्मेषु भूतियोषित्सुरुषयोरिह ॥ एवं प्रवर्तते
सर्गः स्थितिः संयम एव च गुणव्यतिकराद्वा जन्मायया परमात्मनः ॥ निमित्तमात्रं तत्रासी-
त्त्रिगुणः परमेश्वरः व्यक्ताव्यक्तमिदं विश्वं यत्र भ्रमतिलोहवत् ॥ स खल्विदं भगवान्काल-
शक्त्या गुणप्रवादेण विभक्तवीर्यः करोत्यर्कं तव निहं हंता चेष्टाविभूम्नः खलु उर्विभाव्याः ॥

ननु जज्ञानां देहानां गुणानां वा कथं सर्गादिहेतुत्वं तत्राह निमित्तमात्रं पुरुषर्षभः ईश्वरः यत्र यस्मिन् निमित्ते
सति कार्यकारणात्मकं विश्वं भ्रमति परिवर्तते यथा यस्मात्ते निमित्ते सतिलोहं प्रवर्तते तद्वत् ॥ ननु स चे-
न्नित्तं तर्हि तस्या विशेषात् युगपदेव सर्गादित्रयं भवेदतत्राह स खल्विति कालशक्त्या क्रमेण गुणानां
प्रवादः हो भस्तेन विभक्तं सृष्ट्यादिविषयं वीर्यं शक्तिर्यस्य ननु कालोऽपि गुणास्य युगपदेव हो भयत तत्राह

45
श्री.
भा.च.
टी.
धप

तनुपिशादिः सृजतिपालयतिराजादिः निहंतिचवौरादिः नत्वीश्वरस्तत्राह सइति जनेनपिशादिनाजनं
पुत्रादिजनयन्नादिकृतं अंतकंचौरादिकंतमृत्युहेतुनामारयन्नेतकरः स्वयंत्यनेतोनादिश्च अच्ययः
अतीणशक्तिः अयंभावः पिशादयोत्यतउत्पत्त्यादिमंतोनस्वातंत्र्येणकारणं किंत्वीश्वरपवतत्रियेतासर्व
कारणमिति २५ नचैवंऊर्वतोपिवैषम्यप्रसक्तिः पक्षपाताभावादित्याह द्वाभ्यां नवाइति मृत्युरूपस्य

सोनंतोतकरः कालोनादिगदिकृदच्ययः जनेजनेनजनयन्मारयन्मृत्युनांतकं २५ नवैस्वपक्षो
स्यविपक्षपववापरस्यमृत्योर्विशतः समंप्रजाः तेषावमानमनुधावंत्यनीशायथारजोस्यनि
लभृतसंचाः २० आयुषोपचयंजंतोः तथैवोपचयंविभुः उभाभ्यांरहितः स्वस्थोऽऽस्यस्यवि

समंयथाभवतितथाप्रजाः कर्मभूताः प्रविशतस्तस्यसाम्येपिभूतेषुफलवेष ॥ दधात्यसौ २॥
मृतकर्मणांतथात्वादितिसदृष्टांतमाह तंभावंतमनुअनीशाः कर्माधीनाभृतसंचाधावंति अनिलंथा
वंतमनुरजोसीवतत्रयथारजसांतमः प्रकाशजलाग्रादिषुप्रवेशोपिनानिलस्यवेषम्यपवमीश्वरस्या
पीतिभावः २० अपचयंप्रकालमृत्युंउपचयंकालमृत्योरपिरतां यद्वा अपचयंमशकादौ उपचयं
देवादौस्वस्थत्वात् उपचयापचयाभ्यांरहितोसौविभुः उऽस्यस्यकर्माधीनस्यविदधाति २॥

४५

एवंभूतश्चेच्चरः सर्वादिसंमतः विवादस्तनाममात्र इत्याह केचिदिति पुंसः कामवात्स्यायनादयः अतिश्च
 कामो कार्षीत्कामः करोतिकामः कर्ता कामः कारयितेत्यादि २२ ननु कर्मादीनां जडत्वादिना स्वरूपतोपि
 भिन्नत्वात्कथमेकमन्यतत्राह अद्यक्तस्यातएवाप्रमेयस्य तथापि सत्वे हेतुः नानाशक्तीनामुदयोयस्मात्
 चिकिर्षितमेवतावत्कोपिनवेद अथ स्वस्य संभवोयस्मात्तमीश्वरं कोवेदनकोपि अहेति पाठे साक्षात् अ

केचित्कर्मवदंते न स्वभावमपरे नृप एके काले परे देवं पुंसः काममुतापरे २२ अद्यक्तस्याप्रमेय २५
 स नानाशक्त्युपस्य च न वैचिकीर्षितं तात कोवेदाय स्वसंभवे २३ नचैते पुत्रकभ्रातृदंतारोधनभानु
 गाः विसर्गादानयोस्मात्पुंसो देवदिकारणं २४ स एव विच्छेदसृजति स एवावतिहेति च अथापि स
 न हंकाराज्यते गुणकर्मभिः एषभूतानि भूतात्मा भूतेशो भूतभावनः स्वशक्त्या मायया युक्तः सृज

सृजति च

तस्तत्रज्ञानाभावादिशेषांशो विवादमर्थः तथा च श्रुतिः को अहं वेदक इह प्रावोचत्कृतं अजाताकृतं इयं वि
 सृष्टिः सर्वा देवा अस्या विसर्जने नाथ को वेदयत आ वभूव इत्यादि २३ ईश्वरवादस्य प्रकृतोपयोगमाह नचैते
 भ्रातृदंतारः उक्तमेव हेतुमनुवदति विसर्गादानयोर्मत्सृजन्मनोः यद्वा विसर्गः सृष्टिः आदानं संहारः देवमो
 क्ष एवदिकारणं २४ तथापि निर्लेपतामाह स एवेति २५ अहंकारत्वे हेतुमाह एष इति २६ ॥

सत्यमीश्वरपवकर्ता तथाप्यहंकारादिमयात्पुनश्चक्यमिति चेत्तत्राह तमेवेति चतुर्भिः सत्यमभक्तानां त्व
मृतं उपैदिशरणो गच्छ तमेवेत्यवधारणे हेतुः यस्मै न सिनासिकायां दामर्बद्वा गावश्च विस्वसृजोऽपि दाम
भिः यंत्रिता वद्वाः संतो बलिं हरंति तत्कारितं कर्म कुर्वन्तीत्यर्थः २० तदा राधने च तव सशक्त्यमेवेत्याह यः पं
चवर्षः स तं यमाराध्य त्रिलोक्या भूर्भुवः पदं स्थानं लेभे लब्धवानसि इदानीं तमेवान्विच्छन्नं वलोकयेत्पुनरे

तमेव सत्यममृतं तातदैवं सर्वात्मनोऽपै हि जगत्परायणं यस्मै बलिं विस्वसृजो हरंति गावो यथा
वैनसि दामयंत्रिताः २० यः पंचवर्षां जननीं तं विहाय मातुः सपत्न्या वचसाभिन्नमर्मा वने गत
स्तपसा प्रत्यगत्तमाराध्य लेभे भूर्भुवः पदं त्रिलोक्याः २० तमेव मंगात्मनि मुक्तविश्रदेऽप्यपाश्रिते नि
गुणमेकमन्तरं आत्मानमन्विच्छ विमुक्त आत्मदृग्गमि त्रिदंभे दमसत्यतीयते २१ त्वं प्रत्यगात्मनि
तदा भगवत्यनेन त आनंदमात्र उपपन्न समस्तशक्तो भक्तिं विधाय परमां शानकैरविग्रंथि विभेत्स्यसि यो
णान्वयः प्रत्यं चिच्छ्रुताणि यस्मिन् क्रियाविशेषाणां वा २२ हरिं ध्यायंतं प्रत्याह ३॥ ममाहमिति प्रशृङ्गे ३
गधुवमुक्तविशेषं आत्मनि मनसि व्यपाश्रितं अवस्थितं आत्मदृक्प्रत्यकदृष्टिः स न अयं भेद यस्मिन् तदिदं भे
दमसदेव विच्छं यस्मिन् प्रतीयते तं २२ तदन्वेषणफलमाह त्वं तदा अन्वेषणकालपव ३०

उपदेशासारमाह संयच्छेतिहाभ्यां प्रतीपंप्रतिकूलं आगदेनौषधेन यथा रोगं नियच्छति ॥ येन रोगेण उप
सृष्टा तस्यामात ॥ अत्यश्रुत्वया कार्यं कृतमित्याह हेलनमितिहाभ्यां यद्यतः जन्निवानदतवान् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

संयच्छ रोगं भद्रं ते प्रतीपं श्रेयसांपरं श्रुतेन श्रुयसा राजन्नगदेन यथा मयं ॥ येनोपसृष्टात्स रुषा
लोक उदिजतेभृशं नवधस्तदशंगच्छेदिच्छन्नभयमात्मनः ॥ हेलनं गिरिश आतर्धनदस्तया
कृतं यजन्निवात्स्यणपजनां भ्रातृज्ञानित्यमर्षितः तं प्रसादय वत्साशु संनत्या प्रश्रयोक्तिभिः नया
वत्सदन्ता तेजः कुलं नोभिभविष्यति ॥ एवं स्वायं भुवः पौत्रमनुशास्य मनुर्भवं तेनाभिवेदितः साक
मृषिभिः स्वपुत्रं ययौ ॥ ३५ ॥ इति चतुर्थे एकादशः ॥ मैत्रेय उ० भुवे निवृत्तं प्रतिबुध्य वैशसादपेतमसं
भगवान्धनेश्वरः तत्रागतश्चारणयत्किन्नरैः संस्तूयमानो भ्यवद कृतं जलिं १ धनद उ० भो भो
तत्रियदायादपरितोऽस्मितेन च यज्ञे पिता महादेशाद्वैरं उस्त्यजमत्यजः २ न भवानवधीयता

ति चतुर्थे एकादशः द्वादशे धनदेनाभि त्रयसा भ्रातरं तव काल एव दिभृतानां प्रभुरप्ययभावयोः ३
नेदितः परमागतः यज्ञैरिष्टादरेः स्थानमारुरोहेति कीर्त्यते १ वैशसादधा त्रिवृत्तं ज्ञात्वा १ तत्रियदाया
दत्तत्रियपुत्रमत्यजः त्यक्तवाणसि २ न च वैरस्य कारणमस्तीत्याह न भवानिति अप्ययभावयोः मत्सुजन्त

॥
॥

५७
श्री.
भा.च.
ही.
५७

कथं तर्हि श्रद्धं दंतेत्यादिबुद्धिसादृशं श्रद्धंत्वमिति आभातिप्रकाशते जायत इत्यर्थः अतश्चानादेहानुसं-
धानात्तययाधियः वंधः विपर्ययोऽःखादिः ४ ५ ततस्माद्गच्छ गत्वा च भगवंतं भजस्वेत्यतरेणान्वयः स

श्रद्धंत्वमित्यपार्थाधीरज्ञानात्सुखस्य हि स्वाप्तीवाभात्यतश्चानायायावेधविपर्ययोः ४ तद्गच्छ भु-
वमद्रंते भगवंतमथोत्तजं सर्वभूतात्मभावेन सर्वभूतात्मविश्रद्धं ५ भजस्व भजनीयां त्रिमभवाय
भवच्छिदं युक्तं विरहितं शक्त्या गुणमप्यात्ममायया ६ वृणीदिकामेनृपयत्नमनोगतं मतस्त्वमौत्ता
नपदेविशंकितः वराहोऽस्य भुजनाभयादयोरनंतरं त्वावयमंगशुश्रुम ७ मैत्रेयुः स राजराजेन व-
रायचोदितो भुवो महाभागवतो महामतिः दुरौसवज्जैवलितो स्मृतिययातरत्ययत्नेन डरत्ययंतमः
८ तस्मिन्प्रीतेन मनसा तां दत्तैऽविदस्ततः पश्यतो तदंशे सोऽपि स्वपुत्रं प्रत्यपयत ९ अथायजत यज्ञेशं
कृतमिभूरिदत्तितोः इव्यक्रियादेवतानां कर्म कर्मफलप्रदं सर्वात्मन्यच्युते सर्वतीक्ष्णो चांभक्तिमुद्वहन्
ददर्शात्मनिभूतेषु तमेवावस्थितं विभुं तमेवंशीलं संपन्नं व्रतां पदीनवत्सलं गोमार्थधर्मसेतुनां मे नि-
रुद्धतात्मको विश्रद्धो यस्य ९ कामसंकोचेन अविशंकितः निःशंकः अनंतरमृतिनिकटं ७ सवरायचोदित इत्य-
नुवादश्च पश्य गवाको अतः सवव्रतितच्छ्रद्धस्यो न रुक्तं ८ ९ इव्यक्रियादेवतानां कर्मसाध्यफलरूपं कर्म

रेवितरे प्रजाः १२

फलप्रदं चेत्तर्थाः १० सर्वस्यात्मनि अस्मिन् सर्वोपाधि वर्जिते ११ १२

५७

अभोगैर्यत्ताद्यनुष्ठानैः १३ वदवः सवायागाः संवत्सरावायस्मिन्काले त्रिवर्गसाधकं नीत्वा अविचलानि
संयतानीदियाणियस्य १४ इंदेहादिभगवात्मायया आत्मनि स्वस्मिन् रचितं मन्यमानः अविद्यादृष्टिदृ
ष्टातयति अविद्यारचितेति १५ आत्मादेहः आत्मादिमायिकमपि पुनः कालेनोपसृष्टमनित्यमित्याकलय्य

षट्त्रिंशद्वर्षमाह संशशासतेति मंडले भोगैः पुण्यतयं ऊर्वत्र भोगैरशुभतये १३ एवं बद्धं संवे
कालं महात्मा विचलैर्द्रियः त्रिवर्गोपयिकं नीत्वा पुत्रायादान् नृपासनं १४ मन्यमान इदं विस्मया
रचितमात्मनि अविद्यारचितं स्वमंगं धर्वनगरोपमं आत्मस्वपत्यसह दोवलमृदकोशमेतः पुरं प
रिविहारभवश्चरम्याः भूमंडले जलधिमेखलमाकलय्य कालोपसृष्टमिति सप्रययौ विशालो १५
तस्यां विप्रद्वकरणः शिववार्विगास्यवद्वासनं नितमरुन्मनसा हतातः स्थले दधारभगवत्यति १६

विविंत्य विशालां वटं रिकाश्रमं १६ तत्र तत्कृतमष्टांगयोगं रूपयत द्यायं स्तदव्यवहितो व्यसृजत
माह तस्यां शिवं वाः उदकं विगास्य प्रविशेति स्नानादिनियमा उक्ताः विशद्वकरण इति शमादयो यमाः आ
सनादीनि स्फुटमेवोक्तानि जितो मरुत्याणो येन ग्राहता न्यतां गीदियाणियेन भगवतः प्रतिनिधिभूते
स्थले विराट् रूपेण एतन्मनोदधार ध्यायंश्चाव्यवहितो ध्यातृ ध्येयभेदशून्यः सत्समाधौ स्थितः तत्स्थले व्यसृ

१६

48

श्री.
भा.च.
४८

एवमजसंनित्यंदरौभक्तिप्रकर्षणवरुनसौधुबोहमित्यात्मानेनसंसारयतोमुक्तलिंगःअशरीराभिमानःत
त्रदेतवःज्ञानंदवाष्पस्यकलयाविंदुप्रवाहेणाभिभूयमानःविक्रियमानंदवहृदयंयस्यपुलकैर्वासांगः१८
॥ अनुग्रहेनतरेदेवप्रकारौददर्शोत्तुषंगःगदामवष्टभ्यस्थितौकिरीटादिभिःसहितैचारुणीकुंडलेययोः२०३

भक्तिंदरौभगवतिप्रवदन्नसमानंदवाष्पकलयामुद्गर्यमानःविक्रियमानहृदयःपुलकाचितो
गोनात्मानमस्मरदसावितिमुक्तलिंगः१९ सदृशविमानाग्रंभसोवतरद्भुवःविभ्राजयद्दशदि
शोराकापतिरिवोदितं॥ तत्रानुदेवप्रवरौचतुर्भुजौशामौकिशोरावरुणांबुजैर्तणोस्थिताववष्ट
भगदोसवाससौकिरीटहारंगदचारुकुंडलौ२० वित्तायतावतमगायकिंकरावभ्युत्थितःसाधुस
विस्मृतक्रमःननामनामानिष्टणामधुदिषःपार्षत्यथानावितिहेसंतोजलिः२१ तंरुस्रपादाभि
निविष्टचेतसंबद्धांजलिंप्रश्रयनम्रकंधरेसुनंदनंदावपस्त्यसमितंप्रसूतःपुष्करनाभसंमतौ२२
सुनंदनंदावचतःभोभोगजन्मभद्रंतेवाचनोर्वेदितःशृण्वयंपंचवर्षस्तपसाभवादेवमतीरपत्२३

नमगायःपुण्यश्लोकःतस्यकिंकरीतौवित्तायमधुदिषःपार्षत्यथानावितिहेतोःसाधुसेनसंप्रमेणविस्मृत
एजाक्रमःकेवलंतस्यनामानिष्टणत्रनाम२१२२सुभद्रंतइतिसशरीरसैवविस्मयदारोहाभिप्रायेअतीरपत्

तर्पितवान् २३

४८

4817 आवांतस्य पार्षदौ २५ सुदर्जयते हेतः सूरयः समर्षयोऽपि यदप्राप्य केवलमधः स्थिताः पश्यन्ति यच्चंद्रादयः
 प्रदक्षिणं यथा भवति एवं परिक्रामन्ति तदा तिष्ठति २५ २६ आयुष्मन्नित्यमि स शरीरयानाभिप्रायमेव २७
 तस्याखिलजगद्वातरावां देवस्य शार्ङ्गिणाः पार्षदा विदुः संप्राप्तौ नेतृत्वां भगवत्पदं २५ सुदर्लभं विष्णु
 पदं जितं तव यायत्सूरयः प्राप्य विचक्षते परं आतिष्ठत चंद्रादिवाक्यं यो ग्रहस्ताराः परियंति दक्षि
 णं २५ अनास्थितं ते पितृभिरन्यैर्योगकर्हिचित् आतिष्ठत जगतां वेद्यं तद्विष्णोः परमं पदं २६ एतद्वि
 मानप्रवरसुतमश्लोकमौलिना उपस्थापितमायुष्मन्नधिरोक्तमहं सि २७ मैत्रेयः निशम्य वैकुंठ
 नियोज्यमुत्सवयोः मधुच्युतं वाचमुरुक्रमप्रियः कृताभिषेकः कृतनित्यमंगलो मुनीन्वागम्याशिष
 मभ्यवाचयत् २८ परीत्याभ्यर्च्य धिस्त्वाग्रं पार्षदा वभिवेद्य च श्येषतदधिष्ठातृविभ्रदपेक्षिरामये २९
 तदा उडभयो नेडर्हं देगपणावादयः गंधर्वमुत्वाः प्रजगुः पेतकसमवृष्टयः ३० सच स्वलोकमारोह्य
 मधुच्यवते स्रवतीति मधुच्युततां पाठां ॥ तृतीति जननी भवः अन्वसरदगं हित्वा दीनां यास्ये त्रिविष्टपं ३१
 तरे मधुच्युते यस्यात्सं प्रसृतस्त्राविणीमित्यर्थः कृतं नित्यं कर्म मंगलं चालं करणं येन अभ्यवाचयत् वाचया
 माम २८ तदेव त्रपेक्षिरामये विभ्रत श्येषपेच्छत २९ ३० दीनां हित्वा अगं उर्गमं त्रिविष्टपं यास्यामीत्यन्वस्म

व्यवसितमभिप्रायं व्यवसीयतात्वादेवयानेन देवमार्गेण विमानेनेति वा ३२ ३३ मुनीन्सप्तर्षीन्पितरः प
रस्ताद्यद्विस्मोः पदेतदभ्यगात्प्रवागतिर्यस्य सः ३४ यत्तद्भाजमानमनुयस्यत्रयो लोका विभ्रान्ते येन नु
ग्रहानिष्कृपाः ते यत्राव्रजन् न गतवन्तः ३५ अच्युतप्रियावांथवायेषां ३६ ३७ अनिमिषग्रनलसंज्योति

इति व्यवसितं तस्य व्यवसायसरोत्तमो दर्शयामास तर्देवी देवयानेन गच्छती ३२ तत्र तत्र प्रशंस
द्भिः पथिवैमानि कैस्सुरैः अवकीर्यमाणो ददृशे ऊरुसमैः क्रमशो ग्रहान् त्रिलोकी देवयानेन सो
तिव्रज्य मुनीनपि परस्ताद्यद्वगतिविस्मोः पदमथाभ्यगात् ३४ यद्भाजमानं स्वरुचैव सर्वतो लो
कास्त्रयोऽस्य नुभ्राजन्त एव यत्राव्रजन्ते तेषु येन नुग्रहाव्रजन्ति भद्राणि चरन्ति ये निशं शान्ताः समदृ
शाः अहा सर्वभूतानुरंजनः योऽयं जमाच्युतपदमच्युतप्रियावांथवाः ३६ इत्युक्तानपदपुत्रो भुवः कु
सपरायणः अभूत्रयाणां लोकानां च दामणि रिवचलः ३७ गंभीरवेगो निमिषं ज्योतिषां चक्रमर्षि
तं यस्मिन्मति कौरवमेष्ट्यामिव गवांगणः ३८ महिमानं विलोकास्पनारदो भगवान्नुविः आतो
षां चक्रं यस्मिन् आदितमर्षितं स दुमतिमेष्ट्यामादितो गंभीरवेगो गवांगण इव ३९ आतोद्यं वीणां विहृदन्
वाद्यन् प्रचेतसां ब्रह्मसत्त्वे भगवन्माहात्म्यप्रसंगेन भुवमहिमा प्रतिपादने परानुशीलश्लोकानगायन् ३५

३२ तत्र तत्र प्रशंस
३३ मुनीन्सप्तर्षीन्पितरः
३४ यत्तद्भाजमानमनुयस्यत्रयो लोका विभ्रान्ते
३५ अच्युतप्रियावांथवायेषां
३६ ३७ अनिमिषग्रनलसंज्योति

वात

नूनमिति पतिः देवतायस्याः तस्याः सुतस्य यः तपः प्रभावः तस्य तांगतिं कलमधिगंतं वेदवानशीलाब्रह्म
 षयोपिनैव प्रभवन्ति अभ्युपायान् भगवद्दर्शनं दृष्ट्वापि किं पुनर्नृपाः ४० तपः प्रभावं गतिं च विशिनष्टि द्वाभ्यां
 गुरुदाराः पितृपत्नीसुरविः तस्या वाकशरैर्भिन्नेन हृदयेन वनेयातः सन् अनितमपियोजिगायवशीकृ

नारद उ० नूनं सुनीतेः पतिदेवतायास्तपः प्रभावस्य सुततांगतिं दृष्ट्वाभ्युपायानपि वेदवादिनो नैवा
 धिगंतं प्रभेति किं नृपाः ४० यः पंचवर्षो गुरुदारवाकशरैर्भिन्नेन यातो हृदयेन हयता वनेमदादे
 शकरोजितं प्रभुं जिगायत द्रक्तुगणैः पराजितं ४१ यः तत्र वंशं भुवि तस्याधिष्ठमन्वारुरुत्तेदपि व
 षष्टौः षट्पंचवर्षो यदहोभिरल्यैः प्रसाद्य वैकुण्ठमवाप तत्पदं मैत्रेय० पततेभिदितं सर्वं यत्पृष्टो
 दमिह त्वया भुवस्योदामयशसश्चरितं सस्मृतं सतां ४२ श्रुतैतच्छ्रुत्वा भीक्षामच्युतप्रियचेष्टितं
 भवेद्वक्तिर्भगवति यया स्यात्केशसंतयः ४४ पश्यं यशस्यमायुष्यं प्रापेत्स्वस्य नूनं महत् स्वर्गं भवेत्

तवान् ४५ तस्याधिष्ठंतेन प्राप्तं पदं यो भुवि तत्र वंशः क्षत्रियो भवेत्सः तमनुर्वसुमूढैरपि आरोढुमिच्छेदपि
 किंतु संकल्पेण शक्यः हरत आरोहणमित्यर्थः कथं भूतं पदं षट्वापंचवर्षाण्यस्य सः अल्यैरेवाहोभिः
 वैकुण्ठप्रसाद्य तस्य पदमवाप तत् ४२ उदाममुत्कृष्टं यशो यस्य ४३ पनादेर्निमित्तं प्रोक्तं भुवस्थानप्रापकं प्र

स्ये
 यो सोहं ऋचमर्षिणं यनाशने ४४ ४५

50
श्री.
भा.च.
५.

अच्युतप्रियस्य भुवस्य चेष्टितं श्रुत्वा यो वर्तते ते तस्य भक्तिर्भवेत् तीर्थं महत्वा मिस्थानं गुणं यत्र भवंति ५८ सम
वाये सभायां ५० ५८ नैच्छन्ति कामः तत्र श्रवणे आत्मनैवात्मानं प्रति संतुष्टो भवतीति हेतोः सिद्धिं प्राप्नोति

महत्त्वमिच्छतां तीर्थं श्रोतः शीलादयो गुणाः यत्र ते जस्तदिच्छन्नामानो यत्र मनस्विनां ५९ प्रयतः कीर्त
येत्यातः समवाये हि जन्मनां सायं च पुण्यं श्लोकस्य भुवस्य चरितं महत् योर्णमायां सिनीवाल्याद्वा दृश्या
श्रवणे तथा दिनक्षये व्यतीयाते संक्रमे कदिनेपि वा श्रावयेच्छ्रद्धानां तीर्थं पादपराश्रयः नैच्छन्ति
त्मनात्मानं संतुष्ट इति सिध्यति ५९ ज्ञानमज्ञाततत्वा यो दद्यात्सत्यमेतत् कृपालो दीननाथस्य देवास्तस्यानुग्र
हे ५० इदं मया तेभिर्हि जहदहं भुवस्य विख्यातविशुद्धकर्मणः हित्वा भक्तः कीडनकानि मातृद्वंद्वविश्वोः
शरणं योजयाम ५१ इति चतुर्थे द्वादशः १२ सूत उ० निशम्य कौशारविणोपवर्णितं भुवस्य वैकुण्ठपदाधि
रोदणं प्रह्लादभावो भगवत्पथो जज्ञेष्टं पुनस्तं विदुः प्रचक्रमे विदुः केते प्रचेतसो नाम कस्याप्यनिसु
५२ किंच सत्ये भगवन्मार्गे अमरतरुपं ज्ञानं यो दद्यात् ५० भुवस्य चरितं मया व्रतं कस्यान्ववाये प्रख्याताः ऊत्र वा
भिहितं मातृद्वंद्वं हित्वा ५१ इति चतुर्थे द्वादशः १२ एवं पंचमि रथ्याये भुवचर्यानुवर्णिता अथैकादशभिश्चित्रं
एषु चारित्र्यमुच्यते तत्र त्रयोदशो वक्तुं एषो जन्मभुवात्वे अंगो वेन पिता प्रकौर्याद्भूत इतीर्यते प्रह्लादभावो भक्ति

सत्रमासतः २

यस्य १ अत्र वाये वंशे २
५०

नारदेन प्रचेतसां सत्रे वर्णिताः कथाः प्रष्टुं तन्मदिमानमार मय इति देवस्य दर्शनं यस्य हरेः परिवर्था प्रकारः
या योगः पंचरात्रे येन प्रोक्तः ३ स्वधर्मशीलः प्रचेतोभिः ४ ५ भुवस्य वंशे ते जाता इति वक्तुं भुवस्य वंशमनुकामति
भुवसेत्यादिना पितः सार्वभौमश्रियेनैच्छत् अधिराजासनं च ६ अनिच्छायां हेतुमार स इति चतुर्भिः ७ आ

मये महाभागवतं नारदं देवदर्शनं येन प्रोक्तः क्रियायोगः परिवर्था विधिर्हरेः ३ स्वधर्मशीलैः पुरुषै
र्भगवान्यज्ञपरुषः ३ न्यमानो भगवता नारदेनैरितः किल ४ यास्मादेवर्षिणा तत्र वर्णिता भगवत्कथाः
मसं शुश्रूषवे वदन्कात्स्न्येनाचष्टुमर्हसि ५ मैत्रेयुः भुवस्य चोत्कलः पुत्रः पितरि प्रस्थिते वनं सार्वभौ
मश्रियेनैच्छत् अधिराजासनं पितुः ६ स जन्मनोपशांतात्मानिः संगः समदर्शिनः ददर्श लोके वितत
मात्मानं लोकमात्मनि ७ आत्मानं ब्रह्मनिर्वाणं प्रत्यक्षमिति विशदं अवबोधरसैकात्म्यमानंदमनुमं
ततं अव्यवच्छिन्नयोगाग्निदग्धकर्ममलाशयः स्वरूपमवरुंधानो नात्मनो न्यंतदैत्यत ८ जडाधवधि

त्मानं स्वरूपभूतं ब्रह्मावरुंधानां मुवनजानन् आत्मनो न्यंतदैत्यत
स्वयंत सर्वस्मादयः स न कथं भूतं ब्रह्मनिर्वाणं शांतं प्रत्यक्षमितिः स शांतो विशदो भेदो यस्मिन् अवबोधरसैनात्म्यं
यस्य ८ कथं भूतः अव्यवच्छिन्नो योगः स एवाग्निस्तेन दग्धकर्ममलाशयो यस्य ९ जडादीनामिवाकृतिर्यस्य तथा

वा लानां प्रशांता विरिचानलः ९

भूतो ललितः अतस्मिन् न ते वां मित्रमर्त्यस्य सर्वज्ञात्वात् प्रशांता
न्यची विज्ञात्वा यस्या न सस्मत्तद्वत्स्थितिः १०

51

श्री.

भा.च.

५१

यवीयासमुत्प्लावकनिष्टंरष्ट्राप्रियाभार्या १२ १३ निशिथःनिशीथः १४ ससर्वतेजाः चतसंसेमनुंसुतमवाप मनो॥

मत्वातेजउमुत्ततेजलवृद्धाःसमंविणः वत्सरंभूपतिचक्र्यवीयांसंभ्रमेःसुते ११ स्वर्विथिर्वत्सरस्येष्टाभा
 र्यासुतवडात्मजान पुष्पाणिगतिगमकेतेचरषमूर्जवसंजयं १२ पुष्पाणिस्पप्रभाभार्यादोषाचतेवभ्रवतः
 प्रातर्मध्यंदिनेसायमितिह्यसत्प्रभासुताः १३ प्रदोषोनिशिथोव्युष्टरतिदोषासुतासुयः व्युष्टःसुतेपु
 ष्कराणांसर्वतेजासमादये सचतःसुतमाकृत्योपपत्त्यामनुवापद मनोरसुतमहिषीविरजान्नडुलास
 तान् १४ पुरुकुत्सत्रितेद्युम्नसत्यवतमृतंव्रते अग्निष्टोममतीरात्रेप्रद्युम्नेशिविमुलमुके उल्मुकोजनय
 त्वात्सुष्टरिणाषडुत्तमान अंगंसुमनसंख्यातिकृतमंगिरसंगये १५ सुनीयांगस्ययापत्नीसुषुवेवेनसु
 त्वणे यदौःशील्यात्सराजर्षिर्निर्विणोनिर्गात्सरात् १६ यमेगशेषुःऊपितावाग्वज्रासुनयःकिल गता
 सोलसभूयस्तेममंघुर्दक्षिणंकरं १७ अराजकेतदालोकेदस्यभिःपीडिताःप्रजाः जातोनारायणोशेनष्ट
 पुराघःतितीश्वरः २० विडरउ तस्यशीलनिधेःसाधोब्रह्मण्यस्यमहात्मनः राज्ञःकथमभूदुष्टाप्रजायदि

महिषीनडुलाविरजान्नसुदानपुरुकुत्ससुखान्दादशसुतानसुत १५ १६ अंगेहेविडर वागेववज्रंयेषां १७
 मयनेहेतःअराजकइतिआघःपुरग्रामादीनांतेनरचितत्वात् २० यद्यस्याःप्रजायाःहेतोर्विमनाःसम्ययौ २१

५१

किंच ग्रहः अपराधं वेन मुद्दिष्य आलक्ष्य २२ यतः अयमथ मथर्म इत्याह नावध्येयः अवज्ञेयोऽपि न भवति २३ पराव
रविदो मध्ये अतिश्रेष्ठः २४ अभावी पुत्रकाम्यकर्मणा बाला इत्यादि तौ न सखाय भवेदिति तद्योगस्य पुत्रोत्पत्ति

किंचा होवेन मुद्दिष्य ब्रह्मदंड मष्टपुजन दंडव्रतधरे राजसिमुनयो धर्मकोविदाः २२ नावध्येयः प्रजापा
लः प्रजाभिरववानपि यदसौ लोकपालानां विभर्त्योजः स्वतेजसाः २३ यतदाख्यादिमे ब्रह्मक्षुणीयात्म
जचेष्टितं अदधानाय भक्ताय त्वं परावर वित्तमः मैत्रेयुः अंगोऽयमेधं राजर्षिराजहार मद्राकते नाज
गुर्देवतास्तस्मिन्नाहूता ब्रह्मवादिभिः २४ तमूचुर्विस्मितास्तात यजमान मथर्विजः हवींषि हूयमानानि
न तेऽहंति देवताः २५ राजन् हवींष्य इष्टानि अदद्यात्सादितानि ते ह्यंदां स्यात्तयामानि योजितानि धृत
व्रतैः २६ न विदामेह देवानां देलनं वयमपि यत्रऽहंति भागान् स्वान्ये देवाः कर्मसाक्षिणः २७ मैत्रेयुः
अंगो हि जवचः श्रुत्वा यजमानः सुडर्मनाः तत्पुंश्च सृजद्वाचं सदस्यां सदनुत्तया नागच्छत्याहुता देवान
पृहंति ग्रहानिह सदसस्पतयो वृत किमवयं मया कृतं २८ सदसस्पतय ऊचुः

कममाह अंग इत्याना २५ अयातयामानि अगतवीर्याणि २६ यज्ञेऽहीतमो नोपि वाचं विसृजत प्रायंक्त २७
आहुता आहुताः ग्रहान् सोमपात्राणि इह यज्ञेनऽहंति २८

श्री. ३ इह जन्मनि तावत्सना कर्षदपि अच्युतं न स्थितं कथं विजातस्यावस्य सद्य एव प्रायश्चित्तैः क्षालनात् किं तत् प्राकृतमे
भा. च. कमवमलिययस्मात् ईदृग्गुणाधिकोपित्वं प्रजारहितः ३१ अतो यथा देवा ह विगृणोति तथा आत्मानं स प्रजं साधय
कथं साधनीयः तदाह ३२ इति ३२ तथा सति स्वभागान् गृहीष्यंति यद्यतो हरिः साक्षाद् दृतः स्यात् अतस्तेन सह

५२
५२
नरदेवे ह भवतो नायं तावत्सना कस्थितं अस्येकं प्राकृतमच्युतं यदि देहकृतमप्रजः ३१ तथा साधय
भद्रं तत्र आत्मानं स प्रजं नृप ३२ एते पुत्रकामस्य पुत्रं दास्यति यज्ञभुक् ३२ तथा स्वभागधेयानि गृहीष्यं
ति दिवौकसः यद्यज्ञपुरुषः साक्षादपत्याय हरिर्दृतः ३३ तां स्नात्वा मादृरिः दद्याद्यात्मा कामयते जनः
आराधितो यथैवैष तथा पुंसो फलोदयः ३४ इति व्यवसिता विप्रास्तस्मिन् प्राज्ञः प्रजातये पुरोडाशं निरवयं
शिपिविष्टाय विस्रवे ३५ तस्मात्पुरुष उजस्यो हेममाल्यमलो वरः हिरण्मयेन पात्रेण सिद्धमादाय पा
यसं ३६ स विप्रानुमतो राजा गृहीत्वा जलिनौदनं अवचाय मुदा युक्तः प्रादात्पत्या उदारधीः ३७

सर्वे देवा आगमिष्यंतीत्यर्थः ३३ ननु अतितच्छान्कामान् हरिः कथं दद्यात् तत्राह तां स्नानीति ३४ प्रजातये
पुरोडाशं येशिपिषु पशुषु यज्ञरूपेण प्रविष्टाय तथा च श्रुतिः यज्ञो वै विस्रः पशवः शिपिर्यज्ञपवयश्च प्रति
तिष्ठतीति ३५ तस्मादिति योग्यतयाग्नेः ३६ यत्नैः प्रादात् ३७

पुंमांसंस्तेनेनेतितयातस्यपत्न्यः सकाशाद्भर्मादयेप्रजासती ३८ सातांमहंमृत्युमृत्योर्हिपुत्रीसुनी
या ३९ मृगपुल्वकः सन्तंष्टृवेनोसावागच्छतीतिजनः सर्वोप्यरोत्तुकोश ४० आकीडेकीडास्यानेवा
लान्यशुनिवामारयत ४१ विचत्पट्टा ४२ डर्मनसस्तस्याऊपुत्रनिदावाक्यान्दा प्रायेणोतिविभिः अप्र

सातसंभवनंराज्ञीप्राश्ववैयस्यरादये गर्भकालउपावृतेऊमारंसषुवेप्रजाः ३८ सवालपवपुरुषोमा
तामहमनुव्रतः अथमोशोड्रवंमृत्युतेनाभवदधार्मिकः ३९ सशरासनमुद्यम्यमृगपुर्वनगोचरः हे
त्यसाधुर्मृगाद्रीनात्वेनोसावित्यरोजनः ४० आकीडेकीडितोवालान्वयस्यानतिदारुणः प्रसस्यनिरनु
कोशः पशुमारममारयत तंविचत्पट्टलंपुत्रंशासनैर्विविधैर्नृपः यत्रशासयितं कल्योभृशमासीत्
सडर्मनः ४१ प्रायेणाभ्यर्चितोदेवायेप्रजागृहमेधिनः कटपत्यभृतेडः खंयेनविंदंतिडर्मरं ४२ यतः
पापीयसीकीर्तिरथर्मश्चमहात्रुणा यतोविरोधः सर्वेषांयतआधिरनंतकः ४५ कस्तंप्रजापदेशवै

जाः येतैरभ्यर्चितः तत्रदेतः ऊत्सितैरपयैः सं मोहवंधनमात्मनः पंडितोवरुमन्येतयदर्थाक्लेशदाशुहाः
भृतेडर्मरंधरपितृमशकंडः खंयेविंदंति ४३ सर्वेषांसर्वैः सह आधिर्मानसीवया ४४ तंप्रजापदेशंपुत्रना
ममात्रमपिआत्ममोहेनबंधनं यदर्थायत्रिमिताः क्लेशदाशुहाभवन्ति ४५

श्री.
भा.च.

५३
53

इहानीनिर्वेददेतेन कृत्स्नमेवापत्रमभिनेदति कदपत्यमिति शुचांपदात्शोकानां स्थानात् वरत्वेदेतः
निर्विद्यतेतितकृतः यद्यतः कदपत्यात्शुदाः क्लेशनिवहाभवेति ५८ महतामुर्दयानामुदयोयस्मिन्समाहृ
दाहृतः यावेनंस्तेस्मतां ५० प्रजाः पुरोहितादयश्च विचिक्युः अन्वेषितवतः तेततत्रैव संतमपि नामपश्य

कदपत्यं वरमन्ये सदपत्याच्छुचांपदात् निर्विद्येतशुदांमर्त्योयत्क्लेशनिवहाशुदाः ५८ एवं सनिर्विह
मनात्पुशुदानिशीथउत्थायमहोदयोदयात् अलव्यनिद्रोनुपलतितो नृभिर्दित्वागतौवेनसंवप्र
समां ५० वित्तायनिर्विद्यगतेपतिंप्रजाः पुरोहितामात्यसहज्जणादयः विचिक्युरुर्व्यामतिशोकका
तरायथानिपूढं पुरुषं जयोगिनः ५८ अलक्षयंतः पदवीं प्रजापतेर्देतोयमाः प्रत्युपसृत्यतेपुरीं ऋषी
न्समेतानभिवंद्य सास्रवोत्पवेदयन्तौरवभर्तृविसवें ५८ इति चतुर्थे त्रयोदशः १३ मैत्रेय उ० भृगुवाक्य
स्तेमुनयो लोकानां होमदर्शिनः गोमर्त्यसन्निवेन्दृणां पश्यंतः यश्च साम्यतां १ वीरमातरमारुयसनीथां
ब्रह्मवादिनः प्रकृत्या संमते वेन मभ्यषिचन्यति भुवः २

निति दृष्टेतेनाह यथेति ५८ सास्रवः रुदंतः भर्तृविसवेंनाशं अदर्शनमित्यर्थः ५८ इति चतुर्थे त्रयोदशः
१३ चतुर्दशे तदुष्पुत्रमयादंज्ञे गते हि जैः अभिषिक्तस्य वेणुस्य रोषात्तैर्वध उच्यते होमदर्शिनः होमचिंतकाः
पशुसमानरूपतां पश्यंतः १ अमात्यादीनामसंमतमपि पाठांतरं प्रकृत्या स्वभावेनासमतम् २

५३

चौरासीनावभ्रवः ३ आरूढं नृपस्यानं राजासनं येन अष्टविभूतिभिः लोकपालैश्चर्यैः ४ ५ सत्रिणः मलिताः सं
तः ७ मूलतश्चाग्रतश्च दीप्ते प्रज्वलिते कोष्ठे तन्मध्यवर्तिनां पिपीलिकादीनां यथा उभयतो व्यसनं पवतस्करे
भ्यः पालकाच्च उः खं प्राप्नोति मित्यर्थः ८ तदेवाहुः अराजकभयादिति अतदर्हणः राज्यानर्हः ९ अदेरिव पयः पो

श्रुत्वा नृपासनगतं वेनमस्य प्रशासनं निलित्युर्दस्यवः सद्यः सर्पत्रस्तारवाखवः ३ स आरूढं नृपस्या
न उन्नद्धोष्टविभूतिभिः अवमेने महाभागात्सद्यः संभावितः स्वतः ४ एवं मदीय उन्मिक्तो निरंजुश इव
दियः पर्यटन्नयमास्यायकं पयस्त्रिवरोधसी ५ नय एव न दातव्यं न होतव्यं द्विजाकृत्वित् एवं निवारय
हर्मभेरीवोषेण सर्वतः ६ वेनस्यावेत्यमुनयो उर्ध्वतस्य विचेष्टितं विमृश्य लोकैः व्यसनं कृपयोचुः स
सत्रिणः अहो उभयतः प्राप्तं लोकस्य व्यसनं महत् दारुणमुभयतो दीप्ते श्वतस्करपालयोः ८ अराजकभ
यादेव कृतो राजा तदर्हणः ततोप्यासीदयं त्वय कथं स्यात्स्वस्ति देहि नो ९ अदेरिव पयः पोषः पोषक
स्याप्यनर्थकृत वेनः प्रकृतैव विलः सनीयागर्भसंभवः निरूपितः प्रजापालः सजिवांसतिवै प्रजाः तथा

अस्माकमप्यनिष्टं जातमित्याहुः अदेर्यथा पयः पोषकस्याप्यनर्थं विभ्रति पुष्पाति तदेवाहुः वेन इति निरूपितः नि
युक्तोऽस्माभिः सो त्वये म उपपत्तिभिः प्रार्थयिष्यामः तस्य पातकं स्वस्य तस्या तर्शे हेतुः तस्या त क त्वं विद्वद्भिः ॥

पि सो त्वये म उपपत्तिभिः प्रार्थयिष्यामः तस्य पातकं स्वस्य तस्या तर्शे हेतुः तस्या त क त्वं विद्वद्भिः ॥

श्री.
भा.च.
५५
54

१२ पूषोमसुर्येषोसमभिः प्रियोक्तिभिः १३ १४ निष्क्रामानामानं संमोक्षमपि १५ माविनशेनमाविनशयेत १६
असाधवोयेअमात्याः तेभ्यः यथायथाशास्त्रं १७ २० सर्वान्लोकांश्चतत्पलानमरोश्चतत्पापकान्तोश्चसृष्ट

यद्विद्वद्विरसद्वृत्तौवेनोस्माभिः कृतो नृपः ११ सांत्वितो यदि नो वाक्यं न प्रदीष्यत्यथर्मकृत लोकधिकृता
रसंदर्भं ददिष्यामः स्वतेजसा १२ पवमप्यवसायेन मुनयोऽष्टमत्यवः उपव्रज्याब्रुवन्त्वेनंसांत्वयित्वा
यसामभिः १३ मुनयः नृपवर्यनिवोयैतद्यत्तेविज्ञापयामभोः आयुः श्रीवलकीर्तीनां तव तातविव
र्धनं १४ धर्मश्चाचरितः पुंसां वाङ्मनः कायबुद्धिभिः लोकान्विशोकांस्वितरत्यश्चानं समसंगिनो १५
सतेमाविनशोदीरप्रजानां ते मल्लतणः यस्मिन्विनष्टे नृपतिरैश्वर्यादवरोदति राजन्नसाधमायेभ्यश्चै
रादिभ्यः प्रजानृपः रत्नन्यावलिं शृङ्गानिदुपेत्य च मोदते १७ यस्मिन् राष्ट्रे पुरे चैव भगवान् यज्ञरूषः ३
ज्यते सैन्यमैराजने वैराणां अमात्मकैः १८ तस्मिन् राज्ञो महाराज भगवान् भूतभावनः परित्यजति विश्वात्माति
एतो निजशासने तस्मिन् तदे किमप्राप्यं जगतामैश्वरेश्वरे लोकाः सपात्ताप्यतस्मै हरंति वलिमादताः २०
ते सर्वलोका मरयज्ञसं प्रदेव्यीमये द्रव्यमये तपोमये यज्ञैर्विचित्रैर्यजतो भवाय ते राजन् स्वदेशाननुरोदु

क्लातिनियच्छतीति तयाते विचित्रैर्द्रव्ययज्ञादिभिः भवाय समुदये स्वदेशान् लुहसिनो जनान् अनुरोदु मनुवर्तितं

५५
३९

युष्मद्विषये त्वद्देशेदरेः कलाः अंशाः सराः तेषां सराणां देलनं अवज्ञां २२ वालिशा अज्ञाः वृत्तिदमज्ञादिप्रदं मोदित्वा
 यज्ञेन युष्मद्विषये हि जातिभिर्वितायमानेन सराः कलाहरेः स्विष्टाः सुतृष्टाः प्रदिशंति वांछितं तद्देशं
 नार्दसि वीरचेष्टितं २२ वेन उवाच वालिशा वतस्यैवाग्रधर्मधर्ममानिनः ये वृत्तिदं पतिं हित्वा जारं पति
 सुपासते २३ अवजानंति मीमूषा नृप रूपाणि मीश्वरं नानुविंदंति ते भद्रमिह लोके परत्र च २४ को यज्ञ
 पुरुषो नाम यत्र वोभक्तिरीदृशी भर्तस्त्रेह विहराणां यथा जारे ऊयोषितो २५ विस्मर्विरिचो गिरिशं द्रो
 वायुर्यमोरविः पर्जन्यो धनदः सोमः सतिरग्निर्यो पतिः पतेवान्ये च विबुधाः प्रभवो वरशापयोः देहे भ
 वंति नृपतेः सर्वदेवमयो नृपः २६ तस्मान्मां कर्मभिर्विश्राय जधं गतमत्सराः वलिचमस्यं हरतमत्तो न्यः को
 प्रभुः कुमान् २७ मैत्रेय ३२ त्वं विपर्ययमिति पापीयानुत्पद्यं गतः अनुनीयमानस्तथा ज्ञानचक्रं भ्रष्टमंगलः
 इति ते सत्कृतास्ते न हि जाः पंडितमा निनः भग्रायां भव्ययाज्ञायां तस्मै विदुश्च कुश ३० हन्यतो हन्यता मे
 षपापः प्रकृतिदारुणाः जीवा जगदसा वा शुक्ररुते भस्मसाद्भुवं ३१ नायमर्हस्य सहजो नरे देववरासनं यो
 धियज्ञपतिं विस्मिन् विनिंदत्यनपत्रपः को वै न परिचत्तीत वेन मेकं मृते शुभं प्राप्तं इदं शोभैश्वर्यं यदनुग्रहभा
 २३ २४ भर्तस्त्रेहो विहरो येषां २५ २६ देहे भवंति नृपतेः अतो नृपतिरेवैश्वरः इतरे तदंशा इति भावः २७ वलिचकरादिकं अ
 प्रभुगाराध्यः २८ २९ तेना सत्कृताः भग्रायां याज्ञायां ३० ३१ परिचत्तीत विनिंदेत अशुभं वेन विना कृतं नृमादः यदनु

यद्विषयः सन्तीदृशमेश्वर्यप्राप्तः ३३

श्री.
भा.च.
ही.

५५

55

पूर्वगृह मयवः कुंकृतैः कुंकुरैः ३५ स्वाश्रमपदं प्रति विनिन्दन् ऋषिभिर्गते गमने कृते सति विद्यायोगेन सहितया पुत्र्या
३५ पुत्र्यावश्रमः सरस्वत्याः सलिले आसता इत्यर्थः ३६ तदा तत्पुत्र्या तन्वीत्युवाच भद्रं न भवेत् किं त्वाह्वय ३७ प
वं मृशत ऋषयः स्थिताः तदा धावतां चौराणां भूरिः पौंसः समुत्थितः ३८ तत्र दातेषां लोकस्य धने लुपतां जिघ्र्वा

इत्यव्यवसिता दंतमृषयो गृह मयवः निजमुर्द्धकृतैर्वेनं हतमच्युत निन्दया ऋषिभिः स्वाश्रमपदं ग
तेषु च कलेवरं सनीयापालयामास विद्यायोगेन शोचति ३५ एकधामुनयस्ते तसरस्वत्सलिलासताः
इत्याग्नीन्सक्तया मुकुरुपविष्टाः सरित्तटे ३६ वीक्ष्योत्थिता न्महोत्पातानां कलौ कभये करान् अप्यभ
द्रमनायायादसुभ्यो न भवेद्भुवः ३७ एवं मृशत ऋषयो धावतां सर्वतो दिशं पौंसः समुत्थितो भूरिश्चो
राणां मभिल्लुपतां ३८ तडपद्रवमाज्ञाय लोकस्य वसल्लुपतां भर्तृर्गुपरेतस्मिन्नन्योन्यं च जिघ्र्वा सतां
३९ चौरप्रायं जनपदं हीनसत्तमराजकं लोकात्रावारयन् शक्ता अपि तद्दोषदर्शिनः ब्राह्मणः समदृ
कशांतो दीनानां समुपेतकः सवते ब्रह्मतस्यापि भिन्नभांडात्ययो यथा धा नां गस्पदं शोराजर्षेरेष सं

शवाश्रयाः ५२

सतां चोपद्रवमाज्ञाय ३९ तथा चौरप्रायमराजकं हीनसत्तं जन
पदमाज्ञाय शक्ता अपि अवारणो दोषदर्शिनोऽपि जनान् लुपतो लोकात्रावारयन् नित्यन्वयः ४० शक्तानां त्रीयाणां
अवारणो दोषशक्तिर्वक्तव्यं समदृगपि शांतोऽपि ब्राह्मणोऽपि यदि दीनानां समुपेतको भवेत् तर्हि तस्यापि ब्रह्मतापः ४१

सवति ५२
५५

अतःपेतादोषपरिहारायनांगस्येत्यादिविनिश्चित्यमदीपतेरुंतरसामामंथुरित्यन्वयः संस्थातं नाशंगंतं य
द्वाऋषयपवंलंपतोलोकात्रावारयन् कथंभूताङ्कारैरेवनेतिवारयितंशक्ताग्रपितक्तिसिन्धवारणेन
नगरादिदोषदर्शिनः नचोदासतचौरोपद्रुतेदीनोपेतायातपोहानिप्रसंगाच्चान्यतन्निवारकंराजानमकु

विनिश्चित्येवमृषयोविपन्नस्यमदीपतेः ममंथुरुंतरसातत्रासीदाङ्कोनरः ५१ काककृष्णोतिङ्ग
सांगोफ्रस्ववाङ्मदाहनुः रुसपात्रिम्बनासाथारक्तात्तस्ताम्रमूर्धजः तंततेवनतंदीनेकिंकरोमीति
वादिने निषीदेत्यब्रुवंस्तातसनिषादस्ततोभवत् तस्यवंशास्तनेषादागिरिकाननगोचराः येनाहरज्ञा
यमानोवेनकल्मषमुल्वाणं ५२ इतिचतुर्थेचतुर्दशः ५३ मैत्रेयः अथतस्यपुनर्विप्रैरपुत्रस्यमदीपतेः
वाङ्मभ्यामथ्यमानाभ्यामिथुनेसमपद्यत् १ तदृष्ट्वा मिथुनेजातमृषयोब्रह्मवादिनः ऊचुः परस्परं
षाविदित्वाभगवत्कलो २ ऋषयः पृथक्सोर्भगवतः कलाभुवनपालिनी ३ अयंचलत्प्याः संभूतिः पु
रुषस्यानयायिनी ३ अयंतप्रथमोराज्ञां पुमान्प्रथयितायशः एषुर्नाममहाराजो भविष्यति एषुश्रवाः

र्वन् अंगवंशोच्छेदस्यानर्हत्वात् अतोवेनस्यैवदेवंममंथुरितियोज्यं वाङ्कोवामनः ५३ तमेवाहकाकश्च
कृष्णः महत्तौहनृकपोलप्राप्तौ यस्य कृष्णोपादौ यस्य ५४ गिरिः कानंगोचराग्रयोततपुरादिप्रवेशोयेषांतेतत्र
हेतुः येनकारणेनासौ अदरततस्तस्यवर्णाः तथाभूताः ५५ इतिचतुर्थेचतुर्दशः ५६ ततः पंचदशेविप्रेर्म

यानोर्देनवाङ्मनः जातस्यतदृष्ट्वा रुमभिषेकोर्हणदिकं १ २ क्लिप्तचुरित्य
नग्राह पवर्त्तितुभिः तस्याः संभूतिः ३ अत्रयः पुमान्मनुमन्त्राज्ञाभविष्य
ति ५॥

श्री.
भा.च.
टी.
५६
५६

सदती शोभनं देतवती गुणानां भूषणानां च भूषणभूषणरूपा अरुंधती भर्तृत्वेन भजंती ५ अत्र देतुः पठति लो
कस्मिन्नित्यादि पद्यास्तः स्त्रियः अस्मिन् सो नृपतिस्म ६ ८ देवैः सहा सत्यश्रमस्य एषोः चिह्नं रेखात्मकं च

इयं च देवी सदती गुणभूषणभूषणा अर्चिर्नाम वरारोहाष्टयुमेवावरुंधती ५ पद्मसाक्षाद्वरेरंशो जातो
लोकस्मिन्नित्यादि ५ अत्र तत्परादि श्रीरनुजज्ञेन पायिनी ६ प्रशंसति स्म तं विप्रागं धर्मे प्रवराजगुः सुमुचुः
समनो धाराः सिद्धान्तेति स्तः स्त्रियः ७ शाखतरुमृदंगाद्याने उड्डं उभयोदिवि तत्र सर्वं उपाजगमुर्देवर्षि
पितृणां गणाः ८ ब्रह्माजगजुरुर्देवैः सहा सत्यसुरेश्वरैः वै न्यस्य दत्ति गोहस्ते दृष्ट्वा चिह्नं गदाभूतः ९ या
दयोररविंदं च तं वै मेनेहरेः कलां यस्या प्रतिरुतं चक्रमंशः स परमेष्ठिनः १० तस्याभिषेकश्रावणे वास्म
गौः ब्रह्मवादिभिः आभिषेचनकान्यस्मा आनक्तुः सर्वतो जनाः ११ सरित्समुद्रागिरयो नगा गावांश्च
गामगाः द्यौः तितिः सर्वभूतानि समाजकुल्यायने १२ सोभिषिक्तो महाराजः सुवासाः साधुलंकृतः प
त्न्यार्विष्णुलंकृतया विरेजे प्रिवायरः १३ तस्मै जहारथ नदो ह्ये मं वीरवरासनं वरुणाः सलिलस्त्रावमा
कं १४ अप्रतिरुतं रेखांतरैरभिन्नं चक्रं यस्य चिह्नं स परमेस्वरस्योऽंशः १५ आभिषेचनि ॥ तयं शशिप्रभं ध
कानि अभिषेकसाधनानि ११ १२ १३ देवीरवरमासनं सलिलस्य स्त्रावो यस्मात् १४

देवालयजने ॥ ब्रह्ममयं वेदमयं वर्मकवचं तत्पत्नीश्रीः श्रियं संपदं ॥ दशचंद्राकाराणि विंशानि कौशेयस्य
तमसि खड्गं शतचंद्रं चर्मरूपाश्रयमति सुंदरं ॥ प्रजस्य गोशृंगं भां निर्मितं चापं योगमयौ पादस्य शिमात्रेणा

वायुश्च बालवज्रनेधर्मः कीर्तिमयी सृजं इंद्रः कीरीटमुत्कृष्टं दंडं सयमनं यमः ॥ ब्रह्मा ब्रह्ममयं वर्म
भारतिहारमुत्तमं हरिः सुदर्शनं चक्रं तत्पत्नी व्याहृतं श्रियं ॥ दशचंद्रमसि रुद्रः शतचंद्रं तथा विका
सो मे मृतमयान् शंखं हारं पाशं यं ॥ अग्निराजगवं चापं सूर्यो रश्मिमयानि हनू भूः पादके यो
गमय्यो योः पुष्पावलिमन्त्रं ॥ नाट्यं सगीतं वादित्रं मंत्रार्थं च खेचराः ऋषयश्चाशिः सत्याः स
मुद्रः शंखमात्मजं ॥ सिंधुवः पर्वतानघोरं वीर्यं महात्मनः सूतो यमागदो वंदीतं स्तोत्रमुपतस्थिरे २० ॥ २० धो
तावकांस्तानभिप्रेत्य पृथुर्वैत्यः प्रतापवान् मेघनिर्जादया वाचा प्रहसन्निदमब्रवीत् २१ पृथु २३० भोः सूत ॥
हे मागध सौम्यं दिं लोके धुना स्पष्टगुणस्य मे स्यात् किमाश्रयो मे स्तवपथो ज्यतां मामग्न्य भूवन्वितयागि

भीष्टदशप्रपकं ॥ नाट्यादिकौशलं खेचराः आत्मजं स्वप्रभावं ॥ तंतस्य स्तोत्रमुपस्थिताः २० स्तावकं स्तोत्रमु
द्युतानभिप्रेत्य ज्ञात्वा २१ लोके स्पष्टगुणस्य सतो मे स्तुतिः स्यात् अधुना त किमाश्रयो मे स्तवो यो ज्यतां म अतो
वोगिरो धुना मयि वितया मा भूवन् यद्वा लोके अधुना अस्पष्टगुणस्य मे किमाश्रयः स्तवः स्यात् अतपथक्रियमा
णः स्तवः मे मयि न्यस्यो ज्यतो नतमयितयाभिपत्तेरित्यर्थः २२

श्री.
भा.च.
ही.
५३

57

तस्मात्परोक्षे कालांतरे स्पष्टेषु गुणेषु सत्संश्लोकमुपश्रुतानियंशंसिप्रतिस्रोत्रमलमत्यर्थकरिष्यथ हे श्रुणीव
वाचः मथुरागिरः सभ्यैः प्रेरिता वयं त्वामेव स्तुम इति चेत्तत्राह उत्तमश्लोकस्य गुणानुवादे कार्ये सति जुगुप्सितमर्वा
चीनं नः स्तावयेति ३३ ननु संभावितैरेव गुणैरात्मानं ज्ञानः स्तावयतीति चेत्तत्राह मदंतो गुणानात्मनिकर्तृसंघाद-
यितं शक्तोऽपि असतो गुणानुसंभावनामात्रेण कः स्तावयते यद्वा आदावेव सतोऽपि कः स्तावयते स्वततपवप्रख्याति

तस्मात्परोक्षे स्मडपश्रुत्यलं करिष्यथ स्तोत्रमयी च वाचः सत्युत्तमश्लोकगुणानुवादे जुगुप्सितं नः स्तावयेति
सभ्याः ३३ मदद्गुणानात्मनिकर्तृमीशः कः स्तावकैः स्तावयते सतोऽपि तेषां भविष्यन्निति विप्रलब्धोजना
वदा संजमतिर्न वेद ३४ प्रभवोऽप्यात्मनः स्तोत्रं जुगुप्संत्यपि विश्रुताः श्रीमंतः परमोदाराः पौरुषे वा विग-
र्हितम् ३५ वयं त्वविदिता लोके सूताद्यापि वरीमभिः कर्मभिः कथमात्मानं गाययिष्याम वालवत् ३६
इति श्रीभागते महापुराणे चतुर्थस्कंधेष्टयुचरितये च दशः १५

सिद्धैः श्रुत्यस्तु मिथ्या स्तुतिश्चावीमंद इत्याह त इति यद्ययं शास्त्राभ्यासादिकमकरिष्यत् तर्ह्यस्य ते विद्यादयोगुणा
अभविष्यन्निति क्रियातिपत्त्या विप्रलब्धजनानामवदा संनवेद ३४ किंच प्रभवोऽपि विश्रुता अपि श्रीमंतो जुगुप्संति
वेति दृष्टं ते यथाश्रुतिस्तुतौ क्रियमाणाय विगर्हिते ब्राह्मणवधादपि पौरुषे निंदेति तथा उचितामपि स्तुतिं न सहते
इत्यर्थः ३५ वरीमभिरिति दीर्घमार्घं भवितु प्रधानायां निर्देशः वरिष्ठैः कर्मभिरविदिता इत्यर्थः ३६ इति चतुर्थे पंच

३
५३

५३

षोडशोसर्वलोकेणैः सत्कृतं भार्ययायुतं मुनिप्रयुक्तासूतायाः स्तुवंतिस्मेतिवार्ण्यते गायकासूतादय १ ना
लेनसमर्थाः योभगवान् अवतारेष्वप्यस्याधिक्यमाहुः वेणास्यागजातस्यतेयोरुष्वाणिप्रति अविनर्क्यतयाव्रसा
दीनामपिधियोवध्रमुः कृतः पुनर्वयेतद्वर्णनेसत्यसमर्थाभवेम २ अथयथावद्वर्णयितमशक्ताअधिकयाम्

मैत्रेयउ ३ इतिब्रुवाणंनृपतिंगायकामुनिचोदिताः तद्वदुस्तद्वदमनसःतद्वागमृतमेवया १ नालेव
येतेमदिमानुवर्णनेयोदेववर्योवततारमायया वेनागजातस्यचयोरुष्वाणितेवाचस्यतीनामपिवध्रमु
र्धियः २ अथाप्युदारश्रवसः एयोर्देरेः कलावतारस्यकथामुतादताः यथोपदेशंमुनिभिः प्रचोदिताः
स्याच्यानिकर्माणिवयेवितन्मदि ३ पृथधर्मभृतांश्रेष्टोलोकधर्मनुवर्तयन् गोमाचधर्मसेतनांशास्त्रा
तत्परिपंथिनां ४ पृथ्वैलोकपालानांविभर्त्येकः तनौतनूः कालेकालेयथाभागंलोकयोरुभयोर्दितं ५
वसुकालउपादतेकालेचायंविमुंचति समःसर्वेषुभूतेषुप्रतपन्सूर्यवदिभुः ६

तेसादराः मुनिभिरुपदेशयोगवलेनरुदिप्रकाशितंतदनतिरुम्यचित्तन्मदिविस्तारयाम ३ ४ तनौसदेहेलोकपाला
नातनूर्मृतीः कालेकालेविभर्तियथाभागंपालनयोषणानुरंजनादिकार्यानुसारेणयज्ञादिप्रवर्तनेनस्वर्गस्यदितंवृष्ट्या
दिनाचभूलोकस्यदितंयथाभवतितथा ५ सूर्यादितनुधारणमेवाष्टभिः वसुधनंकरादानकालेआपनेउर्भितादि
कालेविमुंचतिच अष्टौमासान्सूर्योयथावसजलमादतेविमुंचतिचवर्षासुतद्वत् ६

श्री.
भा.च.
टी.

५८

58

मस्तकं पादेनाक्रमतामपि आर्तानां भूतानामतिक्रमं सदृश्यते तितेवृत्तिः सर्वसदनं सावृत्तिर्यस्यास्ति स तथा ७ दे
वे अवर्षति पृथक् च गताः प्राणायामाः स्वयं वृष्टिं कृत्वा रक्षिष्यति तत्र देवः असौ नरदेववपुर्हरिरिति ८ वदनमे
वामतमूर्तिश्चंद्रस्तेन सानुरागावलोक्योयस्मिन् विशदं स्मितं तेन वारुणा अत्र क्वचिद्वर्तमानं निर्देशाद्वर्तमानसा
मोप्येव वर्तमानवदेति भूतनिर्देशाश्च आशंसायां भूतवच्चेति द्रष्टव्यः ९ नव्यक्तवर्त्मप्रवेशनिर्गमयोर्मागो यस्य निगू

तितित्वात्क्रमं वै न्यउपर्याक्रमतामपि भूतानां करुणाः शश्वदार्तानां तितित्वं तस्मान् ७ देवेवर्षत्यसौ देवो

नरदेववपुर्हरिः कृच्छ्रप्राणाः प्रजास्येष रक्षिष्यत्यंजसे देवत ८ आप्याययस्य सौलोकं वदनामृतमूर्तिना

सानुरागावलोक्योयस्मिन् विशदं स्मितं वारुणा ९ अव्यक्तवर्त्मनि गूढकार्ये गंभीरमेधा उपगुप्तवित्तः अनेत

माहात्म्यगुणैकदशमोऽष्टयुः प्रचेतारवसंभृतात्मा १० उरासदोऽर्विषहः शश्वदोऽपि विहरवत् नैवाभिभवति

८ निष्पत्तेः सर्वमविज्ञातं कार्यं यस्य तच्च कार्यं गंभीरं किमर्थमेतत्कृतं इत्यन्यैरज्ञा ॥ तं शक्यो वेणारण्यस्थि

ताभि प्रायेणैतत्तदिति तथा उपगुप्तं सुरक्षितं विज्ञेयं अनेत माहात्म्यं सौगुणानामेकं धाम विसृज्य स्मिन् अ

नेत माहात्म्योपेता गुणा एव धाम स्थानं यस्येति वा संभृता संयत्ता मूर्तिः यस्य समुद्रचरत्वेन वारुणा स्याप्येते गुणा

द्रष्टव्याः १० उरासदः शश्वदोर्मनसापि प्राप्तमशक्यः उर्विषहः शश्वदोः सौलोक्यमशक्यः विहरवत् सौरुषेणाभिभवितमशक्यः

वेन पवारणिः तस्मादस्थितः ११ चारुणैः गुप्तलिंगैः पश्यन्नपि स्वस्तिनिंदादीनुदासीनश्च वर्तिष्यते यथा देहिनाम

पद्मोपि कृत आत्मभूतो वायुः सूत्रात्मा तद्वत् १२

५८

आत्मदिषोऽसुतमिति सुतग्रंथोऽस्वात्मजमास्थार्थं धर्मपथेयमस्पृते स्थितः १३ चक्रं ग्राह्यं सेनावा रथस्य वाच
क्रं मानसाचलमभिव्याप्य प्रवर्तते किं पर्यंतमित्यत आह अर्को रश्मिगणैर्यावर्तयति तावत् १४ यद्यस्मादेजयि
ष्यति अथ तस्मात् मनोरंजनैर्देतभिरमुं राजानमाहुः मनोरंजनकैरिति चेष्टितवशो घणं वा १५ मातरीव भ

ग्रंतर्बहिश्च भूतानां पश्यन्कर्मणि चारणोः उदासीनश्चाध्यतो वायुरात्मेव देहिनां १२ नादेऽं देडयत्येष
सुतमात्मदिषामपि देडयत्यात्मजमपि देड्यं धर्मपथे स्थितः १३ अस्या प्रतिहतं चक्रं एथो रामानसाचला
त वर्तते भगवान्कोयावत्तपति गोगणैः रंजयिष्यति यल्लोकमयमात्मविचेष्टितैः अथा मुमाहूरा
जाने मनोरंजनकैः प्रजाः दृढव्रतः सत्यसंधो ब्रह्मणो बृहत्सैवकः शरण्यः सर्वभूतानां मानदो दीनवत्स
लः १५ मातृभक्तिः परस्त्रीषु पत्यामर्थश्चात्मनः प्रजासुपितृवस्त्रिगुणः किं करो ब्रह्मवादिनां १६ देहि
नामात्मवत्येष्टः सुदृढो नैदिवर्धनः मुक्तसंगप्रसंगो ये देडयाणि रसाधुषु १७ पक्षदोग्यामंदीवी रोगां स
तीमोजसोषधीः समीकरिष्यते चेमां धनुष्कोट्या समासतः १८ अयंत सात्ताद्गवां स्त्र्यधीशः कुरुस्थ
आत्मा कलयावतीर्णाः यस्मिन्नविद्यारचिते निरर्थकं पश्यति नानात्वमपि प्रतीतम् २०

किं भजनं यस्य आत्मनो देहस्यार्थं श्रवणं प्रीतिमान् १९ नैदिसुखं वर्धयति तथा मुक्तसंगेषु प्रकृष्टः संगो यस्य दे
डयाणिरिवेत्यपराधानुत्तेप उच्यते नादेमित्यत्र पक्षयाणि ताभाव उक्तः १८ अयेति त्रिशदेन निरूपमत्वे दर्शयति

को सावात्मानमाह यस्मिन् प्रतीतमपि नानात्वमर्थं पश्यति १८

श्री.
भा.च.
सी.

५८
५९

आउदयादेस्तत्पर्यंतं गोमारागोपायिष्यतिप्रदक्षिणीकरिष्यतीत्यर्थः २१ अस्मैतथाप्रदक्षिणं कुर्वते मंस्यते ज्ञा
स्यति तस्य यथा उच्चरं त्य उच्चारयंत्यः कीर्तयंत्यः २२ इन्द्रवादीन्विभिंदित २३ लांगूलमुत्रमयन्यथा मृगेन्द्रश्च
अयं भुवो मंडलमोदयादेः गोमैकवीरो नरदेवतायः आस्थाय जैत्रं रथमातृचापः पर्यस्यते दक्षिणतो
यथार्कः २४ अस्मै नृपालाः किल तत्र तत्र बलिं हरिष्यंती सलोकपालाः मंस्यंत पयोस्त्रिय आदिगजं च
कायुधं तद्यथा उच्चरं त्यः २५ अयं महीगांडु उदे विराजः प्रजापतिर्दत्तिकरः प्रजानां योलीलयादी
न्वशरासकोत्पाभिंदत्तमांगामकरोद्यथेन्द्रः २६ अयं महीगां पयोश्च मेधानशतमाजहार सरस्व
ती प्राउरभावयत्र अहारपीयस्य हयं पुरंदरः शतकृतश्चरमेवर्तमाने २७ विस्फूर्जयत्राजगवं धनुः स्व
यं यदाचरेत्सामविषयमाजो तदानिलित्सुर्दिशि दिश्य संतो लांगूलमुद्यम्य यथा मृगेन्द्रः २८ पयस्व
सद्योपवने समेत्य स नत्कुमारं भगवंतमेकं आराध्य भक्त्या लभतामलं तज्ज्ञाने यतो ब्रह्म परं विदेति २९
तत्र तत्र गिरिस्तास्ता इति विष्णुत विक्रमः श्रोष्यत्यात्मा श्रिता गाथाः पृथुः पृथुपराक्रमः दिशो विजित्वा
प्रतिरुद्धचक्रः स्वतेजसोत्पादितलोकशाल्यः सुरासुरैर्द्रौ रुपगीयमानमहानुभावो भवितापतिर्ध्रुवः ३० इति चतुर्थे षोडशः १६
रतितथा धनुर्विस्फूर्जयन् ३१ यत्र प्राउरभावि प्राड्भूता कर्मकर्तारिचिण तत्राहारीत ३२ ३३ विष्णुताविका
मायस्य गाथाः प्रवंधान् ३४ उपगीयमानो महानुभावो यस्य ३५ इति श्रीभावार्थचतुर्थे षोडशः १६ ॥

इति चतुर्थे षोडशः १६

५८

59A

ततः सप्तदशे लोकस्थः प्रशमयत्युः प्रसूवीजं मंदीहंतं यत्तोभीत्यातयास्ततः छंदयामासतोषितवान् १
 भृत्तांश्चामात्मांश्च पुरोधसः पुरोहितंश्च श्रेणीः तैलिकतां हलीकादीन् योरविशेषान् प्रकृतीः नियोगिनः २ दौ

मैत्रेयः एवं स भगवान् नैयः ख्यापितो गुणकर्मभिः छंदयामासतां क्तामैः प्रतिपज्या भिनेद्य च १ ब्रा
 ह्मणप्रमुखां त्वर्णां श्रुत्यामात्यपुरोधसः पौरान् जानपदान् श्रेणीः प्रकृतीं समएजयत् २ विड २३ क
 दधारगोत्रपंधरित्रीवद्द्रुपिणी किं डोहदृष्टुस्तत्रकोवत्सोदोहनंचकिं ३ प्रकृत्याविषमादेवी
 कृतातेन समाकथे तस्य मेध्यं दयं देवः कस्य हेतो रपाहरत् ४ सनत्कुमाराद्भगवतो ब्रह्मन् ब्रह्म विडत
 मात् लब्ध्वा ज्ञानं स विज्ञानं राजर्षिः कां गतिं गतः ५ यच्चात्यदपि कृत्वा स भवेत् भवतः प्रभोः श्रवः स
 श्रवसः पुण्यं पूर्वदेहकथाश्रयं ६ भक्ताय मे नुरक्ताय तव चाधोक्षजस्य च वक्तुमर्हति योऽस्य हैन्य
 रूपेणागामिमौ ७ सूत ३ चोदितो विडरेणो वं वासुदेव कथो प्रति प्रशस्यते प्रीतमना मैत्रेयः प्रत्य
 भाषत ८ मैत्रेय ३ यदाभिषिक्तः पृथुरंगविप्रेरा मंत्रितो जनतायाश्च पालः प्रजानिरत्रैतिति पृष्ट

मसुक्तामदेहाः पतिमभ्यवेचनं २

स्म

चासंताः प्रजापत्यपतिं पृष्टुमनुचनं २

दनं पात्रं १ मेध्यं यज्ञो गंधं स विज्ञानमपरोक्षज्ञानमहितं ५ पूर्वदेहः पृष्टुवतारः तत्कथाश्रयं सुष्टुश्रवो यस्य ६
 अडस्यतुडयवान् ७ ८ जनतायास्त्वेपालश्चामंत्रितो नियुक्तः तदनिरेत्रैतितितले सति स्वधात्तामाः स्तीणादेहा

श्री.
भा.च.
दी.
६.
60

जाठोणाग्रिनाः तमाः यस्माथितः विप्रैर्मथ्यनेन संपादितः तत्वांशराणोयाताः १० तत्तस्मात्तोस्माकमन्नं रात
वेरांतदातं ईदतां यत्नं करोत उज्जितो जाः तत्तात्राः सतः वार्तायाजीविकायाः पतिः ११ परिदेवितं वि॥

वयं राजन्नाठोणाभितमायथाग्रिनाकोटरस्येन वृत्तः त्वामयथाताः शरणं शरणं यः साधितो
वृत्तिकरः पतिर्नः १० तन्नोभवानीदतरातवेन्नं तथादितानो नरदेवदेव यावन्ननेत्यामह उज्जितो
जावार्तापतिस्त्वं किल लोकपालः ११ मैत्रेयः पृथुः प्रजानां करुणं निशम्य परिदेवितं दीर्घदध्यो
कुरु श्रेष्ठनिमित्तं सोऽन्वपद्यत १२ इति व्यवसितो बुद्ध्या प्रवृत्तः शरासनः संदधे विशिखेभूमेः कु
दसि पुरदायथा १३ प्रवेपमानाथरणी निशम्योदायुधं चतं गोसत्यपादवज्रीतामृगीवमृगायु
दुता १४ तामन्वधावतद्वैत्यस्तु कृपितो न्यरुणेक्षणः शरं धनुषि संधाय यत्र यत्र पलायते १५
सादिशो विदिशो देवीरोदसी चान्तरतयोः धावन्ती तत्र तत्रै नंदुदृशो नूद्यतायुधं १६ लोकेनाविदत
त्राणं वै न्यान्मृत्योरिव प्रजाः तस्मात्तदानिववृत्ते हृदयेन विह्वयता १७

लापं निमित्तं देते अन्वपद्यत ज्ञानवान् १२ एषि व्याजेषु भीवी जानि प्रस्मानीति व्यवसितो निश्चितवान् १३ मृगयु
नानुदुतामृगीव १४ १५ रोदसी यावा एषि यौ तयो रंतरमंतरितं अनुपहतः उद्यतमायुधं येन ते १६ १७

६०

60A

१८ यो धर्मज्ञ इति मतः स भवान् योषां मां कथमदतिष्यत् हनिष्यते इति १९ २० अजरो दण्डो धास्यसि धारयि
ष्यसि २१ वर्द्धिष्यजेया भवती देव रूपेण भागं हंते भजने वसुधा न्यादिकं २२ गो रूपेण तव वसंतं गोज-

उवाच च महाभाग धर्मज्ञापन्न वत्सल आदि मामपि भूतानां पालने वस्थि^{ते} भवान् १८ सत्वे जिह्वां ससे
कस्माद्दीनामकृतकिल्विषां अहनिष्यत् कथं यो धर्मज्ञ इति यो मतः १९ प्रहरंति न वै स्त्रीषु कृता
गस्त्वपि जेतवः किमु तत्तद्विधाराजन्करुणा दीनवत्सलाः मां विधा^{ते} जरो नावेयं वविश्वं प्रति
ष्ठितं आत्मानं च प्रजाश्चेमाः कथमंभसि धास्यसि २१ एषुरु वसथे त्वां वधिष्यामि मच्छासनपराञ्जु
स्वी भागं वर्द्धिष्या हंते न तनोषि च नो वस २२ यवसंजग्यनुदिनं न वेदोग्यो धसं पयः तस्यामेव
दिडशयो दंडो नात्र नशस्यते त्वं त्वल्लोषधि वीजानि प्राक्कृष्टानि स्वये भुवा न मुंचस्यात्मरुद्धानि मा
मवज्ञाय मे दधीः २३ अमूषांस्तयरीतानां मार्तानां परिदेवितं शमयिष्यामि महाणोः भिन्नायाः
स्तव मे दसा २४

ग्वि अतीत्यः पयस्तनैव दोग्यि डग्यं न सवती अत्रापराधे २३ आत्मनि देहे रुद्धानि २४ मदये सर्वथा अ
अन्नं न स्यादिति चेदत आह अमूषां प्रजानां मे दसामां सेन २४

श्री.
भा.च.
टी.
२६.

60 I

यदुक्तं येषां कथं ह निष्पत्तीति तत्राह प्रमानिति तस्य बोधो वेध एव २६ यच्चोक्तं कथं मंभसिधासीति तत्राह
त्वामिति तिलशः तिलप्रमाणानि त्वेदं त्वेवं भूतामवस्थानीत्या २७ मन्मथं मयी मूर्तिविभ्रतः कृतो ततस्तस्य
सुच्यते न तत्कृतो तस्य मन्मथं मयी मूर्तिरिति २८ अहं सत्त्वतनुं देवमकस्मादतिदारुणं वीक्ष्यमाणाष्टयं

प्रमान्योषिडतस्त्रीव आत्मसंभावनो धमः भूतेषु निरनुकोशो नृपाणां तद्वधो वधः २६
तांस्तथा उर्मदो नीत्वा मायागां तिलशः शरैः आत्मयोगवलेने माधारयिष्याम्यहं प्रजाः २७
एवं मन्मथं मयी मूर्तिं कृतो तमिव विभ्रतं प्रणता प्रोजलिः प्राह मही संजात वेपथुः २८
थरो वाच नमः परस्मै पुरुषाय मायया विन्यस्त नाना तनवे गुणात्मने नमः स्वर्
पानुभवेन निर्युतद्रव्यक्रियाकारकविभ्रमोर्मये २९

एष्टीतुं शक्यं कुरुणोक्तिभिः मायया विन्यस्तारचितानानावोरादितनवोयेन गुणात्मने गुणमयत्वं न प्रती
यमानाय वस्तुतस्तु निर्युतानिरस्ताः द्रव्यक्रियाकारकेषु अधिभूता ध्यात्मिकाधिदेवेषु विभ्रमोर्दंका
२ः तन्निमित्ता कर्मयोरागद्वेषादयश्च यस्मिन् तस्मै २९

२६.

अहोसर्वजीवाश्रयत्वेनसृष्टां मां कथं हंतं प्रवर्तते इत्याह येनविधाया आत्मानां जीवानामाश्रयतनं महं निर्मिता
यातोमपि गुणसर्गसचतर्विधभूतग्रामस्य संग्रहोधारणं स्वराट् स्वतंत्रः ३१ सृष्टिं संहारकतकोहमिति चेत्
तथापि प्रजापालने प्रवृत्तस्य महद्योनुचित एवेत्याह यएतदिति आत्मश्रयया जीवविषयया ३१ आतोऽर्जयमी
श्वस्चेष्टितमित्याह नूनमिति अकृतात्मभिः विलिप्तचित्तैः यईश्वरः स्वतंत्रः अकरोत् ब्रह्माणं तेन ब्रह्मणा चरा

येनाहमात्माश्रयतनं विनिर्मितायां श्रयतोयं गुणसर्गसंग्रहः स एव माहंतमुदायुधः स्वराडुपस्थि-
तोऽन्यशरणं कमाश्रये ३१ यएतदादावसृजच्चराचरं स्वमायया आत्मश्रयया वितर्कया तथैव सोयं
किल गोप्तुमुद्यतः कथं तु मां धर्मपरो जिघांसति ३१ नूनं वतेशस्य समीहितं जने स्तत्मायया उर्जय
याकृतात्मभिः नलस्य ते यस्त्वकरोदकारयद्योनैक एकः परतश्च ईश्वरः ३२ सर्गादियोऽस्यानुरुरा
द्विशक्तिभिर्द्रव्यक्रियाकारकचेतनात्मभिः तस्मै समुन्नद निरुद्धशक्तये नमः परस्मै पुरुषाय वेदसे

चरमकारयत् यश्च सुत एकः परतो मायया च अनेकः ३२ तस्मा अचिंत्यशक्तये वलंतम इत्याह सर्गादिजन्म
स्थितिभंगं अस्मजगतः अनुरुद्धि अनुवर्तते करोति द्रव्याणि महाभूतानि क्रिया इन्द्रियाणि कारका देवाः चेतना
बुद्धिः आत्मा हंकारः तैः शक्तिः रूपैः समुन्नदाः समुत्कटा निरुद्धाः शक्तयो यस्य ३३

श्री.
भा.च.
टी.
६१
६१

प्राणिनां धारणार्थं मां रसातलादुत्थयेदांती प्रजारस्तो प्रवृत्तस्य मदधोन युक्त इति सकरुणमाह दाम्भ्यां देशज
यः सहवान् सपवभगवान् स्वनिर्मितं चराचरं जगत्सम्यक्स्थापयितुं आदिस्करः सत्सामभुजद्वार ३४ सप
वधराधरो वराहो यथा मुपस्थे परिमयिना विआधारभूताया मवस्थिताः प्रजाः रत्नमिच्छुः वीरमूर्तिः एषु
रूपः समभूत य एवंभूतः यस्य सिनिमित्तैर्मां जिघांससि इति विचित्रमित्यर्थः ३५ तस्मादीश्वरचेष्टिते उर्जे य

स वै भवानात्मविनिर्मितं जगद्भूतेन्द्रियांतः करणात्मकं विभो संस्थापयिष्यन्नजमां रसातलादभु
जद्वारं भस्म आदिस्करः ३४ अपा मुपस्थे मयि नाव्यवस्थिताः प्रजा भवानघरि रत्निषु किल सर्वा
र मूर्तिः समभूथराधरो यो मां पयस्य शरो जिघांससि ३५ तूने जने रीहित मीश्वराणामस्मदिधैरु
दुर्गासर्गमायया न ज्ञायते मोहितचित्तवर्त्मभिस्तेभ्यो न मो वीरयशस्करेभ्यः ३६ इति चतुर्थे

मिति कैमुत्रन्यायेनोपसंहरति तू नमिति तस्येश्वरस्य गुणसर्गमप्यामाययामोहितं ॥ समादशः १७
चित्तमेव वर्त्मयेषां मोहितानि चित्तानि वर्तमानि येषामिति वा तैर्जनैरीश्वराणां हरिभक्तानामेव तावदीहितं न
ज्ञायते किंपुनस्तस्य परमेश्वरस्य अतः परमेश्वरवतेभ्योऽपि न मपवकेवलं वीराणां जितेन्द्रियाणां यशः कुर्वेति
येतेभ्यः यथा वीराणां यशो वर्धनं तथा चेष्टतां न त्वयथेष्टमिति भावः ३६ इति चतुर्थे समादशोऽध्यायः १७

६१

अष्टादशोमहीवाक्याह तसपात्रादिभेदतः पृथ्वादिभिस्तसाउग्यासंस्वेदुग्यमितीर्यते १ हेअभिभोप्रभो यद्वा
भोदेवअभिअभयंयथाभवत्तेवंमसुंसेनियस्यश्रावितेनमहाकोनारदः कर्तव्यइत्याह बुधोदिसर्वतःसारमा
दत्ते मयिजीर्णाजौषधीरूपायेनपृक्लैतिवक्तुमुपायेनसर्वसिध्यतिनान्ययेत्याह २ अस्मिन्नितित्रिभिः पुंसांश्रेय

मैत्रेयुः एवंपृथुमभिष्टयरूपाप्रस्फुरिताधरं पुनराहावनिभीतासंस्तभ्यात्मानमात्मना १ परोवाच संनि
यच्छाभिभोमसुंनिबोधश्रावितेचमे सर्वतःसारमादत्तेयथामधुकरोबुधः २ अस्मिंलोकेयवामुष्मिन्
निभिस्तत्तदार्शिभिः दृष्टयोगाः प्रयुक्ताश्चपुंसांश्रेयःप्रसिद्धये ३ तानातिष्ठतियः सम्यगुपायास्तर्हदार्शि
तान् अवरःश्रद्धयोपेतउपेयांविंदेतैजसा ४ ताननाट्ययोविद्वानर्थानारभतेस्वयं तस्यव्यभिचरंत्य
र्याश्रयथाश्चपुनःपुनः ५ पुरास्तृष्टात्तोषययोवृक्षणायाविशोपते भुज्यमानामयादृष्टाअसद्विरभुत
व्रतैः ६ अपालितानाटताचभवद्विलोकपालकैः चौरीभूतेयलोकेहंयज्ञार्थेयसमोषधीः ७

सःपुरुषार्थस्यप्रसिद्धयेअस्मिंलोकेकृष्णादयः अमुष्मिंश्लोकेप्रिहोत्रादयोयोगाउपायादृष्टाःप्रयुक्ताअनुष्ठिता
अ पूर्वदर्शितान्अवरोवीचीनः ४ अविद्वान्विद्वानपीतिवा व्यभिचरंतिनसिध्यंति ५ सहेतुकमुपायमाहपरेतिष
डिः ६ भवद्विरिति राजसामान्याभिप्रायेण अपालिताचौराद्यनिवारणात् अनाटताचयज्ञादिप्रवर्तनाभावात् य
ज्ञार्थेअग्रमेगिलितवती अन्यथापुनव्रतैर्भुक्तानप्रमोष्यंते ततश्चयज्ञादयोनसिध्येरन्नितिभावः ७

श्री.
भा.च.
दी.

६२

62

लीलाजीवजीर्णाः ८ वत्संदोदनंदोदपात्रंदो गधारंचोपकल्पयथोत्प्रेषयिष्यामि १ भूतानामभीक्षितम्
त्रैरुर्जस्वत्सत्प्रदं १० अपगतेपिवर्षतोयथामेमपि सर्वतोवर्तते ११ १२ प्रसंगादर्थांतरमाह यथाष्टयुः पवं
सर्वत्रवाकोपरेपिसारमाददते प्रस्तुतमनुवर्तयति ततो न्येचक्रुष्पादयः पंचदशउड्डः एष्टुभावितोवशी
नूनंतावीरुथः लीलामपिकालेनभूयसा तत्रदृष्टेनयोगेनभवानादातमर्हति ८ वत्संकल्पय
मेवीरयेनाहंवत्सलातव थोत्प्रेलीरमयान्कामाननुत्प्रेचदोदनं १ दोग्धारंचुमहावाहोभूता
नाभूतभावन अन्नमीक्षितमूर्जस्वद्रगवान्वाच्छतेयदि १० समांचक्रुमाराजदेवदृष्टंयथाप
यः अपत्नीवपिभद्रंतेउपावर्तेतमेप्रभो ११ इतिप्रियहितेवाकंभुवश्चादायभूपतेः वत्संकृत्वामने
पाणावउदत्सकलौषधीः १२ तथापरेचसर्वत्रसारमाददतेबुधाः ततो न्येचयथाकामंउड्डः
एष्टुभावितो १३ ऋषयोउड्डर्देवीमिंद्रियेषथसत्तम वत्संवृहस्पतिंकृत्वापयच्छंदोमये
शुचिः १४ कृत्वावत्संसरगणार्द्रं सोममहउदनं हिरण्मयेनपात्रेणवीर्यमोजंवलंपयः १५
दैतेयादानवावत्संप्रस्नादमसरर्षभं विथायाहउहन्तीरमयःपात्रेसरासवं १६
कृतां १६ देवीएष्टीवस्ततःश्रवणैर्वेदग्रहणादिंद्रियाणांयावत्वं १४ सोमममृतेवीर्यमनःशक्तिः उज
इंद्रियशक्तिकिञ्चतदेवपयः १५ सुरांचासंवचनालादिमयं १६

६२

मधुवाग्नाथुर्ये सौभगं सौंदर्यं तसहितं १० कव्यं पितृणामत्रं ग्रामपात्रे पक्कमन्मये अथ तत उड्डुः १८ संकल्प
नामयी अणिमादिसिद्धिं ये विद्याधरादयस्तैकपिलमेव वत्सं प्रकल्प्य नभस्येव पात्रे खेचरत्वादि रूपं विधा उड्डुः १९
अन्ये च किंच पुरुषादादयः अंतर्धानेनादुतात्मनां संवर्धनीमायाधारणामयी संकल्पमात्रप्रभवा २० भूतेशोरुद्रः

गंधर्वासुरसोयुतन्यात्रे पद्ममये पयः वत्सं विश्वावसं कृत्वा गंधर्वं मधुसौभगं १० वत्सेन पितरो र्य
माणा कव्यं तीरमथुतत आमपात्रे महाभाग अदया अददेवताः १८ प्रकल्प्य वत्सं कपिलं सिद्धाः संकल्प
नामयी सिद्धिं नभसि विद्याचये च विद्याधरादयः अन्ये च मायिनो मायामंतर्धानादुतात्मनां मयं प्रकल्प
वत्सते उड्डुर्धारणामयी २० यत्तरत्नां सिभूतानि पिशाचाः पिशिताशनाः भूतेशवत्सा उड्डुः कपालैस्त
तजामवं २१ तथा हयोदं दंष्ट्रकाः सर्पाणां अततकं विदाय वत्सं उड्डुर्विलपात्रे विषं पयः २२ पशवो य
वसं तीरं वत्सं कृत्वा च गोवृषं अरण्यपात्रे चाधुतन्मृगैंदेण च दंष्ट्रिणाः कव्यादाः प्राणिनः कव्यं उड्डुः
सैकलेवरे सपर्यावत्सा विहगाश्चरं चारमेव च २४ वटवत्सावनस्पतयः पृथग्रसमयं पयः गिरयो हि
सपववत्सोयेषां ततजं रुधिरं तदेवासवं २१ अहं मवत्सानानाथा तन्मसानुष २५ सर्वे स्तवत्समुखिनस्तेषु पात्रे
योनिष्कणाः दंष्ट्रका वृश्चिकादयः सर्पाः सफणाः तपवकद्वसंततिजानागाः विलपात्रे मुखे २२ यवसं तरां गोवृ
षं रुद्रवा दंष्ट्रं मृगैंदेण सुतरेणान्वयः २२ कव्यं मोसे चरं कीटादिश्चरं फलादि २४ २५ अनुक्तसंयद्धार्यमाह स

शक्यः सर्वकाम उड्डो एषी उड्डुः एषु भा
वितो २६

र्वस्वजो तो यो मुखः तेने तेन वत्सेन २६

श्री.
भा.च.
टी.
६३

उपसंहरति सत्रमभीष्टमन्त्रमेवतीरभेदं उड्डुदोहपात्रं २० इमांष्ट्यं २५ धनुषोत्रेणगिरिष्णुंगाणिचूर्णा
यनराज्ञंराजा २५ ३० ग्रामादृष्टादिभृत्यः पुरादृष्टादिमत्तः तापवमहत्तः पतनानिडुर्गाणिविविधानियथाद
दृष्टमतिः औदकं पार्वतं वार्त्तमैरिणधातनंतेया ३३तिचोषान्श्रीभीराणांनिवासानवजानगवानिवासान्
शिविरंसेनानिवासस्यानेतन्महितान् आकरानस्वर्णादिस्थानानिखेटाकार्षकग्रामाः खर्वराः पर्वतप्रान्तग्रामाः

६३ वा मन्त्रादौ

एवंष्ट्यादयःष्ट्यंमन्त्राद्याःसत्रमात्मनः दोहवत्सादिभेदेनतीरभेदंऊरुदृष्ट २० ततोमहीपतिःप्रीतः
सर्वकामउवांष्ट्युः उदिततेचकारेमोप्रेमगाडदितवत्सलः २५ चूर्णायन्स्वधनुष्कोत्पागिरिकूटानिराजराट
भूमंडलमिदंवेत्यः प्रायश्चक्रेसमंविभुः अथास्मिन्भगवानैत्यःप्रजानांवृत्तिदःपिता निवासात्कल्पयांचक्रे
तत्रतत्रयथादृतः ३० ग्रामासुरःपतनानिडुर्गाणिविविधानिच चोषान्नजाश्चशिविरानाकरानेवटाखर्वरा
न ३१ प्राकृष्टोरिदंनैवैषापरग्रामादिकल्पना यथासंखंवसंतिस्मत्तत्रमज्ञाकृतोभयाः ३२ इतिचतुर्थेष्ट्या
दशः १५ मैत्रयः अथादीक्षतराजातद्वयमेधशतेनसः ब्रह्मावर्तेमनोःतेत्रेयत्रप्राचीसरस्वती १ तदभिप्रे

तांश्च ३३ इतिचतुर्थेष्ट्यादशः १५ ऊनविंशेष्ट्यमेधोंगदृष्टापहर ॥ त्वंभगवान्कर्मातिशयमात्मनः शतकृतने
णात्स्थोः इदंरुतं प्रवृत्तस्यथात्रावारणमुच्यते १ हयमेधशतेननिमित्तेनअदीक्षतरादीक्षितोभूतशताष्ट्यमेधसंकल्पम
करोदित्यर्थः ब्रह्मावर्तेसरस्वतीदृष्टद्वयोर्देवनयोर्दंतरेतंदेवनिर्मितेदेशेब्रह्मावर्तेप्रवृत्तते १ आत्मनःस्वकर्मातिश

यथेति अतिशयं च अभिप्रेत्य तात्पर्यं दिति तं एषो यत्तमहोत्सवं
नमस्त्वेन मेदे २
६३

अतिशयमेव दर्शयति यत्रैतिसप्तभिः साक्षादन्वभूयत प्रत्यक्षेणादृश्यत ३४ सिद्धादयस्तंदरिमनीयुरित्युत्तरे।
 एतत्त्वयः ५६ धर्मउच्चाभूमिर्दोषीयेनः सती ७ ऊर्ध्वदंतिस्म सर्वरसान्तराद्वात्तादिरसायासान्तीरंचदधिच
 अत्रंचपानकादिगोरसोद्युतंतं चतुश्चभूरीणिविस्तृतानि वर्षाणि शरीराणि येषां ते फलानि प्राप्स्येत मधुच्युतः

यत्र यजपतिः साक्षाद्गवान्हरिगीश्वरः अन्वभूयत सर्वात्मा सर्वलोकगुरुः प्रभुः ३ अन्वितो ब्रह्मश
 र्वाभ्यो लोकपालैः सहानुगैः उपगीयमानो गंधर्वैः मुनिभिश्चासुरोगणैः ४ सिद्धविद्याथरादेत्यादा
 नवागुरुकादयः सुनंदनंदप्रमुखाः पार्षदप्रवरादरेः ५ कपिलो नारदो दत्तो योगेशः सनकादयः त
 मन्वीयुर्भागवताये च तत्सेवनोत्सुकाः ६ यत्र धर्मउच्चाभूमिः सर्वकामउच्चासती दोग्धिस्माभीप्सि
 तानर्थान्यजमानस्य भारत ७ ऊर्ध्वः सर्वरसानघः क्षीरदध्यन्नगोरसान् तरवोभूरिवर्ष्माणः प्राप्स्य
 येत मधुच्युतः ८ सिंधवोरत्ननिकरान्गिरयोत्रंचतुर्विधं उपायनं उपाजङ्गुः सर्वलोकाः सपालकाः
 ९ इति चाथोत्तजेशस्यष्टयोस्तु परमोदयं असूयन्मगवानिंदः प्रतिघातमचीकरत् १०

मधुस्राविणः संतः ८९ चतुर्विधं भक्ष्यं भोज्यं चोष्यं लेख्यं च प्रयोक्ष्यं जैशोनाथो यस्य परमउदयो भिद्यदिर्यस्मिन्
 तत्कर्म असूयन् असहमानः प्रतिघातं विज्ञंचकारेत्यर्थः १० ॥

श्री.
भा. च.
टी.
६४
६५

यजमाने वैत्ये यजुः पतिं श्रीविस्मं यजमाने सति स्मर्थमाने इन्द्रः तिरोहितः सन्नपहतवान् ११ त्वरमाणो धावंतम्
आमुक्तः प्रतिमुक्तश्चपिनदश्चापिनदवन सन्नदो वर्मितः सज्जत्यमरसिंहतः पाषाण्डं वैषं कवचमिव गृहीतवं

चरमेणाश्चमेयेन यजमाने यजुष्पतिं वैत्ये यज्ञपञ्चम्यर्थं त्रयोवाहतिरोहितः १२ तमत्रिर्भगवा
नैतत्त्वरमाणो विहाय सा आमुक्तमिव पाषाण्डं यो धर्मं धर्मविभ्रमः १३ अत्रिणा चोदितो हंतंष्टुपु।
त्रोमदारथः अन्वधावततं कुहः तिष्ठति ऐतिचाव्रवीत् १३ तं तादृशाकृतिं वीक्ष्य मेने धर्मशरीरिणं
जटिलं भस्मनाच्छन्नं तस्मै वाणानमुंचति १४ वधात्रिष्टुतं भूयो हंत वेत्रिरचोदयत् जहियत्तदहने
तातमहं द्रं विबुधाय मम १५ एवं वैत्यसुतः प्रोक्तः त्वरमाणो विहाय सा अन्वाद्भवदभिक्षुहोरावणं
गृह्णाति १५ सोऽश्चर्यं च तद्वित्वा तस्यावंतर्हितः स्वराट् वीरः स्वपशुमादाय पितृर्धनमुपेयिवान्

१७

तमित्यर्थः अथर्मे धर्मविभ्रमः धर्मो यमिनि करोयः तं १२ १३ नमुंचति स्म १४ हेतवे हंतं जहियत्तदहने यज्ञं ह
तवंतं १५ १६ तस्मै हित्वा तदर्थमुत्सृज्य १७

६५

तस्मैदित्वातदर्थमुत्सृज्य १८ उपसृज्यसृष्टतेन च त्रः सन् चषालो ह्यपात्रेति हि सः काष्ठकंठकः तद्युक्ता तस्य
पातदिरण्यनिर्मितारशनायस्य तं रशनायादृष्टत्वेन छेदाशक्त्यारशनासहितमेवोद्धृत्य मूपाग्रान्नीतवानित्य
र्थः विभुः समर्थः १९ २० अवयं निर्दिष्टं रूपं मेदप्रज्ञाजगृहः २१ तदेव पाषंडनाम निरुक्त्या दर्शयति यानीति

तत्तस्य चाद्रुतं कर्म विचक्ष्य परमर्षयः नाम ये यंद उक्तस्मै विजिताश्च इति प्रभो १८ उपसृज्य तमस्ती
ब्रंजहागं च पुनर्दरिः चषालो ह्यपात्रेति हि सः काष्ठकंठकः तद्युक्ता तस्य पातदिरण्यनिर्मितारशनायस्य
यसा कपालखट्वांगपरं वीरो नैनमवायत २० अत्रिणा चोदितः तस्मै संदये विशिखं रुषा सोमं रूपं च
तदित्वा तस्या वंतेर्दितः स्वराट् २१ वीरश्चास्य मुपादाय पितृयज्ञमथाव्रजत तदवयं हरेत् रूपं जगृह
ज्ञानडुर्वलाः यानि नृपाणि जगृहेद्दोहय जिहीर्षया तानि पापस्य षंडानि लिङ्गं खंडमिदोच्यते २२
एवमिंद्रे हरत्यस्य वै नृजिघांसया तद्गृहीतविस्मृष्टेषु पाषंडेषु मतिर्नृणां २३ धर्मस्य धर्मेषु नृणां २४
रक्तपटादिषु प्रायेण सज्जते भ्रोतापेशलेषु च वारिम

वरुवचनेन चान्याम्यपि गृहीतानीत्युक्तं २३ तत्प्रभृति
पाषंडमार्गः प्रवृत्त इत्याह एवमिति तेन गृहीतेषु पुनर्विस्मृष्टेषु २४ नृणां जैनाः रक्तपटाचौहाः आदिशब्देन
कापालिकादयः तेषु उपधर्मेषु धर्मोपधर्मेषु धर्मपदांश इति मतिः सज्जत इति द्वयोरन्वयः पेशलेषु प्रापाततो रमे

श्री.
भा.च.
टी.

६५

65

२५ शक्रवधे अभिसंधितं कृताभिप्रायं प्रचोदितात्पशोर्वधादन्यस्य वधस्तवनयुज्यते ॥ तदथं तवयं करिष्या
मस्माद्ः वयमिदं यत्तनाशकं तत्कीर्त्यवदत्तप्रभमिंद्रमाहूयामहे कैः श्रयातयामैरगतवीर्यराक्षानमंत्रैः श्र
नेतरंचते तवादि तं जुहुवामदोष्यामः ॥ अस्पृष्टयोः सुकदस्ते ये वातान् ॥ यमिंद्रं यज्ञेन जिघांसय यज्ञेने

तदभिज्ञाय भगवान्पृथुः पृथुपराक्रमः इन्द्राय ऊपितो वाणमादत्तो घतकार्मुकः ॥ तस्मिन्निजः शक्रव
धाभि संधितं विचक्षुः उद्योत्पमसस्परंदसं निवारयामासुरहो महामतेन युज्यते ज्ञान्यवधः प्रचोदिता
त् ॥ वयं मरुतं तमिदार्थं नाशनं हूयामहे तच्छ्रवसादत्तविषं श्रयातयो मापदवैस्तमग्रये प्रसृत्य
राजन जुहुवामहे दितं ॥ इत्यामं शक्रतुपतिं विडरास्य विजोरुषा सुगदस्ताञ्जु कृतोभ्येत्यस्य यंभूः
प्रत्यषेथत ॥ नवय्यो भवतामिंद्रो यद्यज्ञो भगवत्तनुः यं जिघांसय यज्ञेन यस्येष्टास्तनवः सुराः ३

ष्टाः सर्वे सुराय स्यत नवः स इंद्रो भवतां वधाहं ॥ तदिदं पश्यत महदमं व्यतिकरं दिजाः इंद्रेणानुष्ठितं राजः

न भवति यद्यस्मात्तयज्ञो नामा यं इंद्रो भगवतः तनुः श्रवतारः ततः सममश्रूत्यां रुचेर्यज्ञोभ्यजायत स यमा
द्यैः सुरगणैरपात्वा यं भुवोतरमिमुक्तवान् ३ अतो वलीयसातेन सख्यमेव कर्तव्यं अद्य भूयः पाषंडं स्वदाती
त्याशयेनाह तदिदमिंद्रेणानुष्ठितं महदस्यायं पश्यत किंमित्यपेक्षयामास धर्मस्य व्यतिकरं पर्यये पाषंडं ३

कर्मैतदि जिघांसता ३

६५

तर्हि किमत्र युक्तमित्यत आह एषु कीर्तयितुं एकेनो न शनं शतं यस्मिंस्तदृशः कृतप्रयोगः एषोर्भूयात्
 एषुरिति पाठे एको न शतं कृतवो यस्य तादृशोऽपि महीद्रात् एषु कीर्तयितुं भूयादित्यर्थः तदेव मत्तिजः प्रसक्ताः ए
 षु प्रोवाचालमिति ३२ आत्मनेवात्मने महेंद्राय रोषं कर्तुं नार्हसि तत्र हेतुः उभावपीति ३३ तथापि कृतसमा
 मिमेव ध्यायंतं प्रत्याह अस्मित्यज्ञे विज्ञचिन्तामास कृथाः यद्यस्माद्देवदत्तं कार्यं कर्तव्यं यतो मनस्तानि

एषु कीर्तयितुं एषोर्भूयात् तर्ह्येको न शतं कृतः अलंते कृतभिः स्विष्टैर्यद्वात्मोत्तमं धर्मवित् ३२ नै
 वात्मने महेंद्राय रोषमादत्तं महंसि उभावपि हि भद्रं ते उन्नमश्चोक्तविग्रहौ ३३ मास्मिन्महाराज कृथाः
 स्मर्त्तव्यं निशामयास्मद्वच आह तात्मा यद्यायतो देवदत्तं कर्तुं मनोतिरुष्टं विवर्तितमोन्मथम् ३४
 कृतविरमतामेष देवेषु डरा विग्रहः धर्मव्यतिकरो यत्र पाखंडैरिंद्रनिर्मितैः ३५ यभिरिंद्रोपसं
 सृष्टैः पाखंडैः ह्यारिभिर्जनं क्रियमानं विचक्षेनेयस्ते यज्ञ उगम्यमुद् ३६ ४

अतं अतिरुष्टं सत् अंशं तमो मनो विवर्तितं तल्लभते ३४ अतएव च कृतविरमत नन्विंद्रः किं न निवार्यते
 अत आह अतो देवेषु डरा ग्रहो भवतीति यत्र कृतौ ३५ इंद्र उगम्यमुद् कृतमनर्थं पश्येत्त्याह यभिरिंद्रोपसं
 यिष्ठितै ह्यारिभिश्चिन्ता कर्षकैः पाखंडैरिंद्रः ते अस्मं सुस्मृतीति तथा यज्ञाय दुःस्यतीति तथा तेन सृष्टैः ३६

श्री. ततोममकिमितिचेत् तत्राह भवानितिहाभ्यो सांख्ययोगादिनानासिद्धानुरूपेधर्मवेनस्यात्यायात् लुप्तेपरि
भा. च. ज्ञातं तदेहादिसोः कलैवत्वमवतीर्णोसि ३० अस्मविस्मस्योद्वेविचार्य येरुत्यादितोसितेषोविस्मस्रजांसं
टी. कल्पपिपीएदि आर्षःप्रयोगःपरयेत्यर्थः प्रचेडेयःपाखंडमार्गः संचेद्रीमायोपधर्मजननीतांजहि ३८ तथाह

६६
६६

भवान्यरिज्ञातमिहावतीर्णोधर्मजनानांसमयानुरूपं वेनापचारादवलसमयतदेहतोविस्मकला
सिचैत्य ३० सत्वेविस्मृणास्यभवंप्रजापतेसंकल्पनेविस्मस्रजांपिपीएदि चेंद्रीवमायोपधर्ममातरं
प्रचेडपाखंडपथेप्रभोजहि ३८ मैत्रेयः इत्यंसलोकगुरुणासमादिष्टोविशोपतिः तथाचकृत्वा
वात्सल्यंमद्योनापिचसन्दधे ३१ कृतावभृथस्त्रानायएथवेभूरिकर्मणे वरान्दउस्तेवरदाःयेतद
दिषिसंस्कृताः ४० विप्राःसत्याशिषस्तृष्टाःश्रद्धयालब्धदक्षिणाः आशिषोयुयुजुःक्षत्रादिराजाय
संस्कृताः ४१ त्वयाहतामहाबाहोसर्वपदसमागताः रजितादानमानाभ्यापितुदेवर्षिमानवाः ४२

तर्हिनाः

त्वायज्ञप्रदंहित्वावात्सल्यंस्नेहंचकृत्वाइंद्रेणसहसंधानंचकृतवान् ३१ इतिचतुर्थेपकोनविंशः १५
कृतमवभृथसंबंधिस्त्रानंयेनतस्मै ४० ४१ तृष्टानांवाक्यंतुयेति ४२ इतिश्रीभावार्थदीपिकायांचतु
र्थस्कंधेष्टुविजयेपकोनविंशोऽध्यायः १५

६६

विंशेति विस्मृता साक्षात् शौर्यज्ञेन शासनं वरदानप्रसंगेन प्रीतिश्चात्योत्थमीर्यते १ मच्चवता साकमिंद्रेण सहव
र्तमानः १ आत्मानं त्वोक्तमांकारयतो मुष्य २ यद्विद्यस्मात् कलेवरमात्मानमभवति अतस्तदभिमानेन भूतानि ना
भिदुस्यंति ३ ५ तथापि पुत्रादिममत्वेन भूतदोहेण च संगो भवेत्तत्राह असक्त इति ६ प्रतिविक्रमं विवृण्वन्

ऋषिरुवाच भगवानपि वैकुण्ठः साकं मच्चवता विभुः यज्ञैर्यज्ञपतिस्तस्यो यज्ञभुक्तमभाषत १ श्रीभ
गवानु- पषते कार्षीद्वंगद्वयमेधशतस्य ह तमापयत आत्मानममुष्यतंतुमर्हसि २ सुधियः साध
वोलोके नरे देवनरोत्तमाः नाभिदुस्यंति भूतेभ्यो यद्विनात्मा कलेवरं ३ पुरुषाय दिमुखं तित्वा दृशा देव
मायया अमपवपरं जंतो दीर्घया वृद्धसेवया ४ अतः कायमिमं विद्वानविद्या कामकर्मभिः आरब्ध
इति नैवास्मिन् प्रतिबुद्धौ नुषजते ५ असंसक्तः शरीरे स्मिन्ननुतोत्पादिते शूदे अपत्येदविणोचापिकः
कुर्यात्समतां बुधः ६ एकः शुद्धः स्वयं ज्योतिर्निर्गुणो सौगुणश्च यः सर्वगो नाहतः साक्षी निरात्मा आत्म

देहे नुषंगभावमाह एक इति द्वाभ्यां असावात्मा आत्मानो देहात्परो भिन्नः तत्र न वधावैल नः परः ७
ज्ञाने भेदे साधयति एक इति नवभिः पदैः देहादिबालपुत्रादिभेदात्तनेकः मलिनश्च जडश्च स्वकारणभूतशुणा
अयश्च परिच्छिन्नश्च गृहादिभिराहतश्च दृश्यश्च साक्षाच्च आत्मा तन्नैवमतो भिन्नः ७

श्री.
भा.च.
टी.
६७
६७

आत्मस्यैवस्मिन्स्थितं प्रकृतिस्थोऽपि देहस्थोऽपि तद्विकारैर्न लिप्यते यतः समधिब्रह्मणि स्थितः ८ इयमवस्था
 कस्योत्पद्यत इत्यपेक्षायामाह यः स्वधर्मेणेति चतुर्भिः १ यद्विंशदाशयः प्रसन्नचेताः तदा परित्यक्तगुणः
 सत्सम्पददर्शनो भूताशांतितमश्नुते शांतिमाह मम सम्पदो दासीत्येनावस्थानमेव ब्रह्मतदेव कैवल्यमश्नुते
 १० सम्पददर्शनमेवाह उदासीनमिवात्मानं द्रव्यज्ञानक्रियात्मनो देहज्ञानकर्मेन्द्रियमनसामध्यक्षमिव स्थित
 य एवं संतमात्मानमात्मस्यैव देहपरुषः नाज्यते प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैः समधिस्थितः ८ यः स्वधर्मेण
 मोक्षित्येति राशः अहयान्तितः भजते शनैर्कैस्तस्य मनो राजन्मसीदति परित्यक्तगुणसम्पददर्शनो वि
 शदाशयः शांतिं मे समवस्थानं ब्रह्म कैवल्यमश्नुते १० उदासीनमिवाध्यक्षं द्रव्यज्ञानक्रियात्मनो कृ
 तस्य मिममात्मानं यो वेदामोति शोभने भिन्नस्य लिंगस्य गुणप्रवाहो द्रव्यक्रियाकारकचेतनात्मनः दृष्ट
 एतस्य संपत्सु विपत्सु सूरयो न विक्रियेते मयि बहसौ हृदाः १२ समः समानोत्तममध्यमाधमः सुखे च दुःखे च
 आत्मानं यो वेद ११ संसारिणः कथं कृतस्य त्वमत आह भिन्नस्य देहस्य गु
 णप्रवाहः संसारः भिन्नत्वे हेतुः द्रव्याद्यात्मकस्य तत्र चेतनाचिदाभासः अतो दृष्टा सुप्राप्ता सुहृष्यशोकादिभिर्न विक्रियेते
 १२ त्वंचसूरिः अतः सुखे च दुःखे च समः सत्समानोत्तममध्यमाधमायस्य जिता नीन्द्रियाण्यशयश्च येन सत्त्वं अग्निलोक

दणं विपात्सकथमेकेन भया कर्तेश्चोत्तमह मये स्मरेणोपल्लुताः मे ण
दित्तये श्रीविदलोकात्त्रमात्मादयस्संयुतः ॥ १३

67A

ननु रत्नं दंडं रत्नं सोपेक्षं अतस्तयो रत्नं दंडं पुण्यं करिष्यामीति चेदत आह श्रेय इति यद्यस्मात् संपरा लोके
प्रजाभिः कृतास्तु कृतास्तु मंशं दत्ता दहति अरत्नं दोषमाह अन्यथा प्रजाभिर्हृतं पुण्यं यस्य सः प्रजानाम
च मन्त्रिणा पंथं कृते अन्यथेत्यस्य विवरणं करहारः सन्न रत्नता चेत् १५ एवं मोक्षोपनायासेन भविष्यतीत्या
ह द्विजाग्राणामनुमतश्च साधुवृत्तश्च परस्परप्राप्तो यो धर्मः स एव प्रधानं अर्थकामौ त्वप्राप्तौ गौयस्य

श्रेयः प्रजापालनमेव रातो यत्संपराये सुकृतास्तु मंशं दत्ता न्यथा हत पुण्यः प्रजानाम रत्नता करहा
रो घमतिः १५ एवं द्विजाग्रानुमता वृत्तधर्मप्रधानो यत मोक्षितायाः द्रुत्वेन कालेन गृहोपयाता न्द्रष्टा
सि सिद्धाननु रत्नलोकः १५ वरं च मत्तं च नमान वेदं दृणीषते हं गुण शीलयेति तः नाहं मखैर्वै स
लभस्तपोभिर्योगेन वा यत्समचित्तवर्ती १५ मैत्रेयः स इत्यं लोकगुरुणा विष्वक्सेनेन विस्मयित

अनुशासित आदेशं शिरसा जगृहे हरे १०

अन्यतमः अतिशयेनायः धर्मादिष्वनासक्त इत्यर्थः ऐक्य
दृष्टा धर्मप्रधानावतंत्यमावर्त्य कामो यस्य त्वर्थः अस्याः दृष्टिः अविता सन् अत्येन कालेन गृहागतात् सन्न
काहीन् द्रुत्सि अनुरक्तो लोको यस्य सः १५ अमत्तः सकाशात् कंचिद्वरं दृणीष्य गुणाः शमादयः शीलं निर्मल
रत्नादि सभावः ते रत्नं यंत्रितः वशीकृतः अतं दितैस्तु मत्वादिभिर्नीहं सलभः यतः समंचितं येषां ते ष्वेवर्तितं शीलं

१५
१०

श्री.
भा.च.
टी.

६८
६४

तमापयितुं पादयोः स्पृशंते स्वेन कर्मणा आचरन्ते न ब्रीडितं प्रेमापरिषज्य १८ भगवान्प्रस्थानाभिमुखोऽप्यनुग्रहे
ण विलंबितः सन्नप्रतस्थे प्रयाणानकृतवानिति हयोरन्वयः कथं भूतः उपरुतमर्हणमर्थितं यस्मै समुज्जिहानया समु
द्रच्छंसावर्धमानया भक्त्या शृहीते चरणौ बुजे यस्य १९ पद्मपलाशावदक्षिणी यस्य तथा भूतः सन्नेनेष्टुपश्यन् २०

स्पृशंते पादयोः प्रेमा ब्रीडितं स्वेन कर्मणा शतकृते परिषज्य विद्वेषं विसर्ज्य १८ भगवानथ
विष्णुस्मादुच्यते नोपरुताहणः समुज्जिहानया भक्त्या शृहीतचरणौ बुजः १९ प्रस्थानाभिमुखोऽप्येन
मनुग्रहविलंबितः पश्यत्यपलाशादोनप्रतस्थे सहस्रतो २० स आदिराजो रचितो जलिर्हरिः
विलोकितुं नाशकदस्तुलोचनः न किंचनो वाचसवाष्पविक्रवो हृदोपगृह्यामुमथादवस्थितः
२१ अथावमृज्या सुकला विलोकयन्नतमदृगोचरमाहमरुषम् यदा स्पृशंते तिति मे स उन्नते

भगवतस्तत्कृपातिरेकमुक्ता तस्य भक्त्युदेकमाह स इति दाभ्यो ॥ विन्यस्तहस्ताग्रमुर्गविदिषः २२
वाष्पविक्रवत्वेन तस्मै स्थितः सन् अमुं हरिहृदोपगृह्यायात् धृतवान् २१ अतमयोः दृशोर्गोचरे विषयभू
ते पदाक्षितिं स्पृशंते मित्ययं भावः नावल्लदेवाः पदाभुवं स्पृशंति अतः कृपापरवशो नूनं हरिरात्मानं विस्म
तवानिवेति अतएव स्वलनपरिहारायेव गरुडस्योन्नते स्तंभे विन्यस्तहस्ताग्रयेन तं २२

६८

वरं वृणीष्वेति यत्कृतं तदसहमानाद्देविभो वरदानां ब्रह्मादीनामीश्वरात् वरप्रदात् तत्ततः सकाशात् बु
 धः कथं वरान् वृणीते कीदृशान् गुणैर्विक्रियत इति गुणविक्रियोदंकारः सपवात्मा येषां ब्रह्मादीनां संबन्धिनः दे
 हाभिमानिनां भोग्यानि ति वा तथा चैदुपपन्नं भवतीत्यर्थः जुगुप्सितत्वादपीत्याह य इति बुधपवादमपि न वृ
 ण इति समुच्चयाय चकारः २३ कैवल्यपतरति संवोधनात् कैवल्यं वरिष्यतीति माशं कीत्याह सहजमानां मतं ह
 दयात् सुखदारेण निर्गतो भगवत्पदां भोजमकरंदो यशः श्रवणादिसखं यत्र नास्ति तादृशं चेत् कैवल्यं तर्हि
 दृष्टुः वरान् विभो त्वदरदे स्यादुधः कथं वृणीते गुणविक्रियात्मनां येनारकाणामपि संति देहिनां तानी
 शं कैवल्यपते वृणो न च २३ न कामयेनाथ तदप्यहं क्वचिन्नयत्र युष्मच्चरणं बुजासवः सहजमानं हृद
 यात् सुखच्युतो विधत्स्व कणीयुत मे षमेवरः २४ स उज्जमस्यो कमहं सुखच्युतो भवत्पदां भोजसुधाकाणां
 तत् क्वचिक्वदापि न कामयेतर्हि कीं कामयेत नितः स्मृतिं प्रनविस्मृतं तत्त्ववर्त्मनां ऊयोगिनां नो विन
 दाह यशः श्रवणाय कर्णानामुत्तं विधत्स्व ननु कोप्येवं नृत्तवान् किमन्यस्मिन्तयेत्याह षमेवरः २४ ननु तर्हि
 कैवल्यभावे रागद्वेषाद्या ऊलानां भक्तिसखं न स्यादित्याशं क्त्वाह स इति भवत्पदां भोजसुधायाः कणालेशः तत्
 संबन्धीयो नित्यसपव यदपि किंचिद्यशः श्रवणमात्रमपीत्यर्थः विस्मृतं तत्त्ववर्त्मनैः ऊयोगिभिरुत्तेषामपि पुनः
 स्मृतिं प्राप्ता ज्ञानं वितरति अतो न खलु भक्तानां रागादिसंभवः अतोऽस्माकं सारग्राहिणामन्यैर्वैरलं भक्तावेव मोक्षा

दि सर्वसुखान्नर्भावादिभिः २५

श्री. ननु भक्तिर्भक्तिफलैव श्रुतः फलं विहाय साधने भवतः को यमाग्रदुःखाद हेतुश्रवः मंगलकीर्तयशः
 भा. च. सतां संगमेयः सकृदपि यदच्छयापि उपशृणोति गुणं श्रुतं सपञ्चविनायः कथं विरमेत गुणातिशयं सूचय
 टी. ति श्रीर्ययशपवप्रकर्षणावृत्तवती गुणानां सर्वप्रकारार्थानां संग्रहः स्वस्मिन्समाहारः तदिच्छया २५ अतो
 ६९ लक्ष्मीरिवावरत्यागेन त्वामेवाहं भजइत्याह अथेति लालस उत्सुकस्स कर्मणि कियमाणो यथेद्रेण सहक
 ६९ यशः शिवं सश्रवश्चार्यसंगमे यदच्छया चोपशृणोति ते सकृत् कथं गुणतो विरमेहि नापञ्च श्री
 यत्प्रववे गुणसंग्रहेच्छया २५ अथा भजेत्वा विलहरुषो न मे गुणालये पद्यकरे वलालसः अप्या
 वयोरेकपतिस्थोः कलिर्न स्यात्कृतत्वच्चरणौ कतानयोः २० जगजनन्यो जगदीश वैशसं स्यादेव यत्क
 र्मणि नः समीहितं करोषि फलवत्पुरुदीनवत्सलः सपवधिस्येभिरतस्य किं तथा २८
 लिः एवं भक्तावपि किं लक्ष्म्या सह कलिः स्यादिवितर्कयति एकस्मिन् यौ स्पर्धमानयोरपि किं कलिर्न स्यादि
 तिकाकापितर्कः ननु पर्यायेण सेवायां न स्यात् नैवं कृतस्त्वच्चरणौ रेवैकस्तानः मनोविस्तारो याभ्यां तयोः १३
 भवतु वा कलिः तथापि भजेयमेवेत्याह जगजनन्यो वैशसं विरोधः स्यादेवः तत्राह यस्याः कर्मणि नः समीहितं
 ३३ भवति तथापीदृविरोधे मत्पत्न्या तव दशापि तव पत्न्या तव स्यादित्याह फलात्तुच्छमपि उरुबद्धकरोषि
 यतो दीनेषु वत्सलः स्वस्वरूपे पवरातस्य तथा किं प्रयोजने तां नाद्रियसे इत्यर्थः यतस्त्वेदीनवत्सलः २८

अतएवसाधवोनिष्कामाः श्रुत्यज्ञानामंतरमपित्वांभजंति कथंभूतंमायागुणानांविभ्रमोविलासः तस्योदयः
साकार्यंमनिरस्तोयस्मिंस्तंतेकिमर्थंभजंति तत्राह भवत्पदानुस्मरणादिनाश्रुत्यतेषांनिमित्तफलंनविद्यः
वरैः प्रलोभनंचकृपालोस्तवानुचितमित्याशयेनाह मन्येइतितश्चदोतेवचनंयदिजनोयेश्रुतःश्रवणःस्था

भजनंन्याममतएवसाधवोबुद्धस्तमायागुणविभ्रमोदयं भवत्पदानुस्मरणादितेसतोनिमित्तम
न न्यद्रगवविमदे २५ मन्येगिरंतेजगतांविमोहिनीवरंरुणीषेतिभजन्मात्ययत् वाचानुतेया
यदितेजनोसितःकथंपुनःकर्मकरोतिमोहितः ३० त्वन्माययाहाजनईशखंडितोयदात्यदाशास्त्र
ऋतात्मनोबुधः यथाचरेदालहितंयितास्वयंतथात्वमेवार्हसिनःसमीहिते ३१ मैत्रेयउ ३३
दिगजेननुतःसविश्वदत्तमादराजन्मयिभक्तिरस्तुते द्रिष्टोदशीधीर्मपितेकृताययामायामदी
यांतरतिसुडस्यजा ३२ तत्त्वंऊरुमदादिष्टमप्रमत्तःप्रजापते मदादेशकरोलोकःसर्वजामोति

त तर्हिपुनःपुनःफलैर्मोहितःसन्कथंकर्मकरोति ३० त्वन्माययाखंडितस्यत्वयापुनः
पुनर्नखंडनंकर्तव्यं किंतु दितेचेष्टितंहितमिमित्याह त्वन्माययासत्यादात्मनःत्वत्तःखंडितःएवकृतः
यद्यतोन्मत्त पुत्रादिकमाशास्ते अतःस्वयमविज्ञापितपवदितंचेष्टितमर्हसि ३१ ३२ ३३

श्री.
भा.च.
दी.
७.
७०

३५ ३५ वाग्वितांजलिभक्तिः एजिताः संताः वैकुण्ठानुगताः पार्षदाः ३५ ३० अट्टष्टायलोचनं यथमति।
क्रोताय संदर्शित आत्मा येन तस्मै ३८ इति श्रीचतुर्थे विंशोऽध्यायः २० एकविंशोऽष्टशुना प्रजानामनुशासनं

मैत्रेयः इति वैतप्यस्य राजर्षेः प्रतिनंयार्थवद्वचः एजितो नृगृहीतैर्नंगंतं चक्रोऽच्युतो मतिं ३५ देवर्षिपितृ
गंधर्वसिद्धवारण्यपन्नगाः किन्नरासुरसोमर्षाः खगाभूताऽन्ये नैकशः ३५ यज्ञेश्वरथियाराज्ञा वाग्वितां
जलिभक्तिः सभाजिताययुः सर्वे वैकुण्ठानुगतास्ततः भगवानपि राजर्षेः सोपाध्यायस्य चाच्युतः ह
रत्रिवमनोमुष्यस्वयामप्रत्यगात्प्रभुः ३० अट्टष्टायनमस्तु तत्पुः सदर्शितात्मने वासुदेवाय देवानां
देवाय स्वपुंरंययौ ३८ इति चतुर्थे विंशः २० मैत्रेयः मौक्तिकैः ऊसमैः स्वर्गिभर्तृलैः स्वर्गातोरणैः स
दासुरभिभिर्भूयैर्मंडितं तत्र तत्र वै १ चंदनागुरुतोयाद्ररण्याचतस्रमार्गवत् पुष्पाक्षफलैस्तोक्तेभ्यो जैर
र्विभिरर्चितं २

महासत्रे सगदीनां महासदसि वर्ण्यते पुंरंयया विसृक्तं तत्पुंरं अनुवर्णयति मौक्तिकैरिति विभिः १ चंदनागुरु
पुक्तैस्तोयैराद्ररण्यादयः तद्युक्तं तोक्तेः हरितयवैः अंजुशैरिति वा अर्चिभिर्हीयैः २

७०

३ संभृतानि शेषाणि मंगलानि दध्यादीनि तैः सह अभिजग्मुः सृष्टा उज्ज्वलाः कन्याश्च ४ गतस्मयोनिरहंकारः
 ५ ६ गुणैर्महानत एव मन्त्रमः ७ गुणैर्विजृम्भितसृजितं गुणविद्धिः सभाजितं सत्कृतं यशोऽणोतमर्चयन्त्या
 सट्टेदैः कटलीस्तेभैः एगपोतैः परिस्कृतं तरुपलवमालाभिः सर्वतः समलेकृतं ३ प्रजासंदीप्य
 लिभिः संभृता शेषमंगलैः अभीष्टमृष्टकन्याश्च मृष्टकुंडलमंडिताः ४ शोखंडे उभिद्योषेण वस्त्रद्यो
 षेण चर्त्तिजां विवेशा भवने वीरः स्तूयमानो गतस्मयः ५ एजितः एजयामास तत्र तत्र महायशाः पौरा
 जानपदां स्तां स्तान्प्रीतः प्रियवरः प्रदः ६ सपवमादीन्यनवयचेष्टितः कर्माणि भूयांसि महान्मदन
 मः कुर्वन्त्याशासावनिमंडले यशः स्कीर्तं निधायारुरुहे परंपदे ७ सूत उ० तदादिराजस्य यशोवि
 जृम्भितं गुणैरशेषैर्गुणवत्सभाजितं क्षतामहाभागवतः सदस्यते कौशारविं प्राह गुणं नमर्चय
 त् ८ विउरु ३ सोभिषिक्तः एषु विप्रैर्लब्धशेषसुरार्दणः विभ्रत्सवैस्सर्वे ते जो बाह्योर्वाभ्योऽदो
 दगां ९ कोन्वस्य कीर्तिनश्चणोत्तमभिजो यदि क्रमोच्छिष्टमेषोषभूषाः लोकासयाला उपजीवं
 तिकाममघापितमेव दकर्मशुद्धं १०

ह सहसंपतेशौनक ८ लब्धशेषसुरार्णमर्दणानियेन सः किमकरोदिति शेषः ९ श्रवणोत्सका
 माविष्कुर्वन्त्यर्थयते कोन्वितियस्य विक्रमः एषीदोदनंतस्योच्छिष्टं स्तयं कामंतनस्य कर्मवद १०

श्री.
भा.च.
टी.
७१
७१

प्राचीनकर्मभिः प्रारब्धानेव बुभुजेन तभोगार्थं कार्माणि करोति तदपि भोगेन प्रणयने ह्यनतसखासत्वेऽप्य
र्थः ॥ असवलितः अप्रतिहत आजायस्य सः समदीयेष्वेकपदं उधारयतीति या किं सर्वत्रनेत्याह ब्रह्मजलमतिरे
केण अच्युतो गोत्रप्रवर्तकतल्लोयेषां वै सवाणां तद्यतिरेकेण च ॥ एकदा तस्य महासत्रं दीता आसीत् तत्र सत्रे दे
वादीनां समाजोऽप्यसीदित्यर्थः ॥ तस्मिन् नृज्येषु स्तुतिषु सत्सदसो मध्येऽस्थितः सन् समन्ततः समन्त

मैत्रेयः गोगायमुनयोर्नयोरत्नराक्षेत्रमावसन् आरब्धानेव बुभुजे भोगात्प्रणयिहासया ॥ सर्वत्र
सवलितो देशः समदीयेष्वेकपदं उद्धृतं अन्यत्र ब्राह्मणजलादन्यत्राच्युत गोत्रतः ॥ एकदा सीता महासत्रे दी
ता तत्र दिवौकसा समाजो ब्रह्मधीणां च राजधीणां च सत्तम ॥ तस्मिन् नृज्येषु सर्वेषु स्तुतिषु यथार्ह
तः उस्थितः सदसो मध्ये तागणा मुदुराडिव ॥ प्रांशुः पीनायत भुजो गौरः कंजारुणोत्तणः सुनासः
समुखः सौम्यः पीनासः सदिजस्मितः ॥ ब्रह्मवत्तावद्दृष्ट्वा णिर्वलिवत्पादलोदरः आवर्तनाभिरोजः ॥

नेति षष्ठ्योकेनान्वयः ॥ प्रांशुरुत्ततः पीनावायतो भुजैयस्य कंजवदरुणोत्त ॥ सीकांचनोरुदयपात
णयस्य शोभनादिजाः स्मितंचयस्य ॥ ब्रह्मं विस्तीर्णवतो यस्य वलीभिस्तिसृभिर्वत्पादसंदरंदलवदस्य
पत्रमिवोपरिविस्तृतमथस्तात्संजचितमुदरं यस्य आवर्तवन्निम्ननाभिर्यस्य कांचनवडजलावृत्यस्य उदयाव

लताम्रीपादोद्यम ॥ ६

७१

71A

सत्साम्राज्यैवकाश्चासिताश्चस्त्रिगुणश्चमूर्धजायस्य कंबुवज्रिरेवंकिताकंधरायस्य परिधायसमित्वाउपवी
यउत्तरीयेकृत्वा ५ नियमेनिमित्तेन्यस्तानिस्त्वानिभूषणानियेनसः अतएवतैरनावृतत्वाद्येजिता अशेष
गात्रेषुश्रीः स्वभाविकीशोभायेन कृतानुचितानिकर्माणियेन ॥ शिशिरेसंतापहरेस्त्रिगुणैचतारेययोक्त
अतिणीयस्य उदंवत्समाणंवाक्यमुक्तवांश्चचारुश्रोत्रप्रियंचित्राणिपदानियस्मिन्सत्त्वाप्रशस्तेमृष्टेषु।

सत्सवकासितस्त्रिगुणमूर्धजःकंबुकंधरः महाधनेडंश्लोग्रेपरिधायोपवीयच ५ व्यंजिताशेष
गात्रश्रीर्नियमेन्यस्तभूषणः कृष्णजिनधरः श्रीमान्कुशपाणिः कृतोचितः ॥ शिशिरस्त्रिगुणतारा
तः समैततसमंततः ऊचिवानिदमुवीशः सदःसंदर्षयत्रिव चारुचित्रपदंश्लोमृष्टेषुमृष्टेषु
क्तवै ॥ सभ्याः शृणुतभद्रवःसाधवोयेरहागताः सत्सजितासुभिर्धर्ममावेद्यंस्वमनीषितं २०
अदंदंडधरोराजाप्रजानामिहयोजितः रत्तितावृत्तिदस्तेषुसेतषुस्थापिताएथक् २१

द्वं पूरुंगंभीरार्थंअविक्तवंप्रायाजलं ॥ भाषणेहेतुः धर्मजितासुभिः प्रंभिःसत्सस्वमनीषितमावेद्यं
क्तव्यमतःप्रजानुशासनमिषेणजितासैवक्रियते नयुष्मात्यतिधर्मप्रवचनमितिभावः २० इदानींप्रजारत्त
यिष्यन् प्रजाशिक्षणदिकंममावश्यकमित्याह अहमितित्रिभिः एथक्सेतषुस्थापयिता २१

श्री.
भा.च.
टी.
७२
७२

दिष्टकृकर्मसातीर्यसुरोयस्यतप्यतितस्यवेदवादिनोयांलोकानाद्ः प्रजारत्ताणाघनुष्टानांतेलोकाये
सः कथंभूताः कामानामस्यरोहसराण्येषु २२ अत्यथातनिष्टंस्यादित्याह यतिशमलंपापंभगमैश्च
यं २३ तस्मात्तदेप्रजाः भर्तर्ममपिउद्दानवत्सर्वलोकहितार्थंस्वकार्यमेवधर्ममेव अथोत्तजेधीर्येषांता
दृशः सतःवासदेवार्पाणदृष्टेत्यर्थः अनुग्रहकृतोभवेदितिषोषः २४ शास्त्रःशिक्षयितःअनुज्ञातःअ-
तस्मैतदनुष्ठानार्थमाहुर्ब्रह्मवादिनः लोकाःस्यःकामसंदेहाःयस्यतप्यतिदिष्टकृ २२ य
उदरेत्कराणाप्रजाधर्मेषुशिक्षयन् प्रजानांशमलंभुक्तेभगंचस्वजहातिसः २३ तत्प्रजाभर्तृपिंडा
र्थंस्वार्थमेवानसूयवः ऊरुताथोत्तजधियस्तर्हिमेनुग्रहःकृतः २४ दृष्टंतदनुमोदधेपितृदेव
र्षयोमलाः कर्तृशास्त्ररनुज्ञातस्तत्प्रेत्यतत्फलं २५ अस्ति यज्ञपतिर्नामकेषांचिदिहसं
नुमोदितःप्रेत्यपरलोकेयत्फलंतत्तत् २५ कर्मक तमाः इहामुत्रचलत्येतेज्यात्स्नावयःक्वचि
तव्यमित्यनुमोदामहे नतवासदेवार्पाणांवेनांतदनंगीकारादित्येवंवादिनः शानैःसंबोधयन्नाहहे
अहंजमाःयज्ञपतिर्नामपरमेश्वरः केषांचिन्मतेनतावदस्ति तथापिविप्रतिपत्तेनतत्सिद्धिरित्याशंक्य
जगदैविश्यान्मथानुपपत्तिंप्रमाणयति इहामुत्रचज्यात्स्नावयः भवोभोगभूयःशरीराणिवा २६

इति

म

७२

नन्विदं कर्म वैचित्र्यादेव सेत्स्यति तथापि विद्वदनुभवेऽस्य सिद्धिरित्याह मनोरिति त्रिभिः अस्मिन्नामहस्योगस्य
 कृत्यमस्ति अवश्यं कर्मफलं दात्राभाव्यमिति तेषामतमित्यर्थः ॥ मृत्योर्दौहित्रादीन् वेना धर्मविमोहितान्
 तः शोचान् ननु कर्मैव फलं दास्यति विधुदेशगता देवता किं परमेश्वरेण तत्रादवर्गेति वर्गः त्रिवर्गः स्व
 र्गो धर्मस्य फलं प्रपवर्गो मोक्षस्तेषामैकात्म्येन एक रूपेण सर्वानुगतेन हेतुना तत्रापि प्रायेण हेतुना अयं भावः
 न तावज्जडस्य कर्मणाः फलदात्वं च दत्तेन चार्वाके देवतानां स्वातंत्र्यं त्रयीमीश्वरे न च तदा कर्मसाम्यफलतारत

मनोरुजानपादस्य भुवस्यापि महीपतेः प्रियव्रतस्य राजर्षेरंगस्यास्य पितः पितुः ॥ इदृशानामप्या
 न्येषामजस्य च भवस्य च प्रकृतादस्य बलेऽपि कृत्यमस्ति गदाभूताः ॥ दौहित्रादीन् ते मृत्योः शो
 च्यान् धर्मविमोहितान् वर्गस्वर्गापवर्गाणां प्रायेणैकात्म्यहेतुना ॥ यस्यादसेवाभिरुचिस्तपस्वि
 नामशेषजन्मोपचितं मलं धियः सद्यः क्षिणोत्पन्नमेतत्तीसतीयथापदं गुह्यविनिस्सृतासरित् ३
 स्पृक् चित्तदसिद्धिश्च संभवति अतः स्वतंत्रेण कर्मकर्तृमन्यथाचकर्तृसमर्थेन परमेश्वरेण भाव्यमिति ॥
 किंच जीवानां मोक्षदः परमेश्वरपदनां र्वादेवताः तासामपि जीवने निर्विशेषादित्याशयेनाह यदिति त्रिभिः
 यस्य पादयोः सेवायामभिरुचितपस्विनां संसारतप्तानां अशेषैर्जन्मभिसंवर्धितं धियो मलं सद्यः क्षययति
 तमेव भजते तिरतीयेनान्वयः कथं भूताग्रहं न्यहनिष्यमाना वर्षमाना सती सान्त्विकीतयादसंवेधस्यैवैष

महिमेति ह्युक्तेनाह यथेति ३

श्री.
भा.च.
टी.
७३
73 ति

विनिर्भूतानि शेषाणि मनोमलाय ससंगो वैराग्येन विशेषसात्कारः तदेव वीर्यं यस्य यस्यां चिन्मूले
कृत्वा श्रयः सन् ॥ आत्मवृत्तिभिरध्यापनादिभिः मनोवचः कायानुगुणैर्ध्यानस्तुतिपरिचर्याभिः श्रमा
यिनः निष्कपटाः संतः ननु मनुब्रह्मादिभिः सेव्ये किमस्मद्ब्रह्मा भविष्यतीति तत्राह यथाधिकारमेवा
वसितानि श्रिता वार्थानां सिद्धयेषां समाप्तार्थसिद्धयेषां ३२ स्वकर्मभिर्यागादिभिर्भजते त्यक्तं तत्र ब्रह्मा
पणं ब्रह्मद्विरिण्यायेन सर्वेषु यागतं देवतत्फलेषु भगवद्दृष्ट्या कर्मकर्तव्यं न भिन्नदृष्टेति वक्तव्यं येषां भग
विनिर्भूता शेषमनोमलः पुमानसंगविज्ञानविशेषवीर्यवान् यदं चिन्मूले कृतकेतनः पुनर्न सं
स्तुतिक्लेशवदोऽप्ययते ॥ तमेव सूर्यं भजतात्मवृत्तिभिर्मनोवचः कायगुणैः स्वकर्मभिः श्रमा
यिनः कामद्वयं चिपेकं जेयथाधिकारावसितार्थसिद्धयः ३२ असाविदानेकगुणगुणधरः
एव ग्विधाद्रव्यगुणक्रियोक्तिभिः संपद्यते र्थाशयलिंगनामभिर्विशुद्धविज्ञानचनः स्वरूपतः
वद्वपतामाह असौ भगवानेव स्वरूपतो विशुद्धविज्ञानचनोऽपि निर्विशेषणोऽपि सन्निरुद्धकर्ममार्गः नेकगुणः
नानाविशेषणवान् अधरो यज्ञः संपद्यते यज्ञो वै विस्तरिति श्रुतेः अनेकगुणात्त्वमेवाद एव ग्विधानियानि
द्रव्यादीनि तैः तत्र द्रव्याणि ब्रीह्यादीनि गुणाः शुक्लादयः क्रियाश्रवदातादयः उक्तयोर्मन्त्राः अर्थो यागसाध्य
उपकारः आशयः संकल्पः लिंगपदार्थानां शक्तिः नाम ज्योतिष्टोमादितैश्चाधरः संपद्यते ३३

धा

अगुलोपि

७३

योगफलस्यापि भगवद्वपतामाह प्रधानेति येष विभुः परमानंदोऽपि शरीरे चेतनो विषयाकारो बुद्धिं प्रतिपद्य
 तदभिव्याप्यानंदरूपः स न कृियाफलत्वेन प्रतीयते एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति शु
 तेः यथानलोदारुषु स्थितस्तदुणात्मकः दारुधर्मदैर्घ्यवक्रतादिमानतदत्र कथं भूतेशरीरे प्रधानेऽव्यक्तं
 कालः क्षोभकः आशयो वा सनाथर्मोऽपि हि हेतैः संगृह्यते जन्यत इति तथा तस्मिन् ३३ तदेव प्रवृत्तान् भगव
 प्रधानकालाशयधर्मसंग्रहेशरीरपक्षप्रतिपद्यचेतनो कृियाफलत्वेन विभुर्विभाव्यते यथान
 लोदारुषु तदुणात्मकः ३४ अहोममामी वितरेत्यनुग्रहे हरिं गुरुं यजभुजामधीश्वरं स्वधर्मयो
 गेन यजेति मामकाः निरंतरं तोषितलेह्यव्रतः ३५ मायाततेजः प्रभवेन्महर्हि भित्तिस्त
 यातपसा विद्यया च देदीप्यमाने जितदेवतानां कुले स्वयं राजकुलाद्विजानां ३६

इजने प्रवर्त्य सतः प्रवृत्तनां प्रवृत्तिमभिनंदनेन दृढयति अहो इति वितरेति कुर्वति ३५ इदानीं हरिभक्ति
 दाढ्या यत्रात्मण भक्तिं विधत्ते माया तिसृषुभिः महत्तम्यताः सुहृदयश्च ताभिः यद्वा जकुलस्य तेजः तत् तस्मा
 त्स काशात् द्विजानां कुले अजितो देवता येषां वै सवानां तेषां च कुले माजात प्रभवेत् कदाचिदपि प्रभा
 वं न करोत कथं भूते समर्हि भिर्विनापि स्वयमेव तितित्तादिभिर्देदीप्यमाने ३६

श्री.
भा.च.
ही.
७४

ब्रह्माण्डवत्त्वाद् यच्चरणाभिवंदनाद्वरिर्लक्ष्मीयशश्चवापयत्सेवयाचेष्टरित्यतितदेवब्रह्मकुलं नि
षेव्यतामिति ह्योक्तं यः ३० हरेर्लोकसंग्रहद्रूपो यो धर्मस्तत्परः ३१ ननु ब्रह्मकुलपवनित्यं सेवमाने सर्व
देवतामुखभूते ग्रौयज्ञा अनुष्ठानं न स्यात्तच्चैतेन विना चित्तशुद्धिः न च तथा विना मोक्षः स्यादित्याशङ्क्याह

ब्रह्माण्डदेवः पुरुषः पुरातनो नित्यं हरिर्यच्चरणाभिवंदनात् अ
वापयत्स्मीमनपांतीयशोजगत्सर्ववित्रं च महत्तमाश्रणीः ३० य
त्सेवया शेषगुहाशयः स्वराद्विप्रप्रेयस्त्यक्तिकाममीश्वरः तदे
व तद्धर्मपरेर्विनीतैः सर्वात्मना ब्रह्मकुलं निषेव्यतां ३१ पुमा
लभेता नतिवेलमात्मनः प्रसीदतोऽयं तशतमं स्वतः स्वयं यन्नि
त्यसंबंधनिषेवया ततः परं किमशक्तिमुखं हविर्भुजां ३२

पुमानिति द्वाभ्यां यस्य ब्रह्मकुलस्य नित्यं संबन्धेन निषेवया पुमान्स्वयमेव ज्ञानाभ्यासादिकं विनापि असुत
मंशमं मोक्षं लभते कुतः यतो वया स्वतः पवयन्ति वेलं शीघ्रं प्रसीदतः शुद्धतयात्मनश्चिन्ताततः परं यो
एदेवानो किंतु मुखमस्मि ब्राह्मणा सेवयैव यज्ञादिफलं ज्ञानफलं तत्सर्वं भवतीत्यर्थः ३२

७४

हरेरपितदेवपरंमुखमित्याह अश्नातीति श्रुत्यानां पूज्यामिंद्राणां नामभिर्यस्य मुखे श्रद्धापाऊतं हविरनेतो यथा
 आतितयाचेतनपारहिते कृताशनेद्रुतं नाश्नातिकैर्द्रुतमश्नातितत्त्वकोविदैः सर्वदेवमयश्चेतन्यसृतिरने
 तश्चित्तत्त्वकोविदैः विद्वद्भिः कृतपवंभूतेः सौतशाह पारमहंस्ये ज्ञानंतत्त्वहंति अधिकुर्वतीति पारमहंस्यप
 र्यास्तागावोवाचोयस्मिन् उपनिषद्भिर्ज्ञानचनत्वेनोक्तः इत्यर्थः यदा परमहंस्यः परितोनगच्छेति गावोवा

अश्नात्यनेतः खलु तत्त्वकोविदैः श्रद्धापाऊतं यन्मुखे श्रुत्यानामभिः नवेतयाचेतनयावहिः कृते कृताश
 ने पारमहंस्यपर्यगुः ४ यद्वत्स्नित्यं विरजं सनातनं श्रद्धातपोमंगलमौनसं यमैः समाधिनाविभ्रति
 चार्थदृष्टये यत्रेदमादर्शवावभासते ५ तेषामहं पादसरोजरेण मर्यावहेयाधिकिरीटमायुः यं
 नित्यदाविभ्रत आशुपापनशायमुं सर्वगुणभजंति ४॥

चोयस्मात्पर्यगुः ज्ञानरूपः सर्वान्तर्यामी
 त्वर्थः ४ न केवलं चेतनत्वेन कृताशद्विशेषः किंतु वेदज्ञानादपीत्याह यदित्यवयवे ब्रह्मवेदेनित्यं विभ्र-
 तितेषामित्युत्तरेणान्वयः मंगलं नाम प्रशस्ताचरणं नित्यमप्रशस्तस्वर्तनं पुनर्द्विमंगलं प्रोक्तमधिभिस्त
 त्तदर्शिभिः मौनमध्ययनविरोधिवातात्यागः समाधिना चित्तस्यैरण अर्थदृष्टये वेदार्थमपि विचारयेतीत्य
 र्थः यत्र वेदे इदं विस्मं ५ देवार्था आशुयावजीवं अधिकिरीटं मुकुटस्योपरिवहेयेति प्रार्थनायां लिङ्गवेरेण

परमहंस्यो ज्ञाननिष्ठा नो गम्य ४

श्री.
भा.च.
टी.
७५

75

गुणभजनस्य फलमाह गुणायनं श्रुत्वा नुसंपदः संवृणोते सम्यग्भजेति तस्मात्प्रसीदतु गवांचकुले ४३ ४४
साधुवादमाह पुत्रेनेति षड्विः यद्यतः वेनोः पितृमो नरकमत्यतरत अतिततार ४५ ४६ मुकुंदनाथाः स्मः

गुणानयंशीलपनेकृतसंवृद्धाश्रये संवृणोतेः नुसंपदः प्रसीदतां ब्रह्मकुले गवांचजनार्दनः सा
नुचरश्चमस्य ४३ मैत्रेयः इति ब्रुवाणं नृपतिं पितृदेवद्विजातयः तद्वर्तु हृष्टमनसः साधुवादेन
साधवः ४४ पुत्रेण जपते लोकानिति सत्यवती श्रुतिः ब्रह्मदंडदत्तः पापो यद्वेनोः पतरन्नमः ४५
दिशण कशिपुश्चापि भगवन्निंदया तमः विविक्ष्य रागात्सुनोः प्रह्लादस्यानुभावतः ४६ वीरवर्य
पितः दृष्ट्याः समासं जीवशाश्वतीः यस्येदृशं व्युते भक्तिः सर्वलोकैकभर्तारि ४७ अहो वयं यद्य
पि विव्रकीर्तित्वयैव नाथेन मुकुंदनाथाः यत्तन्ममोक्तमस्य विस्मार्त्तस्मरणं देवस्य कथां व्यन
क्ति ४८ नाथं ह्युतमिदं नाथं तवाजीव्यानुशासनं प्रजानुरागो महतां प्रकृतिः करुणात्मना ४९
अद्य नस्तमसः पारस्वयोपासादितः प्रभो भ्रायतां न दृष्टीनां कर्मभिर्देव संज्ञितैः ५०

त्वन्नाथ तव मुकुंदनाथ त्वेपर्यवसितमित्यर्थः तत्र हेतुः य इति ४८ आजीविनां सेवकानां सम्यक् अनुशा
सने प्रजास्वनुरागः प्रकृतिस्वभावः ४९ उपसादितः प्रापितः प्राक्कर्मभिर्भ्रायतां ५०

७५

इष्टरदृष्ट्याविप्रादयोऽपि प्राणमिति नमः इति ब्रह्माविष्णुब्रह्मणजातिममधिष्ठातृं हविषं विभर्ति तत्रं च
 विष्णुब्रह्मविभर्ति तत्रं भयं चाविष्णु इदं विष्णु इदं विष्णु इति चतुर्थे एकविंशः २॥ द्वाविंशोऽपरं च
 नष्टं वेदरिणा सनात् सनत्कमारो भगवानुपादिश वितीर्यते १ अर्चिषालततान् सनकादय इति ज्ञापि
 तान् अचष्टा अपश्यत् २ तेषां दर्शने नोद्गता न्याणा न्यासमिच्छरिव अयं भावः ऊर्ध्वप्राणात्पुत्कामेति

नमो विष्टदसत्वाय पुरुषाय महीयसे यो ब्रह्म तत्र माविष्णु विभर्ती दं स्वतेजसा ५॥ इति श्री
 भागवते चतुर्थस्कंधे एकविंशोऽध्यायः २॥ मैत्रेय उवाच जनेषु शृणु मत्संवेष्टंष्टुलविक्र
 मं तत्रोपजग्मुर्मुनयश्चत्वारः सूर्यवर्चसः १ तांस्तु सिद्धेश्वरान् राजा व्योमोऽवतरतो विष्णो
 लोकानपायात्कर्वता सा नुगोचष्टलसितान् २ तदृशी नोद्गता न्याणा न्यासदित्सुरिवोत्थि
 तः स सदस्यानुगो वै न्य इन्द्रिये शो गुणानिव ३

एतः स्य विरश्चागते प्रत्यस्यानाभिवादाभ्यां पुनस्तान्प्रतिपद्यति स्मृतेः प्राणास्तावत्तेजसा हि मास्ता
 न्यपुद्गच्छन्ति अतः स्वयमनुद्गच्छतः प्राणादानि स्यादिव समं भ्रमं प्रकृद्गमं च कारेति सदस्यैरनुगो
 अवर्तमानः इन्द्रिये शो जीवः गुणानान्यादीन्प्रतिययोद्गच्छतीत्योत्सकोट्टांतः ३

श्री.
भा.च.
टी.

७६
७६

यंत्रितोवशीकृतः गृहीतमध्यर्हणमर्च्यमासनं च ये स्नानं ५ मार्जितं तालितमलकबंधनं केशबंधनं य
यस्य मानयन्निवस्वयंचचार ५ भवस्याग्रजत्वेन मान्यान् प्रीतः प्रादेत्यक्तं ६ तदेव प्रीतिर्येवं कंचनमा
हप्रदोऽतिदशाभिः हेमंगलायनाः मंगलमयने येषां मया किं मंगलमाचरितं यस्य मे योगि योगिभिः
गौरवाद्यंत्रितः सद्यः प्रश्रयानतकंथरः विधिवत्प्रजयांचक्रे गृहीताध्यर्हणमनान ५ तस्यादशौ
चमलिलैर्मार्जितालकबंधनः तत्र शीलवतां वृत्तमाचरन्मानयन्निव ५ हाटकासनश्रीना
स्वधिस्येष्टिवपावकान् अहामंयमसंयुक्तः प्रीतः प्रादभवाग्रजान् एषुरुः अहोऽप्राचरितं किं
मेमंगलं मंगलायनाः यस्य वोदशनेत्यासीदुर्दशानांच योगिभिः ७ किंतस्य उर्लभतरमिदलो
केपरत्रच यस्य विप्राः प्रसीदंति शिवो विस्मयमानुगः ८ नैवल्लयते लोके लोकान्यर्धततोपि
यान् यस्या सर्वदृशं सर्वश्रमात्मानं ये स्पृहेतवः ९ अथनाश्रपिते धन्याः साधवो गृहमेधिनः यद्
पि उर्दशानां ७ ८ उर्दशान्माह नैवेति सर्वदृशमात्मानं य १० हास्यदेवर्ग्योर्दशभूमीसरावराः १
या सर्वदृशपानलतयेते ये स्पृश्यहेतवो महदादयो मन्वादयो वा यद्वा कथं भूतान् अस्म्यसर्वदृशात्
दर्शनस्य हेतवस्तान् १ येषां साधुनां गृहाः अर्हाणां राजानां वर्याः वरणीयाः स्त्रीकं गार्हाः अंघ्रादयो येषु

मे
तादृशाः अंबुचनरां भूमिश्चैस्त्रिंशोऽहस्त्रिचं
राभृत्पादस्य १

७६

76A

बालानामालयादुमापवते अरिक्ताः पूर्णाश्रविलाः संपदोयेषतादृशाप्रपियेशुहाः तीर्थपादीयावैसवा
स्तेषां पादतीर्थेन विवर्जिताः ॥ स्वागतं भद्रगमनं जातं यद्यस्मादालापवत्तुदंतिव्रतानि चरेति यद्वा
येषां वोव्रताति अन्येवालश्ररेति १२ इदियार्थपुरुषार्थयेवदंति तेषां नः व्यसनामुप्येते यस्मिंस्तस्मिन्नेसारे १३

बालालयदुमापेतेप्यरिक्ताखिलसंपदः यद्गृहास्तीर्थपादेयपादतीर्थविवर्जिताः ॥ स्वागतं वो
दिजश्रेष्ठायदुतानिमुमुक्षवः चरेति श्रद्धयाधीरावालापवत्तुदंतिवै १२ कश्चिन्नः कुशलं नाथा इदि
यार्थार्थवर्दिनां व्यसनावापपतस्मिन्यतिता नोस्वकर्मभिः १३ भवत्सकुशलप्रश्नश्चात्मारामेषुनेष्य
ते कुशलायत्रनसंतिमतिवृत्तयः १४ तदहंकृतविसंभः सरुदोव्रतपस्विनां संपच्छेभवयत
स्मिन्नेमः केनांजसाभवेत् १५ व्यक्तमात्मवतामात्माभगवानात्मभावनः स्वानामनुग्रहायेमांसि

कुशला

नन्वाभ्यागतां नो कुशलं पच्छते लोकेन त्वात्मनस्तत्राह भवत्सिति १४ ततस्मादृशीचरत्यजः १६
कृतविश्वासः संस्त पस्विनां संप्रानां सरुदोयुष्यान्वृच्छामि १५ नखल्वन्ययोगितल्पायुयं किंतु साक्षाद्भग
वानेवेत्याह व्यक्तं निश्चितं आत्मावतां धीराणामात्मातेष्टात्मत्वेन प्रकाशमाना आत्मानं भावयति प्रकाशया
तीति तथा ३ मां पृच्छीचरति १६

श्री.
भा.च.
टी.
३३
७७

तथा

सूक्तं शोभनं संगमभिनेदति वचनं सारं त्याग्यं सुष्ठु गंभीरार्थं मितमत्यात्तरं मधुश्रोत्रप्रियं सुखप्रसन्नोऽस्मय
मानश्च प्रतीयमानः १० १६ स्वयमपि पृथो संगमभिनेदति संगम इति उभयेषां वक्तृणां श्रोतॄणां च येषां संभाष
णसदितः संप्रश्नः सर्वेषां शंसखं विस्तारयति १५ तदेवं संगमं प्रश्नं चाभिनेद्यानुवादे मुखेनैव मोक्षसाधनं सुप
दिशति अस्मेवेति उणानामनुवादेन श्रद्धाद्वारेणानुवादः प्रवर्तते श्रवण इत्यर्थः आत्मनो मनसोऽंतःस्थं का
मैवेयः पृथोस्तत्सूक्तमाकर्ण्य सारं सुष्ठु मितं मधु स्मयमानश्च प्रीत्या कुमारः प्रत्यवाच ह १० सनत्कु
मारः साधुष्टं महाराज सर्वभूतहितात्मना भवता विडुषा चापि साधूनां मतिरीदृशी १६ संगमः १
खलु साधूनामुभयेषां वसंमतः यत्संभाषणसंप्रश्नः सर्वेषां वितनोति शं १५ अस्मेव राजन्भवतो म
धुद्विषः पादारविंदस्य उणानुवादेन रतिर्द्विरापा विधुनोति नैष्टिकी कामं कषायं मलमंतरात्मनः २०
शास्त्रेष्वियानेव सन्निश्चितो नृणां हेमस्य सध्वग्विमृशेषु हेतुः असंग आत्मव्यतिरिक्त आत्मनिट्टका
मात्मकं विधुनोति कषायं यातु रागवदनिवर्त्य २० चित् ॥ रतिर्ब्रह्मणि निर्गुणोचया २१
विशुद्धैव बहिर्वैराग्यमात्मनि चरति भवति न च ततोऽधिकं साधनमस्ति शास्त्रेषु तयोरेव मोक्षते हेतु त्वनिश्चया
दित्याह शास्त्रेष्विति सध्वग्विमृशेषु सम्यग्विचारवत्सु हेमस्य हेतुरेतावानेव सन्निश्चितः को सा वात्मव्यति
रिक्ते असंगो वैराग्यं आत्मनि चरति आत्मनो विशेषणं निर्गुणो ब्रह्माणीति २१

७७

नत्वेतदेवातिउर्लभमित्याशङ्कोतमाधिकारिणः श्रवणमात्रेण भवति अन्यस्य तु वित्तशुचनुसारेण साध-
नतारतम्यतो वर्धमानया भक्त्येत्यभिप्रेत्याह सेति च तर्भिः साव्रत्न एव रतिरसंगश्च श्रद्धादिभिः स्यादिति च।
तर्थाणां त्वयः जिज्ञासया तत्तद्विशेषबुभुक्षया पुण्यं श्रवणं यशो यस्य तस्य हरेः पुण्यया कथया च २२ अर्थो रा-
मा अर्थं निष्ठास्तामसाः इंद्रियारागाः कामनिष्ठा राजसाः तैः सह या गोष्ठी तस्यामहस्यया तेषां च ये संमता अर्थ

सा श्रद्धया भगवद्दर्शनं चर्यया जिज्ञासया आत्मकयोगनिष्ठया योगेश्वरो यासनया च नित्यं पुण्य-
श्रवः कथया पुण्यया च २२ अर्थेन्द्रियारामसंगोऽहस्यया तत्संमतानामपरिग्रहेण च विविक्त-
रुच्या परितोष आत्मनि नादरेर्गुणपीडूषणानात् २३ अहिंसया पारमहंस्यचर्यया स्मृत्या मुकुं-
दाचरिता गृणीयुना यमैरकामैर्नियमैश्चाप्यनिन्दयानिरीहया दंढतितित्तया च २४

कामाश्चेतेषामपरिग्रहेण विविक्ते विजनेयारुचिस्तया आत्मन्येव रितोषे च मतिः स्यात् किंतु हरेर्गुणपीडूषणा-
नादिना तस्मिन् सति विविक्ते रुचिर्न कार्या न वात्मनि परितोषः कार्य इत्यर्थः २३ पारमहंस्यचर्यया उपमादिप्र-
धानया हृत्या स्मृत्या आत्महितानुसंधानेन मुकुंदाचरितमेवाग्रंशीधुश्चेष्टममृतं तच्चरितस्मृतिमुखेनेत्यर्थः
मार्गात्तरस्यानिन्दयानिरीहयो योगतो पार्थक्याराहित्येन शीतोऽस्मादिदं सहनेन २४

श्री.
भा.च.
टी.
७८
७८

कथयेत्तत्रोक्तमपि कथनं भक्तावतरगतत्वेन पुनरुच्यते तत्पराहरिभक्ताः तेषां कर्माण्यः कार्णाः लेकारभूतायेह
रेणुणाः तेषामभिधानेन सदतिकार्यकारणरूपे ॥ भवत्तत्परासंगआत्मरतिश्चततः किमतश्चाह यदानिष्ठाप्रा
प्तानैष्टिकीरतिर्भवति तदा आचार्यवान्सत्तानवैराग्ययोर्वैराग्येनावीर्यनिर्वासने सन् जीवस्य कोशमावरकं ह
दयं लिङ्गशरीरं पुमान् दहति कथं भूतं पंचभूतप्रधानं यदा अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पंचक्लेशाः
तदात्मकं उत्थितः प्रज्वलितो ग्निर्घोनिमरणमिव यदा यदारतिराचार्यानुग्रहश्च तदाज्ञानवैराग्यवेगेनोत्थि
हरेर्मुकुत्सत्पराकर्माण्युणाभिधानेन विजृम्भमाणया भक्त्यास्यसंगः सदसत्पनात्मनि स्यान्निर्गुणो
ब्रह्मणि वाञ्छसारतिः ॥ यदारतिर्ब्रह्मणि नैष्टिकी पुमानाचार्यवान्सत्तानविरागरं दसा दहत्यवीर्यं
हृदयं जीवकोशं पंचात्मकं योनिमिवोत्थितो ग्निः ॥ दग्धाशयो मुक्तसमस्ततद्गुणो नैवात्मनो ब
हिरंतर्विचष्टे परात्मनोर्यद्यवधानं पुरस्तात्स्वमेयथा हरुषस्तदिनाशे ॥
तः साक्षात्कारः अवीर्यं पुनः प्ररोदत्तमं यथानभवेत्तेवं हृदहति शेषं समानं ॥ ततः किमतश्चाह दग्धश्चा
शयो हृदयमुपाधिर्यस्य अतएव मुक्ताः समस्तास्तद्गुणाः कर्तृत्वादयो येन आत्मनः सुकाशादहिर्घरादि
अतः सखडः खादिनैव विचष्टे न पश्यत्येव ऊत इत्यपेक्षायां द्रष्टृदृश्यप्रतीतेरंतः करणहेतुतादित्याह परो
दृश्यः आत्मद्रष्टा तयोर्द्यवधानं भेदकं सर्वमासीत्सविनाशे सति यथास्वमेराजाहमित्यारोपितं सैन्यादिद्र.

एदिदृश्यं सैन्यं च प्रावस्थानाशेन पश्यति हतं ॥

७८

^{मेद} दृष्टृदृश्यं प्रतीतेरंतःकरणं हेतुत्वमन्वयव्यतिरेकाभ्यां उपपादयति आत्मानं द्रष्टारं इन्द्रियार्थं दृश्यं उभयोस्तु
^ए योः परं संबंधं हेतुमहंकारं च आशयेतः करणसमयेव जायत्वमयोः पश्यति अन्यदा सप्रभौ दृष्टानुरंजि
 तं दृष्टृदृश्यं दृष्टानुरंजितं अहंवृत्त्योभयोरक्तं तत्राशे हेतुतात्मन इति २० एकस्मिन्नात्मनि दृष्ट्यादिभेदप्रतीति
 रौपाधिकीति दृष्टांतेन स्पष्टयति निमित्त इति लोकेऽपि च सर्वत्र जलदर्पणादौ भेदनिमित्ते सत्येव आत्मनो विंवभू
 आत्मनमिन्द्रियार्थं च परं य उभयोरपि सत्याशय उपायो वै प्रमात्स्यपतिना न्यदा २० निमित्ते स
 तिसर्वत्र जलादावपि हरुषः आत्मनश्च परस्यापि भिदो पश्यति नान्यदा २१ इन्द्रियैर्विषयाकृ
 ष्टैराक्षितेऽप्यायतां मनः चेतनो हरेते बुद्धेः संभक्तो यमिव क्रुदात् ३

तस्य परस्य प्रतिविंवस्य च भेदं पश्यति न तजलाद्यभावे २२ तदेवं च तत्रिभिरसंगात्मरत्योर्मोक्षहेतुत्वमु
 क्तमिदानीमनात्मरतेः संसारहेतुत्वमाह इन्द्रियैरिति च तत्रिभिः प्यायतां गुणारोपेन स्मरतां पुंसां इन्द्रिया
 णि स्मृतैर्विषयैराकृष्यते तैश्च मन आक्षिप्यते विषयासक्तिः प्राप्यते तच्च बुद्धेः सकाशात्तद्धर्मचेतनो वि
 चारसामर्थ्यं हरति यतश्चाविवेकेनानलक्ष्यते इति दृष्टांतेनाह तीरजः कृशादिसंवो यथा मू
 लैस्तोयं क्रुदादपहरति तद्वत् ३

श्री.
भा.च.
३१.
७९

चित्तं चेतनामनुतस्यामपहतायां स्मृतिः पूर्वापरसंधानं भ्रूयति एवं तद्वैतं ज्ञानं भ्रंशः आत्मन एव देतो रात्मनो
पक्रवं नाशं प्रादुः ३१ एवं भूतो नाशो भवततश्च किमित्यत आह यदपि यमधिकृत्य अन्यस्य विषयस्य प्रियत
मत्वे आत्मनस्तु कामाय सर्वं प्रियं भवति इति श्रुतेः तस्यात्मनः स्वेनैव व्यतिक्रमो पक्रवः तस्याद्यः स्वार्थना
शः अतः परतरः स्वार्थनाशो नास्ति ३२ ऊत इत्यत आह अर्थविषयस्याभिध्यानमिन्द्रियार्थः कामः तस्याभिध्या
भ्रूयत्यनुस्मृतिश्चित्तं तौ भ्रंशः स्मृतिलये तद्वैतं कवयः प्रादुरात्मा पक्रवमात्मनः ३३ नातः परतरो
लोके पुंसः स्वार्थव्यतिक्रमः यदध्यनस्य प्रेयस्त्वमात्मनः स्वव्यतिक्रमात् ३४ अर्थेन्द्रियार्थाभिध्यानं
सर्वार्थापक्रवो नृणां भ्रंशितो ज्ञानविज्ञानाद्येनाविशति मुख्यतां ३५ न ऊर्यात्कर्हिचित्संगे तम
स्तीव्रं तितीर्षुकः धर्मार्थकाममोक्षाणां यदत्यंतविद्यातकं तत्रापि मोक्षपदार्थं आत्यंतिकतयेष्यते
त्रैवर्ण्योपयोग्यतो नित्यं कृतं तमयसंयुतः ३५ परेवरे च ये भावा गुणव्यतिकरादनु न तेषां विद्यते ते मई
नैसर्वार्थनाश ज्ञानं विज्ञानं च परोक्षपरोक्षेन ध्यानेन मुख्यतां स्थावरतां यति ३६ अनात्मरते तरनर्थहेतु
मुक्तसंगस्याप्याह नैति यद्वस्तु धर्मादीनां विद्यातकं तस्मिन् संगे तमः संसारं ३७ तत्पुनर्विदेशां तुरुषार्थसा
म्यभ्रंति वारयति तत्रापि ति कृतं तः काल ३५ भयसंयुतत्वमेवाह परेवरेत्यादयः अवरे अस्मदादयः गुणतो
भादनुपपन्ना इव इति ईशः कालः तेन विधेसिता आशिषो येषां ३८

७५

यस्मादनात्मरतिरनर्थहेतुः तत्रस्माज्जगतां जंगमानां तस्येषां स्यावराणां च देहादिभिरात्मनां हंकारेणा-
 चावृतानां हृदि च कास्मि प्रकाशते तमेवैहि कथं सोऽस्मीति सोऽस्मीति पावे स एवैकोऽस्मिततोऽयदसदित्यर्थः
 ननु जीवो हृदि च कास्मि नान्यस्मिन्नाह तत्र विदंतपतिनियमयतीति तत्र विन्नपः तस्याभावः तत्रातयांतर्यामिन्नपे
 ण यदा तत्र विन्ने अहंममतास्पदेयातीति तत्र विन्नपः तेन रूपेण जीवस्त्वपारंत्यात्र पातीति ननु कर्मजीवे नि-
 यच्छति न आविः प्रत्यक्षः तर्हि बुद्धिः न प्रत्यक्षतिलोमः च कास्मिः बुद्धिस्तपराग्विषयाकारेण तस्य हंकारः न

तत्र नरेन्द्रजगतामथ तस्येषां च देहेन्द्रियासु धिषणात्मभिरावृतानां यः तत्र विन्नपतया हृदिविषयाविः प्र-
 त्यक्षकास्मि भगवांस्तमेवैहि सोऽस्मि ३ यस्मिन्निदं सदसदात्मतया विभाति मायाविवेकविधितिसृजिवा-
 दिबुद्धिः तेनित्यमुक्तपरिशुद्धविवुद्धतत्त्वप्रसङ्गकर्मकलिलप्रकृतिप्रपद्ये ३८

विषयत्वात्तेन सतपरिच्छिन्नः एवंभूतो यो भगवांस्तमेवैहीति ३ स्यावराजंगमादीनां हृदि च कास्मीत्युक्ते तेषां सा-
 त्वतत्त्वसंबन्धादीन् सरस्यमालिन्यं प्रसक्तं निराज्वं त्रिभक्त्या तत्र प्रणमति यस्मिन्निदं विष्ये सदसदात्मतया उत्कृष्ट-
 निरूप्यभावेन कार्यकारणभावेन वामायेव विभातिते प्रपद्ये मायात्वे हेतुः विवेकेन विधितिर्निराकृतिर्यस्य तत्-
 सृजिवेति वाशब्दोदृष्टांते नित्यमुक्तं युतः परिशुद्धं तत्कृतः विबुद्धं तत्तत्सं अतएव प्रसङ्गाभिभूता कर्मभिः

श्री.
भा.च.
टी.
८.
८०

तमेवैरीतितानुमुपरिष्टंतस्य उक्तरत्नेन भक्तिमुपदिशति द्वाभ्यां यस्य पादपंकजयोः पलाशानि अंगुलयः
तेषां विलासः कांतिः तस्य भक्त्या स्मृत्या कर्माशयमहंकाररूपं हृदयग्रंथि कर्मभिरेव संग्रथितं रिक्तानि वि
षयामतिर्येषां रुद्धः प्रत्याहृतस्रोतोगण इन्द्रियवर्गो यैः अरण्यशरणं ३५ ननु ब्रह्मविदामिति परमिति श्रु
तेः कथं यतयो नोद्भूयन्ती सच्यते तत्राह कृच्छ्र इति अस्रवेषां न स्रवस्तरणादेतः इन्द्र ईशो येषां तेषां म

यस्यादपंकजपलाशविलासभक्त्या कर्माशयग्रथितमद्भुतं यन्ति संतः तद्वन्न रिक्तमतयोऽपि रुद्ध
स्रोतोगणास्तमरणं व्रजवासदेवं ३६ कृच्छ्रो मदानिदं भवार्णवमस्रवेषां षड्वर्गनक्रमस्रवेनति
तीरं षन्ति तस्य हरेर्भगवतो भजनीयमंत्रिकृतोऽप्यस्य न सुतरां सुगणं ४० मैत्रेय उ० सपर्वं ब्रह्म
पुत्रेण कुमारैणात्ममेधसा दर्शितात्मगतिः सम्प्रकाशस्योवाच तं नृपः ४१ राजोवाच कृतो मे
नुग्रहः एवं हरिणा तानु कं पिना तमापादयितुं ब्रह्मन् भगवन्त्ययमागताः ४२
हानिदतरणे कृच्छ्रः क्लेशतेदि अस्रवेन योगादिना इन्द्रियषड्वर्गग्राहं भवार्णवंतीति विषंति तत्तस्मादुत्तुपं
सर्वं उल्लसार्णमित्यर्थः यद्वा अणशब्देन काराभावशब्दः उल्लसोदकरोदकरूपं व्यसनमित्यर्थः ४०
आत्ममेधसा ब्रह्मविदा दर्शिता आत्मनो गतितत्त्वं यस्मै सः ४१ ब्रह्मन्निति संवोधनं प्राधान्यादेकस्य एवमि

यतयो

सुक्तिः सचास्ति ४२

८०

आत्मानादेहेन सह सर्वराज्यादिकं मदीयं साधच्छिष्टं साधुभिः स्वीयं सत्सु प्रसादरूपेण दत्तं अतस्तत्र ममा
 स्वत्वाभावाद्गुरुदत्तिणायां किंदे नदिपित्रा दत्तं मोदकादितस्मैदानरूपेण प्रत्यर्प्यते ४३ निवेदनं तदीयस्यैव
 समर्पणं यथाभृत्योराज्ञे सेवा रूपेणातां ब्रूलादिकं समर्पयति तथा मयापि निवेदितं स्वीकुरुतेत्याह प्राणा
 ति ४४ आत्मनः स्वत्वाभावं प्रपंचयति सेनापत्यं चेति द्वाभ्यां ४५ वस्ते परिधत्ते अत्र मात्रं केवलं भुंजते न तदा
 निष्पादितञ्च कार्त्तमन भगवद्विर्युणात्तुभिः साधच्छिष्टं हि सर्वमेवात्मना सह किंदे ४६ प्राणादाराः
 सताव्रत्तनराश्च सुपरिच्छदाः राज्यं मदीयं तं कोशशतिसर्वं निवेदितं ४७ सेनापत्यं च राज्यं च देउनेतत्
 मेव च सर्वलोकाधिपत्यं च वेदशास्त्रविदहति ४८ स्वमेव ब्राह्मणो भुंक्ते स्वं वस्ते संददाति च तस्यैवा
 नृपदेणात्रं भुंजते तत्रियादयः ४९ येरीदृशी भगवतो गतिरात्मवादप्रकांततो निगमिभिः प्रतिपादि
 तानः तव्यत्वं दभ्रकरुणाः स्वकृतेन नित्यं कोनामतत्प्रतिकरोति विनोदमात्रम् ५०
 ने स्वतंत्राः ५१ सत्यपि सत्वे सर्वस्वेनापि श्रोः प्रत्यपकर्तं न शक्यमित्याह येरिति आत्मवादे अथात्मविचारे
 एकांततः निश्चयेन निगमिभिः वेदविद्भिः तेनित्यमनृत्यकरुणाः स्वकृतेनैव दीनोद्धरणकर्मणा तव्यत्वं
 कोनामतत्कृतमुपकारं प्रतिसयमुपकरोति उपपात्रं संजलिं विना मयांजलिरेव तेभ्यो बहुर्यर्थः यद्वा वि
 नोदमात्रमुपहास्यदं प्रत्यपकारे प्रवृत्तौ जनानामुपहासास्पदं भवेदित्यर्थः ५२

श्री.
भा.च.
टी.
८१
८१

खेप्रभवन् आकाशमार्गेणोद्भूताः ४८ पुर्यामुत्पद्यः अध्यात्मशिक्षणाया संस्थितिरेकायनता तथा आत्मन्यव
वस्थितः सन्नेने ४९ ब्रह्मसात्कृतं ब्रह्मण्यर्पितं यथा भवति तथा ५० निर्विषंगः कर्मसनासक्तः कर्माध्य

मैत्रेयः तत्रात्मा योगपतय आदिरोजेन हरिताः शीलं तदीयं शंसंतः खेभवन्मिषतां नृणां ४८
तैत्तिरीयस्य पुर्यामदृतां संस्थिता अध्यात्मशिक्षणाया आत्मकामनिवात्मानमेन आत्मन्यवस्थितः ४९ क
र्माणि च यथा कालं यथादेशं यथावलं यथोचितं यथाचित्तमकरोद्ब्रह्मसात्कृतं ५० फलं ब्रह्म
संम्राज्यं श्रियान्वितः नासजतैर्द्रियार्थेषु निरहं कृतिरर्कवत् ५१ एतेषु वर्तमानोऽपि स
नुसमाचरन् पुत्रानुत्पादयामास पंचार्चिष्यात्मसंमतं ५२ विजितांश्च भूषकेशं हर्यश्चंद्रविणं दं
वृकं सर्वेषां लोकपालानां दधारैकः पृथग्गुणान् ५३ गोपीयाय जगत्सुष्ठु काले स्वसेचु
तात्मकः मनोवाङ्मूर्तिभिः सौम्यैर्गुणैः संरंजयत्सजाः ५४

तं कर्मसाक्षिणं उदासीनं मत्वा नो करोदिति सर्वेणैवात्मनः नासजत इत्यतरेण वा ५१ ५२ अर्चिषिभार्यायां

५३
५४
५५

८१

सोमश्चासौ राजा च सश्वधुवो वसथनं शुक्लानि सृजंश्चासौ सूर्यवत राजः प्रतपनमाज्ञाकरणं ५८ अग्निरि
वडर्धर्षः द्यौः स्वर्गश्च ५० समुद्रो यथा गोभीर्येणोर्तवानि न वृथ्यते तथा सावभिप्रायतो डर्वोथः अचलरा

राजे सधानामधेयं सोमराजश्वापरः सूर्यवदिसृजनं शुक्लानि सृजंश्चासौ सूर्यवत ५९ डर्धर्षस्तेज
सेवाग्निर्महेंद्रश्च डर्जयः तितितया परित्रीव द्यौरिवाभीष्टदो नृणं ५० वर्षति स्म यथा कामैः पर्ज
न्यश्च तर्पयन् समुद्रश्च डर्वोथः सत्वेनाचलराडिव ५८ धर्मराडिव शितायो आश्चर्ये हिमवानिव
ऊर्वे रश्च कोशाण्यो गुमार्थो वरुणो यथा ५९ मातरिसेव सर्वात्मा वलेन सहसौ जसा अविषस्य
तया देवो भगवान्भूतराडिव ६० श्रीरुद्रः कंदर्पश्च सौंदर्ये मनस्वी मृगराडिव वात्सल्ये मनुव
न्मृणो प्रभुत्वे भगवानजः ६१ बृहस्पती ब्रह्मवादे आत्मवत्त्वे स्वयं हरिः भक्त्या गो गुरुविप्रेषु विष
क्तेनानुवर्तिषु क्रियाप्रश्रयशीलाभ्यामात्मतत्त्वः पराधमे ६२

राड मेरुरिव ५८ ५९ सर्वात्मा सर्वत्र संचारशक्तिर्वलादिभिर्मोतरिसेव भूतराड ६० अजो ब्रह्मेव ६१ आत्म
वत्त्वे जितेंद्रियत्वे भक्त्यादिभिः परार्थो यमे आत्मनैव तत्त्वः निरूपमः ६२

श्री.
भा.च.
ही.
८२
८२

पुंभिः सत्तुरुषैः रामः सीतापतिर्यथासतां कर्णरंभेषु प्रविष्टः ५१ इति चतुर्थे द्वाविंशः ५२ त्रयोविंशे सभार्य
स्य चनेनिस समाधिना विमानमधिरुह्याथ वैकुण्ठगतिरीर्यते प्रवयसं दृष्ट्वा तपोवसमगादिति तृतीयेना
न्यस्वकृतः अनुसर्गः प्रजादिसर्गः पुराणमादिसर्गश्च वर्धितश्चाशेषः स्वानुसर्गायेन १ निष्पादित ईश्वराधी

कीर्त्तौ धर्मीतया पुंभिस्त्रैलोक्ये तत्र तत्र ह प्रविष्टः कर्णरंभेषु स्त्रीणां रामः सतामिव ५२ इति श्री
भागवते महापुराणे चतुर्थ स्कन्धे द्वाविंशोऽध्यायः ५२ मैत्रेय उ० दृष्ट्वात्मानं प्रवयसमेकदा वै न्य
आत्मवान् आत्मनावर्धिताशेषस्वानुसर्गः प्रजापतिः १ जगतस्तस्य षष्ठापि वृत्तिदोषमभृत्स
तां निष्पादिते श्वरादेशो यदर्थमिह जज्ञिवान् २ आत्मजेष्वात्मजां न्यस्य विरहादुदतीमिव प्र
जास्तविमनः स्वेकः सदाराणां तपोवने ३ तत्राप्यदाभ्यनियमो वैखानससंमते आरब्ध
उग्रतपसि यथा स्वविजये पुरा ४

शः प्रजापालनारिये जज्ञिवान् जातः २ आत्मजां दृष्ट्वा विमनः सुविता तरासु सदारः सभार्यः ३ अदाभ्या
विघ्नैर्नाशयितुमशक्या नियमायस्य वानप्रस्थानां संमते उग्रतपसि आरब्धः कर्त्तरिक्तः स्वस्य धर्ममंडा
लस्य विजये एवं यथा महता यत्नन प्रवृत्तः ४

८२

82A

उग्रंतपो दर्शयति कन्दमूलेति विभिः कवित्कदाचित् ५ चतर्दित्तचत्वारोऽग्रयः उपरि सूर्य इति पंचानां
 तपः संतापो यस्य पंचतपः आसारं सहते इत्यासारषाड् शिशिरेऽमृतोऽस्य डिलेशयः भूमिशयः सर्वदा ६ ते
 नतपसा क्रमात्तु सिद्धेन प्राप्ते ध्वस्तानि कर्माणि यस्य अतः अमल आशयो यस्य छिन्ना निवन्धनानि वासना यस्य
 कंदमूलफलाहारः शुक्लपार्णाशनः कवित् अद्भुतः कतिचित्पत्तान्वायुभक्तस्ततः परं ५ श्रीकृष्णं
 चतुर्पावीरो वर्षास्वासारषाणमुनि आकंठमग्रः शिशिरेऽदकेऽस्य डिलेशयः ६ तितित्त्येतवाग्रंत
 ऊर्ध्वरेताजितानलः आरिराधयिषुः कृत्स्नमचरत्तप उतमे ७ सनत्क्रमारो भगवान्यदाहायात्मिकं परं
 योगं तेनैव पुरुषमभजत् पुरुषर्षभः ८ भगवद्वर्माणः साधोः श्रद्धया यततः सदा भक्तिर्भगवति
 ब्रह्मण्यनन्यविषया भवत् १० तस्यानया भगवतः परिकर्म शुद्धसत्त्वात्मनः तदनुसंस्मरणानुपूर्त्या
 ज्ञाने विरक्तिमुदभूतिशितेन येन चिच्छेद संशयपदे निज जीवकोशं ॥

६ १० परिकर्मणा परिचर्यया शुद्धसत्त्व आत्मा मनो यस्य तस्य ज्ञानमभूत् कीदृशं येन निजमुपाधिं जीवको
 शं हृदये येषि संशयानामसंभावनादीनां पदमाश्रये चिच्छेद कीदृशेन अनया भक्त्यातिशयेन तस्य भगवतः
 अन्तःसंस्मरणेनानुपूर्तिः संस्मृतिर्यस्याः तयानिशितेन ॥

श्री.
भा.च.
टी.
८३
६३

किंच छिन्नाग्रन्यधीर्देहाद्यात्मबुद्धिर्यस्य यतोधिगतात्मगतिः अतएव निरीहः प्राप्तासिद्धिषु निस्सहः
येन वयुनेन ज्ञानेन ज्ञानेन इदं संशयपदं चिच्छेदतत्तत्पुनरेत्यक्तवान् तत्प्रयत्नादिरगमेत्यर्थः तस्य योग
सिद्धिष्वपि निस्सहत्वमुक्तमेवेत्याह तावन्नाप्रमत्तः किंतु प्रमत्तो भवति तस्य श्रीकृष्णरतत्वात्तासलोभेन
ज्ञातः ५१३ देहत्यागप्रकारमाह संपीड्येति पंचभिः पायुगुदं संपीड्येति मुक्तासनं सूचितं संपीड्यसीव
छिन्नाग्रन्यधीरधिगतात्मगतिर्निरीहः तत्तत्पुनरेच्छिन्नदिदं वयुनेन येन तावन्नयोगगतिभिर्यति
रप्रमत्तो यावद्गदायुजकथासुरतिनृजयात् ५२ एवं स वीरप्रवरः संयोज्यात्मानमात्मनि ब्रह्मभूतो
दृढं काले तस्याजसंकलैवरे १३ संपीड्य पायुर्गोष्णिग्भावायुमुत्सारयंस्ततः नाभ्यं कोष्टेष्ववस्था
न प्यरुडः कंठशीर्षणि १४ उत्सर्पयन्नसूक्ष्मभ्रिक्कमेणावेष्य निःसृष्टः वायुं वायौ सितौ कायं ते
तां सूक्ष्मां गुल्फेनैव तमध्यतः सवेदक्षिणगुल्फेन मुक्तोसनमितीरितं मूलाधाराद्यायुमुत्सारयन्नर्धनयत्रा
भ्यामास्याप्य ततः कोष्टेष्ववस्थाप्यायुजदिसुतरेणान्वय कोष्ठान्येवाह हृदादीनीनां द्वैक्यं शीर्षभूम
प्यंतस्मिन् १५ तं वायुं पाठांतरेपवमसूत्राणानुत्सर्पयन्नक्रमेणासूक्ष्मभ्रिक्कमेणावेष्य ततो देहार्भ
कपंचभूताति समष्टिभूतेषु विलापितवान् तदाह वायुं वायावयुजत एकीकृतवान् कथं देहगतं क

शनेः

ठिनं शंसितो ५

८३

खानिरेन्द्रियच्छिद्राणिद्रवांशेतोये तदेवंदेहंप्रविलाप्यादितीयात्मप्रतिपत्त्यर्थमहाभूतानामपिलयमाह
 त्तिमिभम्भेकीकृतवान्तदेभः अदस्तेजः असुंवापुं ॥ तदेवंतामसाहंकारकार्यस्याकाशपर्यंतंलयसु
 त्तासाविकराजसाहंकारकार्याणालयमाह इन्द्रियेषुमनश्चिदेवानामप्युपलक्षणं सविकल्पकज्ञाने
 नमनसः इन्द्रियैराकर्षणान्तेषुलयाभिधानेनतत्कार्यत्वात् तडक्तंगीतासु इन्द्रियाणादिचरतांयत्ननोनु
 विधीयतेइति इन्द्रियेषुनभश्चिपाठेऽप्ययमर्थः महादीनांमतेननभश्चात्तुषं केषांचित्मानसं अनुमानि

खान्याकाशेद्रवंतोयेयथास्थानविभागशः त्तिमम्भसिततेजस्यहोवायोनभस्यसुं ॥
 इन्द्रियेषुमनस्तानितन्मात्रेषुयथोद्भव भूतादिनामस्युत्कृष्टमहत्त्वात्मनिसन्दधे ॥

कमतेपीन्द्रियव्यापारोऽस्येव नभोगुणश्चशब्दः श्रोत्रग्राह्यः अत इन्द्रियग्राह्यत्वादिन्द्रियेषुनभोविभावित
 मिति तन्नीन्द्रियाणियथोद्भवं उद्भवोन्नतित्तामः सचविषयाधीनश्चिद्रादीनांविषयेषुशब्दादिषुलयः
 यद्वा तन्मात्रकार्याण्येवंन्द्रियाणिमनोऽप्यपंचीकृतपञ्चतन्मात्रकार्यं अहंकारिकत्वाभिधानेतदधीनतद
 धीनत्वविवक्षयेत्यविरोधः भूतादिनाहंकारेणप्रागवशिष्टनभः सहितानोन्द्रियाणिउत्कृष्टपरतोनीत्वादौ
 क्षित्वातेनसहमहत्तत्वेसन्दधेइत्यर्थः ॥

श्री.
भा.च.
टी.
८५
४५

सर्वेषां गुणानां कार्याणां विन्यासः स्थितिर्यस्मिन्ने महांतं मायामये मायामयोपाधिप्रधाने जीवे तंचानु
शयमुपाधिर्यः पूर्वमनुशयीत पुमान्जीवः असौ एषुः ब्रह्मणि स्थितः सन्नजहादित्यर्थः १८ वनप्रवेश
मारभ्य रात्र्यः कथामाह अर्चिर्नामेति चतुर्भिः अनुगता अनुजगाम अतदहोतदपि नार्हति याकिं पद्मा

तंसर्वगुणविन्यासं जीवे मायामये न्यधात् तंचानुशयमात्मस्य मसावनुशयी पुमान् १८ अर्चि
र्नाममहाराजीतस्य त्वानुगता वने सकुमार्यतदहोत्तयस्योऽस्पर्शनं भुवः १९ अतीव भर्तृव्रत
धर्मनिष्ठया शुश्रूषया चारुषदेहया त्रया नाविंदतातिपरिकर्षितापि सा प्रेयस्करस्पर्शनमान
निर्वृतिः २० देहं विद्यन्नाखिलचेतनादिकं पत्युः एथिव्यादयितस्य चात्मनः आलक्ष्य किंचि
च्चविलप्य सा सती चिता मया गोपयदद्रि सानुनि २१ ॥

भुवः स्पर्शनमिति यत् १९ भर्तृव्रतयद्भूमिशयनादितस्मिन् धर्मे यानिष्ठातया ऋषीणामियमार्षी देहया
ब्रह्ममूलादिवृत्तिस्तया वा आर्तिः उः खं न प्राप तत्र हेतुः प्रेयसः करेण स्पर्शनं मानुष्यताभ्यां निर्वृतिर्यः
स्याः २० एथिव्याः पत्युः उदितत्वं तत्तस्या देवता रूपेण विपन्ने नष्टमाखिलचेतनादिकं यस्मिन् स्तथाभूत
देहमालक्ष्य तद्देहं वितामारापयत् २१

ज्ञानवैराग्यवीर्येण स्व
रूपस्यो जहात्यमुः ।

८५

कृत्यंतत्कालोचितंविधाय क्रुदित्याजलेआसुतास्नातासतीभर्तुरुद्रकंदत्तादिविग्रंतरितोस्थितान् दे
वान्नत्वावक्रिंत्रिः प्रदक्षिणीकृत्य २२ देवैः सहिताः २३ पृणंतिभाषन् २४ २५ भगवान्यद्यतेगम्यतेनेने।

विधायकृत्यंक्रुदिनीजलासतादत्तोदकंभर्तुरुद्रकर्मणः नत्वादिविस्थंविदशांसिः परीत्यविवे
शवक्रिंथ्यायतीभर्तुपादौ २२ विलोक्यानुगतांसांधीएधुंवीरवरंपतिं तष्टुवरदादेवैर्देवपत्न्यः
सदस्वशः २३ ऊर्वत्याऊसमासारंतस्मिन्मंदरसानुनि नदत्सुमरत्तर्येषुपृणंतिस्मपरस्परं २४ दे
वक्रुवः अहोप्रयंवभूर्यन्यायाचैवंभूभुजापतिं सर्वात्मनापतिभेजेयज्ञेशंशौर्वभूरिव २५ सैषान् श्री
नेत्रजयधुमनुवैमं पतिं सती पश्यतास्मानतीत्यार्चिः उर्विभाषेनकर्मणा २६ तेषांउगपंकित्वन्यम-
त्पाणांभगवत्पदं भुविलोलायुषोयैवैकैकर्मसाधयन्पुत २७ स्वचिंतोवतात्मभुक्छेणमद
ताधुवि लब्धापवर्गमानुष्यविषयेषुविषजते २८ मैत्रेयउः स्रवतीधुमरस्त्रीपतिलोकंगतावधुः
यंवाग्रात्मविदोऽपूर्योवैत्यः प्राणच्युताशयः २९ इत्थंभूतानुभावोसौएधुः सभगवत्तमः कीर्तितंतस्य

चरितमुद्दामचरितस्यते ३०

तितयातत्रैकर्मज्ञानंयेचंचलायुषोपिसाधयति तेषामन्येदेवाद्विपदंकिंसुडर्लभंनकिंविदित्यर्थः २० अभा-
क्रंशोचतिसंवचितइतियतग्रात्मानंदुस्तियोपवर्गसाधनेमानुष्यलब्धापिविषयेष्टासक्तियाति २८ २९ ३०

श्री.
भा.च.
दी.
८५
८५

३१ विशांपसादीनां वैशपादीनां वापतिः स्यात् ३२ यद्यपि बहुनिफलानि भवंति तथापि मुक्ता न्यसंगपव
श्रवणादि कुर्यात् ३३ महतो भगवतो माहात्म्य सूचकं पार्थिवी पृथु संवेधिनी पार्थिवी मिति वा पाठः ३४ प्र
यश्चंदसु महत्सु अंशे अद्वयावहितः पठेत् श्रावयेच्छृणुयादपि स एषोः पदवी मियात् ३५ ब्राह्मणो
ब्रह्मवर्चस्वी राजन्यो जगती पतिः वैश्यः पठन्ति पतिः स्याच्छूद्रश्चोत्तमता मियात् ३६ त्रिः कृतश्च
माकर्ण्य नरो नार्य युवा दत्तः श्रमजः सुप्रजतमो निर्धनो धनवत्तमः अस्पृष्टकीर्तिः सुयशामूर्खो
भवति पंडितः ३७ इदं स्वस्त्यनं पुंसो ममंगल्य निवारणं धनं यशस्य मायुष्यं स्वर्गं कलिमलापहं ३८
धर्मार्थकाममोक्षाणां सम्यक्किमिदं मभीप्सुभिः श्रद्धयेत दनुश्चाव्यं च तर्णां कारणं परं ३९ विजया
भिमुखो राजा श्रुत्वा तदभियातियात् बलितं सैहरं त्यजे राजानः पृथवे यथा ४० मुक्ता न्यसंगो भ
गवत्समलो भक्तिमुदहन् वैश्यस्य चरितं पुण्यं शृणुयाच्छ्रावयेत् पठेत् ४१ वैचित्रवीर्याभिहितं मह
त्माहात्म्य सूचकं अस्मिन्कृतमतिमर्त्यः पार्थिवी गतिमाप्नुयात् अन्तर्दिनमिदमादरेण शृणुवन्
युवचितं प्रथयन्ति मुक्तसंगः भगवति भवसिन्धुपोतपादे सच निपुणालभते गतिं मनुष्यः ४२
इति श्री भागवते महापुराणे चतुर्थ स्कंधे वैकुण्ठगमने त्रयोविंशः ४३
यद्यत् भवसिन्धोपोतः पादौ यस्य ४४ इति श्री भावार्थे चतुर्थ स्कंधे वैकुण्ठगमने नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ४५

एकादशभिरध्यायैः एयोश्चरितमीरितं प्रचेतसामथाष्टभिस्तन्मथेपंचभिः पितः चतुर्विंशेप्रपौत्राणां
 योः प्रचीनवर्दिषः प्रचेतसां जनितेभ्योरुदगीतंचवर्ण्यते अधिराजासीदिसर्गः १ यवीयेभ्यो कनिष्ठेभ्यः
 काशदिशः तर्थाचतथी २ शक्रात्तत्त्वा एयोश्चमेथेः सविजयावसरे ३ अपत्यत्रयमेवाद पावकः ३

मैत्रेय उवाच विजितासो धिराजासीत्पुत्रः पुत्रश्च पुत्रश्च पुत्रश्च तस्मैवल्लिहरेति स्म राजानः एयवेद्यः
 या १ यवीयेभ्यो ददात्काशभ्रातृभ्यो भ्रातृवत्सलः दूर्यत्यादिशत्र्यांची भूम्न केशाय दत्तिणां प्र
 तीचीं वृकसंज्ञाय तर्थाद्रविणसेविभुः २ अंतर्धानगतिं शक्यं तर्धानसेतितः अपत्यत्रयमाधत्त
 शिवं डिन्यां संसंमतं ३ पावकः पवमानश्च अचिरित्यग्रयः पुरा वसिष्ठशापडत्तः पुनर्योगगतिं
 गता ४ अंतर्धानो न भस्वत्यां दविर्धानमविंदत यश्चंद्रमश्च हतारं विद्वानपि न जन्निवान् ५ राज्ञो वृ
 त्तिकरादानदंडशुल्कादिदारुणां मन्यमानो दीर्घसत्रव्याजेन विससर्ज ह ६

तिपुरायः शायः तस्मान्मनुष्येषु तत्राः संतः योगगतिमग्रितं प्राप्ताः ४ न भस्वत्यामन्यस्यां भार्यायामंतर्धान
 विशेषणं य इति एतेन शक्रादंतर्धानगतिं लाभे कारणमुक्तं ५ सचान्तर्धानः राज्ञो वृत्तिकरादानादिभिर्दो
 रुणां परपीडात्मिकां मन्यमानो विससर्ज ह ६

श्री.
भा.च.
दी.
८६
८६

दंतिस्नानं क्लेशमिति हंसः तं पुरुषं पूर्णं कुशले पुण्यं तद्देवेण समाधिना ७ हविर्धानिः हविर्धानस्य पुत्रः
८ योगेषु च प्राणायामादिषु ५ क्रियाकांडे निष्ठा तत्त्वमाह यस्मैति इंदेवसुधातले देवयजनं यत्तवादेवि
तन्वतः यत्रैको यत्तः कृतं तत्समीपे पवयन्तातं कुर्वतः सतः अतएव प्राचीनवर्द्धिरित्युच्यते १० समुद्रस्य
कन्या देवदेवेन ब्रह्मणोपदिष्टं शत उतिनाम किशोरी बालां परिक्रमेती प्रदक्षिणां गच्छंतीं शुकीमिव

तत्रापि हंसं पुरुषं परमात्मानमात्मदृक् यजंस्स लोकतामापकुशलेन समाधिना ७ हविर्धाना
हविर्धानिर्विडरासूतषट्सुतान् वर्द्धिषदंगयं शुक्लं कृष्णं सत्यं जितव्रतं ८ वर्द्धिषत्समद्भागोद्गा
विर्धानिः प्रजापतिः क्रियाकांडे निष्ठातो योगेषु च ऊरुदह ५ यस्मै देवयजनमनुयत्तं वितन्व
तः प्राचीनायैः कुशोरासीदासूतं वसुधातले १० समुद्री देवदेवोक्तामुपयेमेशतदुतिं यांवीह्य
चारुसर्वांगी किशोरी सष्टलकृतां परिक्रमेतीमुद्गादेव कमेयिः शुकीमिव ११

ति एवं स्नात्वा यते सप्तर्षीणां सत्रे तद्द्वार्या दर्शनेनामि कामसंतमो भूत एवै च तद्द्वार्या स्वाहानाम सप्तर्षिभा
यां रूपधारिणी सती रमयामास रमयित्वा च तद्रेतः शुकीरूपेण शरत्तवे निधाया गच्छतं तां यथा सप्तर्षिभा
यां भ्रातृभिः कामितवान् तद्वदिति शुकीमिवेति पाठे स्तुकीं च तथारामिवेत्यर्थः ११

८६

सूर्ययानवोऽयैव विबुधादयो विजिता अभिभूताः उच्चनूपुरैः पादौ कृण्वन्मैव धनिमात्रेणोत्तर्यः १२ तपः
 सातपसां पतिं हरि मर्चन् अर्चयामासुः १४ १५ मुनयोऽपि संगमो गेनानासु मिष्टं दध्नुरेव केवलं न तत्र प्रापुः तेन शि-
 वेन १६ ननु मुनीनां किं नु ध्यानेन चो रत्नादिनां शंका ह आत्मारामोऽपि लोकरचनायाः पालनाय १७ पुर्वज्ञाका-
 रिणां शब्ददर्शनं स्वतः पव भवतीति आशयेनाह प्रचेतस इति १८ समुद्रमुपसमुद्रा किं चिन्नं उपोदके वेति
 विबुधासुरगंधर्वमुनि सिद्धनरो रगाः विजिता सूर्ययादित्य कृण्वन्मैव नूपुरैः १९ प्राचीनवर्द्धिषः पुत्राः
 शतद्वयं दशा भवन् तस्य नाम व्रताः सर्वे धर्मस्नाताः प्रचेतसः पित्रादिष्टाः प्रजासर्गं तपसे र्णवमा विशत्
 दशवर्षं सदस्नातपसार्चस्तपस्यति १४ यदुक्तं पथि दृष्टेन गिरिशेन प्रसीदता तं ध्यायेतो जपेत्तश्च राज-
 येतश्च संयुताः १५ विउरुः प्रचेतसो गिरि त्रेण यथासीत्यथि संगमः यद्वाप्यादहरः प्रीतः तन्मे ब्रह्म त्वदा-
 र्यवत् संगमः खलु विप्रर्षशि वेन दिशरी रिणां दुर्लभो मुनयो दध्नुरे संगममभीक्षितं १६ आत्मारामो
 पि पत्न्यस्य लोककल्पस्य राधसे शक्त्या युक्तो विचरति चो रया भगवान्भव १७ मैत्रेय उ० प्रचेतसः पितृर्वा-
 क्यं शिरसा दायमाधवः दिशं प्रतीची प्रययुस्तपस्यादितचेतसः १८ समुद्रमुपविस्तीर्णमपश्यत्सु-
 महत्सरः मन्मनः स्वच्छं प्रसन्नं सलिलाशये २०

कर्मप्रवचनीयः प्रसन्नाः सलिलाशयामत्सादयोऽस्मिन् २० श्रीकृष्णाय नमः श्रीरामचंद्रायै नमः ॥

श्री.
भा.च.
टी.

८७

नीलोत्पलादीनामाकरंजन्मस्थानं उत्पलांभोजकल्हाराणिरात्रिदिनसंध्याविकामीनि इंद्रीवरनीलोत्प
ले तस्यपुनरुक्तिः प्राचुर्यजाषनार्थं हेमादिभिः कूजितं २१ मत्तानांभ्रमराणां सौख्येण हृष्टरोमाणाल
तां छिपायस्मिन् पद्मकोशरजोदित्तवित्तिपतापवनेनोत्सवोयस्मिन् २२ तत्र मृदंगपणवादिवाद्यमनुप

नीलरक्तोत्पलांभोजकल्हारेदीवराकरं हंससारसचक्राहूकारणवविकूजितं २३ मत्तभ्रमरसौ
ख्ये हृष्टरोमलतां छिपे पद्मकोशरजोदित्तवित्तिपतापवनेनोत्सवे २४ तत्र गंधर्वमाकर्ण्य दिव्य
मार्गमनोहरं विसिस्मराजपुत्रास्ते मृदंगपणवाद्यनु २५ तर्पेव सरसस्तस्मान्निष्क्रामंते सद्दानुगं
उपगीयमानममरप्रवरं विबुधानुगैः २६ तत्र हेमनिकायाभंशितिकंठं त्रिलोचने प्रसादसमु
खं वीक्ष्य प्रणो मुर्जातकौतुकाः २७ सतान्त्रयपत्रार्तिहरो भगवान्धर्मवत्सलः धर्मतान्शीलसंप
न्नात्मीतात्मीत उवाच ह २८ रुद्र उः सूर्यवेदिषदः पुत्राविदितं वञ्चिकीर्षितं अनुग्रहाय भद्रं वपवं मे

दर्पनेकतम् २०

आत् देवैर्मर्गैर्भेदैर्मनोहरंगान्धर्वगानमाकर्ण्य विस्मये प्राप्ताः पाठांतरे मृदंगपणवादि अवतरन्त ते
षां धनिचतिरस्कुर्वदित्यर्थः २९ ते च त्रिलोचने वीक्ष्य जाताश्चर्याः प्रणो मुरित्सु तरेणान्वयः ३० तत्र सुवर्णा
राशिसदृशकांतिं शितिनीलः कंठोयस्यते ३१ ३२ वेदिषदः बर्हिषदः विचिकीर्षितं भगवदाशयनं विदि

२
पं

८७

अनुग्रहकारणमाह यः साक्षाद्वासदेवंप्रपन्नः स हि मे प्रियः कथं भूतं रंदसः सूत्मा त्रिगुणात्मधानात् जी-
वसंज्ञितात् पुरुषाश्च परंप्रकृतिपुरुषयोर्नियंता रमित्यर्थः २८ तर्कितस्य महत्तमत्वादित्याह स्वधर्मनि-
ष्टः पुमान् बहुभिर्जन्मभिर्विरिञ्चतां प्राप्नोति ततोऽपि पुण्यातिशयेन मामेति भागवतस्तु अथ देहान्ते

यः परं रंदसः साक्षात्त्रिगुणाजीवसंज्ञितात् भगवंतं वासदेवंप्रपन्नः स प्रियो हि मे २८ स्वधर्मनि-
ष्टः शतजन्मभिः पुमान्विरिञ्चतामेति ततः परं हि मां अव्याकृतं भागवतोऽथ वै सवंपदं यथा हं वि-
बुधाः कलापये २९ अथ भागवताश्रये प्रियाः स्वभगवान्यथा नमद्वागवतानां च प्रेयान् त्यास्ति
कर्हिचित् ३० इदं विविक्तं जन्मव्यं पवित्रं मंगलं परं निःश्रेयसकरं चापि श्रूयतां यद्ददामिवः ३१ मे
त्रेयः ३२ इत्यनुक्तोऽहं हृदयो भगवानाहतामिहः बह्वान्जलीना जपन्ना नारायणपरो वचः ३२

अव्याकृतं प्रपंचातीतं वै सवंपदमेति यथा हं रुद्रो भूत्वा आधिकारिकवद्वर्तमानः विबुधा देवाश्चाधिका-
रिकाः कलापये अधिकारं ते लिंगभंगे सत्ये ष्यंति २९ अथा भागवता वासदेवंप्रपन्नाश्रये मे प्रियाः स्वभ-
वद्विरपि मयि प्रीतिः कार्ये त्यागयेनाह मदस्यो भागवतानां च प्रेयान् त्यास्ति ३० अत इदं जन्मव्यं श्रूयतामि-
ति विविक्तमसंकीर्णं यथा भवति ३१ ३२

श्री.
भा.च.
टी.
८८
६८

सृष्ट्यादौ वास्मानादृष्टापुत्रेभ्यः प्रोक्तमिष्टं स्तोत्रं प्रहृष्टचेतोभ्यः कृपया भगवान् शिवः तेजितेन वीर्य-
धः आत्मविदुर्याणां स्वस्त्वये शोभनसत्तायै स्वानंदलाभायैत्यर्थः अतो मे स्वस्ति स्वानंदसत्तास्तननुममो
त्कर्वीमदर्थपवर्किं न स्यात् तत्राह भवताराधसास्वानंदरूपेणारथं सिद्धं त्वपरमानंदरूपेणैव नित्यं स्थित
इत्यर्थः अतएव भूतायात्मने नमः सर्वस्मै सर्वभूताय च ३३ सर्वरूपत्वे प्रपद्यति नम इति सार्थं दर्श

श्रीरुद्र उवाच जितेन आत्मविदुर्यस्वस्त्वये स्वस्ति रस्तु मे भवताराद्वसाराद्वे स
र्वस्मा आत्मने नमः ३३ नमः पंकजनाभाय भूतसूक्तैर्द्रियात्मने वासुदेवा
यशोताय कूटस्थाय स्वरोचिषे ३४ संकर्षणाय सूक्ष्माय उरताय तकाय च
नमो विश्वप्रबोधाय प्रद्युम्नाय तारात्मने ३५

भिः पंकजलोकात्मकेनाभौ यस्य तस्मै कारणात्मने नमः कारणात्वादेव सृज्यानां प्राणिनां ये उपाधयः
भूतानि सूक्ष्माणि तन्मात्राणि इंद्रियाणि च तेषामात्मने नित्यं त्रैश्रितः करणचतुष्टयाधिष्ठातृत्वेन प्राणम-
तिचतुर्भिः श्लोकार्थैः वासुदेवाय चित्ताधिष्ठात्रे कूटस्थाय निर्विकाराय चित्तस्मै कल्पत्वात् ३४ संकर्षणाय
हंकाराधिष्ठात्रे सूक्ष्माया व्यक्ताय उरताय अनंताय श्रंतकाय सुखाग्निनालोकदाहकाय विश्वस्य प्रकृष्टे

वोपेयस्मान् अंतरात्मने बुद्धिस्थोत्रे ३५

८८

हृषीकाणामिंद्रियाणामीशंयदिंद्रियेभ्यः तदात्मने सूर्यरूपेण प्रणमति परमहंसाय सूर्याय पूर्णाय ते
जसा विश्वव्यापिने निभृतात्मने तय दृष्टिभूत्याय ३५ स्वर्गाय पवर्गाय च शुचिनिश्रंतः करणे निषीदते
ति शुचिषदिति श्रुतेः हिरण्यवीर्यतस्मै अग्निरूपाय चातर्हीत्रं कर्म तस्मै तत्साधनायैत्यर्थः कृतः तं तवेतदि
स्तारकाय ३६ सोमत्वमाह ऊर्जे पितृणामन्नाय ३७ देवानां चात्रैव त्रेणाय त्रय्याः पतये नमः सूर्याग्निमो

मन्त्राय यत्तरेतमे सोमाय
सदि पितृणां देवानां ५

नमो नमो निरुद्धाय हृषीकेशेन्द्रियात्मने नमः परमहंसाय पूर्णाय निभृतात्मने ३५ स्वर्गाय पवर्गाय
हाराय नित्यं शुचिषदे नमः नमो हिरण्यवीर्याय चातर्हीत्राय तं तवे ३६ नम ऊर्जश्चे त्रय्याः पतये य
ज्ञे तस्मै तस्मिदाय च जीवानां नमः सर्वरसात्मने सर्वसत्त्वात्मदेहाय विशेषाय स्थवीयसे नमस्ते
लोकापालाय सहजो जीवलाय च ३७ अर्थलिंगाय नमः से नमो तर्बहिरात्मने नमः पुण्याय लोकाय
मत्वे तैव ते जस्तु मुक्तं जलत्वमाह सर्वरसात्मने जलरूपाय ३८ सर्वेषां स ॥ अमुष्मेभूरिवर्चसे ४०
ज्ञानां प्राणिनां ये आत्मानः तेषां देहाय विशेषाय एषीरूपाय स्थवीयसे विराट् देहाय त्रैलोक्यपालाय वा
यवे सह आदिरूपाय सहि प्राणरूपेण त्रैलोक्यपालयति सह आदिरूपं यच्च नमः से आकाशाय ४१ अर्थ
नालिंगाय एकाय शब्दगुणात्मा अतर्बहिरात्मने अतर्बहिर्वैवद्भागलेवनाय एषां महाभूत रूपत्वमुक्तं
अमुष्मे स्वर्गाय भूरिवर्चसे एष वै ज्योतिष्मन्तं पुण्यं लोकं यातीति श्रुतेः ४२

श्री.
भा.च.
टी.
५१
४१

प्रवृत्ताय निवृत्ताय च कर्मणो पितृदेवाय या क्रमं पितृदेवप्राप्तिफलाय च अथर्मफलरूपाय च मृत्यवे धा
देईश आशिषां कारणात्मने सर्वकर्मफलदात्रे मनवे सर्वज्ञाय मेत्रात्मकायेति वा विस्मत्तेन प्रणमति वृद्ध
ते धर्माय परधर्मात्मने कृष्णाय धा रुद्ररूपेण प्रणमति मीढुषे रुद्राय अदंकुतमदंकारः तदात्मने सर्व
कर्तृकरणशक्तित्रयसमेतस्तस्मै ब्रह्मत्वेन प्रणमति चेतोज्ञाने आकृतिः क्रियातद्रूपाय वाचोविविधा
भूतिः सृष्टिर्यस्मात्तस्मै धा एवं नमस्कृत्य दर्शनं प्रार्थयते दर्शनमिति नवभिः भागवतैः सत्कृतं दर्शनं दे
प्रवृत्ताय निवृत्ताय पितृदेवाय कर्मणो नमो धर्मविषाकाय मृत्यवे दुःखदाय च धा नमस्ते आ
शिषामीश मनवे कारणात्मने नमो धर्माय वृद्धते कृष्णाय ऊरुमेधसे पुरुषाय प्रणाय सांख्य
योगेश्वराय च धा शक्तित्रयसमेताय मीढुषे दंकुतात्मने चेतो आकृतिरूपाय नमो वाचोविभूत
ये धा दर्शनं नो दिदृक्षुणां देहि भागवतार्चितं रूपं प्रियतमं स्वानां सर्वेन्द्रियगुणान्जनं स्निग्धं प्रा
दीप्त्यस्य विवरणं रूपमित्यादिप्रदर्शयेत्यंतं स्वानां भूदृक् नश्यामं सर्वसौंदर्यसंग्रहं चार्वायतचतुर्वी
ज्ञानां प्रियतमं रूपं दर्शयेति नवमे नान्वयः सर्वेषामिन्द्रियाणां ये गुणा विषयास्तेषां मंजनं चंजकं सर्वेन्द्रिय
विषयरूपमित्यर्थः सर्वेन्द्रियाणि स्वगुणैरंजयतीति वा धा स्निग्धः प्रावृषियोचनः तद्वच्छ्यामं सर्वेषां सौंद
र्याणां संग्रहपदत्रकारणयस्मिन् चारवश्यायताश्च त्वारोवाद्देवायस्मिन् सजाते यथोचिते सर्वावयवरुचि

माननं यस्मिन् धा

८१

पद्मकोशमध्यानिपलाशानितद्वदतिणीयस्मिन् सुकपोलमास्यस्मिन् समौकर्णविभूषणयस्य
 कुंडलयोरयेवत्यमाणत्वात् ४८ प्रीत्याप्रदसिताविवापांगौयस्मिन् ४९ स्फुरतिकीरीटादीनियस्मिन् ३
 त्तमर्दिः लक्ष्मीः यद्वा यतैरुत्तमाश्चरुत्कर्षयस्यास्तितत् सिंदस्यस्कंधपरितः प्रसरंतः केसरापव
 त्तिवः तादृशीः सर्वतस्त्रिवोविभ्रश्चासौभगग्रीवः कौस्तभोयस्मिन् यद्वा सिंदस्येवयोस्कंधोतयोस्त्रि
 पद्मकोशपलाशातंसंदरभुसनासिकं सुहिजं सुकपोलास्यसमकर्णविभूषणं ४८ प्रीतिप्र
 दसितापांगमलकैरुपशोभितं लसत्पंकजकिंजल्कडगुलं मृदुजुं डलं ४९ स्फुरतिकीरीटवल
 यद्दारनूपुरमेखलं शाखचक्रगदापद्ममालामण्युत्तमर्दिमतं सिंदस्कंधविषोविभ्रत्सौभगग्री
 वकौस्तभं श्रियानयायिन्यातिप्रनिकषाशमारसौलसत् ४९ सररेचकसंविग्रवलिवल्गाद
 त्यादरं प्रतिसंक्रामयद्विस्मनाभ्यावर्तगभीरयात् ५०

षः कुंडलद्वारादिदीप्तीर्विभ्रदितिष्टयग्विशेषणं सौभगयुक्ताग्रीवायेनसकौस्तभोयस्मिन् श्रियाहेतुभू
 तयातिप्रसस्तिरस्कृतो निकषाशमस्वर्णरेखां कितो निकषपाषाणयेन तादृशेनारसा उल्लसच्छोभमानं
 ४९ आसौच्छासाभ्यासररेचकाभ्यां संविग्रश्च चलावल्लयस्ताभिः बल्गादलवदस्रूपवत्सदृशमु
 दरेयस्मिन् प्रतिसंक्रामयत्यतो निर्गतोऽस्तेनैवद्वारेणापुनः प्रवेशयदिव ५०

श्री.
भा.च.
टी.
५.

१० ने

प्रणामश्रोणामधिकं रोचिस्सुयतीतं उक्तं तत्र स्वर्णमयीमेखलायस्मिन् अञ्जीचजं चेव रुचनिम्ने अनुन्न
ते जानुनीचसमैश्चारुभिरेतैः शोभने दर्शनं यस्य समाश्चारवाद्यादयो यस्मिन् निम्ने जानुनीचस्मिन् शोभ
ने दर्शनं यस्येति पदत्रयं वा ५१ पदादीपदस्यानीयेन यद्वा एवं भूतेन पदोपलक्षितं रूपं शरणं प्रदर्शयेत्यर्थः
शारदियत्पद्यंतस्य पलाशांतददौ चिर्यस्य तेन नखदीप्तिभिरेतर्भवमज्ञाने विधुन्वता अपास्तप्रक्षारादीनां
प्रणामश्रोणपथि रोचिस्सु उक्तं स्वर्णमेखले समचारं चिजं चोरुनिम्ने जानुसुदर्शनं ५१ पदाशार
तद्यपलाशोचिषानखघुभिरेतरे विधुन्वता प्रदर्शयस्वीयमपास्तसाधसं पदं गुरोमार्गं गुरुस्तमो
जुषो ५२ पतद्रूपमनुध्येयमात्मबुद्धिमभीसता यद्भक्तियोगो भयदः स्वधर्ममनुतिष्ठतो ५३ भवा
न्भक्तिमता लभ्योऽलेभः सर्वदेहिनां स्वाराज्यस्याप्यभिमतपकांतेनात्मविक्रतिः ५४ तं उगाराथ
माराध्यसतामपि उगाराय पकांतभक्त्या कोवांछेत्पादमूलं विनावहि ५५
साधसंयेन तत्र देगुरो यतस्त्वमेव तमोजुषामज्ञानाप्रदर्शको गुरुः ५२ अति दुर्लभमिदं मया प्रार्थितमिति
स्मृतैवाह पतद्रूपमनुध्येयध्यानार्हमेव न त्वप्रत्यक्षतः प्राप्यमित्यर्थः ५३ तर्हि किं केनापि न प्राप्यते तत्र
ह भवानिति दुर्लभत्वमेवाह स्वर्गराज्यं यस्तस्याप्यभिमतः स्मरणीयः किंच पकांतेन यश्चात्मवित्तस्या
पि गतिर्गम्यः ५४ अतस्त्वद्यतिरेकेण न किंचिद्वांछामीत्याह त्वन्वामेकांतभक्त्या आराध्य वहिः स्वर्गादि

स्वयं रूपं पदं पदं प्रदर्शयेत्यर्थः ५

५५
सुखं
५५

90A

तत्र हेतुर्न त्रयादमलेशरणं प्रविष्टं कृतं तः कालो ममायं वध्य इति नाभिमानं करोति किं कुर्वन्वीर्यं प्रभा
 वः शौर्यमुत्साहः ताभ्यां विस्फुरितयाध्रुवाविश्वं विधंसयन्नपि ५९ त्वया दे प्रविष्टस्य कृतं तत्तयाभावः
 कियानयः लाभः त्वद्रक्तसंग एव संकलपुरुषार्थं श्रेणिशिरसिनरीनर्तिरित्याह त्वाणार्थेनेति भगवत
 स्तवसंगीनां संगस्यापि त्वाणार्थेनापि न स्वर्गं तलये समं न गणयामि न चापुनर्भवं मोक्षं मर्त्यानामाशिषः
 षोडश्याद्याः किमुत ५० अथातो हेतो अनन्तावचदरावंच्चीयस्य तस्य कीर्तिर्यशः तीर्थं गंगा तयोः क
 यत्र निर्विष्टमरणं कृतं तोताभि मम्यते विश्वं विधंसयन् वीर्यं शौर्यं विस्फुरितध्रुवा ५९ त्वाणार्थेना
 पितलयेन स्वर्गं नापुनर्भवं भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमुताशिषः ५० अथानन्तावचे स्तव
 कीर्तितीर्थयो रंतर्वदि स्नानविभूतपाप्मना भूतेषु नुकोशसु सत्त्वशीलिनां स्यात्संगमो नुग्रह
 षनस्तव ५६ नयस्य चित्तं वदिरथं विभ्रमं तमोऽग्रायां च विभ्रमाविशत यद्वक्तियोगानुगृही
 मेणान्तर्वदिः स्नानाभ्यां विभूतः पाप्मायेषां अतपतेषु नुकोशः कु तमं न सा मुनिर्विचष्टे ननु तत्र
 पास सत्त्वं च रागादिरदितं चित्तं शीलं चार्जवादि विद्यते येषां तेषां संगमोऽस्माकं स्यात् एष एव नस्तदनुग्रहः
 तच्च ज्ञानं च त्वद्रक्तसंगा देव भवतीत्याह न यस्येति येषां सतां भक्तियोगेनानुगृहीतेषु सद्यस्त्वचित्तं वा
 स्थाय्यं विहितं न भविष्यति तमोऽग्रायां अग्रायां च नाविशत लयेन प्राप्य तत्र तदा ससनिस्तव गतिं तत्त्व

ते गतिम् ५२

५२
प्रति

५८

श्री.
भा.च.
टी.
५१
११

कीदृशं विश्वं तदाह यत्रेति ५० जगत् उपादानत्वेन त्वेति तन्निमित्तत्वेनापि तदेवलक्ष्यं यत्राह यो मायये
दमिति यद्विदं विश्वं सदिव परमार्थमिवास्जत कथं भूतया यया भेदबुद्धिरन्येषां भवति तथा आत्मनित्व
यि उः स्य स्य कार्यं कर्तुं मत्समर्थया तन्वानिरस्वभेदं प्रतीमहि जानीम ५१ यद्यपि त्वमेव निर्भेदं ब्रह्मतया
पि प्रागुक्तं साकारं तव रूपं येदं इत्यजं तितपव वेदागमतत्त्वज्ञा इत्याह क्रियाकलापैर्येकं मयोगिनः सृजयं
यत्रेदं व्यज्यते विश्वं विश्वस्मिन्नवभातियत् तत्त्वं ब्रह्म परं ज्योतिराकाशमिव विस्तृतं ५० यो माययेदं
पुरुषं यया सृजति भर्ति भूयः तपयति विक्रियः यद्वेदबुद्धिः सदिव आत्म उः स्य यातमात्म तं उं भगवन्
प्रतीमहि ५१ क्रियाकलापैरिदमेव योगिनः श्रद्धांविताः साधयजंति सिद्धये भूतैर्द्रियांतः करणैः
पलक्षणं वेदे च तं त्रेचतपव कोविदाः ५२ त्वमेक आद्यः पुरुषः सप्तशक्तिः तयारजः सत्त्वतमो वि
तितपव कोविदानत्वे तदनादित्यकेवलज्ञा ॥ भिद्यते महानहंत्वं मरुदग्निवार्थराः सुरर्षयो भूतगणा उदयतः ५३
ने प्रवृत्ताः तंत्रे आगमे कथं भूतं मिदं भूतं द्रियांतः करणैरस्वतंत्रैर्यदपलक्ष्यते नियन्त्रणं तत् ५३ नन्व
भिन्ने मयि भेदं कुर्वतः संतो न कोविदान् हि तैर्भेदः क्रियते त्वयैव क्रीडा र्थं चेत्तनात्मको भेदः कृत इत्याह त्व
मिति आद्यस्त्वमेक एव सत्ता माया शक्तिर्यस्य तया शक्त्या रजः सत्त्वतमसां देहैकं यतोरज आदेः महा
नहंकारः त्वंच मरुदग्निवार्थराभूः वारुदकं सुराश्च ऋषयश्च भूतगणाश्च एकमिदं जगद्यतो भवति तद्विभिद्य

तस्य त्वयः ५३

५१

एतउपपादयति सृष्टिमिति जरापुजाएउजस्वेदजोद्विजहणेणचतर्विधंस्वांशेनप्रविष्टः अथोऽतिहेतोःपुर
 स्थातः संतः मंशं चिद्रासं पुरिणायनात्सुरुषं विडः तर्हि किमीश्वरमेव संसारिणविडुर्नेत्याह सारचामधुमलि
 कास्त्राभिः सृष्टिं मधिवत्तलकं विषयसुखमविश्याहृतः सनयोभुंक्तेतं जीवं विडः तथाचश्रुतिः तद्योरम्यः पि
 प्लवं स्यादसंनश्नन्ननोअभिवाकशीति निर्णीतं च गुहाप्रविष्टावात्मानोदितदर्शनादित्यत्र ६४ तवतस
 र्वनियंतः ऊतः संसारस्याह यः स्वशक्तेरदसृष्टवान् सपषत्वेखलुभूतैरेवभूतानिमेचपंक्तीः वायुरिवका
 सृष्टं स्वशक्तेरदमनुप्रविष्टश्चतर्विधं पुरमात्मांशकेन अथोविडस्तं पुरुषं संतमंतं भुंक्तेहृषीकेशं मधुसा
 रं च यः ६५ सपषलोकानतिचंडवेगोविकर्षसितं खलकालयनः भूतानिभूतैरनुमेयतलोचनाव
 लीर्वापुरिवाविषस्यः प्रमत्तमुच्चैरिति कृत्यचित्तया प्रवृद्धलोभं विषयेषु लालसं त्वमप्रमत्तः सदसा
 भिपद्यसे त्वलेलिहानोदिरिवापुमंतकः ६६ कस्त्वदाज्ञं विनहाति पंडितो यस्तेवमानव्ययमानके
 लयन् लोकान्विकर्षसि संहरसि अनुमेयतसः अलक्ष्यस्वरूपः ६७ विकर्षणप्रकारमाह प्रमत्तमिति श्रुतिः
 कृत्यमेवमेवमिदं कतं यमिति चिंतयोच्चैः प्रमत्तं तत्रहेतुविषयेषु लालसमतिकामुकं प्राप्तेपि विषये प्रवृद्धलो
 भं अतः कस्त्वमभिपद्यसे आक्रामसित्वा लेलिहानाजिह्वयोष्ट प्राप्नोस्व शक्त्यर्थं मूषकमिव ६८ अतः कस्त
 वयदाज्ञं जेत पंडितश्चेत कथंभूतः कस्तवावमानो नादरस्तेन व्ययमानं केतनं शरीरं यस्य सः यदस्माकं

तनः विशंक्यास्यदुरर्धं
 तस्मै हि नोपपत्तिमनवस्य

रुद्रलार्चति स्मेति सर्वेषां श्रोतॄणां वास्यं विशंक्यानां शंकाया विनोपयति
 मिति हृष्टविष्णोः सेने मनवश्चाचक्षिस्म १७

श्री.
भा.च.
टी.
१२
१२

उपसंहरति अथेति रुद्रभयेन धस्तं अतो न ऊतश्चिदयं यस्या तादृशीतिरसि ६६ ७० योगादेशोना
मेतत्तोत्रमुपासायपाठतः प्राप्य मनसाधारयंतः अभ्यासेन जघत् ७१ विष्णुसृजोपतिः ब्रह्मा ७२ सिसृ
अथ तस्मिंश्चितो ब्रह्मत्परमात्मनि पश्यतं विष्णुरुद्रभयधस्तमऊतश्चिदयागतिः ६६ इदं जय
तमद्वेवो विष्णुद्वानृपनेदताः स्वधर्ममनुतिष्ठंतो भगवत्पर्यिताशयाः ६९ तमेवात्मानमात्मसं
सर्वभूतेष्ववस्थितं सृजयधृष्टांतश्च ध्यायेत आसकृद्वरिं ७० योगादेशमुपासायपाठयंतो मु
निव्रताः समाहितधियः सर्वपातदभ्यसतादृताः ७१ इदमाह पुरास्माकं भगवान्विष्णुसृक्यतिः
भृगवादीनामात्मजानां सिसृक्षुः संसिंक्षुः संहतां ते वयं चोदिताः सर्वप्रजासर्गे प्रजेश्वराः अनेन ध
स्ततमसः ससहस्रो विविधाः प्रजाः ७२ अथेदं नित्यदा पुक्तो जपन्न वहितः पुमान् अचिराच्छ्रेयसा
प्नोति वासुदेवपरायणः ७३ श्रेयसामिह सर्वेषां ज्ञानेनिः श्रेयसंपरं सखंतरति दुष्पारं ज्ञानेनौ
र्व्यसनात् ७४ य इदं श्रद्धया पुक्तो महीतं भगवत्स्त्वं अधीयानो डरागंधरि माराधयत्यसौ ७५
विंदते पुरुषो मुष्माद्यच्छत्यसत्वरन् महीतगीतात्सुप्रीताच्छ्रेयसामेकवल्लभात् ७६ इदं यः क
ल्प्युत्थाय प्रोजलिः श्रद्धयान्वितः शृणुयाच्छ्रावयेत्सर्गो मुच्यते कर्मबंधनेः ७७
त्सृष्टवतः ७८ पुक्तपकाग्रचित्तः ७९ ज्ञानमेव नौर्यस ८० यः अधीयानो भवति ८१ अमुष्मादरेः असा

वसत्वरनस्थिरः सत्तद्गीतं सोत्रं तेजगीतात्सुनात् एकपववदुभः प्रिय
आश्रयस्तस्मात् ७७ कल्पे उषसि ७८
१२

तपश्चरततपसोतेऽस्मितं प्राप्स्यथ ॥ इति चतुर्थे चतुर्विंशः ॥ प्रचेतः सुतपसस्तत्पित्रे नारदोद्युणी
प्राचीनवर्द्धिषे ध्यात्मानं पारोक्षेणादपंचभिः परंजनकथा व्याजायं च विंशे नारदः आत्मनो बद्धिं संगेन
विविधामादसं सति प्रचेतः सुतपस्तीव्रताप्यमानेषु नारदः परंजनकथा कृते प्रादप्राचीनवर्द्धिषे ॥ २

गीतं मये दं नरदेव नंदनाः परस्पृशः परमात्मनस्तव जघन्त एकाग्रधियस्तपो महश्चरधुमंते
ततप्राप्स्यथेऽस्मितं ॥ इति चतुर्थे रुद्रगीतं नाम चतुर्विंशः ॥ मैत्रेय उः इति सन्दिश्य भगवा
न्वार्द्धिषदैरभिरुजितः पश्यतां राजपुत्राणां तत्रैवातर्दये हरः १ रुद्रगीतं भगवतः स्तोत्रं सर्वप्र
चेतसः जपंत स्ततपस्ते पूर्वर्षाणामयुतं जले २ प्राचीनवर्द्धिषः क्षतकर्मस्वास्तुमानसं नार
दो ध्यात्मानं तत्र जः कृपालुः प्रत्यवोधयत् ३ श्रेयस्तं कतमद्राजन्कर्मणात्मन ईदृसे उः खहानिः सु
खावाप्तिः श्रेयस्तत्र ह चेष्टते ४ राजोवाच न जानामि महाभाग परं कर्म पविदधीः ब्रूहि मे विमलं

प्रचेतः सुतपश्चरत्सु नारदः प्राचीनवर्द्धिषं बोधितवात् अतः प्रचेतसां कथा ॥ ज्ञानेन मुच्येय कर्मभिः ५
मम माप्येव तस्मिन् कृत्वा माद प्राचीनवर्द्धिषमिति ३ श्रेयः फलमीदृसेच्छसि र्दकर्मणि तडभयं नेष्टते
विचारकैः ४ परं श्रेयः मोक्षं कर्मभिरपविद्वा विलिप्ताधीर्यस्य ५ ॥

श्री.
भा.च.
टी.
१३
१३

किंच गृहेषु स्थितः पुत्रादिषु च पुरुषार्थधीर्यस्य ६ कर्मफलेषु वैराग्यमुत्साहब्रह्मविद्यामुपदेष्टुं योगानुभ-
वेन यज्ञपशून्त्यसत्तं प्रदर्शनाद् भोभोऽशितिसंज्ञापितात्मारितान् ७ यत्तेत्वांसंपरेतं मृतं संप्रतीक्षते वैशसंतव
क्ततापीशं स्मरंतः ततश्चायः कूटैः लोदयंत्रमयैः शृंगैः छिंदंति च्छेत्स्यति ८ अत्रास्मिन्संकटे निस्तारकम
मुमिति दासं कथयिष्यामि ९ तत्र जीवस्य विषयासक्त्या संसारः संचस्य रात्रुग्रहेण निवर्तत इति वक्तुं विप

गृहेषु कूटधर्मेषु पुत्रदारधनार्थधीः न परं विंदते मूढो भ्राम्यन् संसारवर्त्मसु ६ नारद उ० भो प्र
जापते राजन्यस्य शपत्तया धरे संज्ञापिता जीवसंज्ञा त्रिंशो न सदस्यशः ७ यत्तेत्वांसंप्रती
क्षन्ते स्मरंतो वैशसंतव संपरेतमयः कूटैः छिंदंस्त्वित्येतमस्य वः ८ अत्र ते कथयिष्ये मुमिति
दासं पुरातनं पुरंजनस्य चरितं निबोध गदतो मम ९ आसीत् पुरंजनो नाम राजा राजन् दृष्ट्वा
यद्यगृहीतस्य साक्षाद्बोधयितुमशक्तेः राजदृतांत ॥ वाः तस्या विज्ञातनामासीत् सखा विज्ञातचेष्टि
मिवाह आसीदिति पुरंजनादीन् स्वयमेवेतः पंचमेध्याये व्याख्यास्यति तथापि सुखग्रहणाद्ययथो
पयोगं किंचिद्व्याख्यास्यामः तत्र स्वकर्मभिः पुरंजनो जीवः विज्ञातं नाम यस्य न च विज्ञातं चेष्टितं यस्य
स ईश्वरस्य सखा यद्वा विज्ञातं चेष्टितं जीवप्रेरणादिलक्षणं यस्य जीवपारतं त्रस्यानुभवसिद्धत्वा १०

शरणं भोगाय तनंदेदं ॥ यावत्पुःपुरस्ताः तस्य तस्य कामोपपत्तेः प्राप्ते साधु न मेने गवादिदेहानामेदि
 कपारलौकिकभोगभोग्यत्वाभावात् तथातश्चुतिः ताभ्यो गमानयं स्ताश्चुवन्नवै नो यमलमिति ताभ्यो अ
 चमानयं स्ताश्चुवन्नवै नो यमलमिति ५ हिमवतो दत्तिणो घसानुघ कर्मक्षेत्रे भारतवर्षे पुरीमनुष्य
 शरीरं ललितानि दृष्टानि सर्वाणि ललितानि यस्य अंधपंगुतादिदोषरहितामित्यर्थः ६ तामनुवर्णय

सोत्प्रेषमाणः शरणं वध्रामष्टयि वीप्रभुः नानुरूपं यदा विन्ददभूत्सविमनारव ॥ नसा
 धुमेनेताः सर्वाभूतलेयावतीः पुरः कामान्कामयमानो सौ तस्य तस्योपपत्तये ॥ स एक
 दा हिमवतो दत्तिणो घथसानुघ ददर्शनवभिर्द्वाभिः पुरीं ललितलक्षणं ॥ प्राकारो
 पवनाहालपरिवैरुक्ततोरणैः स्वर्णैरौप्यायसैः शृंगैः संकुलां सर्वतोऽद्वैः ॥

तिभिः अत्र किंचित्सादृश्यमवलंब्य कथासौंदर्यया प्राकारादीनि वर्णयति परिवैरिति पुंस्त्वमांश्च अस्ता
 णि गवाक्षाः तगादयः शरीरावयवाः प्राकारादिपरावयवत्वेन रूप्यंते स्वर्णादिशृंगैः शिखरैर्युक्ता येऽद्वै
 स्तैः संकुलामिति आधारादिचक्राणि दृष्टाः शृंगाणि च राजसादिस्वभावविवक्षिताः ॥

॥ ॥ ॥

श्री.
भा.च.
टी.
२४
१५

नीलादिभिः कृष्णादर्मस्थलीयसंश्रुणं माणिक्यस्थलीहृदयं नास्योनीलादिभावेन क्लृप्यंते ततदिषये
वासनावाभोगवतीनागांपुरीमिव ॥ सभासमाजस्थानं चत्वरं चतुष्पथः रथाराजमार्गः आक्रीडायतनं
घृतादिस्थानं आपणोदटः तैः चैत्यं जनानां विश्रामस्थानं पुजेषु पताकाः ताभिश्च युक्तां अत्र च विषय
निष्ठ बुद्धियोगेन जीवस्य देहसंबंध इति विवक्षया विषयवर्गं वास्योपवनेन रूपयति तद्विशेषात्सकंद
नीलस्फटिकवैडूर्यमुक्तामरकतारुणैः कृष्णदर्मस्थलीदीप्तांश्रियाभोगवतीमिव ॥ सभाच
त्वररथाभिराक्रीडायतनापणैः चैत्यधजपताकाभिर्धुक्तां विडुमवेदिभिः ॥ पुर्वास्तवास्योपव
ने दिव्यदुमलताकुले नदद्विहंगालिजलकोलाहलजलाशये हिमनिर्जरविप्रुष्मत्कसमाक
रवापुना चलत्प्रवालविटपनलिनीतटसंपदि ॥ नानारण्यमगव्रातैरनावापे मुनिव्रतैः आहूते
नादीलिङ्गमलतादिभावेन शेषः कथालंकारः ॥ वास्योपवने प्र ॥ मन्यते पांथो यत्र कोकिलकूर्जितैः ॥
मदोददंशति चतुर्थेनात्वयः नदतां विहंगालिजलानां कोलाहलो येषु ते जलाशयायस्मिन् ॥ हिमनिर्जरा
णां विप्रुषा विंदवः तद्वता ऊसमाकरसंबंधिना वापुना चलंतः प्रवालाविटपाः शाखाश्च ये धातैः वृक्षैर्नलि
नीनां सरसीनां तटेषु सम्यत्सुमृद्धिर्यस्मिन् अनावापे तत्कृतवाथरहिते मुनिव्रतैरहिंसात्मानमाहूते मय

२४

२४

तत्र प्रमदोत्तमां विवेकवती बुद्धिदर्श यदृच्छया गता मिति तयोः संबंधस्य उर्निरूपत्वं दर्शयति तामनुव
णयति सार्धैः चतुर्भिर्दशभिः ज्ञानकर्मेन्द्रियैः एकैकं प्रत्येकं शतं अनन्तावृत्तयस्तस्मात्तायकैः पतिभिः स
ह पाठांतरेण एकाः स्त्रियो घेषांतैः २० पंचशीर्षाणि वृत्तयो यस्य तेन अदिना प्राणेन प्रतीहारेण पालकेन

यदृच्छया गतां तत्र दर्श प्रमदोत्तमां भृत्यैर्दशभिर्गयांती मेकैकशतनायकैः २० पंचशीर्षादि
ना गुप्तां प्रतीहारेण सर्वतः अन्वेषमाणामृषभमप्रोढां कामरूपिणी २१ सुनासां सदती वालां
सुकयोलां वराननां समविन्यस्तकर्णाभ्यां विभ्रंती कुंडलश्रियं २२ पिशंगनीं वीं सुश्रोणिं श्यामां
कनकमेखलां पद्मां कणाद्यां चलतीं नूपुरैर्देवतामिव २३ स्तनौ व्यंजितकेशोरौ समवृत्तौ निरेत
रौ वस्त्रांतेन निरुद्धंती जीडया गजगामिनी २४

गुप्तां ऋषभं भर्तारं २५ गंधर्वज्ञानादिभिर्बुद्ध्यावयवैः
सुनासत्वादिरूप्यते समं विन्यस्तौ रचितौ ताभ्यां कुंडलशोभां दधंती २६ अत्र मयं हि सौम्यमनश्चितियत्कृष्णं तद
नस्येत्यादि श्रुत्यनुसारेण श्यामा मिसक्ता नूपुरैः कणाद्यां नूपुरेण पादोपलीयकानामप्युपलक्षणद्वय
वचनम् २७ व्यंजितकेशोरौ यौवनोपक्रमाभ्यां समो वृत्तौ च २८

कामेदि

श्री.
भा.च.
टी.
२५
१५

तामादेतितयोः संवादोक्तेः संबंधदायाय अपांगपवपुंखोमूलप्रांतोयस्यकटाक्षस्यकवाणस्यतेनस्पृष्टो
विद्वः प्रेमणाउच्चैर्धनुः स्यानीयायस्मिन्तेन २५ कृतः स्यानादिहागतासि हेसतिपुर्याः समीपस्याउपरी
भूः तामालस्यकिकर्तमिच्छसीमर्थः २६ तवयेनुपथाः अनुवर्तिनः पतेके एकादशोमदान्भटोवृद्धदलते

तामादललितंवीरः सत्रीउस्मितशोभनां स्निग्धेनापांगपुंखेनस्पृष्टः प्रेमोद्भुमद्भुवा २५
कातंकंजपलाशालिकस्यासीदकृतः सति रमापुपपुरीभीरुकिंचिकीर्षिसिशंससे २६
कपतेनुपयायेतेपकाएकादशमदाभटाः पतावाललनाः सध्रुकोयेतेदिपरः सरः २७
तंफ्रीर्भवान्यस्यथवायमापतिंविचिन्वतीकिंमुनिवद्रहोवने तदंघ्रिकामाससमस्त
कामंक्वपयकोशः पतितः करायात् २८

नवह्यमाणोयेषुदशसुते बुद्धेर्मनसः पृथग्गुणा
दानं बुद्धिपरिवारकंदियमहायतयातत्यरिचारकत्वविवक्षया २९ तंफ्रीः किंपतिंधर्मविचिन्वती अथ
वाभवानीपतिंविचिन्वती किंवाक्सरस्वतीब्रह्माणं रमापतिंविस्मं मुनिरिवसंयतासती कथंभूतेप
तिं तदंघ्रिकामेनैवतदंघ्रिकामनयैवप्राप्ताः समस्ताः कामायेनतम् ३०

स्मिन्

२५

देवरोरुआसांमध्येतंअन्यतमापि नभवसि यतोभुविस्सक नहिदेवताभुवंस्सुशंति वीरवरेणमयालोकं
अलंकुरु कथत्तवामहालकरोमीतिचेतयाह अदध्रकर्मणाअदध्रमनस्यकर्मत्वसंगाघस्यतेन स्वतोः
कर्मत्वेन त्वसंगात्सकर्मोभवामीत्यर्थः परंवैकुण्ठे २५ यद्यस्मादेवोपांगेनविशिखेनविखंडितमिंद्रियंम

नासांबरोर्वन्यतमाभुविस्सकुरीमिमांवीरवरेणासाकं अर्हस्यलंकर्तमदध्रकर्मणालोकंपरंश्रीरिव
यत्तपुंसः २६ यदेवमापांगविखंडितैद्रियंसव्रीडभावस्मितविभ्रमध्रुवा त्वयोपसृष्टोभगवान्मनोभ
वःप्रवाधतेषानुग्रहाणशोभने ३० त्वमाननंसध्रुसुतारलोचनंव्यालंविनीलालकहृदसंहृतम
उन्नीयमेदर्शयवल्गुवाचकंयद्दीडयाताभिमुखंमुचिस्मिते ३१ इत्यंपुरंजनेनारीयाचमानमपी
रवत् अभ्यनंदततंवीरंरहसंतीवीरमोदिता ३२

नोयस्यतंमनोभवोवाधते अथतस्मादनुग्रहाण सव्रीडंयद्भावेनप्रेमणस्मितंतेनविभ्रमंतीयाधूःतयाउपसृ
ष्टःप्रेरितः ३० यद्दीडयासंमुखंनभवतितदाननमुन्नीयमेदर्शय शोभनेध्रुवौयस्मिनसुतारेशोभनकनीनिके
लोचनेयस्मिन् व्यालंविनोदीर्घायेनीलाअलकास्तेषांहृदेनसंहृतवल्गुनिवाचकानिवाक्यानिधस्मिन् ३१
देवीरसापितंदहामोदितामतीतमाह ३२

श्री.
भा.च.

१८

१६

यत्पृष्ठं कस्यासि श्यनेन कस्य पुत्री गोत्रेति कात्वमिति च किं नामासीति तत्राह आत्मनो मम परस्य तवापि
कर्तारं सम्पद्विद्यः गोत्रं नाम च यत्कृतं भवति तं न च विद्यः ३२ आत्मनो मम शरणमियं पुरीयेन निर्मिता तं
च न विद्यः ३३ यत्पृष्ठं कपते अनुपयाश्रित तत्राह पतेरिति ३४ आत्मनो मम गोत्रादियत्रागतो सि पतदिष्ट्या भ
द्रं तावत् ग्राम्यान् इदिय ग्रामादीन् उद्धृष्ट्या भिसं पादयिष्यामि स्वबंधुभिः सखीभिश्च ३५ समाः सं
न विदाम वयं सम्पद्विद्यः कर्तारं पुरुषं भ आत्मनश्च परस्यापि गोत्रं नाम च यत्कृतं ३२ इहायं संतमा
त्मानं विदाम न ततः परं येनेयं निर्मिता वीरपुरी शरणमात्मनः ३३ पते सखायः सख्यो मे न रता
यंश्च मानद सखायां मयि जागर्ति नागो यं पालयसुरी ३४ दिष्ट्या गतो सि भद्रं ते ग्रामात्कम्या नभी
मसे उद्धृष्ट्या मितां स्नेहं स्वबंधुभिरिन्दम ३५ इमां त्वमपि तिष्ठस्व पुरीं न वसुखी विभो मयोप
नीता नरहृत्मानः कामभोगान्शातं समाः ३६ कंतु तदन्तरमयेत्यरतिरुतमकोविदं असंप्रयायाभिमु
वत्सरान् मनुष्यदेहप्रवेशाच्छतमित्तं ३८ प्रवृत्तिस्तु भावत्वात् प्रवृत्तिनि ॥ खमश्च स्तनविदं पशु ३९
नार्वकं तत्संगमभिनंदति पंचभिः त्वतो न्येकं रमये अरतिरुतं नैष्टिकं अकोविदमनिषिद्धं स्वत्यागितं
संप्रयायो मृतः तदनभिमुखं परलोकचिंतां शून्यं अश्च स्तनविदं अश्रुदेकं तव्यमितिलोकचिंतां शून्यं पशुतलं

१८ ३०

अत्रगार्हस्थ्यप्रजानंदः पुत्रसुखं प्रसूतं मोक्षः केवलिनो यतयः ३८ दृष्टाश्चमश्रितियत् लेमाहं शरीरिणा
माश्रये ३९ ४० भोगेभोगयोः सर्पदेहाकारयोस्तवभुजयोर्यत्र सजेत एवंभूतं कस्याः स्त्रियामनः स्यात् न
कस्यापियो भवान् अनाथवर्गाः दीनस्तोमास्तेषामाधिं प्रलमत्य मपोदितं सर्वत्र चरति केनापोदितं चृण

धर्मोऽस्यार्थकामोचप्रजानंदोऽसूतं यशः लोकाविशोकाविरजायात्र केवलिनो विदुः ३९ पितृदे
वर्षमर्त्याणां भूतानामात्मनश्च ह लेमं वदंति शरणं भवेस्मिन्यद्दृष्टाश्चमः ३९ कानामवीरविख्या
तं वदान्यं प्रियदर्शनं नष्टणीतपतिं प्राप्तां मादृशीत्वा दृशस्वये ४० कस्यामनस्तेभुविभोगिभोगयोः
स्त्रियानसजेद्भुजयोर्मदाभुज योनाथवर्गाधि मलं चृणोदतः सितावलोकै न चरत्यपोदितं ४१
नारद उवाच इति तौ दंपती तत्र सप्तयसमयं मिथः तां प्रविश्य पुंरीराजन्मुमुदातेशतं समाः ४२ उ
पगीयमानो ललितं तत्र तत्र च गायकैः क्रीडन्परिहृतः स्त्रीभिः क्रुदिनीमाविशच्छुचौ ४३

योदतः अतिशायितो यः सितसर्वकोवलोकस्तेन ४१ सप्तयसमुदीर्य समाः संवत्सरान् ४२ तत्र जाग्रदव
स्था संक्षेपेणाह उपगीयमान इति सप्तमावस्थामाह क्रुदिनी हृदयाकाशं स्वापस्थानं अनेन सप्तमावस्था
द्योतिता शुचौ निदाचे ४३

श्री.
भा.च.
ही.

१७
१७

इदानीं नैव द्वार सर्वकप्रदर्शनजाग्रदवस्थां प्रपंचयति सप्तेति यावदध्यायसमाप्तिः तस्याः उपरि कृता ह्य
१ः सप्तवृत्ता इति पाठे संवृताः नेत्रे नासिके श्रोत्रे मुखे चेति सप्त अथोद्देहारौ गुदलिङ्गे यः कश्चनेति श्रा
त्मनः सम्पगावित्तानादनियतत्वाच्च ४४ तासु सप्तसंपंचद्वारः पौरुषाः पूर्वदिग्भगभवाः ४५ खद्यो-
तवदल्पप्रकाशावामनेत्ररूपा आविः प्रकटे मुखे यस्याः सा बह्वप्रकाशादतिगणनेत्रलक्षणा तस्मादिति

सप्तोपरि कृतद्वारः पुरस्तात् स्यात्तद्देशे अथः एयन्निषयगतस्यैतस्योयः कश्चनेश्वरः ४४ पंचद्वार
स्तु पौरुषादतिगौकातथोत्तरा पञ्चमेद्देशे मूर्ध्ना तेनामानि नृपवर्णाय ४५ खद्योताविर्मुखी च प्रा-
ग्द्वारावेकत्रनिर्मिते विभ्राजितं जनपदं याति ताभ्यां गुमत्सखः नलिनीनालिनी च प्राग्द्वारावेकत्र
निर्मिते अवभृत्सखस्ताभ्यां विषये याति सौरभं ४६ मुख्यानामपुरस्ताद्वाः तथापणवरूदनौ

पणवित्तः ४८

णार्थमात्मनो वीर्यवत्तरमिति श्रुतेः स्वानुभवाश्च तत्र प्रकाशाधिकं ४७ विषयो याति पुरराउं सत्तवि
कत्रसेलप्रोविभ्राजितं रूपं गुमत्सखः चक्षुः सदितः ४८ नलनालशब्दौ छिद्रवाचिनौ तदतिनलिनीना
लिनीवामदक्षिणनासिके अत्रापि संज्ञाभेदादेव कार्यत्सनाधिकं सर्ववज्ञेयं अवभृतो वाद्यधिष्ठितोच्चाणाः
सौरभंगं ४९ मुख्याः प्रधाना आस्यपणोभाषणं वरूदनश्चित्रमंत्रं वक्रोदनश्च नुक्तिः परोक्षवादत्वात्

रसत्तरसर्नेदियं विपणोवागिदियं ज्ञाभ्यां अन्वितः ४८

१७

दक्षिणेनेति च तृतीया किंच दक्षिणस्योदिशीत्यस्मिन्नर्थे तद्वितोयमेन प्रत्ययो व्ययसंज्ञः एवमुत्तरेणे
ति अयमर्थः पंचानां विषयाणां मन्वतो नवगतानां प्रकाशनाया लमिदं पांचालशास्त्रवर्णकाले च बला-
धिका दक्षिणकर्णः प्रथमं वर्तते शास्त्रे च प्रथमं श्रोतव्यं कर्म कांडमित्येव तासां येन प्रवृत्तं संज्ञस्य कर्म कांड
सदक्षिणकर्णेन श्रवणमिष्यते ततस्तदर्थं मनुष्याय पितृभिराहूतः पितृलोकं प्रापकं पितृयानं प्रपद्यते त

पितृहृत्त्रयपुर्याद्वा दक्षिणेन पुरंजनः राष्ट्रं दक्षिणपांचालं याति श्रुतधरा न्वितः ४१ देवहूनां म
पुर्याद्वा उत्तरेण पुरंजनः राष्ट्रमुत्तरपांचालं याति श्रुतधरा न्वितः ५० आसुरीनां मपश्चाद्वा स्तयाया
ति पुरंजनः ग्रामकं नाम विषयं उर्मदेन समन्वितः ५१ निर्ऋतिर्नाम पश्चाद्वा स्तयायाति पुरंजनः
वैशंसं याति विषयं लब्धकेन समन्वितः ५२

दनेन प्रकारेण पितृणां माह्वानमनेन भवतीति पितृहृदक्षिणः उत्तरो देवहूः स्मृतः प्रवृत्तं च निवृत्तं च शा-
स्त्रपांचसंज्ञितं पितृयानं देवयानं श्रोत्राच्छ्रुतधरा द्वजेत इति ४१ ५० असुरां दिव्या रामा स्तेषां इयमासुरीणि
श्रद्धाः ग्रामकं ग्रामस्य जनानां कंसं खं व्यवायं उर्मदेन पुरं दिव्येण ५१ निर्ऋतिर्नाम पुरदः सप्तद्वारत्वात्
वैशंसं मलविसर्गं लब्धकेन पायुनः ततो ज्ञातस्य उः खप्राप्तेः लब्धकसाम्यं ५२

श्री.
भा.च.
टी.
१८
१४

अमीषांमध्येनिर्वाक्यादः पेशस्कृद्दस्तः तावुभावन्यौच्छिद्राभावात् स्वतोज्ञानक्रियाशक्त्याभावाच्च अतः
एवतामिंदियवतांदेहानामधिपतिः पुरंजनः त्वगिंदियस्यानुरक्तिः सर्वेष्वंतर्भावितत्वात् ५३ अतः पुरंरुद

अथावमीषांपौराणांनिर्वाक्येशस्कृतावभौ अतएवतामधिपतिस्नाभ्यांयातिकरोतिच ५३ स
यस्यंतः पुरगतोविष्टचीनसमन्वितः मोहप्रसादद्वेषवायातिजायात्मजोद्भवं एवंकर्मसंसक्तः
कामात्मावंचितोबुधः महिषीयघटीहेतततदेवान्ववर्तत ५४ कचिसिर्वेत्तांपिवतिमदिशंमद
विह्वलः अश्रंतांकचिदश्रातिजहंत्यांसदजलति कचिज्जायतिगायंतांरुदंतांरोदितिकचित्
कचिदसंतांरुदसतिजहंत्यामनुजल्यति ५५ कचिदावतिथावंतांतिष्टंतामनुगच्छति अनुशेते
शायनायामन्वास्तेकचिदासंती ५६ कचिच्छृणोतिष्टावंतांपश्यंतामनुपश्यति कचिजिज्ञेति
जिज्ञंतांस्पृशंतांस्पृशतिकचित् ५७ कचिच्चशोचंतीजायामनुशोचतिहीनवत् अनुदृष्यतिदृष्य
त्यांसुदितामनुमोदते ६०

यंगतःविष्टचीनंसर्वतोमुखं मनःमोहप्रसादद्वेषाः तमःसत्वरजः कार्याणि जायावुद्धिःआत्मजाइंदिय
परिणामास्तुड्भवं ५४ इदितईदोतअन्ववर्ततचकार ५५ तदेवादकचिदितिजहंत्यांभक्षयंतां ५६ आ

सुतीमासीनाम् ५८ ६०

५८

सर्वाग्रसंगत्वादिलक्षणप्रकृतिः स्वभावो वंचितो यस्य सर्वया प्रकृत्या वंचित इति वानेच्छन् अनिच्छन्
 क्लैव्यात्पारवर्षात् ६१ इति चतुर्थे पुरंजनोपाख्याने पंचविंशः ५५ षड्विंशे मृगया व्याजात्समजागरणो-
 क्तितः तदुदित्यागयोगाभ्यां समृतिः सा प्रपंच्यते तदेवमात्मनि उपाधिकृता सुषुप्तावस्थौ चोक्ता इदानीं स्व-
 प्रावस्थामाह सपकदेति दशभिः महानिष्ठासोपनुः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभिनिवेशो यस्य सरथमाहस्य

कर्तृत्वभोक्तृत्वा-
 द्यभिनिवेशः

विप्रलब्धो मदिरिष्येवं सर्वप्रकृतिवंचितः नेच्छन्नुकरोत्यतः क्लैव्यात्कीडाम्
 गोयथा ६१ इति चतुर्थस्कंधे पुरंजनोपाख्याने पंचविंशः ५५ नारद उः सपक-
 दामदेष्टासौरथं पंचाश्वमाशुगं द्वीषं द्विचक्रमेकांतं त्रिवेणं पंचवन्धुरं १ प्राणाः

द्वयं अरंता ममता
 द्विचक्रं पुण्यपाप
 एकांतं प्रधानं
 त्रिवेणं गुणत्रयः

स्वप्नप्रवृत्तिर्देहं जनेदियाणि

पंचप्रस्थं वनमगादिति तृतीयेनान्वयः रथं तदानीमेव विधृतं स्वप्नदेहं जाग्रदेहस्य शतसं वत्सरोपभोग्यत्वं
 पुरंजनोक्तत्वात् पंचज्ञानैरियाण्यस्यायस्य आशुगं शीघ्रगतिं देहग्रहंताममते ईषेदं डिकेयस्य देहपुण्यपण-
 पेचकैयस्य एकप्रधानमौतो यस्य त्रयो गुणा वेणवो धजा यस्य पंचप्राणा वंधुराणि वन्धुना
 नियम्य १ ॥

श्री.
भा.च.
टी.
२५
११

एकं मनः शक्तिः प्रग्रहो यस्य एका बुद्धिः दमनः सूतो यस्य तंच तंच एकं हृदयं नीतं रथिन उपवेशस्थानं
यस्मिन् द्वाश्लोकमो द्वाकृवरौ युगबंधनस्थानं यस्य पंचशब्दादयो विषयाः प्रक्रियंते प्रतिष्ठांते यस्मिन्
अस्य व्याख्यानं भविष्यती पंचेंद्रियार्थप्रतिपत्तिः समधातवो वरूयारत्तार्थचर्माद्यावरणानियस्य पंच
कर्मेंद्रियाणि विक्रमा गतिप्रकारा यस्य २ हे मोपस्करणं सौवर्णाभरणं स्वर्णवर्मवर्मकवचं रजोशृणा
वृतः अतयेषुधिः ३ पुधिः निषंगः अनंतवासनो हंकारोपाधिः एकादशो मनो रूपश्च मृनाथः सेनापति

मनः बुद्धिः हृदयं श्लोक मोहो विषया धातवः कर्मेंद्रियाणि
एकरश्मेकदमनमेकनीतं द्विकृवरम् पंचप्रहरणं सप्तवरुणं पंचविक्रमम् २ हे
मोपस्करमारुह्य स्वर्णवर्मातयेषुधिः एकादशचमृनाथः पंचप्रस्थमगादने ३ च
चारमृगयांतत्र दमयानेषु कार्मुकः विहाय जायामेतदहं मृगव्यसनलालसः ध

यस्य मनसः वासनामयस्य प्रग्रहत्वात्संकल्पविकल्पात्मकस्य बृहद्वलत्वेन वक्ष्यमाणस्य चमृनाथतमि
ति विभागः पंचशब्दादयो विषयाः प्रस्थाः सानवो यस्मिन् तदने भजनीयं देशमगात् ३ आर्तो गृहीता ३
षवो गगदेषादिदृषाः कार्मुकं च भोगाद्यभिनिवेशं रूपं येन जायं विवेकवतो बुद्धिविहाय अतदहं मृगा
तदहं मृगागेहेतः मृगं पतति मृगाविषयाः तेषु व्यसनं भोगासक्तिः तेन लालसाः तिष्ठहायस्य ध ॥

२५

वागौः गगादिभिः वनेषु भजनीयदेशेषु वनचरात्मजनीयविषयान् त्यहनत् आत्मसात्कृतवान् क
थापदेतस्मैव ५ आसंगीवृत्तिमाश्रित्येति किमिति मृगयानिघते कथापदेतावदाज्ञो विहितैव
साग्रध्यात्सपदेपि जीवस्य विषयो भोगो विहित एवेत्याशङ्क्याह तीर्थे धितिविभिः अयं भावः न हि मृग
या विधीयते रागप्राप्तत्वात् किंतु नियम्यते प्रवृत्ति शङ्कोच्यते नियममेव षड्विधं दर्शयति यथालम

आसंगीवृत्तिमाश्रित्य चोरात्मानिरवग्रहः त्यहनन्निशितैर्वागौः वनेषु वनगोचरान् ५ तीर्थेषु
प्रतिदृष्टेषु राजा मेध्यान् शून्वने यावदर्थमलं लब्धो हन्यादिति नियम्यते ६ य एवं कर्म नियते
विद्वान् कुर्वीत मानवः कर्मणा तेन राजैर्द्रज्ञानेन स न लिप्यते ७ अन्यथा कर्म ऊर्वाणो माना

जीवजस्यः ८

संयं लब्धो रागी सन् हन्यात् तीर्थेषु श्राद्धादिष्वेव त ॥ ह्यो निवध्यते गुणप्रवादपतितौ नष्टप्र
चापि प्रतिदृष्टेषु प्राव्यातेष्वेव न नित्यश्राद्धादिषु तत्रापि राजैव मथ्यानेव वनपव यावदुपयोगमेवेति
एवं जीवस्य विषयस्यैवापि यावदुपयोगं नयथेष्टमिति नियम्यते सत्यः ६ अतो नावश्यकत्वमित्याह य
ति एवं नियतं कर्म विद्वान् तेन स पल्लवाणो तेनामेन वा कर्मणो वमनुतिष्ठेते न यज्ञानं भवति तेन ज्ञानेन
देतना सोऽनुशतान लिप्यते ७ अन्यथानियमो लंघनेनांतःकरणे शुद्धभावात्कर्तृत्वाभिमानरूढः कर्मभिरनु

वध्यते ततश्च गुणप्रवादे पतितो धो व्रजति ८

श्री. शंखीकंपरिसमाप्य पुनर्मगया मेवावर्तयति तत्रेति चित्रावाजाः पलायिष्यंतैः विस्रवो नाशः क
भा. च. रणात्मकपालूनोऽः सहः ५१ तदेवं स्वभावस्था दर्शिता इहानी पुनरपि विवेकवत्या बुद्ध्या रममाणस्य
दी. उगादि संततिं प्रपंचयिष्यन्कथासौंदर्याय तस्याः प्रणयकपितायाः अनुनयं प्रस्ताव सहितमाह तत

तत्र निर्भिन्नगात्राणां चित्रवाजैः शिलीमुखैः विस्रवो भूदुःखितानोऽः सहः करणात्मनो ५
शशात्वरगहात्मदिषानावयान्कुरुशल्यकान् मेध्यानेत्याश्च विविधानि निघ्नन्श्च ममथगात्र
ततः सत्तदपरिश्रान्तो निवृत्तो गृहमेधिवान् कृतस्नानो चिताहारः संविवेशागतक्लमः ॥ आ ५
त्मानमर्हयांचके भूपाले पस्त्रगादिभिः साधलं कृतसर्वांगो महिष्यामादये मनः ॥ तस्मै ह
एः सह प्रसक्तं कन्दर्पो कृष्टमानसः नव्यचष्टवरा रोहो गृहिणी गृहमेधिनी ॥ अतः पुरस्त्रियो
एच्छदिमनारववेदिषन् अपिवः कुशलं रामाः सेशरीणां यथापरा नतयेतर्हि रोचंते गृहेषु ॥

इत्यारभ्य यावदध्यायसमाप्तिः आर्चयिवान् आगतः कृतस्नानमुचितआहारश्च येन संविवेशाशय्यामाश्रि
तः ॥ ५१ गृहमेधिनी सातिकी बुद्धिं राजस्या बुद्ध्या वर्तमानो नायशपत् ॥ वेदिषन् हे प्राचीनवर्हिः अ
तः पुरस्त्रियः तत्सखीः सेशरीणां स्वामिनी संहितानो यथापरेत्यादिष्ट्यगवाकं ॥ ५२

व्यंगेवक्त्रादिहीने १५ १६ निरवस्तारे आसरागरहिते १७ अवंपुतां सक्तदेहादगांतसंगेनोत्सथितं व्याज
लंजानेयस्य १८ प्रेमसंरंभः प्रणयकोपस्तस्य लिंगे कुटिलदृष्ट्यादिस्सिन्नलब्धवान् १९ उत्संगमारो-

एदिनस्याद्भुते मातापत्नीवापतिदेवता व्यंगेरयश्च प्राज्ञः कोनामासीत् दीनवत् १५ क्ववर्त
ते सा ललनामंजंतं व्यसनार्णवे यामा मुद्धरते प्रज्ञादीपयंती पदे पदे १६ रामाऋचुः नरनाथ ^{नारदश्वाव}
नजानीमः तत्प्रियायद्यवस्यति भूतले निरवस्तारे शयानां पश्य शब्दं १७ पुरंजनः स्व
महिंषी निरीत्यावपुतां भुवि तत्संगोत्सथितजानो वैक्लवं परमं ययौ १८ सात्वयनस्तथा
यावाचा हृदयेन विहृतता प्रेयस्याः प्रेमसंरंभलिंगमात्मनि नाथगात् १९ अननित्ये यथा
न कैवीरो नुनयकोविदः पश्य शेषादयुगलमाहवोत्संगलातितं २० नूनं त्वक्तप्राणस्य ^{पुरंजनश्वाव}
भृत्यायेष्टीम्वराशुभे कृतागः स्वात्मसात्कृत्वा शिवादेउं नयंजते २१

प्यलातितं २० कृतमागः अपराधोयैस्तेषु आत्मसात्कृत्वा अस्मदधीनो यमिति मत्वा शिवाये देउं न
ऊर्वतिते भृत्यामरभागाः २१

श्री.
भा.च.
टी.

११
101

यतः परमो नुग्रहो दंडो यस्तदं दितो विषीदति सोऽत्र तस्याद वालरति बंधुकृतं शिदा करणं ग्रमर्षणः
क्रोधी २२ हेसुदति हेसुधु हेमनस्त्रिनि सात्वमस्माकं स्वामिनि अतः स्वानां सुखं प्रदर्शय कीदृशं
अनुगमभरेण व्रीडायाच यो विलंबः मन्यरतातेन विलसद्दसितावलोक्यस्मिन् नीलाग्रलकाय

परमो नुग्रहो दंडो भृत्येषु प्रभुणा र्पितः वालोन वेदत तत्त्वि बंधुकृतं ममर्षणः २२ सात्वसु
खं सुदति सुधु अनुगमभार व्रीडा विलंब विलसद्दसितावलोकं नीलालकालिभिरुपस्कृ
तमुन्नमनः स्वानां प्रदर्शय मनस्त्रिनि वल्गवाक्यं तस्मिन् दये दममदंतव वीरपत्नियोत्पन्न
भूसुरकुलात्कृत किल्बिषस्तं पश्येन वीतभयमुन्मुदितं त्रिलोक्या मन्यत्र वै सुररिपोरित
॥ रत्रदासात् २४

वीर

वालयस्तैरुपस्कृतं भूषितं उच्चतासिकं वल्गवाक्यं यस्मिंस्तत् २३ देवीर
पत्निस्सममभार्य यस्तैकृतापराधः तस्मिन्न दं ब्राह्मणकुलादप्यज्ञास्मिन् सुररिपदासादितरत्र
च दमंदये दंडं करोमि किंत तं विगतभयमुच्चैर्मुदितं त्रिलोक्या मन्यत्र वै लोकत्रयादहिरपिन
पश्यामि मद्भया देवा सोमरिष्यतीत्यर्थः २४

१०१

तेवक्रमितः पूर्वकदाचिदपिवितिलकं संरंभेणकोपावेशेनभीमंभयंकरं अविमृष्टमनुज्वलंश्रये
 तरागंस्त्रेहमृत्यं तथातेसुजातौशोभनावपि शोकासुभिरुपहतौनपश्यामि तथाविंबफलाकारम
 परंच विगतः ऊंक्रमपंकतस्यः तां हलरागोयस्मात् तादृशंनपश्यामीदानींऊतपवंजातमितिशेषः
 पाठांतरेएवंमुखंस्मृतौचपश्यन् नृसंविदामित्यन्वयः विगतः ऊंक्रमपंकरागोयाभ्यामितिस्तनयो

वऊंनतेवितिलकंमलिनंविहवंसंरंभभीममविमृष्टमपेतरागं पश्येस्तनावपिशुचोपहतौ
 सुजातौविंबाथरंविगतऊंक्रमपंकरागं २५ तन्मेप्रसीदसुहृदः कृतकिल्विषमस्रैरंगत
 स्यस्रगयांममनानुरस्य कादेवरंवशागतंऊसमासवेगविस्रस्तपौरुस्रमुशतीनभजेतकु
 ते २६ इतिचतुर्थेष्टद्विंशः २६

विशेषाणं २५ तत्तस्मात्कृतंकिल्विषमपराधोयेनतस्य किल्विषमेवाद स्रैरंस्वातंत्र्येणात्मानमष्टष्टाम्
 गयांगतस्य देवोदेवनंकीशरातिददातीतिदेवरः कांतंलंकामवेगेनविस्रस्तंगतं पौरुस्रं पौरुषं
 रयस्यते उशतीकामयाना कृत्येकर्तुंयोग्येष्टर्थेकानभजेत २६ इतिचतुर्थेष्टद्विंशः २६

श्री.
भा.च.
दी.
१२
१०२

सप्तविंशेप्रियापुत्रव्यासक्त्याविसृतात्मनः कालकन्यायुपाख्यानैर्जरारोगाद्युदीर्यते । तदेवंजीवस्या
नुनयादिकथासौंदर्येणात्यंतमुपाधिवशात्तुक्तातन्निमित्तोसंसारपरंपरानिरूपयितुमाह इत्यमि
ति अत्रचप्रतिपदंकथंचिदध्यात्मपक्षेपिवियोजयितंशक्यमेव श्रीनारदेनत जीवस्यस्त्रीपुरुषा
वासनादार्ढ्याणविविधासंस्मृतिर्भवत्येतावदेवकथातात्पर्यनिदर्शितं क्वचित्समान्क्वचित्सस्त्रीक्वचि

नारदः ३ इत्यंपुरंजनेसप्रवशमानीयविभ्रमैः पुरंजनीमहागजरेमेरमयतीपतिं । सराजा
महिषीराजन्तस्त्रातांरुचिराननां कृतस्वल्पयनात्तस्मामभ्यनेदुपागतां २ तयोपशृङ्खलः प
रिरव्यकंधोरहोनुमंत्रैरपकृष्टचेतनः नकालरंहोबुबुधेडरत्ययंदिवानिशेतिप्रमदापरि
त्रोभयमंधयीः देवोमनुष्यतिर्यग्वायथाकर्मगुणंभवतिवदतातत्रादौ पुंस्त्वनसंस्मृतिरध्यायत्रयेणो
क्ता ततश्चैकेनाध्यायेनस्त्रीत्वेनसंस्मृतिंप्रदर्शयप्रसादलब्धज्ञानेनमोक्षरत्यक्तं तत्रतदेवयथोपयो
गमेवव्याख्यास्यामः संध्याङ्कसम्यक् विभ्रमैर्विलासैः १ कृतस्वल्पयनंमंगलंऊऊमसिंदरादिभिर्यस्या
तां २ उपशृङ्खलः परिरव्यः परिरवाकंधरातस्यायेन रहयकोते अनुमंत्रैरनुकूलैर्गुह्यभाषणैः अपकृ
ष्टचेतनाविवेकोयस्य कालरंहः आयुर्वयं प्रमदैवपरिग्रहोनज्ञानसाधनयस्य ३

महार्हतस्ये उक्तृष्टशय्यायां शयानः महिष्याभुज उपधिरुपधानमुच्छीर्षकं यस्य अवि सर्गपाठे शयनकि
याविशेषां तामहिषीमेव परंपुरुषार्थममुन्यतनतयत्रिजंरूपवस्त्रतत तमसाज्ञाननाभिभूतोयतः ४
५ पुत्रानिंदियपरिणामान् उदितः तदनंतरं बुद्धिदृतीः पुत्रसंख्याचवाहृत्यमात्रविवक्षया उदितसंख्या

शयानउन्नद्धमदोमहामनामहार्हतस्येमहिषीभुजोपधिः तामेववीरोमनुतेपरंयतः तमोभिभू
तो ननिजेपरंचयत् ४ तथैवंरममाणस्यकामकश्मलचेतसः क्षणार्थमिवराजेंद्रव्यतिको
तेनवंवयः ५ तस्यामजनयत्पुत्रान्पुंजन्यापुंजनः शतान्येकादशविराडापुषोर्धमथात्सगा
त् उदितर्दशोत्तरशतेपितृमातृयशस्करीः शीलौदार्यपुणोपेताः पौरंजन्यः प्रजापते ७ सपां
चालपतिः पुत्रानितुवंशविवर्धनादौरेः संयोजयामास उदितः सदृशैर्वरैः ८ पुत्राणां चाभवन्
त्रायकैकस्यशतंशतं यैर्वैपौरंजनोवंशः पंचालेषुसमेधितः तेषुतद्रिक्तद्वारेषुगृहकोशानुजीविषु
निश्चयेनममतेनविषयेषुनुवध्यत १० इजेचक्रतभिर्द्यौरेः दीक्षितः पशुमारकैः देवान्पितृभूतय

तीक्ष्णानकामोयथाभवन् ११

तपुत्रेभ्योऽनन्तेनगार्हस्यसौंदर्याथं विराट्संराट् आयुषोर्धमित्यायपिकथासौंदर्याथमेव ६ पुंजनकस्या
त्वात्पौरंजन्यः द्वेप्रजापते ७ द्यौरेः परिणामानंतरंदितादितचिंताभिः वरैः उचितविषयभोगेः ८ पुत्राणांपु
त्राः कर्माणि पंचालेषुशत्रादिविषयेषु ९ तेषुपुत्रादिपुत्रेषामपियेरिक्तद्वाराः पुत्रास्तेषुच १०

श्री.
भा.च.
१०३
१०३

पुक्तेषु आत्महितेषु कर्मस्वनवहितस्य सर्वकालः जरासमयः १२ चंडवेगः संवत्सरेणावर्तत मानेनोपल
 तितः गंधर्वादि वसाः १३ तादृशीः तादृशः मैथुनः दिवसैः मिथुनीभूयस्थिताः सितासिताश्च सुक्लकुस
 पत्तीयाः परिश्रमणोनसर्वैः कामैः सहविनिर्मिताः पुरीमपहरति १४ प्रजागरः प्राणाः १५ सप्तमभिः शतै
 पुक्तेष्वेवंप्रमत्तस्य ऊटुं वासक्तचेतसः आसमादसर्वकालो यो प्रियः प्रिययोषितो १२ चंडवेगश्चि
 त्वातो गन्धर्वाधिपतिर्नृप गंधर्वास्तस्य वलिनः षष्ठ्यन्तरशतत्रयं १३ गंधर्वास्तादृशीरस्य मैथुन
 स्य सितासिताः परिहृत्या विलेपंति सर्वकामविनिर्मिताः ते चंडवेगानुचराः प्रंजनपुरीयदा
 देतमारेभिरेतत्र प्रत्येकं त्रजागरः सप्तमभिः शतैरेको विंशत्या च शतं समाः प्रंजनपुराध्यतो
 गंधर्वैर्गुप्येवली १४ तीयमाणो स्वसंबंधकस्मिन्नुभिर्युधि चिंतो परो जगामार्तः सराष्ट्रपरवा
 यवः १५ सपवप्रयामयुभुक्तांचालेषु स्वपार्षदैः उपनीतं वलिं शूलं नृजीजितो नाविदद्वयं १६ काल
 स्य उदिताकावित्रिलोकां वरमिच्छती पर्यटंते न वर्हिष्मत्पनंदतकंचन १७ दौर्भागेनात्मनो लो
 रेको विंशत्या च सद १८ स्वसंबंधिस्वसंबंधिनिप्राणे १९ सपवम केविश्रुता उर्भगेतिसा यातृषाराजऋष
 पुभुक्तदसखभोक्ता स्वपार्षदैरिदियैः नाविदतनालोचितवान् १८ कालस्य उदिताजरा नप्रत्यनंदतनैव
 त वर्हिष्मन् देशाचीनवर्हिः १९ एरवेययाति प्रजायते नृतासती वरमदात् ययातिः शुकशापात्तरो प्राण्यपुत्रा

चेत्तादात्म्यवेदं २

अ२

नुवाच रमां गृहीतेति तां ज्येष्ठां श्रुत्वा सो न जगदुःखं सुरुजशरहे ततो
 ययातिस्समैर्यजं ददाविति जैरेवादादिसुक्तं २

१०३

103A

प्रत्यात्मातवतिमपिसंरंभंकोपंकृत्वा नैकत्रस्यातमर्दसीतिशापमदात् २२ आथयोव्याथयश्च
यवनास्तेषामीश्वरभयनामानंवब्रे २३ देवीरत्वामीसितं वृणे नरिष्यतिननशपति २४ लोकतोवे

कदाचिदटमानासाव्रस्मलोकान्मर्दीगतं वब्रेवृहद्वतंमांतजानंतीकाममोहिता २५ मयि
संरंभविपुलमदाब्धायंसडःमर्दं स्यातमर्दसिनैकत्रमद्याज्जाविमुखोमुने २६ ततोविदि
तसंकल्पाकल्पकायवनेश्वरं मयोपदिष्टमासाद्यवब्रेनास्त्राभयंपतिं २७ मृषभंयवनातां
त्वावृणेवीरेसितंपतिं संकल्पस्त्वयिभूतानांकृतःकिलनरिष्यति २८ हाविमावनुशो
चंतिवालावसदवग्रहौ यल्लोकशास्त्रोपनतंनुरातिनतदिच्छति २९ अथोभजस्वमांभद्र
भजंतीमेदयांऊरु पतावागैरुषोपमोयदातीननुकंपते ३० कालकन्योदितवचोनिश

दतश्च यदीयत्तेनशास्यतेनच उपनतं ३१ मयवनेश्वरः चिकीर्षदेवगुह्यंससस्मितंतामभाष
प्राप्तंतयाव्यमानंयोनददाति यश्चदीयमानंनेच्छतिनगृह्णाति ३२ मोहौकर्मभूतौवनुशोचंति संतः
३३ पुरुषेणैवकर्तव्योपमःपौरुषः ३४ देवगुह्यमरणं तद्विश्राणानां वैराग्यानुदयायदेवैर्गोप्यते

प्रत्याख्यातामयासुतुल्यकन्याविशंपते २

२२

श्री.
भा.च.
ही.
१५

104

तभ्यंतव आत्मसमाधिनाज्ञानदृष्ट्या याच्यमानोयंलोकस्त्वंनेच्छति ॥ अतोव्यक्तगतिः कृतप्राप्ते
त्यलतितगतिः सती लोकमाकृम्यभुंत्वं एवंसर्वोपिलोकः तवपतिः स्यादित्यर्थः नचैवंत्वयाशंक
नीयंमंप्रतिकूलोकोदनिष्यतीति यस्मात् त्वमेवप्रजानाशंकरिष्यसीत्याह याहीति यामदीयायव
नएतनातयायुक्ता ॥ किंचप्रज्वारइतिमारकोवेसवोज्वरः प्रज्वारः मादेस्वरस्यवाभ्यंतःपातित्वात्

मयानिरूपितस्तभ्यंपतिरात्मसमाधिना नाभिनंदतिलोकोयंत्वामभद्रामसम्मतो ॥ त्व
मव्यक्तगतिभुंत्वंलोकंकर्मविनिर्मितं याहिमेएतनायुक्ताप्रजानाशंप्रणोष्यसि ॥ प्रज्वरो
यंसमभ्रातात्वेचमेभगिनीभव चरामुभाभ्यांलोकेस्मिन्नव्यक्तोभीमसैनिकः ३ इतिचतुर्थे
पुरंजनोपाख्यानेसप्तविंशः ॥ नारदः सैनिकाभयनास्त्रोयेवर्हिष्मन्दिष्टकारिणः प्रज्वार ॥

भीमाःवोराःसैनिकायस्य ३ इतिचतुर्थेसप्तविंशः ॥ अष्टाविंशोतवे कालकन्याभ्यंविचेरुरवनी
दभ्याख्यानेनस्त्रीविविंतया स्त्रीत्वंप्राप्तस्यदैवेनकदाचिन्मुक्तिरुच्यते इहानीपुरंजनस्यदंडेहत्याप्रका
रपूर्वकंस्त्रीत्वप्रकारमाह सैनिकारत्यादिराजसिंहस्यवेषमनीत्यंतेन दिष्टंदैवैर्जुर्वतीति तथामृत्योरा

देशकारिणचरिणा १

१५

जरत्त्रगेन जीर्णप्राणेन पालितं २३ द्वाभिश्चक्षुरादिभिः रोगरूपेण प्रविश्य ४ ५ कल्पयाजरयोप-
 श्लेषः सन् तत्प्रतिक्रियां न लेभेति तृतीयेनान्वयः हृतैश्चर्यउत्थानादिस्रशक्तिः ६ प्रतिकूलान
 पेतितविषयाप्रापणात् अनाहतान् आदरमकुर्वाणान् स्वाधीनताभावात् अनुगारेदियाणि अमा

तपकदाततरसापुंजनपुंरीन्प रुरुधुर्भौमभोगाणां जरत्त्रगपालितं २ कालकन्यापिबुध
 जपुंजनपुंरेवलात् यथाभिभूतः पुरुषः सद्योनिः सारतामियात् ३ तयोपभुज्यमानां वैयव
 नाः सर्वतोदिशं द्वाभिः प्रविश्य सभृशं प्रार्दयन् सकलां पुंरी ४ तस्यां प्रपीड्यमानायामभिमानिपुं
 जनः अवापोरुविधोऽस्मापाकुटं वीममताकुलः कन्योपश्लोनेष्ट्रीः कृपणो विषयात्मकः न
 एप्रतो हृतैश्चर्यगंधर्वयवनैर्वलात् ५ विशीर्णां सपुंरीवीत्यप्रतिकूलाननाहतान् पुत्रयोत्रान् २
 गामास्यां जायां च गतमौहदां ७ आत्मानं कन्यकाग्रस्तं पाचालान् रिद्विषितान् उरंतं चितामापन्नो न
 लेभेत तत्प्रतिक्रियां कामानभिलषन्दीनो यातयामांश्च कन्यया विगतात्मगतिस्त्रेहः पुत्रदारांश्चला ३

सारंद्रियदेवाः मतमौहदामध्यवसायाभावात् ७ अरिभिर्विघ्नादिभिर्द्विषितान् ८ कालकन्यया हेतुभूत
 या यातयामात्रिः सारानपि कामान् विगतात्मानो गतिः पारलौकिकी पदिकः पुत्रादिस्त्रेहश्च यस्य सः

स्त्रेहद्विषयपरः २

श्री.
भा.च.
टी.
१५
१०५

सराजापुरंजनः हातंप्रचक्रमेउपक्रांतवानितिदयोरन्वयः अनिकामतःअनिच्छयापि १० ॥ सपरिच्छे
दःभृत्यवर्गसहितः ऊटंवेनदीव्यतीति कौटुंबिकः ऊटंबिन्यासंधिःनविवसतः सान्वयःपुत्रादिसा
गंधर्वयवनाक्रांतोकाकन्योपमर्दितां हातंप्रचक्रमेराजातोपरीमनिकामतः १० भयनास्त्रो
ग्रजोभ्राताप्रज्वरःप्रत्यपस्थितः ददाहतांपुरीकृत्स्नाभ्रातःप्रियचिकीर्षया ११ तस्यांसंदस्यमाना
यासपौरःसपरिच्छेदः कौटुंबिकःऊटंबिन्याउपातप्यतसान्वय १२ यवनोपरुद्धायतनोग्रस्ता
याकालकन्यया पुर्याप्रज्वरसंस्पृष्टःपुरपालोन्वतप्यत १३ नशेकेशोचितेतत्रपरुक्छोरुवेपथुः
गतमैच्छततोवृत्तकोटरादिवसानलात् शिथिलावयवोयर्दिगंधैर्वहंतपौरुषः यवनैररिभीरा
जत्रुपरुद्धोरुदह १४ उद्विहःपुत्रपौत्रांश्चजामिजामातृपार्षदान स्वत्वावशिष्टंयत्किंचिद्गृहको
शपरिच्छेदं अहंसमेतिस्वीकृत्यगृहेषुक्रमतिर्गृही दध्यौप्रमदयादीनोविप्रयोगउपस्थिते १० लो
कातरंगतेवतिमय्यनाथाऊटंबिनो वर्तिष्यतेकथंत्वेकावालकाननुशोचती १८
हितःयवनैरुपरुद्धान्यायतनानियम्यसपरपालःप्राणाः १३ पुरुवक्रुच्छंतेनउरुवेपथुर्यस्य सानलाह
तकोटरादिवसर्पः १४ कंठेउपरुद्धोरुदहुरुचुंधनिचकार १५ उद्विहदीन्दधारिसुतरेणान्वयः जा

मयोस्तुष्टाःस्वत्वमात्रेणावशिष्टंभोगस्तुष्टावेवस्तीर्णः १६ १७

ध्यानमेवाद अनाशिते अभोजिते भर्त्सिते भर्त्सने कृते यत वाग्भवति ॥ अविज्ञमविवेकिनं मां व्युषि
 ते देशांतरगते गृहमेधीयं वर्त्म गृहधर्ममपि किं नेष्यति अनुवर्तयिष्यति युक्तमेतत् यतो वीरसुः पुत्र
 वती किंच मदिरहमसहमानापि गमिष्यते वेत्यर्थः २० न विद्यते परमयनमाश्रयो येषां ते अपरायणाः
 नमप्यनाशिते भुंक्ते नास्त्राते स्त्रातिमत्यग मयिरुष्टे सुसंत्रस्ता भर्त्सिते यत वाग्भयात् ॥ प्रवो
 धयति माविज्ञं व्युषिते शोककर्षिता वर्त्म तद्गृहमेधीयं वीरसुरयिने शपति २१ कथं तदारका
 दीनादारिकाश्चापरायणाः वर्तिष्यंते मयि गतिभिन्नता वरवोदधौ २२ यवे कृपणया बुद्ध्या शो
 चंतमतदर्दणं प्रदीतं कृतधीरेन भयनामाभ्यपद्यत २३ पशुवयवैरेव नीयमानः स्वकंद
 ये अन्वद्रवन्ननुपयाः शोचंतो भृशमात्राः पुंरीविहायोपगत उपरुद्धो भुजंगमः यदा तमे
 वा नुपुंरीविशोर्णा प्रकृतिं गता २४ विरुष्यमाणः प्रसभं यवनेन बलीयसा नाविंदत मसा
 विष्टः सखायं सह दंपरः तं यत्तपशवो नेन संज्ञमायेदया लना ऊठारैश्चिच्छिडः क्रुद्धः स्मरं
 पुत्राः कन्याश्च यदा पराश्रयाः कन्याः भिन्नानौयोषां २५ अतदर्दणं वस्तु तस्मिन् व्रजत्वात् २६ यद्य यदा तय
 स्यात् नीयमानस्तदा अनुपयाः प्राणा रंद्रियाणि च तथा च श्रुतिः तमनुकामं तं प्राणो नु कामति प्राणमनु
 कामे तं सर्वप्राणा अनुकामंतीति २७ प्रकृतिं महाभूतात्मतां २८ नाविंदत तस्मात् पुरः सर्वसखायं संतमीश्वरं

तोमीवमस्यत २६

२५ अदद्यात्तु नाका मर्मसु चे संज्ञमाः दत्ताः अमी वं पापं क्रौर्यं वा २६
 त

श्री.
भा.च.
टी.
१६
106

शाश्वतीः समाः बहून्संवत्सरान् आर्तिमनुभूय २० अंतकालेतां भार्यामेव मनसा गृह्णन् स्मरन् अनंत
रे विदर्भस्य वेश्मनि प्रमदोत्तमा वभूव अतः परस्मित्यक रणेपतावदेव प्रकृतोपयोगिविवक्षितं स्त्री।
ध्यानेन स्त्रीत्वप्राप्तावपि पतिव्रता ध्यानेन परवार्द्धेन च धार्मिकादिदर्भजन्मा भूत् धार्मिकसंगेन वि
शुद्धस्य भागवतेन मलयधजेन संगो भूत् ततो विस्रभक्तिः ततो वैराग्यं ततस्तमेव भर्तृरूपं गुरुं पातिव्र
अनंतपारेतमसिमग्नो नष्टस्मृतिः समाः शाश्वतीः रनुभूयाति प्रमदासंगद्वेषितः २० तां मे
व मनसा गृह्णन्त्वभूव प्रमदोत्तमा अनंतरं विदर्भस्य राजसिंहस्य वेश्मनि २८ उपयेमे वी
र्यपणां वैदर्भी मलयधजः युधिनिर्जित्य राजन्यात्पाण्ड्यः परपुरंजयः २९

तथैर्मणा भजतो भगवत्प्रसादा लयज्जानेन मोक्षरति अन्यतः कथालंकारमात्रं तथापि किंचि किं
चिद्भूतिसाम्येनेह योजयिष्यामः विदर्भस्य विशिष्टदर्भोपलक्षितस्य कर्मवत्स्य राजसिंहस्य धर्म
गोविप्रजापालनेन यज्ञादिना च हविष्याराजतेतेषु श्रेष्ठस्य वेश्मनि २८ मलयोपलक्षिते दक्षिण
देशे धज इव दर्शनीयः सद्विष्णो विस्रभक्तिप्रधानो देशः तत्र मुख्यः महाभागवत इत्यर्थः पाण्ड्य
पक्वानिश्चयबुद्धिः तामर्हतीति पाण्ड्यः स उपयेमे पुरंजने भागवतसंगं प्राप्त इत्यर्थः २९

१०६

आत्मजां श्रीकृष्णसेवारुचिंतसंगेन भगवद्दर्मे रुचिरभूदित्यर्थः अस्मितस्य श्रीकृष्णस्येताणां यथातो यवीयसः सप्त
सतान् श्रवणं कीर्तनं विमोः स्मरणं पादसेवने श्रवणं वंदने दास्यं इति भक्तिप्रकारान् साक्षात्मानि वेदनयोस्तु
पदार्थाज्ञानोत्तरकालत्वात् तस्य भगवते वोत्तरतोपदेह्यमाणत्वादिदानीमनुत्पत्तेः सप्तैकं श्रीभगवद्दर्मे रु
च्यातच्छ्रवणकीर्तनारिकं जातमित्यर्थः इति उभूमिपालकान् इति उभूमिर्हि श्रवणादिभक्तिरेव सरसिता
स्तीति प्रसिद्धं ३० अर्बुदमिति श्रवणादीनां प्रत्येकमनेकप्रकाराश्च भवन्तित्यर्थः तदुक्तं भक्तियोगो वदु विधौ
मार्गेर्भाभिनिभा व्यतति येषां वंशधरैः यतः प्रवृत्तैः संप्रदायभेदैः कृत्स्ना महीमन्वतरं ततः परं च भोक्ष्यते अ

तस्यां संजनयां चरु आत्मजामसिन्नेताणां यवीयसः सप्तसतान् सप्त इति उभूमृतः ३०

एकैकस्या भवतेषां राजत्रयं दमर्बुदं भोक्ष्यते यदंशधरैर्महीमन्वतरं परम् ३१ अ

गस्त्यः प्रागुदितरमुपयेमेधुतव्रतां यस्यां दृष्ट्युतो जायमाना वादात्मजौ पुनिः ३२

विद्याकामकर्मभ्योरतिष्ठते ३१ अगस्त्यः अंगानि निष्क्रियाणि गणानि स्यायति संचातयतीत्यगस्त्यो मनः प्रा
कथमजो उदितरं कृष्णसेवारुचिमुपयेमेतस्या मनः कृष्णदृष्टं रतिं वबन्त्येत्यर्थः धृतानि शमदमादीनि व्रतानि
यथातो रतिं दृष्टेभ्यः सत्यलोकादिभोगेभ्योपि व्युत्सद्वितः कृष्णरताविहासुत्रभोगविगो जात इत्यर्थः
सपवोपशमात्मकत्वात्पुनिः कथं भूतः इत्यवादात्मजौ यस्य सः तद्विज्ञानार्थम् सगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्या
णिः श्रोत्रियं व्रतनिष्ठं इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धा समिद्धहोपलक्षिता उपपत्तिर्विरागादित्यर्थः नत्यविरक्तस्य

श्री.
भा. च.
सी.
१३
107

त्मां विभज्य तत्र श्रवणादिभक्तिभेदं व्यवस्थाप्य ३३ इदानीं प्रेज न स्य स्त्री भावं प्राप्तस्य सर्वतो विर
क्तस्य पतिरेव गुरुः स्त्रीणां मिति वचनात्पतिसेवया गुरुशुश्रूषा प्रकारे दर्शयितुमाह द्वित्वेत्यादिम
नोदधरस्येतेन ग्रंथेण मदयतीति मदिरे ईत्ताणं यस्य ३४ तत्र च द्रवदाद्यानघः तासां पुण्यैः सलि
लैः उभयत्रोतर्बदिश्चात्मनो मलं तालयन् तपश्चास्थितः स तरेणान्वयः ३५ अस्य ते भूमौ लिप्यत

विभज्यत न येभ्यः त्मां राजर्षिर्मलयधजः शरिराधयिषुः कृष्णं सजगाम ऊलाचलं ३३ द्वि
त्वाद्वात्सुतात्मो गत्वेदभीमदिरेत्ताणां अन्वधावतपां डेषां ज्योत्स्नवरजनीकरं ३४ तत्र च
द्रवदां नामताम्रपर्णीवरोदका तस्याप सलिलैर्नित्यमुभयत्रात्मनो मज्जनं कंदाष्टिभिर्मूल
फलैः शुष्कपर्णैस्तृणोदकैः वर्तमानः शूनैर्गात्रकर्षणं तपश्चास्थितः ३५ शीतोऽस्य वातवर्षा
णित्पिपासे प्रियाप्रिये सुखदः खेडुतिद्वन्द्वान्यजन्तुसमदर्शनः ३६ तपसा विद्यया पक्ककषा
योनियमैर्यमैः युयुजे ब्रह्मणात्मानं विजितात्तानिलाशयः ३७

इति अष्टिः बीजं ३८ ३९ विद्यया उपासनया पक्ककषायः दग्धकामादिवासनः युयुजे आत्मनो ब्रह्म
ताभावयामास अक्षाणीन्द्रियाणि अनिलः प्राणाः आशयश्चित्तं विजिताश्च तादयो येन ३८

आस्तेसर्ववर्षशतमिति ज्ञानस्य उः साधनतां दर्शयति अतः भक्तिं कृतवानिति आह वासुदेवे रतिमुह
 दनमन्यदेहादिकं न वेद ३५ सपर्ववर्तमानः आत्मन्यात्मानविद्वान् अन्यस्मादपराम कथं विद्वान्
 व्यतिरिक्ततया देहादिव्यतिरिक्तत्वेन कृतः व्यापकतया देहादिप्रकाशकत्वेन ननु देहाद्याकारो विमर्श
 एव पतत्प्रकाशयति नतनिराकार आत्मा तत्राह आमर्शस्यापि साक्षिणं अयं भावः विमर्शो नामांतः क
 रणवृत्तिः सा च जडत्वादात्मप्रकाशचेति यथा स्वमेव ममेदं शिखि त्रमित्यादि प्रतीतो तद्व्यतिरिक्तमा
 आस्तेस्याणरिवैकत्र दिव्यं वर्षशतं स्थिरः वासुदेवे भगवति नान्यदेहो हृदयवृत्तिं ३५
 स व्यापकतयात्मानं व्यतिरिक्ततयात्मनि विद्वान् स्वमद्वयमांशं साक्षिणं विरगामह ४
 साक्षाद्भगवतोक्तेन गुरुणा हरिणा नृप विमुह्यन् ज्ञानदीपेन स्फुरता विस्मृतो मुखं ५१ प
 रे ब्रह्मणि चात्मानं परं ब्रह्म तयात्मनि ईतमाणा विहायेतामस्मादपरामह ४२
 त्मानं वेति तद्वत् ४५ केन विहांस्तत्राह साक्षाद्विरेव योगुरुस्तेनोक्तेन सर्वतोमुखं यथा तथा स्फुरता अन
 वच्छिन्नेन ज्ञानेन ४५ तदेवाह परशति ब्रह्मैवाहं न संसारीति ब्रह्माण्डात्मन ईतगोशोकादि निवृत्तिः अह
 मेव ब्रह्मण ईतगो ब्रह्मणः पारोत्य निवृत्तिः अतो व्यतिहारेणोत्तमाणाः अस्मात्संसारोऽपराम नन्वेवमपि
 जीवस्य कृतो ब्रह्मत्वापत्तिः ईतगो सैव व्यवधायकत्वादित्याशङ्क्याह ईतो विहाय दग्धेन नानलवर्तस्थाः स्व

उत्तेसात्मनि

वृत्ति

यमेवोपशान्तिरिति भावः ४२

श्री.
भा.च.
टी.
१८

108

ध३ उपपत्तिपत्तः समीपे यदा पत्तुः किंचित्मात्रं तूनातत्समानासतीवभावित्यर्थः उपोधिकेचेति
कर्मप्रवचनीयः तद्योगेचद्वितीया शान्तमंगारावस्थमनले उपशान्ताश्च ज्वालायथाभवतितद्वत्
तदानीमपि सुस्थिरमासनं यस्यातएवाजानुनीयदातदायथाएवमसेवत ध५ यत्परं चिन्मर्चयंतीयदा
पतिं परमथर्मजं वैदर्भीमलयधजं प्रेमापर्यचरद्वित्वाभोगान्सायतिदेवता ध३
चीरवासाव्रततामावेणीभूतशिरोरुहा वभावुपपत्तिं शान्ताशिखाशान्तमिवानले
अजानतोप्रियतमं यदोपरतमंगना सुस्थिरासनमासाययथाएवमुपाचरत ध५
यदानोपलभेतां ब्राह्मणं पत्न्यं च तौ आसीत्संविग्रहदयाएव भ्रष्टासृगीयथा ध६
आत्मानं शोचतीदीनमवन्तु विल्लावास्तुभिः सनावासिच्यविपिने सुस्वरं प्ररुदसा ध७
उत्तिष्ठोत्तिष्ठ राजर्षिमासुदधिमेखला दस्युभ्यः तत्र वंशुभ्यो विभ्यंती पातमर्हसि ध८
पदे विलपतीवाला विपिने नुगतापतिं पतितापादयोर्भर्तुरुदन्त्यसूरापवर्तयत ध९
चित्तादारुमयी चित्वातस्यापत्तकलेवरं आदीप्य चातुमरणे विलपंती मनोदये ध१०
तस्मिन् ब्राह्मणं नापश्यत संविग्रहदयाभयचकिता ध६ आवंशुं पतिरहितं अस्तुभिरासिच्य ध७ त
त्र वंशुभ्यः प्रथमिकत्तत्रियोभ्योपि ध८ आवर्तयत्तवर्तयामास चित्ताविभाय अग्निदानेनादीप्य च ध९

ध५

१०८

पूर्वतरः अनादिरीश्वरः सखा द्वौ सपर्याविति श्रुतेः साम्नाप्रियवाको न संवोधयन् ५१ यस्य त्वं शोचसि
अग्रे सृष्टे पूर्वविचचर्थमपि स्थितत्वेन सख्यं सखं मनुभूतवानसि ५२ ननु भगवानाह मावयोः सख्यं स
ह चरत्वं च जानासीति चेत्तत्राह हे सखे परमानंदं हृदित्वा भौमभोगरतः स्थानं मनुष्यशरीरं भोगलं परो
गत इति चिह्नकथनेन स्मारयति यद्यपि मां न जानासि तथाप्यात्मानं त्वामविज्ञातः कश्चिन्मे सखा आ

तत्र पूर्वतरः कश्चित्सखा ब्राह्मण आत्मवान् सांतयन्त्वा ना साम्नाता माह रुदती प्रभो ५१
का त्वं कस्मासि को वायं शयानो यस्य शोचसि जानासि किं सखायं मायेनाग्रे विचचर्थं ह ५२ अपि
स्मरसि चात्मानं मविज्ञात सखं सखे हित्वा मां पदमन्विच्छ भौमभोगरतो गतः हं सावहं च त्वं चावां
सखा यौ मानसाय नौ अभूता मंतरावौ कः सह सपरिवत्सरान् ५३ सत्वं विहाय मां बंधो गतो या
ममतिर्मही विचरस्य मद्राक्षीः कयाचिन्निर्मितं स्त्रिया ५४

सीदित्येवं किं स्मरसि सख इति पुंस्त्वं
निर्देशः प्राक्तनपुंस्त्वस्मरणाय सख्यं स्मारयन् स्ववियोगकृतमनर्थमाह हितेति सार्द्धः षड्विः पदं स्थानं ५३
हं सौ श्रद्धोपतिगौ च मानं संहरयं स्मरश्चायनं ययौः कथापक्षे मानसस्मरसि स्थोपतिगौ वदतां जातौ ३०
कंष्टं हं अंतरा विनैव वाशब्दपदार्थं सह सपरिवत्सरान् महाप्रलयं यावत् देवयोगांमे सखे मतिर्यस्यसि

श्री.
भा.च.
टी.
१५

109

पंचेन्द्रियाणामात्राणामुपवनानियस्मिन् नवहाराणि देहे प्राणच्छिद्राणि यस्मिन् एकः प्राणः पालो यस्मि
न् त्रीणि पृथिव्यमेजोसिकोष्ठानि प्राकारा यस्मिन् षट्ज्ञानेन्द्रियमनोसिक्लानि अभीष्टविषयसमर्प
कावणिजो यस्मिन् पंचविषणादराः कर्मेन्द्रियाणि यस्मिन् पंचभूतानि प्रकृतिरूपादानकारणं यस्य स्त्री
बुद्धिरेव धवः पतिः स्वामी यस्मिन् ५६ स्वयमेव मेजोसिकं व्याचष्टे पंचेन्द्रियार्थारति षट्कुलमिति षट्त्वं च
पंचारामेन नवहारः मेकपालं त्रिकोष्टकं षट्कुलं पंचविषणं पंचप्रकृतिस्त्रीयत्वं ५६ पंचेन्द्रियार्था
आरामाहारः प्राणानवप्रभो तेजोवन्नानिकोष्ठानि कुलमिन्द्रियसंग्रहः विषणस्तक्रियाशक्ति
भूतप्रकृतिरव्यया शक्त्यधीशः प्रमानत्रप्रविष्टो नावबुध्यते ५७ तस्मिंस्त्वेरमिया स्पष्टोरममाणो
श्रुतस्मृतिः तत्संगादीदृशी प्राप्ते दशोपायी यमीप्रभो ५८ न तं विदमंडुहितानां यं वीरः सहजव
नपतिस्त्वं पुरं जत्या रुद्धो न वमुखेयया माया तेषामया स्पष्टाय त्वं मां संस्त्रियं सती मन्यसे नो भयं यद्वै
कपालमिति च स्पष्टत्वात्त्रव्याख्यातं ५९ भूतान्येवाव्यया प्रकृतिरूपादाने तस्य स्त्रीयत्वं मित्यस्य व्याख्यातं शक्तिर
धीशाय स्य तद्वशः सन्नित्यर्थः ५९ स्पष्टः अभिभूतः अतो न विद्यते श्रुते ब्रह्मत्वे स्मृतिर्यस्य ५९ तत्तमुपदिशति
नवमिति चतुर्भिः सहस्यतिः नवहारे पुरेयया रुद्धो सितस्याः ६० पुंसां संपूर्वजन्मनियदमन्यथाः उरानी च
सतीं श्रेष्ठं सियत्समो मे पवामायायतः उभयमपि वस्तुतो नास्ति यस्मादावाहं सौ सुद्धौ नौ आवयोर्वत्पमाणं

नतिस्त्वं पुरं पश्य ६१

१०९

तत्रैवपदार्थयोश्चिदंशेनैकमाह अहमेवभवान् उपचारंवारयति नचान्यइति व्यतिहारोपदेशः उक्ताभि
 प्रायः छिद्रमंतरं ६२ तर्दिकथमावयोरस्तत्सर्वज्ञत्वादिधर्मभेदस्तत्राह ययेति आत्मानंदहमादर्शनिर्म
 लेमहांतंस्थिरंचावेक्षेत परस्म्यचत्तुषित्तद्विपरीतंविद्याविद्योपाधिकृतो धर्मभेदइत्यर्थः तच्चभिचारेणार्थस्य

अहंभवान्नचान्यस्तत्तमेवाहंविचत्तुभो ननौपप्रेति कवयः छिद्रंजातमनागपि ६२ यथापु
 रुषश्चात्मानमेकमादर्शचत्तुषोः द्विधाभूतमवेक्षेततथेवांतरमावयोः ६३ एवंसमानसाहंसा
 हंसेनप्रतिबोधितः स्वस्यस्तच्चभिचारेणानष्टामापुनःस्मृतिं ६४ वर्हिष्मन्नेतदध्यात्मं पारोक्ष्येण
 प्रदर्शितं यत्परोक्षप्रियोदेवोभगवान्विस्वभावनः ६५ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कं
 धे पुरंजनोपाख्यानेः षाविंशोऽध्यायः २८ प्राचीनवर्हिः भगवंसेवचोस्माभिर्नसम्यगवगम्य
 ते कवयस्तद्विज्ञानंति नवयंकर्ममोहिताः १

रवियोगेन ६४ कथामात्रमिति बुद्धिंवारयति वर्हिष्मन्निति पारोक्ष्येण राजकथामिषेण तत्रहेतुयय
 स्मात् ६५ इति श्रीभगवार्थदीपिकायां चतुर्थस्कं धे पुरंजनोपाख्यानेः षाविंश २८ ऊनविंशे पुरोक्तार्थ
 व्याख्यानेनोपसंहृतं स्त्रीसंगतोभवस्त्रीशसंगान्मुक्तिरिति स्फुटं १ कवयः अथात्मविदः १ ॥ ०

श्री.
भा. च.
टी.

११०

व्यनक्ति लिपतिचेतनी करोतीत्यर्थः यद्वा व्यनक्ति प्रकटयति ततश्च स्वकर्मणा पुरंजनयतीति पुरंजनपदं
व्याख्यातं भवति एकद्यादयः पादायस्य २ अविज्ञातशब्देनाख्यतः व्याहृतः उक्तोयः सर्वेश्वरः अविज्ञातनाम
निरुक्तिः यद्यस्मात्संभिर्नामादियोगेन न विज्ञायते ३ तत्र तेषु पुरेषु मध्ये ४ अक्षिभिः इंद्रियैः ५ पंचवृत्ति

नारद उ ३ पुरुषं पुरंजनं विद्याद्यद्यनक्त्यात्मनः पुरं एकद्वित्रिचतुष्पादं वज्रपादमपादकं २ यो
विज्ञाताख्यतस्तस्य पुरुषस्य सर्वेश्वरः यत्र विज्ञायते पुंभिर्नामभिर्वा क्रियागुणैः ३ यदाजिज्ञुस्त
सुरुषः कात्स्न्येन प्रकृतेर्गुणान् न वद्वारं हि हस्तं अत्रितमना साधिति ४ बुद्धिं च प्रमदां विद्यात्म
माहमिति यत्कृतं यामपिष्टाय देहेस्मिन्समासुं केतिभिर्गुणान् सखाय इंद्रियगुणो ज्ञानं कर्म च
यत्कृतं सख्यस्तद्वृत्तयः प्राणः पंचवृत्तिर्यथोरगः ५ बृहद्वलं मनो विद्या उभयेन्द्रियनायकं पां
चालाः पंचविषया यन्मध्ये न वत् पुरं ७ अक्षिणीनामिके कर्णौ मुखं शिश्नगुदाविति देहे देहा
त्वात् पंचशिराः सर्पश्च प्राणः ६ एकादशमहाभटश्च नेनैकादशैर्वहिर्याति यस्तदिन्द्रियसंयुतः
शोमहाभटो नायक इत्युक्तं सदर्शयति बृहद्वलं यस्य तन्मनः न वत्वा निहाराण्यस्य ७ घुमत्सख्यश्
त्पादे रथं संक्षेपेणाह यस्तदिन्द्रियसंयुतः स आत्मातामिर्वाभिर्वहिर्यातीति ८

११०

पुरः पूर्वभागे कृताः १ नेत्रैश्चित्रपमिति च खद्योतादीनां व्याख्यानं शेषो नुवादः ईश्वरः पुरं जनः १० नासे
इति व्याख्या अवधुनोतीत्यवधुतो वायुस्तदात्मकेनेच्छामेन सहैकस्थानत्वात् ज्ञाणो वधूतः आस्यमिति व्या

अक्षिणीनासिके आस्यमिति पंच पुरः कृताः दक्षिणा दक्षिणाः कर्णात् उत्तरो चोत्तरः स्मृतः पश्चिमे
इत्यथोदाहारो गुंदेशि अमिहोच्यते १ खद्योता विर्मुखी चात्र नेत्रे एकत्र निर्मिते रूपविभ्राजितं ताभ्यां
विचष्टे च त्वेष्वरः १० नलिनीनां नलिनीनां सेगन्धः सौरभ उच्यते ज्ञाणो वधूतो मुख्यास्यं विप
णो वाग्रसूक्ष्मः आपणो व्यवहारो चित्रमन्यो बहूदने पितरू र्दक्षिणाः कर्णाः उत्तरो देवदूः कृ
तः १२ प्रवृत्ते च निवृत्ते च शास्त्रं पांचाल संसितं पितृयानं देवयानं श्रोत्राच्छतथरा द्वजैत १३
आसरी मेघसु सर्वा गृहार्थवायो ग्रामिणां रतिः उपस्योऽमदः प्रोक्तो निर्गुतिर्गुद उच्यते १४
वैशसं नरकं पापुल्यको धौतमेषुण हस्तपादौ प्रमां स्ताभ्यां प्रोक्तो यातिकरोति च १५

व्या रसज्ञविपणान्वित इत्यत्र रसज्ञशब्दनिर्दिष्टस्य रसविदित्यनुवादः रस इति व्याख्या रसनेन्द्रियमित्यर्थः
विपणो वाग्रसविदित्यनुवादः आर्षतात्र दोषः ११ अर्थः अत्र १२ १३ ग्रामकमित्यस्यानुवादः ग्रामिणां रा
तितस्य व्याख्या व्यवयति १४ १५

श्री.
भा.च.
टी.
॥
॥

विष्टचीनपदस्यानुवादोविष्टचिरिति तद्गुणोर्मनोगुणोःतमःसत्त्वजोभिः १८ महिषीयद्यदीहेतरत्यादि
रथंमंशुत्याह यथायथावृद्धिःस्वमेविक्रियतेजाप्रतिविकरोतिवा इंद्रियाणिपरिणामयति तस्यागु
णोरक्तोलिप्तश्रमा तथातथातस्याहृतीः दर्शनस्पर्शनायाकेवलमुपद्रष्टैवसम्बन्धादनुकार्यते १७ आ
मुगमित्येतद्व्याचष्टे संवत्सरस्येवाप्रतिहतोरयोवेगः प्रतीतोस्पसंसंवत्सरयः वस्तुतस्त्वगतिःस्वम

अंतःपुरंचहृदयंविष्टचिर्मनउच्यते तत्रमोहंप्रसादंवाहर्षंप्राप्नोतितद्गुणोः १८ यथा
यथाविक्रियतेगुणाक्तोविकरोतिवा तथातथोपद्रष्टात्मातद्गुणोननुकार्यते १७ देहे
रथस्त्रिंद्रियासुःसंवत्सरयोगतिः द्विकर्मचक्रस्त्रिगुणधजःपंचासुबंधुरः १८ मा
नोरश्मिर्बुद्धिसूतोसूत्रीडोहंदकृचरः पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेपःसप्तधातववृथकः १९

शरीरादेर्बुद्धावेवविष्टतत्वेनदेशांतरगत्यभावात् पाठांतरेसंवत्सरवयोगतिःसंवत्सरश्चतत्कृतंवेयश्च
ताभ्यांगतिर्यस्येति द्वीपमित्यस्यव्याख्यानारदेननकृताहचक्रमित्यस्यव्याख्याद्विकर्मचक्रइति त्रिगुण
धजइतित्रिवेणपदव्याख्या १८ पंचप्रहरणमित्येतत्प्राचष्टे पंचेन्द्रियार्थविक्षेपइति १९

१११

पंचेन्द्रियैः सूनाविनोदमिवाभ्यायेनविषयेसेवाकरोतीतिपंचसूनाविनोदकृत अनेनचचारमृगयांतत्रेत्यादि
 व्याख्यातं २० परिसूत्यापरिश्रमणेन २१ भगिनीत्वेनजस्यहेलोकानोत्तयाय २२ चराः संचारिणः भूताना
 सुपसर्गपीडायांआशुशीघ्रोमृत्युहेतुः २३ योवेगोस्पृज्वरस्येतिप्रशब्दव्याख्या पांतातरेभूतकृताश्रयः
 नेनचारिभिरुपरुद्धइत्यपिपदंव्याख्यातं द्विविधः शीतोमरूपेणप्रवेशभेदात् २४ एवंपरोक्षत्वेनोक्तमर्थ
 आकृतिर्विक्रमोवासोमृगतस्माप्रधावति एकादशेन्द्रियचमः पंचसूनाविनोदकृत २० संवत्सर
 आण्डवेगः कालोयेनोपलक्षितः तस्याहानीद्वगंधर्वागंधर्वोरात्रयः स्मृतः हरन्यायुः परिसूत्याष
 षांतरशतत्रयं २१ कालकन्याजरासातालोकस्तानाभिनेदति स्वसारंजगृहेमृत्युः तयाययवने
 श्वरः २२ आधयोव्याधयस्तस्यैनिकायवने श्वराः भूतोपसर्गाश्रयः प्रज्वरोद्विविधोज्वरः २३
 एवंवद्विधैर्देवैर्देवभूतात्मसंभवैः क्लिश्यमानः शान्तवर्षदेहेदेहीतमोवृत्तः प्राणोद्वियमनोथ
 र्मानात्मस्यध्यस्यनिर्गुणः शोतेकामलवान्ध्यायन्ममाहमिति कर्मकृत २५
 व्याख्यायसर्वकथातात्पर्यमाह एवमित्यादि विरमक्रमेणोत्पत्ते आधिदैविकादिभिर्देवैर्क्लिश्यमानोममाह
 मितिदेहे शान्तवर्षाणि शोतेवर्ततइतिद्वयोरन्वयः २५ अशनापिपासादीत्यागाधर्मान् अथत्वादीनिन्द्रियधर्मा
 न् कामादीन्मनोधर्माश्चनिर्गुणोप्यात्मस्यध्यस्य कामलवान्विषयसखलेशान्ध्यायन्कर्मकृत २५

श्री.
भा.च.
टी.
११२
११२

ततः किमत्राह यदेतिहाभ्यां सदृक्स्वप्रकाशसभावोपि २५ २६ तदेवाह शुक्लादितिहाभ्यां प्रकाशो
भूयिष्ठेषु उः खसदकं मुतरेफलं येषु किययाग्रायामोयेषु तानलोहितान तमः शोको उत्कटोयेषु तान
कृष्णानिति ज्ञेयं २७ नोभयं न पुंसकं यथा कर्मगुणं कर्मगुणावनतिक्रम्य २८ तेषु देववशेन सखडः खे
यदात्मानमविजाय भगवंतं परं गुरुं पुरुषं स्वविषये तगुणेषु प्रकृते सदृक् २९ गुणाभिमा
नी सतदा कर्माणि कुरुते वशः शुक्लं कृष्णं लोहितं वा यथा कर्माभिजायते ३० शुक्लात्प्रकाशभू
यिष्ठं लोका नामोति कर्हिचित् उः खोदकां क्रियायां सप्तमः शोकोत्कटान्कचित् ३१ क्वचित्
मान्कचित् च स्त्री क्वचित्त्रोभयमंदधीः देवो मनुष्यस्त्रियं गवायथा कर्मगुणं भवः ३२ ह्यपरीतो य
था दीनः सारमेयो गृहं गृहं चरन्ति न तियदिष्टं दंडं मोदनमेव च ३३ तथा कामाशयो जीवता
च्चावचपथा भ्रमन् उपर्यथो वा मध्ये वा याति दिष्टं प्रिया प्रियम् ३४ उः खेष्टे कतरेणापि देवभू
तात्मेहेतुषु जीवस्य न व्यवच्छेदस्याच्चेत्तत्प्रतिविक्रिया ३५
प्राप्नोतीति सदृष्टं तमाह हाभ्यां ह्यथा परीतो व्याप्तः सारमेयः स्यादंडं दंडेन ताडनं ३६ कामव्याप्त आशयो य
स्य ३७ ननु तर्हि सखस्य संभवात् उः खस्य च प्रतीकार संभवात् त्रैकांतो हेयत्वं तत्राह उः खेष्टेति प्रतीका
रस्तावन्नास्ति स्याच्चेत्तस्य प्रतिक्रिया तथापि त्रिविधेषु उः खेषु मध्ये एकतरेणापि उः खेन व्यवच्छेदो विद्योगो ना

२५
२६

११२

प्रतिक्रियाणामपि ३ः एव रूपत्वादिति सदृष्टांतमाह यथाहेति ३३ ३ः एव स्पष्टमूलभूतानि त्रिकर्माणि प्रति
 क्रियादिकर्मभिर्नैव निवर्तत इत्याह नैकांततः अतः सवासने केवलं ज्ञानरहितं अविद्यया उपसृतं
 प्राप्तं अतो विरोधाच्च निवर्तनं निवर्तकमिति भावः अत्र दृष्टांतः प्रबोधे विना यथा तं स्वममत्वं तं न प्रतिक
 रोतीत्यर्थः ३४ ननु तर्हि अज्ञानविलसितत्वेन संसृतिहेतोर्देहादेश्च सत्त्वात्किंतं निवर्तनं प्रयासेन तत्राह
 यथा हि पुरुषो भारं शिरसा गुरुमुद्धरन् तं संकथेन सग्राथे ततया सर्वा प्रतिक्रिया ३३ नैकांततः
 प्रतीकारः कर्मणां कर्मकेवलं दृष्टं स्य विद्योपसृतं स्वमे स्वमश्वानच ३४ अर्थस्य विद्यमा
 नेपि संसृतिर्न निवर्तते मनसालिङ्गरूपेण स्वमे विचरतो यथा ३५ यथात्मनोर्थभूतस्य
 तो नर्थपरंपरा संसृतिस्तद्यवच्छेदो भक्त्या परमया गुरौ ३६ वासुदेवे भगवति भक्तियोगः
 समाहितः स श्रीचीनेन वैराग्यं ज्ञानं च जनयिष्यति ३७
 अर्थे हीति लिङ्गरूपेण उपाधिभूतेन ३५ तदेवं संसृतिप्रकारमुक्त्वा तन्निवृत्तिप्रकारमाह अथ तस्मात्
 रुपाधिभूतस्यैवात्मनः यतो ज्ञानात्मनो सा वाः नर्थपरं स्वरूपा संसृतिर्भवति तस्य च वच्छेदो गुरु रूपे
 वासुदेवे भक्त्यैव ३६ ननु संसृतिर्वैराग्यसर्वका ज्ञानादेव न त भक्त्या तरेति शोकमात्मविदित्यादि श्रुतेस्त
 त्राह वासुदेव इति स श्रीचीनेन समीचीनेन प्रकारेण ३७

श्री.
भा.च.
टी.
११३
११३

ननु सौमहाफलोभक्तियोगः कथं स्यादत आह सत्तु तस्य कथा माश्रित्य वर्तमानो विराट् स्यात् कस्य स्या
नदाह शृण्वतः अधीयानस्य च ३८ ऊत्र स्यात् नदाह यत्रेति भगवतो गुणानु कथने श्रवणे च व्ययं सत्तु रचेतो
येषां ते ३९ ननु साधु संगं विना स्वयमेव हरि चिंतनादिना भक्तिर्भवेदेवेत्याशंक्याह द्वाभ्यां तस्मिन् स्थाने महद्भिर्
खरिताः कीर्तिताः मधुभिश्च खरितमेव पीयूषतदेव शिष्यत इति शेषो यास असारो शरदित शुद्धा मृतवादिन्य इत्यर्थः
सो विरादेव राजर्षे स्यादच्युत कथा श्रयः शृण्वतः श्रद्धयानस्य नित्यदा स्यादधीयतः यत्र भागवताराज न
साधु बोविशदाशयाः भगवद्गुणानु कथन श्रवण व्यग्रचेतसः ३९ तस्मिन् महन्मुखरिता मधुभिश्च खरितपी
यूषशेष सरितः परितः स्रवंति तायेपि वंत्य विम्वोत्पगाफ कर्णैः तात्र स्पृशेत्पशानत इत्यशोक मोहाः
पतैरुपदुतौ नित्यं जीवलोकः स्वभावजैः न करोति हरे नूनं कथा मृतनिधोरति ४० प्रजापतिपतिः साक्षा
द्रगवानिारिशोमनुः दत्तादयः प्रजाप्यक्ष नैष्टिकाः सनकादयः ४१ मरीचिरञ्जिरसौ पुलस्त्यः पुल
अवितरुषः अलंबुद्धि श्रुत्याः गाढैः सावधानैः कर्णैर्येताः सरिताः ४२ कृतः भृगुर्वसिष्ठ इत्येते मरुता ब्रह्मवादिनः
पिबंति सेवंते अशानशब्देन हलत्यते अशनादयस्तान् स्पृशति भक्तिरसिकात्रवापंत इत्यर्थः ४३ सत्संगमंतरे
ण स्वयमेव कथा चिंतनादावा लसादिना रसावेशाभावाच्च त्वमिषासादिनाः मिभूतस्य भक्तिर्न संभवतीत्या
ह पतैरिति ४४ भगवदनुग्रहमंतरेण कस्यापि न ज्ञानसंभव इति कैश्चन्यायेनाह चतुर्भिः प्रजापतिर्ब्रह्मा ४५

अहं नारदेते येषां ते ४३

११३

वाचां पतयो पितयो विद्यासमाधि रूपायैः पश्यंतो विन्वतोऽपि पश्यंतं सर्वसाक्षिणो न पश्यंति ४५ ऊत रस्यतः
आह शब्दब्रह्मणि वेदे उरुर्विस्तारो यस्य अर्थतोऽपि पारस्मन्ये तस्मिन्वर्तमानाः मंत्राणां लिङ्गैर्वज्रहस्तत्वादि
उपायुक्ता विविधदेवताभिधानसामर्थ्यैः परिच्छिन्नमेवेन्द्रादिरूपं तत्कर्मग्रहेण भजंतः परमेश्वरं न विदुः ४५
तस्यैतान् कौनाम कर्माद्याग्रदंष्ट्रित्वा परमेश्वरमेव भजेदत आह यदा यमनुशुक्लातीति अनुग्रहे हेतुः आत्म

अथापि वाचस्पतयस्तपोविद्यासमाधिभिः पश्यंतोऽपि न पश्यंति पश्यंतं परमेश्वरं ४५ शब्दब्रह्मणि
उपायैश्चरेत उरुविस्तरे मंत्रलिङ्गैर्वज्रच्छिन्नं भजंतो न विदुः परं ४५ यदा यमनुशुक्लातीति भगवान् आत्म
भावितः सज्ज्वातिमतिं लोके देवैश्च परिनिष्ठितं तस्मात्कर्मसर्वहिंस्रज्ञानादर्थकाशिषु मार्थदृष्टिं
कृथाः श्रोत्रस्पर्शिष्वस्त्वष्टवस्तु ४० संलोकं न विदुस्ते वै यत्र देवो जनार्दनः आहर्षमधियावेदं सकर्म

कर्मतद्विदः ४८

निभावितः सन् सतदा लोके लोकव्यवहारे वेदे च कर्ममार्गे परिनिष्ठितं मतिर्यजति ४१ अर्थकाशिषु परमार्थ
त्वेन प्रकाशमानेषु पुरुषार्थबुद्धिमाकृथा प्रोचनाय केवलं श्रोत्रप्रियेषु न स्पष्टं वस्तु यैः ४० ननु वेदेन सर्गादि
साधनत्वेनोक्तानि कर्माणीति वेदवादिनो वदंति कथमस्पष्टवस्तुष्वित्यत आह हेतुमधिया मलिनबुद्धयः
सकर्मकं कर्म परं वेदमाहुस्ते अतद्विदः अवेदज्ञाः यतस्ते स्वसत्त्वभूतं लोकमात्मतत्त्वं वेदतात्पर्यं गोचरं न विदुः

यत्र देवोस्ति ४८

श्री.
भा.च.
टी.
१४

११५

तंतमहामूर्तिरित्याह आस्तीर्येति वृहदधात् पशुवधात् मानीमहायज्वाहमित्यहंकारी अतः स्रव्यः अविनी
तस्मत्कर्मणा वैषि परं विद्यास्वरूपं तच्च न वेत्ति नारदः स्वयंकृपयोपदेशं निरूपयति हरितोषयतीति हरितोषं
यत्तदेव कर्म यथा तस्मिं हरो मतिर्भवति सैव विद्यामहाफलत्वात् ४१ कृतस्य पेक्षायां हरेः परमफलत्वं च दर्श
यन्नाह हाभ्या हरिर्देहभृतामात्मा ईश्वरश्च तत्र हेतुः स्वयंसातंत्र्येण प्रकृतिः कारणं अतस्तेषां तस्यादमूलमे

आस्तीर्य दर्भेः प्रागग्रैः कार्त्स्न्येन सिति मंडलं स्रव्यो वृहदधान्मानी कर्मणा वैषियत्परं ४१ तत्क
र्म हरितोषं यत्सा विद्या तत्सतिर्यया हरिर्देहभृतामात्मा स्वयं प्रकृतिरीश्वरः ४२ सर्वे प्रियतमश्चा-
त्मा यतो न भयमणवपि इति वेदसर्वे विद्वान्यो विद्वान्सगुरु हरिः ४३ प्रश्नपर्वे हि संखिन्नो भवतः
पुरुषर्षभ अत्र मे वेदतोऽप्युत्पत्तिं निशामय सुनिश्चितम् ५२

वशरणं आश्रय यतः यस्मिन् ५० न च तद्भजने अन्य भजनं शब्दः त्वं भयं चेत्प्राह सूरति इति यो वेद स एव वि
द्वान् सगुरुरेव हरिश्च ५१ उक्तमुपसंहरति एवं भगवतः प्रश्नः संखिन्नः परिहृतः तदेव मात्मनो बंधमोक्ष
प्रकारेकधारूपेण कथिते पिनाति निर्विण्णचित्ते प्रज्ञागमने प्रतीक्षमाणं संततं तत्क्षणमेव महाभयप्रकंपित
सकलगात्रं दृष्ट्वा त्रिर्वासयितं हरिण रूपकमाह अत्रेति वदतो मे वचः शृणु ५२

तस्यादमूलं शरणं यतः वेदो नारदः २॥

११४

तद्रमल्यं चरतीति तथातं अभुक्तासु मनसां पुष्पाणां शरणे आश्रये वाटिकयां मिथित्वामिथः पर
 सरं स्त्रिया सदमिलित्वा तत्रैव रक्तमासक्तं षडं च यथाभ्रमरास्तेषां गणाः तेषां सामसगीतेषु लब्धः कर्णो
 यस्य तं परोषामसुभिर्दत्तैः स्वीयानसंस्तुयंतीत्यस्य तपः तानविगंया गणयित्वा लब्धकस्य बाणेनभि

स

तद्रं चरं सुमनसां शरणे मिथित्वारक्तं षडं चिगणसामसलब्धकर्णो अग्रे वृकनस्य तपोवि
 गणय्ययांतं एष्टे मृगं मृगय लब्धकवाणभिन्नं ५३ सुमनः सुधर्माणां स्त्रीणां शरणे आश्रमे
 पुष्पमधुगंधवत् तद्रतमं कामं कर्म विपाकजं कामसुखलवं जैह्वोपस्यादिविचिन्तंते मिथु
 नीभूयतदभिनिवेशितमनसं षडं चिगणसामगीतं वदति मनोहरवनितादिजनालापेष्टति
 तरामतिप्रलोभितकर्णमग्रे वृकयवरात्मन आगुहं रतोः होराज्ञातान् कालविशेषान्
 विगणय्य गृहेषु विहरंतं एष्टतः परोक्षमनुप्रवृत्तोलब्धकः कृतोत्तमः शरणे यमिह परावि
 त्रं मृगं मृगयन्नेव य ५३ श्लोकं प्रस्तुतं योजयन्त्या चष्टे सुमनो ॥ यतितमिमात्मानमहो राजनभि
 मिः समानो धर्मः परिणामविरसत्वं यासां स्त्रीणां मिथित्वेन सव्याख्या मिथुनीभूयस्त्रीभिः सदेति शे
 षः रक्तमित्यस्याख्या आगुहं रति यातमित्यस्याख्या विहरंतमिति श्रंतः नलिकायां गृहे न शरणे

ननु दयं द्रष्टुं मर्हसीति ५४
 पराविथिति हरो देवता उच्यति ५४

श्री.
भा.च.
टी.
११५
॥५

उपदेशमारमाह सति विचक्षविचार्य अंतर्हृदिचित्तं कर्णयोर्भुंती नदीमिववर्द्धितं चेत्ते नियच्छ एतच्च
सर्वेन्द्रियोपलक्षणार्थं गृह्यमचंजदि कीदृशमसत्तमानामतिका मुकानां यानि गृथानि तेषां गाथा वा
तां यस्मिन् जीवानां शरणमीश्वरं पवक्रमेण सर्वतो विरमः ५५ अर्थोतरं प्रष्टुं सर्वोक्तमर्थमनुवदति श्रु
तमन्वीक्षितं विचारितं ब्रह्मन्नाह एतच्च उक्तमात्मतत्वं उपाध्यायाः ये मे मम कर्मोपदेष्टार आचार्याः

सत्त्वं विचक्ष्य मृगचेष्टितमात्मनो तश्चित्तं नियच्छ हृदि कर्णोर्भुंती च चित्ते जल्यंगनाश्रम
मसत्तमगृथगाथं ग्रीणीदिहं स शरणं विरमक्रमेण ५५ राजोवाच श्रुतमन्वीक्षितं
ब्रह्मन्मृगवान्यदभाषत नैतज्ज्ञानं सुपाध्यायाः किं न ब्रूयुर्विदुर्द्यदि ५६ संशयोत्र
तमे विप्रसंछिन्नस्तत्कृतो महान् ऋषयोपि हि मुस्यंति यत्र नैन्द्रियवृत्तयः ५७ कर्मा
ण्यारभते येन प्रमातिह विहाय तं अमुशान्येन देहेन जुष्टास्य सकृदश्नुते ५८

स्तेन जानंति ५६ अतस्तत्कृत उपाध्यायकृतः तद्वाक्यविरोधेनात्मत्वे संभावना रूपो महान् संशयः संछिन्नः त्वया
अत्र त्वं कश्चित् संशयो वर्तते यत्रेन्द्रियवृत्तीनां मप्रवृत्ते मुस्यंति ५७ संशयमाह द्वाभ्यां कर्माणि येन देहेन क
रोति तमत्रैव विहाया मुत्र लोकांतरे कर्मोपस्थापितेनात्येन देहेन जुष्टास्य पशुत्वा निजीवोऽश्नुते प्राप्नोति ५८

११५

इति वादः श्रूयते प्राणपुण्यकृतां लोकानिति शरीरजैः कर्मदोषैर्यातिस्थावरतानरिति त्वया चोक्तं वेदेशा
 सतीरनुभूयातिमिति एतच्च कर्तृभोक्तृदेहभेदेन कृतानां शाकृताभागमप्रसंगात्तसंगच्छतइति भावः सं
 शयात्तमाद प्रोक्तं वेदोक्तं कर्मक्रियते जनैः तच्चानंतरं क्षणपवपरोक्षं अदृश्यं सन्नप्रकाशते अतः कर्मणो
 नष्टत्वात्तद्गोपिडुर्घटइति भावः ५५ प्रथमस्यैवोत्तरं येनैवेति अव्यवधानेन कर्तृभोक्तृदेहविच्छेदं वि

इति वेदविदां वादः श्रूयते तत्र तत्र कर्मयत्क्रियते प्रोक्तं परोक्षं न प्रकाशते ५५
 श्रीनारद उवाच येनैवारभते कर्म तेनैवा मुत्र तत्समानं भुंक्ते स्य व्यवधानेन लिं
 गेन मनसा स्वयम् ६ शयानमिममुत्सृज्य संतं पुरुषो यथा कर्मात्मन्यादि

ना स्मृतदेहनाशोपि मनः प्रधानस्य लिङ्गदेहस्य ना तं भुंक्ते तादृशेनेतरेण वा ६१
 शाक्तोक्तदोषप्रसंग इत्यर्थः ६ लिङ्गदेहविशिष्टस्य भोक्तृत्वं समदृष्टं तेन स्पष्टयति शयानमिमं जाग्र
 देहं संतं जीवंतं उत्सृज्य तदभिमानं त्यक्त्वा आत्मनि मनसि संस्काररूपेणाहितं कर्म यथा भुंक्ते ता
 दृशेन शयानदेहसदृशेन कर्मोपस्थापितेन देहेन अन्येन वा पश्चादिदेहेन तथा लोकांतरेपीति
 भावः ६१

श्री.
भा.च.
टी.
११६
११७

ननुभवतनामलिंगविशिष्टस्यानेन दृष्टं तेन भोक्तृत्वं कर्तृत्वं तदाप्रतिग्रहादिषु स्थूलदेहविशिष्टस्यैव दृश्य
ते तत्राह ममेति प्रज्ञादयः असावदेवास्मात्प्रतिबुध्नन् मनसा यद्यदेहं गृह्णीयात् ततो देहाद्वाहं सिद्धं कर्म प्रमा
नगृह्णीयात् येन कर्मणा एव महंकारगृहीतेन पुनर्भवो भवति अन्यथा जन्मानुपपत्तेः अतो भिन्नतमनो विशि
ष्टस्यैव कर्तृत्वं अभिमानविषयस्य तदेहस्य प्रज्ञादिदेहवहारमात्रत्वमिति भावः ६२ यत्किं कर्मणो नु एता
त्रा पुत्रभोग इति तत्राह यथेति उभयैस्तान् कर्मरूपैरिन्द्रियाणामीहितैः कदाचित्कर्मप्रवृत्तिभिश्चिन्तमनु।

ममेति मनसा यद्यदसावहमिति बुध्नन् गृह्णीयात् तस्मात्वाहं कर्म येन पुनर्भवः ६२
यद्यानुमीयते चित्तमुभयैरिन्द्रियैर्हितैः एवं प्राग्देहजं कर्म लक्ष्यते चित्तवृत्तिभिः ६३
नानुभूतं क्वचानेन देहेनादृष्टमश्रुतं कदाचिदप्यलभ्येत यद्दृष्टं यादृगात्मनि ६४

मीयते सत्यपि सर्वेन्द्रियविषयसंबन्धे युगपज्ज्ञानानुपपत्तेः तत्किं अस्यादेर्न युगपज्ज्ञानोत्पत्तिर्मनसो नि
यममिति एवं चित्तवृत्तिभिः पूर्वदेहजं कर्म लक्ष्यते तस्मात्तस्मात्पि युगपदनुपपत्तेः ६३ इतोऽपि कर्मलक्ष्यत इत्याह
नानुभूतमिति द्वाभ्यां अनेन वर्तमानेन देहेन क्वच ऊत्रचिदपि यत्रानुभूतं अननुभूतं अनुपभुक्तं अदृष्टं चाश्रु
तं च यद्दृष्टं यादृगात्मकं यादृगपत्यकारं च तत्कदाचित्त्वममनोरथादिष्वात्मनि मनसि उपलभ्यते ६४

११६

तेन हेतुना अस्य लिंगिनो वासनाश्रयस्य जीवस्य तादृशं तदनुभवादियुक्तं पूर्वदेहसंभवं श्रद्धास्वनिश्रयेन म-
न्यस्वनस्य ननु भूतोर्थो मनः स्पृष्टमनसि स्फुरितमर्हति ६५ किंच मनोवृत्त्यैव रक्षाणि शुभाशुभनिमि-
त्तानि शरीराणि ज्ञायत इत्याह मन एवेति भद्रेत इति सम्यगव्यवधानार्थं माशिषाभिनेदति भविष्यत उद्भ-
वं प्राप्स्यतः न भविष्यत ने च त्वं प्राप्स्यतोपि भावीति त्रयाणि शंसति मन एवोदार्यकार्य एषादि वृत्तिभिः सर्व-

तेनास्य तादृशं जल्लिंगिनो देहसंभवं श्रद्धास्वाननुभूतोर्थो न मनः स्पृष्टमर्हति ६५
मन एव मनुष्यस्य पूर्वरूपाणि शंसति भविष्यतश्च भद्रेत ते तथैव न भविष्यतः ६६ अ-
दृष्टमश्रुते चात्र क्वचित् मनसि दृश्यते यथा तथा नुमेतव्यं देशकालक्रियाश्रये ६७

मयेवमेवास्य पश्चादप्येवमेव भविष्यतीति ज्ञापयतीत्यर्थः ६६ ननु कदाचिद्दर्शनानर्हमपि स्वमे प्रतीयते
यथा पर्वताग्रे समुद्रः दिवानतत्राणि स्वशिरच्छेद इत्यादितत्राह अदृष्टमिति अन्यदेशाश्रये ससद्वादिकं प-
र्वताग्रे निशाश्रयेन तत्रादिकं दिवाभ्यंगादिक्रियाश्रये स्वशिरच्छेदनाश्रये निद्रादिदोषेण हि प्रतीयत इति
अनुमेतव्यं परस्पापितदनुपत्तेस्तत्पत्वादिति भावः स्वप्नस्यानुभवस्य सर्वकर्म

जयस्वामी कुर्वतेऽपि विपरीतस्वप्नानेनेपेदिकर्मणि ज-
नकत्वेन निद्रादोषेण च स्वमेवेतनाप्याश्रयं शंसि त्ति भावः ६७

श्री. ननुदरिद्रः क्वचिदात्मानं महाराजं पश्यति राजा दरिद्रमात्मानं पश्यति तत्कथमसंभावितं संगच्छेत् त
भा. च. ब्रूह सर्व इति आयाति भोग्यत्वेन प्राप्तुं वेति याति च भोगानामनेतरं यदि कश्चिदमना भवेत् तर्ह्येवं न
११७ स्यात् न ते तदस्तीत्याह सर्वे समनस इति अतः सर्वेषां समनस्कत्वात् मनसि च सर्वार्थानां क्रमेण प्रवे
शात् तां तादृष्टचरः कस्यापि कश्चिदर्थोस्तीत्यर्थः ६८ तदेवं सर्वे रपि सर्वे र्थाः क्रमेण दृश्येता इत्युक्तं ३

सर्वे क्रमानुरोधेन मनसो द्रिघगोचराः आ
याति वर्गशो याति सर्वे समनसो जनाः ६८
सत्त्वैकनिष्ठे मनसि भगवत्पार्श्ववर्तिनि त
मश्चेद्रमसीवेदमुपरज्यावभासते ६९

दानोपगपदपि सर्वदर्शनं कदाचिद्भवतीत्याह सत्त्वैकनिष्ठे भगवत्पार्श्ववर्तिनि भगवत्स्थानपरे मनसि रदं
विश्वं उपरज्यसंयोगमिव प्राप्यावभासते प्रतीत्यनर्हस्यापि कदाचित्प्रतीतो दृष्टांतः चेद्रमसि उपरज्य
तमः राजः तदिदं शुद्धे मनसि सर्वविषयस्फुरणयोगिप्रत्यक्षमिति प्रसिद्धं ६९

तदेवं स्थूलदेहनाशेऽपि लिंगदेहस्यानाशादयः कर्ता अन्योभोक्तेति नास्तीत्युक्तं तत्रैवं शङ्कते ननु लिंगदेह
 स्थूलहारेणैव कर्तृत्वभोक्तृत्वेन तदेवं सतत्र कदाचित् स्थूलदेहाभावे जीवस्य कर्तृत्वभोक्तृत्वाभावात्सु-
 क्तिः प्रसज्येत तत्राह अहंममेति भावः स्थूलदेहसंबन्धः पुरुषे जीवेन व्यवधीयते न विच्छिन्नो भवति किं
 पर्यंतं बुद्ध्यादीनां व्यूहः परिणामो लिंगं यावदस्ति अनादिमान् अनादिः सन् ७० स्वापारावहंकाराद्यभा-

नाहंममेति भावोऽयं पुरुषे व्यवधीयते यावदुद्विगमनोत्तार्थं गुणव्यूहोऽप्यनादिमान् ७० सुप्तिमू-
 र्च्छीयतापेषु प्राणायतनविद्याततः नेह तेहमिति ज्ञानं मत्सु प्रज्वरयोरपि गर्भे वात्येऽप्यौष्कल्यादे-
 कादशविधं तदा लिंगं न दृश्यते सूनः ऊहाचंद्रमसो यथा ७१

वातद्विच्छेदमाशङ्क्याह द्वाभ्यां स
 स्मारिषु उपताप इष्टवियोगादिः खंतेषु अहमिति ज्ञानं अहंकारः नेह तेन प्रकाशते प्राणायतनानामिन्द्रिया-
 णां विद्यातात इन्द्रियैरिदं हंकारास्पदवस्तु ग्रहणेऽप्यहंकारः स्फुरति नात्यर्थेऽर्थः ७१ अयौष्कल्यात् असंशय-
 त्वात् प्राणायतनानामिति शेषः पुनस्तूरुणस्पदे कादशविधं पकादशेन्द्रियैः स्फुरं लिंगमहंकरणं तत्र दृ-
 श्यते गर्भादेरिति शेषः सतोऽप्यनभिव्यक्तौ दृशेत् ऊहा अमावस्यायां चंद्रमसो लिंगं रूपमिव ७२

श्री.
भा.च.
टी.
११८
११८

तस्मादहंकारस्य दस्यस्य लदेहस्या विच्छेदादस्त्वभूतार्थाभावेऽपि संसृतिनिवृत्तिर्नास्तीत्याह अर्थेहीति ७३ या
वलिङ्गं स्य लदेहा विच्छेदात्संसारनिवृत्तिरित्येतत्पंचयति एवमिति सार्थे स्त्रिभिः पंचविधं पंचतन्मात्रा-
त्मकं विवृतं त्रिगुणं षोडशविकारात्मना विस्तृतं ७४ ७५ नन्वेकं देहं विस्तृत्य देहांतरप्रवेशात् पूर्वमदेहता

अर्थेऽप्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते आयातो विषयानस्य स्वमेन र्थागमो यथा ७३
एवं पंचविधं लिङ्गं विवृत्योडशविस्तृतं एष चेत्तनया युक्ते जीव इत्यभिधीयते ७४ अने
न पुरुषे देहानुपादत्ते विमुच्यते हर्षशोकं भयं दुःखं चानेन विन्दति ७५ यथा तृणा
जलौके यन्नापयात्पयाति च न त्यजेन्द्रियमाणोऽपि प्राग्देहाभिमतं जडैः ७६ या
वदन्त्यं न विन्देत्तव्यवधानेन कर्मणा मन एव मनुष्येन्द्रभूतानो भवभावने ७७ नः

सुखं

वाजेतस्मि

स्यादेवेत्यत आह यथेति नापयाति तृणस्य त्यागादपयाति च तृणांतरधारणात् तथानत्यजेत् ७६ अ
न्यदेहं कर्मणा प्राग्देहान्भकाणां व्यवधानेन विच्छेदेन समाप्त्यप्रकरणार्थमुपसंहरति मन एवेति भ
वभावने संसारहेतुः ७७

११८

कथं सति तदा ह यदेति चरितान् उपभुङ्क्तान् यतः कर्मणि सति नन्वसंगस्य कृतः कर्मतत्राह अविद्यायां
सत्याग्रनात्मनो देहादेः कर्मणि वेधो भवति ७८ विम्वस्थित्यादयो यतो हरेर्भवेति ७९ हंसयोर्जीवेश्वर

यदा तैश्चरितान् व्यायन् कर्माणां चिनुते सकृत् सति कर्मण्यविद्यायां वेधः कर्मण्यनात्मनः ७८
अतस्तदवादायं भजसर्वात्मना हरिं पश्यंस्तदात्मकं विम्वस्थित्यप्यप्ययायतः ७९ मैत्रेय भा
गवत मुखो भगवान् नारदो हंसयोगीति प्रदर्शयत्पुमानं असिद्धलोकं ततो गमत् प्राचीनवर्ही
राजर्षिः प्रजासर्गाभिरक्षणे आदिश्य पुत्रान् गमत् पसेकपिलाश्रमे ८० तत्रैकाग्रमना वीरोगो
विन्द चरणान्बुजे विमुक्तसंगो न भजन् भक्त्या तत्साम्यतामगात् एतदध्यात्मपारोक्ष्यं गीतं देवर्षि
णानव यः श्रावयेद्यः शृणुयात्सलिंगेन विमुच्यते ८१ एतत्सुक्तं देवशसा भुवनं पुनानं देवर्षि
वर्यमुखनिःसृतमात्मशौचं यः कीर्त्यमानमधिगच्छति पारमेष्ठ्यं नास्मिन् भवेत्प्रमत्तिमुक्तस

मस्तवेधः ८५

योः ८० पुत्रानादिशेषपुत्रानादिशेषेति पुत्राणामादेशं मंत्रिणामग्रे कथयित्वा ८१ ८३ आत्मशौचं मा
नः शोधकं पारमेष्ठ्यं सर्वोत्कृष्टफलदं ८५

श्री.
भा.च.
११५
११९

स्त्रियावद्यासदितस्याश्रमोदंकारः स्त्रियो भवति अमुत्र कर्मफलभोगः कथमिति संशयः स्त्रिः ८५ इति
चतुर्थे एकोनविंशः २५ प्रसंगात्पंचभिः प्रोक्तं वृत्ते प्राचीनवर्द्धिषः वर्णिते च पुनर्दीभ्यां प्रसृतं च प्रचेतसो
तत्र त्रिंशोतपस्तृष्टादीशालाव्यवसायतः आगत्य वार्त्तीमुदाहराज्यं चक्रुः रितीर्यते रहरिं प्रतोष्य कौसिदिमा

अध्यात्मपारोक्ष्यमिदं मयाधिगतमद्भुतं एवं स्त्रियाश्रमः प्रसृज्यो मुत्र च संशयः ८५ इति चतुर्थे
एकोनविंशः २५ विडरुः ये तयाभिहिता ब्रह्मकुताः प्राचीनवर्द्धिषा ते रुद्रगीतेन हरिंसिद्धिमा
पुः प्रतोष्य कौ १ किं वार्दस्य ते ह परत्र वायु कैवल्यनाथप्रियपाशं वर्तिनः आसाद्य देवं गिरिशं य
दृच्छया प्रापुः परं नूनमथ प्रचेतसः २ मैत्रेयः प्रचेतसो त रुद्रोपितरादेशकारिणः जपयन्ते
नतपसा पुरं जनमतोषयन् ३ दशवर्षसहस्रांते प्ररुषस्तसनातनः तेषामाविरभूत् कृच्छ्रं शोते
पुः १ देवार्दस्य कस्योचिद्विद्यायां वृहस्पतेः मैत्रेयः शिष्य इति ज्ञातव्यं ते न शमयन्तु च ४
यदृच्छया गिरिशं प्राप्य तस्यैव कैवल्यनाथप्रियस्य गिरिशस्य पाशं वर्तिनस्तदनुवृत्तीनाः संतो नूनं परं मो
क्षं प्रापु रेव ततः सर्वे तु रुद्राद्यवापरत्र किं प्रापुः २ रुद्रगीतजपयन्त्येण यज्ञेन तपसा च पुरं जने हरिं ३ तेषां
कृच्छ्रं तपः क्लेशं रुचां कात्याशमयन् शोते सत्वेन वपुषा विभूतः ४ ॥

११५

119A

सुपर्णास्कंधमारूढः श्यादिनावर्हिष्मतः सुतानादेतितृतीयेनान्वयः ५ कनकमयेनस्वर्णावताविभूष
णोनभ्राजमानेकपोलंवदनयस्य अष्टभिरायुधैर्गरुडपवकिन्नरस्तेनपक्षस्वनेर्गीताकीर्तिर्यस्य ६ पी
नाश्रतेआयताश्रष्टौभुजास्तेषांमंडलंसमूहः तन्मध्यस्थितलक्ष्म्यास्यर्धमानाश्रीः शोभायस्याःतयाव

सुपर्णास्कंधमारूढोमेरुशृंगमिवांबुधः पीतवासामणिग्रीवः ऊर्वन्वितिमिरादिशः ५ का
शिसनाकनकवर्णाविभूषणोनभ्राजत्कपोलवदनोविलसत्किरीटः अष्टायुधैरुच्चैर्भुजनिभिः
सुरैर्द्रुमैर्वितोगरुडकिन्नरगीतकीर्तिः ६ पीनायताश्रष्टभुजमंडलमध्यलक्ष्म्यास्यर्धश्रीः
यापरिवृतोवनमालयाद्यः वर्हिष्मतः पुरुषश्चाहसुतान्पत्रान्पर्जन्यनादरुतयासद्युगा
वलोकः ७ श्रीभगवानुवाच वरं वृणीधं भद्रं वो ह्येमे नृप नंदनाः सौहार्देनाष्टयग्य
मास्तुष्टोहं सौहृदेनवः ८

नमालयापरिवृतः आद्यः पुरुषश्चाहः पर्जन्यनादश्चरुतं नादो
यस्याः तयावाचासद्युगोवलोको यस्य ७ सूर्यमतो वृणीधं सौहार्देन हेतना अष्टयग्यर्मोयेषां सं
वोधनं वः परस्परं सौहृदेन तृष्टोहं ८ ॥

श्री.
भा.च.
१२०
१२०

भूतेषु सौहृदं च भविष्यति १ तेभ्यो दास्ये किंपुनर्युष्मभ्यमिति शेषः १ अग्रहीष्टृहीतवतः अथो इति हेतोः लो-
काननुलोकेषु भविष्यति यद्वा लोकाननुभविष्यति इत्यतिव्याप्यतीत्यर्थः ॥ आत्मनो वीर्येण संतानेन ॥ अथार्थ-
मादौ भार्येण संपादयति कंडोरिति त्रिभिः तपोनाशार्थमिंद्रप्रेषितया प्रस्रोचया कंडुर्नाम ऋषिर्वज्रकालं रेमे साचत

यो नुस्मरति संख्या यो युष्माननुदिनं नरः तस्य भ्रातृष्वात्मसाम्यं तथा भूतेषु सौहृदं १ येन मोरुद्रगी-
तेन सायं प्रातः समाहितः स्ववंस्पदं कामवरान्दास्ये प्रजां च शोभनां १ यद्युयं पितरादेशमग्रहीष्ट-
मुदान्विताः अथो वउशती कीर्तिर्लोकाननुभविष्यति भविता विश्रतः पुत्रेन च मोब्राह्मणो गुणैः य-
यतामात्मवीर्येण त्रिलोकीं सरयिष्यति १२ कंडोः प्रस्रोचया लब्धा कन्या कमललोचना तां चापवि-
हंजय ऊर्ध्वरुद्रानुपनंदनाः १३ क्षुत्तामाया मुखे राजा सोमः पीरुषवर्षिणी देशिनी रोदमाना या-
निदधे सदयान्वितः प्रजाविसर्ग आदिष्टाः पित्रामा नुवर्तता तत्र कन्यो वरारोहता मुदहृतमाचिरं १४

तः स्वर्गं गच्छंती कंडो जीतगर्भं वृक्षेषु तस्माज्जगाम तदेत उक्तं अपविद्योत्पत्तां १५ सप्रसिद्धो वनस्पतीनां राजा सो-
मः अमृतस्याविणी देशिनी तज्जनी रुद्रं त्यास्तस्या मुखे निदधे अनेनासुरोसो गर्भं संभवेनामृतादारेण च तस्या ला-
वाणं क्लमसे ददौ रंथ्यादिरादित्यं चोक्तं १६ ममानुवर्तमानेन पित्रा निपुक्ताः संतः तत्र प्रजासर्गे निमित्तेतामु-

२
२५

१२०

120A

ननु बहूनां कथमेकाभाष्यात्तत्राह अष्टयग्यर्मः शीलं च येषां तेषां च यत्नीभूयात् अर्पितो भवत्स्वाशयो य
 या धर्मशीलयोरेक्यात् महाकपाच्च नट्टाट्टविरोध इति १८ अदतौ जसः अर्पति हतवलाः संतः १० पक्व
 एणदग्यकामादिमलश्राशयो येषां अतः लोकद्वयभोगात्रिविधमत्स्यानं प्राप्स्यथ १८ ननु गृहेषु प्रविष्टेना
 मस्माकं तदा सत्त्वावंधयवस्यात् ऊतस्त्वद्वक्तिनिर्वहो वा तत्राह गृहेष्विति ऊशालं मय्यर्पितं कर्म येषां महा
 अष्टयग्यर्मशीलानां सर्वेषां वः समध्यामा अष्टयग्यर्मशीलेयं भूयात् अर्पिताशया १८ दिव्यवर्षस
 दस्वाणामदसमदतौ जसः भौमात्मोत्पद्यभोगान्ते दिव्याश्चानुग्रहात्मम १० अथ मय्यनपापित्याभ
 क्त्वापक्वगुणाशया उपयास्यथ महामनिर्विघ्निरयादतः १८ गृहेष्वविशतो चापि पुंसां ऊशालक
 मणो महातीयातयामानां न वंधाय गृहामताः १८ नव्यवदृदये यज्ञो ब्रह्मेतद्वत्स्वादिभिः नमु
 र्तायां यातो यामः कालो येषां १८ त्वदार्ताश्चोत्तरां गृहेर्न वंधं संति न शोचन्ति न रुष्यन्ति यतो गताः २
 इति ऊतस्त्वत्राह नव्यवदिति यद्यस्मात् कथाश्रवणात् तः सर्वतो ह मीश्वरः ब्रह्मवादिभिः प्रवक्तृभिः नि
 मित्रभूतैः श्रोतृणां हृदयं नव्यवत् प्रतिपदं नूतनवत् अये प्राप्नोमि साक्षात्कारो भवतीत्यर्थः ननु त्वत्क
 थाश्रवणो कथं ब्रह्मसाक्षात्कारस्तत्राह यो ह मेतदेव ब्रह्म तत्र हेतुः यतो गताः यं प्राप्ताः संतो मोहशोक
 दूषां तत्र प्राप्नुवंति अतो मत्कथाश्रवणेन नव्यवत्समदृष्ट्या विभीषादस्येव ब्रह्मसाक्षात्कारत्वाद्गृहेषु वसताम

मात्रेः

२
४
३
३
३

ब्रह्म

श्री.
भा.च.
टी.
१२१
१२१

पुरुषार्थभाजयति प्रापयतीति तथातं ॥ वैदैः सकलश्रेयःसाधनत्वेन निरूपिता उदारगुणा आह्वयानामा
नित्यस्य मनोवचसोर्वेगादपि पुरो जवो वेगो यस्य मनोवचसो रगो चरायेत्यर्थः अतएव सर्वेषामहाणां
मार्गैरगतः अनवगतो धायस्तस्मै तेनमः ॥ स्तुतिष्ठया स्वरूपस्थित्या शुद्धाय अतः शोताय मनसि निमि
मैत्रेय उ० एवं बुवाणं पुरुषार्थभाजने जनार्दनं प्रोजलयः प्रचेतसः तद्दर्शनं धुस्तत मोरजो मलागिरा
गुणनाद्गदया सह तमे ॥ प्रचेतस ऊ० नमो नमः क्लेशविनाशनाय निरूपितोदारगुणा ह्वयाय
मनोवचो वेग पुरो जवाय सर्वात्ममार्गैरगता धनेनमः ॥ शुद्धाय शोताय नमः स्तुतिष्ठया मनस्य
पार्थिविलसद्गुणाय नमो जगत्स्थानलयोदयेषु गृहीतमाया गुणविग्रहाय ॥ नमो विशुद्धसत्त्वा
यहरये हरि मेधसे वासुदेवाय कृष्णाय प्रभवे सर्वसात्वतां ॥ नमः कमलनाभाय नमः कमलमा
लिने नमः कमलपादाय नमः क्लेशमलेक्षण ॥ नमः कमलकिंजल्कपिशो गामलवाससे सर्वभूत
निवासाय नमो अयुष्मदिसाक्षिणे ॥ रूपं भगवतो तेन दशैकलेशसंतयं आविष्कृतं नः क्लेशानां किंम
त्ते सति अणार्थव्यर्थमेव विलसद्विस्फुरितं हयं रूपं यस्मिन् गृहीता माया गुणो विग्रहा ब्रह्मादिमूर्तयो येन स्वतस्त्वा
विशुद्धसत्त्वा स्वरूपाय से सारं हरति मेधाज्ञानं यस्य तस्मै ॥ २४ ॥ अयुष्मदिकृतं वं तो वयं ॥ यदुक्तं वरं गुणी धमि
तितन्मनसि विधायाः रूपमिति समस्तानां क्लेशानां संतयो यस्मात् नः आविष्कृतं प्रकटितं मनोव्यक्तिमनुकं

पितमनुकं पाश्य मेवासां कं परमा नुक्तमेत्यर्थः २७

१२१

ऊतस्यतश्चाह देवभद्रं धनं मंगलनाशनत्वं प्रत्ययोत्रनविवर्तितः पतावदेवदीनेषु वत्सलैः प्रभुभि
र्भावं कार्यं किंतु तदाह यदिति अस्मदीयापतेरिति बुद्ध्या उचिते काले अनुस्मर्यते इति यत् त्वया तत्त्वं पद
शितमिति भावः ॥ येनानुस्मरणेन स्मृतानां तेषामुपशान्तिः सख्यमिति किंच च त्वल्लोकानामपि भूताना
मंतर्हं दयेत इति अंतर्धामितेन स्थितो भवानीहतामिच्छतां तदुपासकानां नोस्माकमाशिषः कस्माद्दे

यतावत्तं हि विभुविर्भावं दीनेषु वत्सलैः यदनुस्मर्यते काले स्वबुद्ध्याः भद्रं धनं ॥
येनोपशान्तिर्भूतानां त्वल्लोकानामपीहतां अंतर्हितो तर्हं दये कस्मान्नो वेदनाशिषः ॥
असावेव वरोस्माकमीक्षितो जगतः पते प्रसन्नो भगवान्येषामप्यवर्गगुरुर्गतिः ३
वरं वृणीमहे यापि नाथ त्वत्परतः परति न संतस्वदिभूतीनामो नंत इति गीयसे ॥

तो न वेद जानात्येवेत्यर्थः ॥ तथापि वक्तव्यं चेत्तर्हि येषामस्माकं भगवान्यसन्नः असावेव वरः भगवत्प्रसा
दपवास्माकमीक्षितो वर इत्यर्थः अप्यवर्गगुरुः मोक्षमार्गप्रदर्शकः गतिः स्वतश्च पुरुषार्थभूतः ३ यद्यप्ये
वमथापि देनाथ त्वत्परतः वरमेकं वृणीमहि कथं भूतात्परतः कारणदपि परात् अलगात्परतः पर इति
श्रुतेः अतो यद्यपि त्वं दातुं समर्थः न च देयानां त्वदिभूतीनामंतोस्मि यतो नंत विभूतित्वाद नंत इति गीय

॥
॥

श्री.
भा.च.
दी.
१२३

व.३ १२३

तथापि यथासारंगोभ्रमरः पारिजाते सुखेन लब्धे सुति सुलभमप्यन्यद्वृत्तान्नरेन सेवते तथा वयमपि साक्षात् त्वदं
त्रिमूलं प्राप्य किं किं वृणीमहि न किं विदित्यर्थः किमप्यन्यत् त्वं किमर्थं वृणीमहि तर्हि किं किं वृणीमहि न
नेतत्तेन मनोरथानासनवस्थानादित्यर्थः ३२ अतएतावदेव प्रार्थयामस्त्याहुः यावदिति स्पृष्टा व्यासाः संतः
भगवति प्रकृष्टः संगो येषां तेषां संगो स्माकं स्यात् ३३ ननु राजभोगात्सर्गापवर्गोचविहाय किमिदं प्रार्थयते
पारिजातेन जमालब्धे सारंगो न्यत्र सेवते त्वदं त्रिमूलमासाद्य साक्षात् किं किं वृणीमहि ३२ यावत्तेमा
यथा स्पृष्टा भ्रमामस्तद्वत्कर्मभिः तावत्संगानां संगः स्यान्नो भवे भवे ३३ तुलया मलवेनापि न स्वर्गं
ना पुनर्भवं भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमु ता शिषः यत्रेज्यंते कथामृष्टास्तस्मादाः प्रशमो यतः
निर्वैरं यत्र भूते पुनोद्देगो यत्र कश्चन ३५ यत्र ना रायणः साक्षाद्गवाभ्यासिनो गतिः संस्तूयते सत्क
थासमुक्तसंगैः पुनः पुनः तेषां विचरतां पद्मांतीर्थानां पावनेच्छया भीतस्य किं नरो चेत्तावकां नो समा
गमः ३० वयं तसाक्षाद्गवत्तमस्य प्रियस्य सख्यः क्षणसंगमेन सुदृष्टिकित्सस्य भवस्य मृत्योर्भिषक्तमं
तत्राहुः तुलया मेति भगवत्संगिनां संगस्य लवेनापि ३५ सत्संगस्य श्रेष्ठं प्रपंचयति यत्रेति विभिः यत्र येषु य
तः प्राभ्यः कथाभ्यः निर्वैरं वैराभावः ३५ ३६ पद्मापावनेच्छया संसारभीतस्य ३० सत्संगफलमस्माभिरेवानुभूतं
मित्याहुर्वयं इति तव यः प्रियः सख्या तस्य भवस्यान्ये तमचिकित्सस्य जन्मनो मृत्याश्च भिषक्तमं सदैवोत्वाद्यमतिं

३८
त्वद्योगिं गतास्य

३८
प्राः

१२३

वरांतरं वृणोते यन्नरतिहाभ्यां नताः नमस्कृताः ३१ निरुंधसां निरुन्नानां अदभ्रं बहूकालं ते परितोषणा
 यमवति वृणीमहे ४० अज्ञानामप्यस्माकं च स्तुतिर्नायुक्तेत्याहुः मनु रिति यस्य तव महिम्नो न दृष्टेया
 रये स्तेपित्वा मात्मसमं स्वशक्त्या नुरपेयथास्तवेति अथो अतः वयमपि गृणीमः ४१ सत्त्वमूर्तये वास

यत्रः स्वधीतं गुरवः प्रसादिता विप्राश्च वृद्धाश्च सदानुवृत्त्या आर्या नताः सह दोधातरश्च सर्वाणि भू
 तान्यनस्य येव ३२ यत्रः सुतमेतपपतदीशानिरन्यसां कालमदभ्रमस्य सर्वतदेतत्स रुषस्य भू
 म्ना वृणीमहे ते परितोषणाय ४० मनुः स्वयं भूर्भगवान्भवश्च ये ते तपो ज्ञानविशुद्धसत्त्वाः अदृष्ट
 पारा अपि यन्महिस्रः स्तुवंत्यथोत्वात्मसमं गृणीमः ४१ नमः समाय सुहाय पुरुषाय पराय च
 वासदेवाय सत्त्वाय तभ्यं भगवते नमः ४२ मैत्रेय उ० इति प्रचेतो भिरभिष्टतो हरिः प्रीतस्तथे
 त्यादशरण्यवत्सलः अनिच्छतां यानमत्तमचक्षुषां यथोत्सुधामानपवर्गवीर्यः ४३ अथ निर्या
 यमलिलात्प्रचेतम उदन्वतः वीक्षा कृप्यदुमैच्छन्नां गां घोरौघमिवोच्छ्रितैः ४४

देवाय ४२ यानं स्वप्रयाणमनिच्छतामपि सतां स्वधामयथो अनपवर्गवीर्यः अकुण्ठितप्रभावः ४३ उद
 न्वतः सिन्धोः सलिलात्रियां यनिर्गतं घां स्वर्गोऽहमिवोच्छ्रितैः दुमैः गां मदीच्छन्नां वीक्ष्यदुमं भ्यो कृप्यन्
 तदादि प्राचीनवर्हिषः प्रव्रजितत्वादराजके कर्षणाभावाद्दुमैर्भूमिच्छन्नाभूत् ४४

श्री.
भा.च.

१२३
१२३

निरस्तावीरुधोपियस्मात्तथाभूतां कर्तुं संवर्तकः कालाग्निरुद्रः ४५ नयैयुक्तिभिः ४६ उज्जुः समर्पया
मासः ४७ मारिषां वांती अजनयो निर्बला तस्माज्जातो दत्तः महतः श्रीमहादेवस्यावज्ञानात् सर्वमज

ततोऽग्निमारुतौ राजन्नमुचन्मुखतो रुषा महीनिर्वीरुधं कर्तुं संवर्तकरवायवे ४५
भस्मसात्क्रियमाणं स्नातुमान्वीर्यपितामहः आगतः शमयामास पुत्रान्वर्हिष्मतो नयैः
तत्रावशिष्टाये वृक्षाभीताडदितरंतदा उज्जुस्ते प्रचेतो भ्यउपदिष्टाः स्वयंभुवा ४७ ते
च ब्रह्मण आदेशात् मारिषा मुपयेभिरे यस्यां महद्देवज्ञानादजन्यः जनयो निजः ४८
चाक्षुषे त्वेतरे प्राप्ते प्राक्सर्गे कालविदुते यः स सर्जप्रजाः सर्वाः सदहो देवचोदितः ४९
योजायमानः सर्वेषां तेजस्तेजस्विनो रुचा स्वयोपादत्तदा ह्याच्च कर्मणा दत्तमब्रुवन् ५०

नयो निजो ब्रह्मपुत्रोऽपि सन् क्षत्रियजातौ यस्यां अजनिजातः ४८ प्राक्सर्गे सर्वदेहे कालेन विदुते देवेने
श्वरेण चोदितः सत्सृष्टः प्रजाः स सर्जदत्तः स रतिप्रसिद्धः ४९ स्वयारुचा प्रभया तेज उपादत्ताच्छादि
तवान् यंच कर्मणा दत्तदा ह्याच्च कर्मणा दत्तमब्रुवन् ५०

१२३

123A

तमभिषिच्यानादिर्व्रह्माप्रजासर्गस्तायांयुयोज सचदत्तोत्पत्त्यास्मीत्यादीस्तद्यापरेषुनियुक्तवान् ५॥ ३
तिचतर्थेविंशः ३ एकविंशोसतेदत्तेपुंरन्त्यस्यवनेसतां नारदोक्तेनमार्गणमुक्तिरुक्ताप्रचेतसां ततः
दिव्यवर्षसदस्याणांसदस्यसांतेउत्पन्नविवेकज्ञानास्ते उपयास्यमहामनिर्वियनिरयादतश्चथोत्तज

तेप्रजासर्गस्तायामनादिरभिषिच्यव युयोजयुयुजेन्यांश्चसर्वेसर्वप्रजापती ५॥ ३
तिचतर्थेविंशः ३ मैत्रेयउवाच॥ ततउत्पन्नविज्ञानाश्चाथोत्तजभाषितं स्मरंतश्चा
त्मज्ञानायांविस्मयप्राव्रजन्तद्दात १ दीलिताब्रह्मसत्रेणसर्वभूतात्ममेथसा प्रती
च्यादिशिवेलायांसिद्धोभूयव्रजाजलिः २ तान्निर्जितप्राणमनोवचोदृशोजितास
नात्मातसमानविग्रहान् परमलेब्रह्मणियोजितात्मनःसुरासुरेज्योदृशोस्मनारदः

भाषितंस्मरंतश्चाथुप्राव्रजन् १ ब्रह्मसत्रेणात्मविमर्शेनदीलिताः कृतसंकल्पाः वभूवुः सर्वेषांतेतिमे
थाज्ञानंयस्मिन् तेनकवेलायां समुद्रतीरेजाजलिर्नामऋषिः २ निर्जिताप्राणमनोवचोदृशोयैस्तान्
शान्ताउपरताःसमानात्मलापारादारभ्यऋजवोविग्रहायेषांब्रह्मणियोजितआत्मायैः सुरासुरैरिज्योदृष्ट

ति
चि

श्री.
भा.च.
सी.
१२४
१२५

उत्थायतंप्रणियत्य यथादेशं यथाविधि पूजयित्वा ४ ५ आदिष्टमुपदिष्टं यदात्मतत्वं लिपितं विस्मृतं ६ प्रचे-
तोभिः एष्टः ८ अदो गृहप्रसक्त्या हरिसेवां विना सर्वजन्मकर्मादिकं व्यर्थं कृतमिति तान् शोचन्नाह तज्जन्म-

तमागतं तत्तत्प्रणियत्प्रणियत्माभिर्नैव च पूजयित्वा यथादेशं सखासीनमथाब्रुवन् ४ प्रचेतस
५ स्वागतं ते सुरर्षे यदिष्टानो दर्शनं गतः तव चक्रं मणं ब्रह्मन् भयाय यथा रवे ५ यदादिष्टं भग-
वता शिवेनायो हजेन च तद्गृहेषु प्रसक्तानो प्रायशः क्षपितं प्रभो ६ तत्रः प्रद्योतया ध्यात्मात्मज्ञानं
तत्वात्मदर्शनं येनोजसा तरिष्यामोऽस्तरं भवसागरं ७ मैत्रेय उ ३ इति प्रचेतसो एष्टो भगवान्ना-
रदो मुनिः भगवत्पुत्रमश्लोकश्चाविष्टात्मा ब्रवीन् नृपान् ८ नारद उ ३ तज्जन्मतानि कर्माणि तदायु-
स्तन्मनो वचः नृणां येनेह विद्यात्मा सेव्यते हरिरीश्वरः ९ किं जन्मभिस्त्रिभिश्चेद्दृशौ क्लृप्ता विव्रया-
शिकैः कर्मभिर्वा त्रयी प्रोक्तैः पुंसोऽपि विव्रयायुषा १० श्रुतेन तपसा वा किं वचोभिश्चित्रवृत्तिभिः ३
ति चतुर्भिः यतो यस्माद्हरिसेवैव फलमतस्तद्दिदीनम् ॥ आवा किं निपुणया वलेनैदिय राथसा ११
वैवर्धमि सार्थः १२ सुक्लसंबंधि जन्म विमुहमाता पितृभ्यामुत्पत्तिः सा वित्रमुपनयनेन याज्ञिकं दीक्षया
विव्रयानामिव दीर्घायुषि १३ वचोभिर्वा विवलासैः चित्रवृत्तिभिः नानावधानसामर्थ्यैः इन्द्रियाणो राथसाया

षा

॥
॥
॥

१२४

124A

योगेन प्राणायामादिना सांख्येन देहादिव्यतिरिक्तात्मज्ञानमात्रेण संन्यासवेदाध्ययनाभ्यामपि अ
न्यैरपि च तवैराग्यादिभिः श्रेयोभिः साधनैः १२ नन्वेषानानाफलसाधनानां हरिसेवाभावमात्रेण कृतो वै
यर्थ्यतया ह श्रेयसां फलानां मातृत्वावधिः पराकाष्ठा अर्थतः परमार्थतः आत्मार्यत्वेनैवान्येषां प्रियत्वा
दित्यर्थः भवतात्मावधिः हरेः किमायातंतत्राह सर्वेषामपीति आत्मदृष्ट्या विद्यानिरासेन स्वरूपाभिर्व्यंज
कः ऐश्वर्येणापि रूपेणावलिप्रभृतिभोग्यात्मप्रदः प्रियश्च परमानंदरूपत्वात् १३ किंच नानाकर्मभिस्तत्र दे

किंवा योगेन सांख्येन त्यागसत्त्वाध्याययोरपि किंवा श्रेयोभिरनैश्च न यत्रात्मप्रदो हरिः १२ श्रेयसा
मपि सर्वेषामात्मास्यवधिरर्थतः सर्वेषामपि भूतानां हरिरात्मात्मदः प्रियः १३ यथा तरोर्मूलनि
षेचने नैव त्वं पतितत्वं कथं भुजोपशाखाः प्राणोपहाराश्च यथेन्द्रियाणां तथैव सर्वाङ्गानामुच्यते ज्या १४

वत्ताप्रीतिनिमित्तात् अपि फलानि हरिप्रीत्या भवंति केवलं तत्रैव तारायनेन न किंचिदिति सदृष्टं तस्मात् यथे
ति मूलात् यथमभागाः स्कंधाः तद्विभागा भुजाः तेषामुपशाखाः उपशाखाः उपलक्षाणां यत्र पुष्पादयोपि
त्वं पतन्ति न तमूलमेकं विना स्वस्वनिषेचनेन प्राणस्थोपहारो भोजनं तस्मादेवेन्द्रियाणां तसिः न तत्र तद्विद्वि
येषु शक्यं कथं गायत्रिलेपनेन तथाऽप्युत्तारायनमेव सर्वदेवतारायनं नष्टमित्यर्थः १४

श्री.
भा.व.
दी.
१२५

१२५

ऊतः सर्वमूलतदितिसदृष्टांतमाह यथैववारः जलानिवर्षाकाले सूर्याड्भवंति ग्रीष्मे तस्मिन्नेव प्रविशं
ति अस्याप्रसिद्धत्वेन दृष्टांतं तस्माद् यथा भूतानि भूमाविति गुणप्रवाहश्चेतनाचेतनात्मकः प्रपंचः १५ ननु
हरावेव गुणप्रवाहः सक्तैर्गुणप्रवाहाधारत्वेन सोपाधिकत्वं हरेः स्यादित्याशङ्क्या हेतुतदिति एतद्विषयं विस्मो-
लत्सर्वशास्त्रप्रसिद्धं परंपरं सर्वोपाधिरहितं तदुत्पन्नत्वान्न ततः पृथगित्यर्थः तर्हि कथमन्यथा भातितश्च

यथैव सूर्यात्प्रभवन्ति वारः पुनश्च तस्मिन्प्रविशंतिकाले भूतानि भूमौ स्थिरजंगमानितया हरावेव
गुणप्रवाहः १५ एतत्पदं तज्जगदात्मनः परं सकृदि भातं सवितर्यथा प्रभा यथा सवोजाग्रतिसु
प्रशक्तयोद्रव्यक्रियाजानभिदाभ्रमाश्रयाः १५ यथानभस्यभ्रतमः प्रकाशा भवन्ति भूपानभवंत्य

ह सकृदिति सकृत्कदाचिद्भातं स्फुरितं गंधर्वनगरं नुक्रमात् एवं परे ब्रह्मणि शक्तयस्त्वमूरजस्तमः सत्त्वमिति प्रवाहः १७
वत् यथा सवितः प्रभानततो भिन्ना यथा च जाग्रति असुवर्इन्द्रियाणि स्फुरन्ति सप्रभौ तसु प्रशक्तयो भवं-
तीत्यर्थः कथं भूतो सौ हरिद्रव्यादीनां त्रिविधा हंकारकार्याणां तन्निमित्तस्य भेदभ्रमस्य वात्ययो यस्मात्तः यद्वा
जाग्रतिसु प्रभौ असुवः समाशक्तयो येषां ते भवन्ति द्रव्यादेरप्यत्ययो भवति सवितः प्रभेत्युक्तं तौ दृष्टांत इति १५
ननु प्रसंगे हरौ कथं प्रपंचोत्पत्तिलयौ तज्ज्ञाद् यथेति अभ्रतमः प्रकाशागमापायिनो रजस्तमः सत्त्वस्थानी

याः हेतुः प्रचेतसः अस्त्यशक्तयः न भवन्ति त्रींशेति त्वमंयं जग
प्रवाहः १७

१२५

तेन सर्वकारणत्वेन हेतुना कालो निमित्तं प्रधानमुपादानं पुरुषकर्ता पतञ्जितयात्मकत्वात् सर्वकारणं
परमेश्वरमहदासादाद्रजधं कथं आत्मन एकभावेनाभिन्नत्वेन १८ साधनमाह दयादिभिः शीघ्रं तस्यति १९
ततो न कदाचित्पुनर्जतीत्याह अपहताः निरस्ताः सकला येषां कामाद्यस्मात्स चासावमलश्चात्मा मनः त
स्मिन्सतां मनसि निरंतरमेधितया भावनोपरूतः सन्नक्षरो ह रिच्छिद्रवदाकाशवर्ततो न सरति नापयाति ।

तेनैकमात्मानमशेषदेहिनां कालं प्रधानं पुरुषं परेशं स्वतेजसा ध्वस्तगुणप्रवाहमात्मैक
भावेन भजध्वमहदा १८ दयया सर्वभूतेषु संतुष्ट्या येन केन वा सर्वेन्द्रियोपशान्ता च तस्य त्याग
जनार्दनः १९ अपहृतसकलैषां मलात्मन्यविरतमेधितभावनोपरूतः निजजनवशात्
गत्य मात्मनो यत्र सरति छिद्रवदक्षरः सतां हिः २० भजति कुमनीषिणां स एवां हरिः यना
त्मधनप्रियो रसज्ञः श्रुतधनकुलधर्मणां मदैर्ये विदधति पापमकिंचनेषु सत्सु २१

द्विर्किं कुर्वन् आत्मनो निजजनवशात् स भक्ताधीनत्वमयन् अवगच्छन् २० सतामेवं वशो साव सतां त ए
जामपि न गृह्णातीत्यादनेति कुमनीषिणां कुलितमतीनां अथ नाश्रुते आत्मधनाश्रमभगवद्वनास्ते प्रियाय
स्य रसज्ञः भक्तिमुखजः के कुमनीषिणास्तानाह श्रुतादिनिमित्तैर्मदैर्ये सत्सु पापंतिरस्कारे कुर्वन्ति २१

126

श्रियमनुचरंतीतदर्थिनश्चदिपदपतीन्विबुधोश्चयः स्वर्णः नभजतिनिजभृत्यवर्गतंत्रः कथमसु
दिसृजेत्सुमात्कृतज्ञः २२ मैत्रेय उ० इति प्रचेतसो राजन्नत्याश्रमभगवत्कथाः श्रावयित्वा ब्रह्मलोकं
ययौ स्वाये भुवो मुनिः २३ तेषां तन्मुखनिर्घाते यशो लोकमलापहं हरेर्निशम्य तस्या देध्यायेतस्तज्ञ
तिययुः २४ एवं तेभिहितं तत्रत्यन्मां तं परिष्टुवान् प्रचेतसां नारदस्य संवादे हरिकीर्तनं २५ मुक
उवाच यमप्युज्जानपदो मानवस्यानुवर्णितः वंशः प्रियव्रतस्यापि निबोध नृपसत्तम २६ यो
नारदादात्मविद्यामधिगम्य पुनर्मही भुक्त्वा विभज्य पुत्रेभ्यः श्वरे समगात्पदं २७

सः कर्मभूतान् अत्याश्रयनं सुनीतेरित्यादिभुवचरितायाः सूत्रेण गायत्र्यचेतसामित्युक्तत्वात् २३ २४ प्रचेतसां
नारदस्य च संवादे ह्यप्येतदाख्यानं तेभिर्हितं हरेः कीर्तनं यस्मिंस्तत् २५ यत्प्रपञ्चः सोऽनुवर्णितः २६ यः प्रिय

二
三

۱۲۱

श्री.
भाच.
री.
१२३

127A

२८ २९ स्वान्जातीनदिदृक्षः ३० राज्ञांचरितमितिशेषः ३१ इतिश्रीभावार्थदीपिकायांचतुर्थस्कं

इमांस्तुकोषारविणोपवर्णितांस्तत्तानि शम्याजितवादसत्कथां प्रवृद्धभावोस्तु
कलाकुलोमुनेर्दधारमूर्ध्नाचरणोद्गदहरेः २८ विडुरउवाच सोयंतेनमहा।
योगिन्भवताकरुणात्मना दर्शितस्तमसःपरोयत्राकिंचनगोहृदि २९ इत्यान
मृतमामंयविडुरोगजसाह्वयं स्वानांदिदृक्षःप्रययौजातीनांनिर्वृताशयः ३०
पतद्यःशृणुयाद्राजन्राज्ञांदर्यर्षितात्मनां आयुर्थनयशःस्वस्तिगतिमैश्वर्यमा
प्नुयात् ३१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेएकविंशोऽध्यायः ३१

थेएकविंशोऽध्यायः ३१ समाप्तश्चायंचतुर्थस्कंधः ॥ शुभंमस्तुसर्वजगताम्

१२३

370-m

Canto 4

42